

JEDNOTNÝ KATOLÍCKY SPEVNÍK

S NAJPOTREBNEJŠÍMI MODLITBA-
MI PRE KREŠTANOV-KATOLÍKOV

XVII. VYDANIE

VYDAL

SPOLOK SV. VOJTECHA

TRNAVA. 1950

NIHIL OBSTAT.

Mons. Dr. Gulielmus Mitošinka,
censor dioec.

Nr. 3489/1944.

IMPRIMATUR.

Tyrnaviae, 7. junii 1944.

Mons. Josephus Minárik,
vicarius generalis.

Všetky práva vyhradzuje si Spolok sv. Vojtecha.

V náklade 100.000 ex. vytlačily Západoslovenské
tlačiarne, nár. podnik, závod Trnava. Papier pri-
delený výmerom č. 20350/49-II-1 zo dňa 22. au-
gusta 1949.

P R E D H O V O R

k 17. vydaniu.

Jednotný katolícky spevník vychádza už v sedemnástom vydaní. Za krátkych desať rokov je to pozoruhodný úspech, ktorý dokazuje jeho potrebu i úsilie našej katolíckej verejnosti po jednote nábožného spevu v kostoloch a na iných svätých miestach. Dnes už azda nekoluje modlitebná knižka medzi slovenskými veriacimi, ktorá by sa neopierala o veľkú a dlhoročnú prácu spojenú s prvým vydaním Jednotného katolíckeho spevníka.

Medzitým ukázala sa naliehavá potreba sjednotiť i texty verejných modlitieb a bohoslužieb. Spolok sv. Vojtecha pripravil a vydal tlačou z poverenia najdôst. pánov biskupov *M o d l i t e b n í k*, v ktorom sú všetky modlitby, potrebné pri verejných bohoslužbách. Podľa textov *Modlitebníka* musí sa riadiť každá modlitebná kniha od 1. januára 1944. Je to vôľa nd. pánov biskupov Slovenska a je to i zdravá potreba, ktorá umožní každému Slovákovu jednako sa modliť v hociktorom kostole, v ktorom sa slovensky odbarvujú verejné modlitby.

S Modlitebníkom spolu byly určené aj pravidlá cirkevnej reči. Na tieto museli sme hľadiť pri 17. vydaní Jednotného katolíckeho spevníka práve tak, ako aj na obsah Modlitebníka.

Toto vydanie zachováva presné poradie piesní tak, ako sú v predošlých vydaniach a v Kancionáli. Prispôsobené sú len novým pravidlám cirkevnej reči. V dodatku je niekoľko všeobecne užívaných piesní, ktoré neboly v predošlých vydaniach, ale veriaci si ich želali tam mať.

Veľa zmien je v modlitebnej časti tohto vydania. Z tejto časti vynechali sme niektoré málo používané modlitby a nahradili sme ich modlitbami častejšie používanými. Vynechali sme „Liturgickú omšovú pobožnosť“ a nahradili sme ju novou liturgickou svätou omšou, aby sa srovnávala s textom Nábožných výlevov, a dosiahla sa tak jednota aj v tejto krásnej pobožnosti.

Kiež by nová úprava Jednotného katolíckeho spevníka len zvýšila túžbu po jednote spevu a modlitieb v našich kostoloch a prehĺbila tradičnú nábožnosť slovenského ľudu.

Spolok sv. Vojtecha.

MODLITBY

Katolícky pozdrav.

W. Pochválený buď Ježiš Kristus
R. Naveky. Amen.

Modlitba Pána.

Otče náš, ktorý si na nebesiach, — posväť sa meno Tvoje, — príd' kráľovstvo Tvoje, — buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi, — chlieb náš každodenný daj nám dnes — a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom — a neuvoď nás do pokušenia, — ale zbav nás od zlého. Amen.

Pozdravenie anjelské.

Zdravas, Mária, milosti plná, — Pán s tebou, — požehnaná si medzi ženami — a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš. — Svätá Mária, Matka Božia, — pros za nás hriešnych teraz — i v hodinu smrti našej. Amen.

Anjel Pána.

Ž. Anjel Pána zvestoval Panne Máriu

R. A ona počala z Ducha Svätého.

Zdravas Mária...

Ž. Ajhľa, dievka Pána.

R. Staň sa mi podľa slova tvojho.

Zdravas Mária...

Ž. A Slovo telom sa stalo (pokľaknúť).

R. A prebývalo medzi nami.

Zdravas Mária...

Ž. Oroduj za nás, Svätá Božia Rodička.

R. Aby sme sa stali hodnými prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Milosť Tvoju prosíme, Pane, ráč do myslí našich vliať, aby sme my, ktorí sme skrze anjela zvestujúceho vtelenie Krista, Syna Tvojho, poznali, skrze umučenie jeho a kríž ku sláve vzkriesenia privedení boli. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Chváloslovie.

Ž. Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému.

R. Ako bolo na počiatku, — tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Apoštolské vyznanie viery.

Verím v Boha, Otca všemohúceho, -- Stvoriteľa neba i zeme; — i v Ježiša Krista, Syna jeho jediného, Pána nášho, — ktorý sa počal z Ducha Svätého, — narodil sa z Márie Panny, — trpel pod Pontským Pilátom, -- ukrižovaný umrel i pochovaný bol, — zostúpil do pekel, tretieho dňa vstal zmŕtvych, —

vstúpil na nebesia, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho. — odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. — Verím v Ducha Svätého, — v svätú Cirkev všeobecnú, — v svätých obcovanie, v hriechov odpustenie, — v tela zmŕtvychvzkriesenie a v život večný. Amen.

Hlavné prikázanie.

Miluj Pána Boha svojho z celého srdca svojho, z celej duše svojej, z celej mysle svojej a zo všetkej sily svojej. — Miluj bližného svojho ako seba samého.

Desatoro Božích prikázaní.

1. Ja som Pán, Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.
2. Nevezmeš mena Božieho nadarmo.
3. Spomni, aby si deň sviatočný svätíš.
4. Cti otca svojho i matku svoju.
5. Nezabiješ.
6. Nezosmilníš.
7. Nepokradneš.
8. Nepreriekneš krivého svedectva proti bližnému svojmu.
9. Nepožiadaš manželku bližného svojho.
10. Ani nepožiadaš majetku bližného svojho, ani ničoho, čo jeho je.

Pätoro cirkevných prikázaní.

1. V nedeľu a v prikázané sviatky sv. omšu nábožne slyšať a ťažké práce nekonať.
2. Prikázané pôsty zachovávať a v isté dni mäsitého pokrmu sa zdržávať.

3. Každoročne sa vyspovedať a aspoň v čase veľkonočnom prevelebnú Sviatosť Oltárnu prijať.

4. Cirkvi vernosť zachovať a ju i kňazstvo v ich potrebách všemožne napomáhať.

5. V zakázanom čase svadobné veselie a hlučné tanečné zábavy nekonať.

Sedem sviatostí.

1. Krst. 2. Birmovanie. 3. Sviatosť Oltárna. 4. Pokánie. 5. Pomazanie nemocných 6. Posvätenie kňazstva. 7. Manželstvo.

Hlavné pravdy.

Výslovne máme vedieť šesť hlavných právd, a to:

1. Boh je len jeden;

2. v Bohu sú tri osoby: Otec, Syn a Duch Svätý;

3. Syn Boží stal sa človekom, aby nás vykúpil;

4. Boh je spravodlivý sudca, ktorý sa dobrým odpláca a zlých tresce;

5. duša človeka je nesmrteľná;

6. milosť Božia je na spasenie potrebná

Vzbudenie troch Božských čností.

Ó, môj Bože, pevne verím všetko, čo si Ty zjavil, a čo nám skrze svoju Cirkev k vereniu predkladáš, lebo Ty, večná Pravda, si to zjavil.

Ó, môj Bože, ufam skrze zásluhy Ježiša Krista, že dosiahnem od Teba odpustenie svojich hriechov, Tvoju milosť a večný život, lebo Ty si nekonečne milosrdný.

Ó, môj Bože, milujem Ťa z celého srdca, lebo Ty si môj najlepší Otec a moje najvyššie i lásky najhodnejšie dobro, pre Teba milujem i svojho bližného, priateľa i nepriateľa, ako seba samého.

Celým Teba, Bože, srdcom milujem, a preto nadovšetko ľutujem, že som urazil Tvoju dobrotu: — odpusť mi pre krv Kristovu. Amen.

Prvé denné myšlienky.

Pochválená buď, najsvätejšia a nerozdielna Trojica Božská, Otec †, Syn † a Duch † Svätý. Amen.

Ježiš, Mária, Jozef, vám odovzdávam srdce, telo i dušu svoju; opatrujte ma tento deň, spravujte a veďte ma k životu večnému. Amen.

Modlitba ranná.

Všemohúci, večný Bože! Ja, nehodné Tvoje stvorenie, najporiženejší(ia) služobník (služobnica), padám na kolená pred trónom Tvojej nekonečnej velebnosti. Tebe, svojmu Stvoriteľovi, Vykupiteľovi a

Posvätiťovi sa klaniam, ktorý si tu i na každom mieste prítomný.

Verím v Teba a vo všetko, čo veriť si nám predložil skrze svoju svätú Cirkev. Hotový som i svojou krvou to potvrdiť, lebo Ty si to zjavil, ktorý si večná a neomylná Pravda.

Dúfam v nekonečnú dobrotu a v milosrdenstvo Tvoje skrze zásluhy Ježiša Krista, že mi dáš, čokoľvek potrebné alebo osožné byť môže v prítomnom alebo v budúcom živote, lebo si to Ty prisľúbil, ktorý si všemohúci a vo vyplnení svojich sľubov neomylný.

Milujem Ťa nadovšetko, lebo si nekonečne dobrotivý a všetkého milovania hodný. Ó, keby som Ťa mohol (mohla) milovať s takou horlivou láskou, ako Ťa milujú všetci anjeli a vyvolení Tvoji!

Ďakujem Ti za všetko dobré, ale najmä za to, že si mi dožičil dožiť sa tohto dňa. Z lásky k Tebe ľutujem všetky svoje hriechy, ktorými som sa prevínil proti Tebe. Prosím skrze predrahú krv Ježiša Krista, ráč mi odpustiť. Chcem radšej všetky úzkosti a protivenstvá tohto sveta pretrpieť, ba aj umrieť, ako hoc' i v najmenšej veci Tvojej svätej vôli sa protiviť.

Obetujem Ti celý svoj život a všetko, čo mám a čo som, ale najmä svoje myšlienky, reči, skutky tohto dňa, všetky nepríjemnosti, ktoré z Tvojich otcovských rúk pokorne prijímam a vďačne pretrpieť chcem, aby som tak vo všetkom Tvoju najsvätejšiu vôľu vyplniť mohol(la).

Toto všetko spojujem s nekonečnými zásluhami Pána nášho Ježiša Krista. Prijmi to, ó, Pane, na česť a chválu svojho svätého mena, na poďakovanie za všetko dobré, ktorým si ma obdaril ráčil, na zadosťučinenie za moje hriechy, za mojich domácich, za príbuzných, za priateľov i nepriateľov mojich, za duše všetkých veriacich, ktorí odobrali sa už s tohto sveta. Odpusť im všetky hriechy.

Chráň ma, ó, Pane, od všetkého zlého. Buď pri mne v práci a vo všetkých mojich úmysloch. Pomáhaj mi v každom nebezpečenstve a v každej potrebe. Daj, nech dodržiavam Tvoje prikázania, nech Tebe verne slúžim a Tvoju svätú vôľu vo všetkom zachovávam.

Svätá Mária, Matka Ježiša Krista, všetci svätí a vyvolení Boží, orodujte za mňa, aby som zachránený(á) bol(a) od všetkého nebezpečenstva na tele i na duši a tak;

aby som vedený(á) bol(a) do života večného.

Svätý anjel, strážca môj, stoj pri mne a stráž ma, aby som nezahynul(a) v deň súdny.

Požehnanie všemohúceho Boha Otca †, Syna † i Ducha Svätého † nech sostúpi na mňa a na všetkých, čo ku mne patria a nech ostáva vždy s nami. Amen.

Modlitby večerné.

Ctím si Ťa, Bože a Pane môj, ktorý si všade prítomný. Verím v Teba, ó Pravda večná. Dúfam v Tebe a čakám nekonečné milosrdenstvo! Milujem Ťa nadovšetko, ó najvyššia Dobrota!

Z lásky k Tebe želiem a ľutujem za všetky svoje hriechy, ale najmä za tie, ktorými som Ťa dnes urazil(a).

Sľubujem polepšiť sa, preto prosím Ťa, skrze krv Ježiša Krista, aby si mi odpustiť ráčil.

Ďakujem Ti za všetko Tvoje dobré, ale najmä za to, že si mi dnes toľké milosti udeliť ráčil a že si ma od toľkého zla milostive zachránil.

Prijmi tento odchádzajúci deň na svoju česť i na spasenie mojej duše a daj mi

spokojnú noc, aby odpočinutý(á) zajtra mohol(la) som Ti dokonale slúžiť.

Koľko ráz si oddýchnem v túto noc, toľko ráz žiadam si v Teba veriť, v Tebe dúfať, Teba milovať, svoje hriechy oplakávať a Teba z celého srdca chváliť i velebiť.

Ježiš, Mária, Jozef, vám porúčam svoje srdce, svoje telo i svoju dušu. Svätý anjel strážca, všetci svätí a vyvolení Boží, orodujte za mňa a chráňte ma v túto noc od všetkého nebezpečenstva na tele i na duši a veďte ma k večnému životu.

Požehnanie všemohúceho Boha Otca †, Syna † i Ducha Svätého † nech sostúpi na mňa a na všetkých, čo ku mne patria a nech ostáva vždy s nami. Amen.

Posledné myšlienky denné.

Mária, Matka milosrdenstva, chráň ma proti nepriateľským úkladom a prijmi ma, keď budem skonávať.

Pane Ježišu, do Tvojich rúk porúčam svoju dušu.

Dobrý úmysel pred modlitbou.

Pane, Ježišu Kriste, chcem sa modliť s úmyslom, s akým si Ty vychvaľoval Boha, svojho Otca, tu na zemi.

Chcem sa modliť a tak Teba, svojho Boha a Pána, chváliť a velebiť.

Chcem Ti priniesť príjemnú obeť a chcem byť tak upevnený(á) v Tvojej milosti, aby som dosiahol(mohol) milosti, potrebných na spásu tela i duše. Najmä chcem, aby som sám(a) seba mohol(la) poznať, aby som mal(a) osvietenú myseľ i stálu silu tela na obranu viery a spravodlivosti. Chcem Ti dať zadostučinenie za svoje hriechy. Chcem tu na zemi v kresťanských čnostiach žiť a tak na druhom svete večnú slávu dosiahnúť. Chcem vždy spájať svoju vôľu s Tvojou. Amen.

Navštív, Pane, prosíme Ťa pokorne, tento príbytok a odvráť od neho všetky nepriateľské nástrahy. Tvoji svätí anjeli, ktorí nás strážia, nech v ňom prebývajú a Tvoje požehnanie nech je vždy s nami. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého Boh, na veky vekov. Amen.

Liturgická omša

(Podľa misála.)

čítaje všetky modlitby, ktoré sa kňaz modlí, keď slúži sv. omšu. Menlivé časti, t. j. introit, kolekta, graduále, ofertórium, sekréta, postkomúnia a komúnia vzaté sú zo sviatku Najsv. Trojice.

Stupňové modlitby.

Kňaz, oblečený do omšového rúcha, pristúpi k oltáru, kalich položí na oltár, otvorí misál (omšovú knihu), sostúpi pred oltárne stupne, pokľakne, prežehná sa a striedavo sa modlí s miništrantmi:

Modleník: V mene † Otca i Syna i Ducha Svätého Amen.

Modleník: Pristupujem k oltáru Božiemu.

Veriaci: K Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

Zalm 42.*

M.: Súď ma, ó Bože, a zastaň sa ma pred bezbožnými ľuďmi a oslobod' ma od zlého a podvodného človeka.

V.: Veď Ty si, Bože, moja sila; prečo ma odháňaš a prečo chodím smutný, keď ma sužuje nepriateľ?

M.: Sošli svoje svetlo a svoju pravdu a tie ma zavedú a odprevadia na Tvoj svätý vrch a do Tvojich stánkov.

V.: A pristúpim k Božiemu oltáru; k Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

M.: Na harfe Ťa budem chváliť, ó Bože, Bože môj! Prečo teda smútiš, duša moja, a prečo ma trápiš?

V.: Dúfaj v Boha, ešte Ho budem chváliť, veď On je môj Spasiteľ, môj Boh.

M.: Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému.

V.: Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

* Zalm 42 sa vynecháva pri sv. omšiach slúžených v čiernom a pri sv. omšiach od Smrtnej nedele do Veľkej noci, slúžených vo fialovom rúchu.

M.: Pristupujem k Božiemu oltáru.

V.: K Bohu, ktorý ma potešuje od mladosti.

M.: Pomoc naša † v mene Pána.

V.: Ktorý stvoril nebo i zem.

Kňaz hlboko sklonený vyznáva svoju hriešnosť:

M.: Vyznávam sa . . . všetkým svätým, i vám, bratia, že som . . . všetkých svätých i vás, bratia, modlite sa za mňa k Pánu Bohu nášmu.

V.: Nech sa zmiluje nad tebou všemohúci Boh a nech ťa po odpustení hriechov vovedie do života večného.

M.: Amen.

Teraz miništrant hlboko sklonený v mene veriacich vyznáva hriešnosť:

V.: Vyznávam všemohúcemu Bohu, blahoslavenej Márii, vždy Panne, blahoslavenému Michalovi archanjelovi, blahoslavenému Jánovi Krstiteľovi, svätým apoštolom Petrovi a Pavlovi, všetkým svätým, a tebe, otče, že som veľa zhrešil myšlienkami, slovami i skutkami. Moja vina, moja vina, moja preveľká vina! Preto prosím blahoslavenú Máriu, vždy Pannu, blahoslaveného Michala archanjela, blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých apoštolov

Petra a Pavla, všetkých svätých a teba, otče, modli sa za mňa k Pánu Bohu nášmu.

M.: Nech sa zmiluje nad vami všemohúci Boh a nech vás po odpustení hriechov vovedie do života večného.

V.: Amen.

Miništranti zdvihnú sklonenú hlavu a všetci sa prežehnajú:

M.: Zmilovanie, rozhrešenie a odpustenie našich hriechov nech nám udelí všemohúci a milosrdný Pán

V.: Amen.

Trochu naklonení:

M.: Obráť sa k nám, Bože, a oživ nás.

V.: A ľud Tvoj radovať sa bude v Tebe.

M.: Ukáž nám, Pane, milosrdenstvo svoje.

V.: A daj nám spasenie svoje.

M.: Pane, vyslyš modlitbu moju.

V.: A volanie moje nech dôjde ku Tebe.

M.: Pán s vami

V.: I s duchom твоjim.

Kňaz, vystupujúc k oltáru, sa modlí:

Orémus — Modlime sa: Prosíme Ťa, Pane, odním od nás naše neprávosti, aby sme s čistou myslou vchádzali do svätyne svätých. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Prosíme Ťa, Pane, pre zásluhy Tvojich

svätých, ktorých ostatky sú tu, a všetkých svätých, ráč mi odpustiť všetky moje hriechy. Amen.

Medzitým pobožká oltár.

Pri slávnostnej sv. omši kňaz okadí teraz oltár; týmto slávnostným úkonom pripravuje — posviaca sa oltár pre najsv. obetu. Diakon podáva kňazovi kadidlo a tymián a hovorí: *Požehnajte, velebný otče!* a pobožká mu ruku. Kňaz vezme lyžičku, tri razy naloží tymiánu do kadidla, a pritom hovorí: *Nech ťa požehná ten, na slávu ktorého budeš spálený.* Amen. Potom prežehnaním požehná kadidlo. Kadidlo prevezme a idúc napravo i naľavo okiadza oltár. Zatým okadí diakon i samého kňaza. Pri sv. omši za zomrelých okiadzanie oltára vystáva. Biskupi a preláti po okadení oltára idú k štallumu — k veľkňazskej stoličnici a tam pokračujú v slúžení sv. omše až do obetovania.

Introitus — Pieseň vchoďu.

*Mení sa podľa sviatkov. Kňaz ho číta na epištolo-
lovej strane. Prvá časť introitu až po žalm sa
vždy opakuje.*

Požehnaná buď Svätá Trojica a nerozdielna Jednota. Oslavujme ju, lebo nám preukázala svoje milosrdenstvo. — Pane Bože náš, aké je obdivuhodné Tvoje meno na celej zemi (Ž 8, 2). — Sláva Otcu... — Požehnaná buď...

Kyrie.

M.: Pane, zmiluj sa nad nami.

V.: Pane, zmiluj sa nad nami

M.: Pane, zmiluj sa nad nami.

V.: Kriste, zmiluj sa nad nami.

M.: Kriste, zmiluj sa nad nami.

V.: Kriste, zmiluj sa nad nami.

M.: Pane, zmiluj sa nad nami.

V.: Pane, zmiluj sa nad nami.

M.: Pane, zmiluj sa nad nami.

Glória — Slávospev.

Vystáva vždy vo sv. omšiach v čiernej a fialovej farbe. Niekedy aj pri ostatných farbách.

Glória in excelsis Deó — Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Chválime Ťa. Dobrorečíme Ti. Klaniame sa Ti. Oslavujeme Ťa. Vďaka Ti vzdávame pre veľkú slávu Tvoju, Pane Bože, Kráľu nebeský, Bože Otče všemohúci! Pane, jednorodený Synu, Ježišu Kriste, Pane Bože, Baránku Boží, Synu Otca, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami. Ktorý snímaš hriechy sveta, prijmi našu pokornú prosbu. Ktorý sedíš na pravici Otca, zmiluj sa nad nami. Lebo len Ty si Svätý. Len Ty si Pán. Len Ty si Najvyšší, Ježišu Kriste, s Duchom Svätým † v sláve Boha Otca. Amen.

Pri posledných slovách sa kňaz prežehná, pobožká oltár a obrátiac sa k veriacim pozdraví ich:

M.: Pán s vami

Biskup: (Pokoj vám.)

V.: I s duchom tvojím

Kolekta — Súhrnná modlitba

Mení sa podľa sviatkov. Na väčšie sviatky je len jedna. Inokedy sa pridávajú dve-tri zo spomienkových modlitieb (viď po liturg. omši) alebo modlitby k svätým, ktorých pamiatka sa slávi v ten deň.

Orémus -- Modlime sa. Všemohúci večný Bože, ktorý si dal svojim služobníkom, aby vo vyznávaní pravej viery poznávali slávu večnej Trojice a v sile velebnosti klaňali sa Jednote; prosíme, nech nás pevnosť tejto viery vždy chráni od každého zlého. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. — V.: Amen.

Epištola — Lekcia.

Mení sa podľa sviatkov. Na niektoré kántrové a pôstne dni býva ich aj viac, ale ešte pred kolektami. Pri slávnostnej omši spieva lekcii subdiakon. Pri obyčajnej spievanej omši môže ju spievať klerik.

Čítanie z listu sv. Pavla apoštola k Rimanom; 11, v. 33--36.:

Ó, hĺbka bohatstva a múdrosti a vedomosti Božej! Aké nevyspytateľné sú jeho

súdy a nepochopiteľné jeho cesty! Veď ktože poznal myseľ Pánovu a ktože mu bol radcom? Alebo kto mu dal prv, aby on musel vracaf? Lebo z Neho a skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu nech je sláva naveky! Amen.

V.: Bohu vďaka!

V poslednej vete je vyjadrená slovom „z Neho“ všemohúcnosť Boha Otca, slovom „skrze Neho“ múdrosť Boha Syna a slovom „pre Neho“ láska Ducha Svätého.

Graduále — Stupňová plesieň.

Mení sa podľa sviatkov. Kňaz sa ju modlí potichu, chór spieva. Spomeň si, čo si počul čítať pred kázňou a obdivuj veľkosť Božiu.

Požehnaný si, Pane, ktorý zrakom prenikáš priepasti a sídliš nad Cherubínmi. Požehnaný si, Pane, nad nebeskou oblohou a chvályhodný naveky. — Aleluja, aleluja. Požehnaný a chválený buď, Pane, Bože otcov našich naveky. Aleluja. (Dn 3, 55—6.)

Príprava na evanjelium.

Kňaz ide doprostred oltára a tu sa hlboko sklonený modlí; druhá časť tejto modlitby sa vynecháva pri sv. omšiach za zomrelých.

Očisť srdce moje a ústa moje, všemohúci Bože, ktorý si ústa Izaiáša proroka žeravým uhlím očistil. Tak ma premilosrdne

ráč očistiť, aby som dôstojne mohol zvestovať Tvoje sv. evanjelium. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Pane, daj mi požehnanie! — Pán nech je v mojom srdci a na mojich perách, aby som dôstojne a primerane hlásal Tvoje evanjelium. Amen.

Evanjellum.

Mení sa podľa sriatkov. Číta sa na evanjeliovej strane, vždy stojačky.

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

Kňaz označí krížikom knihu, svoje čelo, ústa a prsia, prežehná sa tzv. gréckym krížom.

M.: Nasleduje stať zo svätého evanjelia podľa Matúša. (28, 18—20.)

V.: Sláva Tebe, Pane.

M.: Za onoho času riekol Ježiš svojim učeníkom:

Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Idte teda a učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.

V.: Chvála Tebe, Kriste.

M.: (pobozkajúc misál): Evanjeliovými slovami nech sa zničia naše prečiny.

Ak nemáš text evanjellia pre ten deň, rozpa-mätaj sa na to, čo si počul pred kázňou a rozjí-maj o tom.

Pri slávnostnej omši najprv kňaz potlachu pre-číta evanjelium, nepobozká však misál. Tu ve-riaci ešte sedia. Potom diakon prinesie kňazovi kadidlo, aby do neho naložil tymiánu, ako pri kadení oltára. Vezme si misál a kľaciac na stup-ňoch modli sa prvú časť modlitby: *Očisť moje srdce...*; kľakne si pred kňaza a prosí od neho požehnanie: „*Požehnaj ma, Pane!*“ Kňaz ho žehná slovami: „*Pán nech je v tvojom srdci...*“ Diakon sostúpi do sanktuára, okadí misál, od-spieva evanjelium a okadí kňaza, ktorému naj-skôr subdiakon zanesol pobozkať misál.

Pri sv. omšiach za mŕtvych kňaz-diakon ne-prosí požehnanie, misál neokadí, nepobozká, ani nehovorí: *Evanjeliouými slovami...*

Krédo — Verím.

Kňaz vráti sa naprostred oltára, v polkruhu po-zdvihne ruky, hovorí vyznanie viery, ktorého začiatočné slová pri spievanej omši zaspieva.

Krédo v robotné dni veľmi často vystáva.

Krédo in únum Deum — Verím v jed-ného Boha, Otca všemohúceho. Stvoriteľa neba i zeme, všetkého viditeľného a nevi-diteľného. A v jedného Pána, Ježiša Kri-sta, jednorodeného Syna Božieho. Z Otca zrodeného pred všetkými vekmi. Boha z Boha, svetlo zo svetla, pravého Boha z Boha pravého. Zrodeného, nie stvorené-ho, spoločnej podstaty s Otcom: skrze neho všetky veci sú stvorené. On pre nás ľudí a pre našu spásu sostúpil z nebies. A ľud-

ské telo vzal* od Ducha Svätého z Márie Panny a človekom sa stal. Aj ukrižovaný bol pre nás; pod Pontským Pilátom bol mučený a pochovaný. A tretieho dňa vstal zmŕtvych podľa Písem. A vstúpil na nebesia, sedí na pravici Otca. A zase príde v sláve súdiť živých i mŕtvych, jeho panstvu nebude konca. Verím v Ducha Svätého, Pána životatvorného. On z Otca i Syna pochádza. Jemu s Otcom i Synom spolu sa vzdáva poklona a sláva; ktorý hovoril skrze prorokov. Verím v jednu svätú, všeobecnú a apoštolskú Cirkev. Vyznávam jeden krst k odpusteniu hriechov. A očakávam vzkriesenie mŕtvych. A život † budúceho veku. Amen.**

Ofertórium I. — Fleseň obetovania.

Mení sa podľa sviatkov. — Kňaz po Kréde pobozká oltár a obrátiac sa k veriacim, pozdraví ich:

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

Orémus — Modlime sa: Požehnaný buď Boh Otec, jednorodený Syn Boží a Duch Svätý, lebo nám preukázal svoje milosrdenstvo. (Tob 12, 6.)

* Tu sa pokľakne.

** Prečítame sa

Oblacio — Obetovanie darov.

Minisťrant zacengá, kňaz odkryje kalich, pozdvihne paténu — mištičku s hostiou a obetujúc ju hovorí:

Prijmi, svätý Otče, všemohúci večný Bože, túto nepoškvrnenú hostiu, ktorú ja, nehodný Tvoj sluha, obetujem Tebe, svojmu živému a pravému Bohu, za všetky svoje nesčíselné hriechy, urážky a nedbalosti a za všetkých okolostojacich, ale aj za všetkých veriacich kresťanov, živých i mŕtvych, aby mne aj im bola na spasenie pre život večný. Amen.

Kňaz ide na epištolovú stranu, naleje do kalicha vína a niekoľko kvapiek vody, ktorú najskôr požehná a pritom sa modlí:

Bože, ktorý si podivne utvoril a ešte podivnejšie obnovil dôstojnosť ľudskej prírody, daj nám skrze tajomstvo tejto vody a tohto vína účasť na Božstve Toho, ktorý ráčil byť účastný na našom človečenstve: Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Kňaz vráti sa doprostred oltára a pozdvihnúc a obetujúc kalich s vínom hovorí:

Obetujeme Ti, Pane, kalich spasenia a prosíme Tvoju dobrotu, nech sa vznáša

ako ľubezná vôňa pred tvár Tvojej velebnosti za spasenie naše a celého sveta. Amen.

Kňaz so sklonenou hlavou a sopčtými rukami obetuje seba, hovoriac:

Prijmi nás, Pane, v duchu pokorných a v duši skrúšených. Tak nech sa koná obeta naša pred Tebou, aby sa Tebe, Pane Bože, páčila.

Kňaz prosí posvätenie obetných darov, ktoré súčasne žehná:

Príď, Pôsvätiteľu, všemohúci večný Bože, a požehnaj † túto obetu svätému menu Tvojmu pripravenú.

Pri slávnostnej sv. omši

sa okladzajú obetné dary a oltár. Kňaz, keď nakladá tymián do kadidla a ho žehná, sa modlí:

Na orodovanie blahoslaveného Michala archanjela, stojaceho na pravom boku zápalného oltára a všetkých svojich vyvolených nech ráči Pán toto kadidlo požehnať † a ako milú vôňu prijať. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Okladza hostiu a kalich:

Vôňa tohto † Tebou požehnaného kadidla † nech dôjde † k Tebe, Pane, a nech sostúpi na nás milosrdenstvo Tvoje.

Okladza oltár:

Ž 140, 2—4 · Nech sa vznáša moja mod-

litba k Tebe, Pane, ako dym kadidla a dvíhanie mojich rúk ako večerná obeta. Postav, Pane, stráž pred moje ústa a pevnú bránu pred môj jazyk, aby sa srdce neschyľovalo ku zlému a k vyhováraniu hriechov.

Kadidlo oddáva diakonovi:

Nech Pán zapáli v nás oheň svojej lásky a plameň večného milovania. Amen.

Diakon okadí kňaza, subdiakona, ako aj iných prítomných biskupov, kanonikov a kňazov. Kadidlo prevezme klerik-turifer, nosič kadidla okadí diakona, ostatných členov asistencie a veriacich.

Umývanie rúk

deje sa na epištolovej strane a pritom sa kňaz modlí 6—12. verš z 25. žalmu:

Umývam si ruky s nevinnými, a tak obchádzam Tvoj oltár, Pane, aby som počul hlas chvály a vyprával o všetkých Tvojich divoch. — Pane, milujem okrasu Tvojho domu, a to miesto, kde prebýva Tvoja sláva. — Nezatracuj, Pane, s bezbožníkmi moju dušu a s krvižízňivými mužmi môj život. — Na ich rukách sú nešťachetnosti; ich pravica je plná úplatkov. — Ja však chodím vo svojej nevinnosti: vykúp ma a zmiluj sa nado mnou. Moja neha stojí na

pevnej ceste; v shromaždeniach Ťa chcem oslavovať, Pane! — Sláva Otcu...

Pri sv. omši za zomrelých „Sláva Otcu“ sa vynecháva.

Obetná modlitba k Najsvätejšej Trojici.

Kňaz sa ju modlí sklonený uprostred oltára.

Svätá Trojica, prijmi túto obeť, ktorú Ti prinášame na pamiatku umučenia, vzkriesenia a nanebevstúpenia Ježiša Krista, Pána nášho; ku cti blahoslavenej Márie, vždy Panny, blahoslaveného Jána Krstiteľa, svätých apoštolov Petra a Pavla, ku cti týchto (tu pobožká oltár) a všetkých svätých. Nech im táto obeť slúži ku cti, nám zas ku spaseniu a nech za nás orodujú v nebi tí, ktorých pamiatku slávime na zemi. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Výzva ku vzájomnej modlitbe.

Kňaz pobožká oltár, obráti sa k veriacim a vyzve ich k vzájomnej modlitbe:

M.: Modlite sa, bratia, aby moja a vaša obeť bola milá Bohu Otcu všemohúcemu.

V.: Nech Pán prijme obeť z tvojich rúk na česť a slávu svojho mena, ako aj na úžitok nám a celej svojej svätej Cirkvi.

M.: Amen

Šekréia Ticho modlitba.

Mení sa podľa sviatkov. Na väčšie sviatky je len jedna, inokedy sa pridávajú ešte dve-tri zo spomienkových modlitieb, alebo jedna k svätému, ktorého deň sa slávi. Kňaz sa ju modlí vždy ticho.

Prosíme Ťa, Pane Bože náš, pre vzývanie svätého mena Tvojho, posväť tieto obetované dary a učiň nás skrze ne svojou večnou obetou. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje, Boh po všetky veky vekov.
V.: Amen.

Prefácia -- Predrečenie.

Mení sa podľa sviatkov a svätých časov. Cez obyčajné nedele sa spieva nasledovná prefácia, totiž o Najsv. Trojici. — Zakončenie poslednej Sekréty kňaz hovorí nahlas alebo spieva; tá je aj začiatkom prefácie:

M.: Po všetky veky vekov

V.: Amen.

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

M.: Hore srdcia!

V.: Pozdvihli sme ich k Pánovi.

M.: Vďaky vzdávajme Pánu Bohu nášmu.

V.: Tak sa sluší a patrí.

Veru sa sluší a patrí, je správne a spásonosné vzdávať vďaky vždy a všade Te-

be, Pane svätý, Otče všemohúci, večný Bože. Ty si so Synom svojím jednorodeným a s Duchom Svätým jeden Boh, jeden Pán. A to nie ako jedna osoba, ale ako jeden, v podstate však v troch osobách. A tak čo na základe Tvojho zjavenia veríme o Tvojej sláve, to isté veríme bez rozdielu o Tvojom Synovi a o Duchu Svätom. Preto, keď vyznávame pravé a večné Božstvo, klaníme sa i vlastnosti v osobách, i jednote v podstate, ale aj rovnosti vo velebnej sláve. Túto slávu chvália anjeli i archanjeli, cherubi a serafi, a neprestajne každý deň spievajú, jedným hlasom plesajú:

Sanktus — Svätý.

Kňaz složí ruky, skloní hlavu a tento nebeský chválospev hovorí len potichu, aby ho mohli spievať všetci veriaci s nebešťanmi. Ku koncu sa kňaz i prežehná. Preto miništrant 3 razy cengá.

Svätý, svätý, svätý Pán Boh zástupov. Plné sú nebesia i zem slávy Tvojej. Hosana na výsostiach. Požehnaný †, ktorý prichádza v mene Pánovom. Hosana na výsostiach.

Kánon — Obetné pravidlo.

Kánonové modlitby sú vždy tie isté vo všetkých sv. omšiach, len v tretej modlitbe „Komunikantés“ je malá zmena na 5 veľkých sviatkov. Kňaz

odbaňuje Kanon vždy potíchu. Kde je v osnove krížik, tam kňaz žehná hostiu a kalich.

Te igitur — Spomienka na Cirkev.

Na začiatku je kňaz hlboko sklonený a pri slove: „žiadame“ pobožká oltár.

Teba, teda, najmilostivejší Otče, skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho, ponížené prosíme a žiadame: Prijmi a požehnaj † tieto dary, † tieto služby, † tieto sväté nepoškvrnené obety, ktoré Tebe obetujeme predovšetkým za Tvoju svätú katolícku cirkev; dožič jej pokoja, ochraňuj, sjednocuj a spravuj ju na celom svete, spolu aj so služobníkom Tvojím, pápežom naším N. a s biskupom naším N. a so všetkými pravovernými vyznavačmi katolíckej i apoštolskej viery.

Memento — Spomienka na živých.

Pri písmenách N. N. kňaz složí ruky, myslí na tých, za ktorých slúži sv. omšu i na iných, podľa svojej vôle. — Učiň to aj ty.

Spomni si, Pane, na svojich služobníkov a na svoje služobnice NN. I na všetkých okolostojacich, ktorých viera Ti je známa a poznáš ich zbožnosť, za ktorých Ti obetujeme, alebo ktorí Tebe obetujú túto obetu chvály za seba i za všetkých svojich, za vykúpenie svojich duší, za ná-

dej spasenia a svojho neporušenia a Tebe, Bohu večnému, živému i pravému, podávajú svoje dary.

Komunikantés — Spomienka na svätých.

Vo svätom spoločenstve ctíme si najmä pamiatku slávnej vždy Panny Márie, Rodičky Boha a Pána nášho Ježiša Krista; — ako aj blahoslavených apoštolov a mučeníkov Tvojich Petra a Pavla, Ondreja, Jakuba, Jána, Tomáša, Jakuba, Filipa, Bartolomeja, Matúša, Šimona a Tadeja; Lína, Kléta, Klimenta, Sixta, Kornélia, Cypriána, Laurinca, Chrysogóna, Jána a Pavla, Kozmu a Damiána a všetkých svätých Tvojich. Skrze ich zásluhy a orodovanie dovoľ, Bože, aby nás vo všetkom posilňovala Tvoja ochrana a pomoc. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Hank igitur — Prijmi túto obetu.

Kňaz drží vystreté ruky nad obetnými darmi.

Prosíme Ťa, Pane, prijmi teda milostive túto obetu služby našej i celej rodiny Tvojej. Spravuj naše dni v pokoji Tvojom, a rozkáž nás uchovať od večného zatratenia a pripočítaj nás medzi vyvolených Tvojich. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Kvam oblačónem — Požehnaj túto obetu.

Kňaz 5 ráz žehná chlieb a víno; miništrant cengá na znamenie, že sa už blíži najsvätejší okamih:

Ty, ó, Bože, prosíme, ráč túto obetu vo všetkom požehnanou, † zasvätenou, potvrdenou, † rozumnou a príjemnou učiniť, aby sa nám stala telom a krvou † premilého Syna Tvojho, Pána nášho, Ježiša Krista.

Kví prídie — Premenenie chleba.

Kňaz berie do rúk hostiu a modliac sa ďalej, žehná ju:

Ktorý v predvečer svojho umučenia vzal chlieb do svojich svätých a ctihodných rúk, pozdvihol oči k nebesiam, k Tebe, Bohu, Otcovi svojmu všemohúcemu, vďaka Ti vzdávajúc, požehnal, lámal a dával učeníkom svojim, hovoriac: *Vezmite a jedzte z tohto všetci: T o t o j e m o j e t e l o.*

Kňaz pokľakne pred Spasiteľom, ktorý sa skrýva v hostii. Keď kňaz hostiu pozdvihuje, i ty v poníženosti klaňaj sa svojmu Bohu v tomto nesmiernom zazračnom tajomstve, volajúc: „Pán môj a Boh môj“ (odpustky 7 rokov — týždenne raz plnomocné). Ak môžeš, pozri sa na pozdvihovanú sv. hostiu. Pováž nekonečnú lásku Boha, Spasiteľa, nášho, ktorý na zadosťučinenie za naše hriechy priniesol na dreve kríža smiernu krvavú obetu, ktorú teraz obnovuje nekrvavo pri sv. omšovej obete. Nie je kresťanom, kto na hlas miništrantského cengáča nepokľakne a nevolá so stotníkom: „Opravdu syn Boží je tento“, a neklania sa mu!

Simili modo — Premenenie vína.

Kňaz berie do rúk kalich, modlí sa a žehná ho:

Podobným spôsobom, keď už boli po-večerali, vzal aj tento preslávný kalich do svojich svätých a ctihodných rúk, a zase Ti vďaka vzdávajúc, požehnal † a podával učeníkom svojim, hovoriac: *Vezmite a pite z neho všetci: Lebo toto je kalich mojej krvi, nového a večného zákona, — tajomstvo viery, — ktorá sa vyleje za vás a za mnohých na odpustenie hriechov.* — Kedykoľvek budete toto činiť, čiňte to na moju pamiatku.

Kňaz opätovne pokľakne, pozdvihuje kalich, aby aj na teba kľáčiaceho kvapla spasiteľná Krv Kristova. Zvelebuje teda Spasiteľa, ktorý na kríži Krv vylial i za teba a toto vykúpenie v sv. omši opakovať neprestáva.

Unde et meméres — Spomienka na Krista.

Kňaz sa modlí s rozprcstrenými rukami.

Preto, Pane, spomíname si i my, služobníci Tvoji a tiež i svätý ľud Tvoj na spásonosné utrpenia tohože Krista, Syna Tvojho, Pána nášho, ako aj na Jeho zmŕtvychvstanie a slávne nanebevstúpenie. Pri tom, hľa, prinášame preslávnjej velebnosti Tvojej zo štedrých darov Tvojich obe- tu † čistú, obeť † svätú, obeť † nepo-

škvvrnenú, svätý chlieb † večného života a kalich † ustavičného spasenia.

Supra kvé — Pripodobnenie obiet.

Ráč milostive láskavým okom na túto obetu pohliadnuť a dobrotive ju prijať, ako si so zaľúbeným prijať ráčil dary spravodlivého svojho sluhu Ábela, obetu nášho patriarchu Abraháma, ako aj svätú obetu a nepoškvrnenú žertvu, ktorú Tebe obetoval Tvoj veľkňaz Melchizedech.

Suplices te — Modlitba poníženia.

Kňaz sa ju modlí hlboko sklonený, čím je naznačená naša nehodnosť prijímať sv. dary tela a krvi Pánovej, ktoré kňaz ku koncu modlitby žehná:

Ponížene Ťa prosíme, všemohúci Bože, rozkáž toto zaniest rukami svojho svätého anjela na Tvoj vznešený oltár, pred tvár Tvojej Božskej velebnosti, aby sme všetci, ktorí spoločne budeme prijímať z tejto oltárnej hostiny presväté † Telo a Krv † Syna Tvojho, naplnení boli milosťou a všetkým nebeským požehnaním. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Memento — Spomienka na mŕtvych.

Kňaz pri písmenách N. N. trochu zastane a dodľa svojej vôle spomína na mŕtvych, najmä na tých, za ktorých slúži sv. omšu. Spomni si i ty!

Spomni si, Pane, na svojich služobník-
kov a na svoje služobnice N. N., ktorí nás
so znamením viery predišli a spánkom
pokoja odpočívajú... Prosíme Ťa Pane,
udeľ týmto i všetkým v Kristu odpočiva-
júcim miesto oddychu, svetla a pokoja.
Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

Nóbis kvokve — Spojenie sa so svätými.

*Pri prvých slovách kňaz udrie sa v prsia. Touto
modlitbou končí sa Kánon, preto jej zakľúčenie
je slávnostné. Pri prvých troch krížkoch kňaz
žehná hostiu a kalich; pri ostatných robí s ho-
stiou 5 krížikov nad kalichom, ktorý i s hostiou
trochu pozdvihne. Posledné 4 slová spieva alebo
hlasno hovorí. Nimi sa už začína III. časťka:
Prijímanie.*

Aj nám hriešnym služobníkom Tvo-
jim, ktorí dúfame v preveľké milosrden-
stvo Tvoje, ráč darovať nejaký podiel
a spoluobcovanie s Tvojimi svätými apo-
štolmi a mučeníkmi: s Jánom, Štefanom,
Matejom, Barnabášom, Ignácom, Alexan-
drom, Marcelínom, Petrom, Felicitou, Per-
pétuou, Agátou, Luciou, Agnesou, Cecí-
liou, Anastáziou a so všetkými Tvojimi
svätými. Prosíme Ťa, pripuď nás do ich
spoločnosti, nie podľa našich zásluh, ale
udeliac nám odpustenie. Skrze Krista, Pá-
na nášho. — Skrze ktorého, Pane, všetky
tieto vždy dobré dary tvoríš, † posväcuješ,

† oživuješ, † požehnávaš a nám dávaš. —
Skrze Neho, † s Ním † a v Ňom † sa
vzdáva Tebe, Bohu † Otcu všemohúcemu
v jednote † Ducha Svätého všetka úcta
a sláva...

Prijímanie.

Bohu sme priniesli najdokonalejšiu obeť Jeho Syna. Teraz Boh, štedrý Otec, podáva nám toho istého svojho Syna v sv. hostine za duševný pokrm. Ako úvod k tejto hostine kňaz modlí sa najvýbornejšiu modlitbu, totiž Modlitbu Pána, ktorá obsahuje všetko, za čo máme prosiť.

Pater noster — Otče náš.

M.: Po všetky veky vekov.

V.: Amen.

Modlime sa: Spasiteľnými príkazmi napomínaní a božským poučením povzbudení osmeľujeme sa povedať:

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno Tvoje, príď kráľovstvo Tvoje, buď vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom.

M.: a neuvoď nás do pokušenia,

V.: ale zbav nás od zlého.

M.: Amen.

Libera nós — Modlitba za pokoj duše našej.

Kňaz za tejto modlitby vezme paténu, utrie ju, ňou sa prežehná, pobožká ju, položí na ňu sv.

hostiu, ktorú rozdelí na dve polovice, z jednej odlomí čiastočku, ňou učiní nad kalichom tri krížiky a vpustí ju do kalicha:

Prosíme Ťa, Pane, zbav nás všetkého minulého, terajšieho a budúceho zlého. A na prímluvu blahoslavenej a slávnej vždy Panny, Bohorodičky Márie, i blahoslavených apoštolov Tvojich, Petra a Pavla, i Ondreja a všetkých svätých, udeľ nám milostive pokoja v našich časoch, aby sme boli ť pomocou Tvojho milosrdenstva od hriechu vždy oslobodení a pred každým protivenstvom bezpeční. — Skrze tohože Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého, Boh

M.: po všetky veky vekov.

V.: Amen.

M.: Pokoj ť Pánov nech ť je vždycky ť s nami.

V.: I s duchom tvojím.

Toto smiešanie a posvätenie Tela a Krvi Pána nášho, Ježiša Krista, nech nám prijímajúcim slúži k životu večnému. Amen.

Agnus Dei — Baránok Boží.

Kňaz sa modlí trochu naklonený. pri čom tri razy sa bije v prsia. — Pri sv. omši za zomrelých sa v prsia nebijе a tiež modlitba sa mení. (Vid'

liturg. omšu za zomrelých po sviatosti svätého pomazania.)

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, daj nám pokoja.

Táto modlitba sa vynecháva pri sv. omšiach za zomrelých. Pri slávnostnej sv. omši kňaz po tejto modlitbe dá diakonovi bozk pokoja objatím a slovami: „Pokoje s tebou“, na čo mu diakon odpovie: „I s duchom твоjim“. Diakon zas bozk pokoja odovzdá ostatným prísľuhujúcim pri sv. omši.

Modlitba za pokoj.

Pane Ježišu Kriste, ktorý si povedal apoštolom svojim: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nehľad' na moje hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi. Udeľ jej podľa svojej vôle pokoja a jednoty. Ktorý žiješ a kráľuješ, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Pane Ježišu Kriste, Synu Boha živého, ktorý si z vôle Otcovej a pôsobením Duha Svätého svojou smrťou svet oživotvoril, oslobod' ma skrze toto najsvätejšie Telo a Krv Tvoju od všetkých mojich neprávostí a od každého zlého. Učiň, aby som sa vždy pridržiaval prikázaní Tvojich

a nedovoľ, aby som sa niekedy odlúčil od Teba, ktorý s týmže Bohom Otcom a Duchom Svätým žiješ a kráľuješ, Boh na veky vekov. Amen.

Modlitby pred prijímaním.

Prijímanie Tela Tvojho, Pane Ježišu Kriste, ktoré ja nehodný osmeľujem sa požívať, nech mi nie je na odsúdenie a zatratenie, ale nech mi pre dobrotivosť Tvoju slúži ako účinný liek k ochrane ducha i tela. Ktorý žiješ a kráľuješ s Bohom Otcom v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Modlitby pri prijímaní.

Kňaz pokľakne a berie do rúk sv. hostiu:

Chlieb nebeský prijmem a budem vzývať meno Pánovo.

Kňaz bije sa tri razy v prsia, miništrant cengá:

Pane, nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz len slovo a bude uzdravená moja duša.

Kňaz si dáva požehnanie sv. hostiou:

Telo † Pána nášho Ježiša Krista nech zachová dušu moju pre život večný. Amen.

Kňaz zbožne prijme sv. hostiu, pohrúži sa do krátkeho rozjímania. Potom posbiera prípadné

omrvinky s korporálu a patény a vpustí ich do kalicha, hovoriac:

Čím sa odplatím Pánovi za všetko, čo mi preukázal? Prijmem kalich spasenia a budem vzývať meno Pánovo. Chválospevom budem volať Pána a zbavím sa svojich nepriateľov.

Kňaz si dáva požehnanie kalichom a hovorí:

Krv † Pána nášho Ježiša Krista nech zachová moju dušu pre život večný. Amen.

Keď kňaz zbožne prijal sv. Krv, pristúpi miništrant a naleje mu do kalicha trochu vína na opláknutie kalicha, pri čom kňaz hovorí:

Pane, čo sme ústami prijali, to nech čistou dušou požívame a časný dar nech sa nám stane večným liekom.

Kňaz aj toto víno vypije a podržiac nad kalichom prsty, ktorými sa dotýkal sv. hostie, dá si od miništranta na ne naliať vína a vody. Pri tom hovorí:

Telo Tvoje, Pane, ktoré som prijal, a Krv, ktorú som pil, nech zotrvá v útrobach mojich, a dožič mi, aby škvrna hriechov nezostala vo mne, ktorého občerstvily čisté a sväté tajomstvá. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

Kňaz vráti sa doprostred oltára, utrie si prsty, vypije obsah kalicha, kalich poutiera a prikryje vélom. Keď má kňaz v ten deň slúžiť ešte jednu

*omšu, nedá si miništrantovi naliať vína do tohto kalicha, ale len nad prípravnou nádobou opláka-
ne si prsty vodou, ktorú vypije len po druhej
sv. omši.*

Komúnia — Pieseň prijímania.

Mení sa podľa sviatkov. — Miništrant prenesie omšovú knihu na epštolovú stranu. Kňaz sa modlí potichu, chór však spieva nasledovné:

Velebme Boha nebeského a oslavujme ho so všetkými tvormi, lebo nám preukázal svoje milosrdenstvo. (Tob 12, 6.)

Postkomúnia — Modlitba prijímania.

Mení sa podľa sviatkov. Postkomúnií je toľko, koľko bolo kolekt. Kňaz vráti sa doprostred oltára, pobožká ho a obrátiac sa k ľudu, pozdraví ho:

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

Modlime sa: Pane, Bože náš, prijatie tejto sviatosti a vyznávanie večnej svätej Trojice a jej nerozdielnej Jednoty nech nám je k spaseniu tela i duše. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. — V.: Amen.

Ite, missa est — Omša je skončená.

Kňaz vrátiac sa doprostred oltára, pobožká ho, obráti sa k ľudu, pozdraví ho a prepustí z omše.

Keď v omši nie je Glória, vtedy miesto „Ite, missa est“ spieva sa „Benedikámus...“ a v omši za mŕtvych „Rekvieskant...“

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

alebo:

M.: Chod'te, omša sa skončila.

M.: Chváľme Pána.

alebo:

V.: Vďaky Bohu.

M.: Nech odpočívajú v pokoji.

V.: Amen.

Odporúčajúca modlitba a požehnanie.

Kňaz obráti sa k oltáru a s uklonenou hlavou modlí sa odporúčajúcu modlitbu:

Svätá Trojica, nech Ti je milá táto ochotná moja služba a dožič, aby táto obeť, ktorú som ja nehodný očiam Tvojej velebnosti predniesol, Tebe bola príjemná, a mne i všetkým, za ktorých som ju obetoval, skrze Tvoje milosrdenstvo slúžila na smierenie. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Kňaz obráti sa k veriacim a požehná ich, pričom veriaci kľacia a sa prežehnajú:

M.: Nech vás požehná všemohúci Boh Otec, Syn † a Duch Svätý.

Biskupi a infulovaní preláti udeľujú požehnanie takto:

Biskup: Nech je pochválené meno Pánovo.

Chór: Od tohto času až na veky.

B.: Pomoc naša v mene Pána.

Ch.: Ktorý stvoril nebo i zem.

B.: Nech vás požehná všemohúci Boh, Otec, † Syn † a Duch † Svätý.

Posledné evanjelium.

Posledným evanjeliom obyčajne býva začiatok evanjelia sv. Jána. Patrí k požehnaniam. Kedysi totiž bolo ono požehnávacou formulou. — Keď sa v nedeľu alebo v iný cirkevný deň, ktorý má vlastné evanjelium, zasväť iný sviatok, vtedy je posledné evanjelium z nedeľe alebo cirkevného dňa. Kňaz prídúc na evanjeliiovú stranu, krížikom poznačí kánonovú tabuľku i seba a hovorí:

M.: Pán s vami.

V.: I s duchom tvojím.

M.: Začiatok svätého evanjelia podľa Jána. (1, 1—14.)

V.: Sláva Tebe, Pane.

Na počiatku bolo slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol Slovo. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním povstalo všetko, a bez neho nepovstalo vôbec nič, čo povstalo. V ňom bol život, a ten život bol svetlom

ľudí. A toto svetlo svieti vo tme, no tma ho neprijala. Narodil sa istý človek, ktorého poslal Boh. Menoval sa Ján. On prišiel svedčiť, a to svedčiť o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlom, ale mal (iba) svedčiť o svetle. Bolo však aj pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na tento svet. Vo svete bolo a svet ním povstal, ale svet ho nepoznal. Do svojho vlastného prišlo, a jeho vlastní ho neprijali. Tým však, čo ho prijali, dal schopnosť stať sa dieťkami Božími, tým totiž, čo veria v jeho meno, čo sa narodili nie z krvi, ani zo žiadosti tela, ani zo žiadosti muža, ale z Boha. A toto Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. A my sme uzreli jeho slávu, a to slávu ako jednorodeného (Syna) Otcovho, plného milosti a pravdy. — *W.*: Vďaka Bohu.

Pobožnosť pri malej (tichej) sv. omši.

Na začiatok. — Otče na nebesiach, v najhlbšej poníženosti predstupujem pred Tvoj oltár a modlím sa k Tebe, ako k pôvodcovi všetkého dobrého. Ďakujem Ti, Bože, ktorý spravuješ a potešuješ svoje dieťky na zemi od mladosti: Tebe, ktorý

nám sily dávaš k užitočným prácam; Tebe, ktorý múdre i dobrotive spravuješ naše cesty a upravuješ premenu radostných i smutných dní; Tebe, ktorý obhajuješ a podporuješ nevládnú starobu a každého požehnávaš, kto spravovanie Tvojej otcovskej ruky bezbožne od seba neodvrhuje.

Na svoje veľké zahanbenie cítim, že nie som hodný(á) tej vernosti a toho milosrdenstva, ktoré si mi preukázal, lebo som človek hriešny, ktorý prestúpil Tvoje sväté prikázania.

Očisť teda a posväť moje srdce, aby som mal(a) obrátené všetky svoje myšlienky na Teba a sprav ma hodným(ou) blahoslaveného ovocia veľkej obety, ktorú Ježiš Kristus na kríži dokonal a ktorá bez vylievania krvi bude sa tu obnovovať. Zmiľuj sa nado mnou, ó, Pane, sotri množstvo mojich hriechov a daj pokoja môjmu srdcu i svedomiu; skrze Ježiša Krista, Pána nášho ukrižovaného. Amen.

Na Glóriu a Epištolu. — S vrúcnou radosťou pripojujem sa do chválospevu anjelov, ktorí zvelebujú Tvoju nekonečnú slávu i lásku a prespevujú Ti: „Sláva Bohu na výsostiach! Svätý, svätý, svätý Pán zástupov, nebo i zem plné sú Tvojej slá-

vy!“ Nech Ťa teda všetko chváli, ó Pane, nech všetko zvelebuje Tvoju milosť a lásku.

Ako dobrý otec zmiluje sa nad svojimi dieťkami, tak zmiluješ sa i Ty nad nami, ó, Bože; a ak hľadáme najprv kráľovstvo Tvoje, ostatné nám pridáš podľa sľubu svojho Syna, Ježiša Krista, nášho Spasiteľa. Amen.

Na Evanjelium a Krédo. — Daj, ó, Bože, aby som hlboko pocítil(a) cenu Tvojho slova; daj, aby som sa zdokonaľoval(a) v poznaní sv. náboženstva a v horlivom plnení Tvojich zákonov; nech všetko vynaložím na to, aby všade pravá pobožnosť panovala.

Najmilosrdnejší Bože a Otče, veľmi Ti ďakujem za Tvoje zjavenie, ktorým si nás osvietil, napravil a uspokojil! Podľa neho viem a presvedčený(á) som, že Ty si jediný, najvyšší, všemohúci pôvodca, udržiavateľ a spravovateľ sveta, že Ty si Otec a náš dobrodínca, ktorý každého človeka poznáš, miluješ, o každého sa staráš, každého šťastlivým chceš spraviť; že Ty si najvyšší, najsvätejší zákonodarca a sudca, ktorý súdiť budeš voľakedy každého člo-

veka podľa jeho skutkov. Viem, tak veľmi si miloval svet, že svojho jediného Syna si obetoval za nás, aby tí, ktorí v Neho veria, nezahynuli, ale dosiahli život večný. Otče, verím i v Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorého si poslal, ktorý za nás ľudí dobrovoľne sa obetoval a svojou obetou na dreve kríža nás vykúpil. Verím i v Ducha Svätého, ktorý na apoštolov Pána vznesený osvietil, potešil a posilnil ich.

Vďaka a chvála Tebe, Otče nebeský, ktorý si nás pozval z tmy na svetlo pravej viery; vďaka a chvála Tebe, Pane, Ježišu Kriste, ktorý nás potešuješ odpustením hriechov a vzbudzuješ v nás nádej vzkriesenia k večnému životu. Chvála Tebe, Duchu Svätý, ktorý nás posväcuješ.

Na obetovanie. — Otče nebeský, spojujem svoju modlitbu s čistou, nepoškvrnenou obetou na oltári, ktorú pokorne prednášam Tebe, stvoriteľovi, udržiavateľovi a spravovateľovi za premnohé dobrodenia, ktorými si ma od narodenia až po túto chvíľu obdaroval. A keďže viem, že za vernosť a milosrdenstvo, ktoré si mi preukázal, nič iného nežiadaš, iba moje srdce, obetujem Ti ho teda v detinskej pokore, ako Ti obetujem aj všetky svoje schopno-

sti, sily a celý svoj život. Z vďačnosti, z lásky k Tebe chcem podľa Tvojich prikázaní žiť a hriechu sa chrániť; z vďačnosti, z lásky k Tebe chcem dobre robiť svojim bližným a Teba za požehnanie, mne preukázané, nielen slovami, ale i skutkami zvelebovať; lebo Ty si najvyšší, svätý Boh a chceš, aby plnením Tvojej vôle stal(a) som sa Tebe podobným(ou), hodným(ou) Tvojho blahoslavenstva, ktoré mi Tvoj jednorodný Syn, Ježiš Kristus, svojím umučením a smrťou zaslúžil a pre mňa nadobudol.

Duchu Svätý, buď so mnou, aby som nespustil(a) tento večný cieľ s očí, ale aby som ho iste dosiahol(a) a raz ta sa dostal(a), kde v nebeskom raji anjeli prespevujú: Svätý, svätý, svätý, Pán Boh zástupov, nebo i zem plné sú Tvojej slávy!

Na pozdvihovanie. — Bože, Otče môj, prosím Ťa za všetkých. Zachovaj a ochraňuj Cirkev, ktorú na zemi Tvoj Syn založil. Osvieť jej pastierov a predstavených, aby múdrosťou, tichosťou spravovali svojich veriacich a viedli ich ku čnosti. Spravuj všetky kresťanské obce, aby počuly hlas pastierov, nasledovali ho a spasené boly. Udeľ všetkým kniežatám, všetkým vrchnostiam bedlivosti a múdrosti, aby

prislúchovaly spravodlivosti a napomáhaly všetkých svojich podriadených. Spravuj srdcia všetkých svojich podriadených, aby mali radosť v poslušnosti a vernosti ku svojim predstaveným.

Posilňuj všetkých rodičov, aby vychovávali zo svojich dietok múdrych, dobrých, čnostných ľudí; daj, aby všetky dietky dorastali na radosť svojich rodičov a na osôb vlasti pre nebesia.

Teš a obživuj núdznych; podporuj svojou pomocou nevládných; poľahčuj ťarchu biednym; uľavuj bolesti chorým a posilňuj tých, ktorí zápasia v túto hodinu so smrťou.

Oblaž mojich priateľov a príbuzných; odplať tým, ktorí mi dobre robili; žehnaj mojich nepriateľov a daj im i nám všetkým, čo je pre nás spasiteľné. Amen.

Po pozdvihovaní. — „Toto robte na Moju pamiatku“, povedal si, ó, Pane, milým učeníkom svojim pri poslednej večeri a oni podľa Tvojho sv. slova aj tak robili. I ja sa rozpomínam na Teba s vďačnosťou, rozpamätúvam sa na Tvoje sv. učenie a napomínanie, na Tvoj svätý život, umučenie i smrť, ktorú si za nás z lásky podstúpil a pevne si umieňujem, že budem zachovávať úmysel Tvojej svätej smrti. Chrániť sa budem všetkého, čo sa Ti pro-

tiví, usilovať sa budem všetky hriešne náklonnosti potlačiť, nečisté žiadosti premôcť a zlých obyčajov sa zbaviť. Chcem taký(á) tichý(á) a ponížený(á) byť ako si Ty bol. Bremená a trápenia tohto života chcem znášať s nezlomnou trpezlivosťou a s deťinskou oddanosťou. — Cesta do večného života vedúca je úzka a kto Teba, Pane Ježišu, chce nasledovať, musí kríž svoj na seba vziať a seba samého zapierať.

Viem, že mnohí ľudia každého veku, stavu a rodu nasledovali Teba na ceste sebazaprenia a skúsili, že Tvoje jarmo, pri pevnom úmysle žiť podľa Tvojho svätého príkladu, je sladké, Tvoje bremeno ľahké. Aký veľký počet je blahoslavených, ktorí bojovali na zemi dobrý boj a teraz už prijímajú v nebesiach odplatu čnosti!

Nemôžem si pripomenúť víťazstvo, ktoré títo blahoslavení slávne vydobyli, bez toho, aby som sa nerozpamätal(a) pritom i na mŕtvych, ktorí ešte v očistci zotrvávajú: prosím Ťa preto, milosrdný Otče, dožič im večného pokoja a daj, aby im večné svetlo svietilo. Amen.

Otče náš a prijímanie. — Ó, keby Teba, Otče nebeský, všetci ľudia poznali a ctili, aby šťastliví boli už na tejto zemi! Ó, keby každý Tvoju svätú vôľu plnil a

dobré skutky vždy viac a viac rozširoval! Ved' Ty nám dávaš každodenne viac, ako my potrebujeme a zasluhujeme; a predsa dostatočne neuznávame Tvoju dobrotu, lebo Ťa vždy hriechami urážame. Odpusť nám, Otče, už viac hrešiť nechceme. Odpusť nám, ako i my odpúšťame tým, ktorí nás obrazili. Zachovaj nás od všetkého, čo by nám škodiť mohlo na tele i na duši; vyslobod' nás od všetkého zlého a udeľ nám múdrosti, udatnosti, aby sme hriech v ošklivosti mali a aby sme sa ho vždy chránili, lebo je najnebezpečnejším a najjedovatejším prameňom všetkého zla.

Na požehnanie a na koniec sv. omše. — Požehnanie Tvoje, ó, Bože, ktoré nám kňaz pri oltári znakom sv. kríža udeľuje, nech spočíva nado mnou. Srdce moje posilnené je sladkou potechou a pevnou dôverou. Z Tvojej svätyne vrátim sa teraz ku svojim prácam a povinnostiam. Ó, keby pobožnosť, ktorá moje srdce k Tebe, ó, Bože, v tieto chvíle povznášala, v ňom i zotrvala! Daj, Bože, aby môj život tým sv. predsa-
vzatiam, ktoré som tu spravil(a), neodpo-
roval. Múdrost kresťanská nech spravuje
moje práce a radosti a nech ma zachová-
va v šťastí smiernym(ou), v nešťastí od-
hodlaným(ou)! Len vtedy spočinie nado

mnou požehnanie, keď zachovávam to, čo som sľúbil(a): poslušnosť Tvojej vôli, verné nasledovanie Ježiša Krista, lásku k blížnym, a to z lásky k tomu, ktorý nás najprv miloval a za nás sa obetoval. Bože, dožiď mi milosti a osvieť moju myseľ, aby som bol(a) čistý(á) a bez úhony v deň príchodu Ježiša Krista. Amen.

Modlitba po tichej svätej omši.

Zdravas, Mária ... (tri razy).

Zdravas Kráľovná, Matka milosrdenstva, — život, sladkosť i nádej naša, zdravas. — K Tebe voláme vyhnaní synovia Evy. — K Tebe vzdycháme nariekajúci a plačúci v tomto slzavom údolí. — A preto orodovnica naša, obráť k nám milosrdné oči svoje, — a po tomto putovaní ukáž nám Ježiša, požehnaný plod života svojho. Ó, milostivá, ó, dobrotivá, ó, sladká Panna Mária.

℟. Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

℞. Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

M o d l i m e s a : Bože, útočisko naše a sila, — shliadni milostive na ľud k Tebe volajúci, — a na prímluvu slávnej a nepoškvrnenej Panny, Rodičky Božej, Márie,

— blahoslaveného Jozefa, jej ženícha, i svätých apoštolov Tvojich, Petra a Pavla, a všetkých svätých, — vyslyš milostive a dobrotive prosby, ktoré Ti za obrátenie hriešnikov, za slobodu a povýšenie svätej Matky Cirkvi prednášame. Skrze tohože Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji; — proti zlosti a úkladom diablovým buď nám ochranou. — Pokorne prosíme: Nech ho zavráti Boh. A ty knieža vojska nebeského, mocou Božskou zažeň do pekla satanáša a iných zlých duchov, — ktorí sa na skazu duší po svete potulujú. — R. Amen.

℣. Najsvätejšie Srdce Ježišovo.

R. Zmiluj sa nad nami. (Tri razy.)

Sviatosť pokánia.

Modlitba pred sv. spoveďou.

Ó, milý Bože, Duchu Svätý, vyslyš moju pokornú modlitbu! Hľa, ja biedny, hriešny človek, ktorý som Teba, svojho dobrého Boha svojimi hriechmi tak často urážal(a), chcem sa polepšiť a viacej nehrešiť. Ale aby som sa polepšil(a), aby som za všetky svoje hriechy ľutovať a z nich vyspovedať sa mohol(a), osvieť môj rozum

a ukáž mi všetky hriechy, ktorými som Ťa urazil(a). O toto Ťa prosím skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen. Otče náš . . , Zdravas . . . , Sláva . . .

(Keď si sa takto pomodlil(a), predkladaj si nižšie-uvedené otázky a dávaj dobrý pozor, čo ti bude svedomie hovoriť.)

Spytovanie svedomia

podľa desatoro Božích prikázaní:

1. Či som sa modlil(a) ráno, na poludnie, večer? Či som sa hanbil(a) verejne vyznať Boha a zastať sa viery, keď bola napadnutá? Či som sa zúčastnil(a) na protináboženskom boji rečou alebo vydávaním, podporovaním protináboženských kníh a časopisov, vstupovaním do spolkov, viere nepriateľských? Či som zhrešil(a) modlárstvom, keď som sa zahrúžil(a) do hmotárstva? Či som si spomenul(a) na Boha, na dušu a na večný život? Či som vychovával(a) svoju rodinu v duchu katolíckom? Či som nepoužil(a) svoje volebné právo na podporovanie proticirkevných spolkov a smerov? Či som hájil(a) Cirkev v jej ustanovizniach, ako je kostol, katolícka škola atď.?

Či som bol(a) ľahostajným(á) vo viere? Či som sa posmieval(a) z náboženských úkonov? Či som bol(a) poverčivý(á)? Či som vykonával(a) svoje každodenné pobožnosti? Či som podporoval(a), čítal(a) a rozširoval(a) slovo

Božie v tlačí, v knihách? Či som sa cvičil(a) vo viere počúvaním kázní a katolíckych prednášok?

2 Či som vyslovil(a) meno Božie, meno Pána Ježiša a Márie nadarmo, bez potreby, bez príčiny, neúctive, v hneve a s preklínaním? Či som hovoril(a) o Bohu a o jeho svätých neúctive? Či som zneuctil(a) posvätné veci? Či som prisahal(a), klial(a), zlorečil(a)? Či som reptal(a) proti Pánu Bohu? Či som hovoril(a) neslušne o svätých veciach? Či som niečo sľúbené nesplnil(a)?

3. Či som zameškal(a) v nedeľu a vo sviatok svätú omšu, alebo či som neskoro prišiel(a) na služby Božie? Či som na službách Božích na iné veci myslel(a), či som sa rozprával(a), obzeral(a) a smial(a), v pobožnosti iných znepokojoval(a) a mýlil(a)?

4. Či som miloval(a) a ctí(a) rodičov? Či som sa staral(a) o nich? Či som nebol(a) surovým(á) k nim? Či som im dal(a) slušnú výživu? Či som im ublížil(a) slovom a skutkom? Či som sa modlil(a) za nich? Či som poslúchal(a) cirkevných predstavených v duchovných veciach? Či som ich bránil(a) pred nespravodlivými útokmi proti Cirkvi? Či som búril(a) proti svetským vrchnostiam? Či som poslúžil(a) dobrou radou svojim predstaveným? Či som ich ctí(a)? Či som nebol(a) krutý(á) a surový(á) k podriadeným? Či som sa správal(a) k nim nestranne a spravodlivo?

5. Či som vystavil(a) svoju dušu nebezpe-

čienstvu hriechov? Či som miloval(a) bezbožný, nemravný život a vyhľadával(a) skazené spoločnosti? Či som dožičil(a) svojej duši duševného pôžitku? Či som si spytoval(a) svedomie? Či som nepodceňoval(a) duševný život? Či som sa sháňal(a) len za pozemskými vecami? Či som čítaval(a) o duševných potrebách a rozjímal(a) o nich? Či som bol(a) na duševnom cvičení, keď som mal(a) na to príležitosť?

Či som chránil(a) svoje zdravie? Či som bol(a) mierny(a) v pití, v zábave, poriadny(a) vo spoločnosti? Či som dožičil(a) svojmu telu odpočinku? Či som škodil(a) na zdraví nočným potulovaním sa? Či som užíval(a) telu škodlivé, opojné a rozum omamujúce otravy? Či som bol(a) v chorobe trpezlivý(á)? Či som zúfal(a) v trápeniach a v krížoch života? Či som ľahkomyseľne vystavoval(a) svoj život nebezpečenstvu?

Či som si škodil(a) na zdraví márnivým šatením sa a vyberačným jedlom?

Či som sa prehrešil(a) proti bližnému na jeho duši, keď som ho na zlé zvädzal(a)? Či som mu dobre neporadil(a), bil(a) ho a volal(a) do spoločností Cirkvou zakázaných? Či som zničil(a) život v zárodku? Či som zbavil(a) niekoho výživy? Či som sa súdil(a) zo zisku alebo z pomsty? Či som trýznil(a) zvieratá? Či som sa hneval(a)?

6. Či som myšlienkami, slovami a žiadosťami urážal(a) čistotu, svoju a cudziu nevín-

nosť? Či som mal(a) záľubu v neslušných obrazoch, románoch a novinách? Či som sa šatil(a) slušne? Či som zviedol(a) niekoho na hriech nečistoty? Či som navštevoval(a) také divadelné alebo obrazové predstavenia, ktoré čistotu urážaly? Či som robil(a) v spoločnostiach chlipné žarty a hry? Či som olúpil(a) niekoho o nevinnosť? Či som páchal(a) nečisté skutky na sebe? Ako som ešte hrešil(a) nečistými skutkami?

7. Či som niekoho okradol(a)? Či som spravil(a) niekomu škodu? Čo to bolo? V akej cene? Ako to chcem nahradiť? Či som najdenú vec vrátil(a) a pôžičky riadne platil(a)? Či som viedol(a) márnotravný život?

Či som sa zadlžil(a) pre márnivosť? Či som oklamal(a) alebo poškodil(a) niekoho na majetku? Či som uškodil(a) niekomu lúpežou, násilnou krádežou? Či som zneužil(a) núdzu iného pre seba? Či som teda bol(a) úžerníkom(icou)? Či som pýtal(a) privysoké úroky? Či som plácu a plat úmyselne, nezaslúžene stfhal(a) alebo zvyšoval(a)? Či som svedomite pracoval(a)? Či som poctive spravoval(a) cudzí majetok? Či som bol(a) skúpy(a)? Či som si sám (sama) dožičil(a) potrebného na výživu svoju a svojej rodiny? Či som obetoval(a) na chudobu, na misijné ciele, na katolícku tlač, keď tak mne, ako i mojej rodine z vlastnej výživy a úsporov vystačilo? Či som márnil(a) peniaze na zbytočné veci, na hýrenie, na hriešne skutky, na podplácanie?

8. Či som luhal(a)? Či som oklamal(a) niekoho? Či niekomu uškodilo moje luhárstvo? Či som niekoho obžaloval(a) falošne? Či som o iných zle hovoril(a)? Či som navymýšľal(a) niečo zlého na iných, či som chyby iných rozchyroval(a)? Či som zatajil(a) chyby iných pred tými, ktorým som to mal(a) oznámiť? Keď som chybil(a), či som sa úprimne priznal(a) ku svojej chybe? Či som zavinil(a) nepokoj, zvady a nepriateľstvá klebetami?

Či som niekoho ohováral(a)? Či som niekomu ublížil(a) na cti? Nakoľko? Či to bol predstavený? Či to bolo tlačou, vo verejnosti, či som to odvolal(a), či som dal(a) náhradu? Či som sa povyšoval(a) falošnými sľubmi, tupením iných? Či som tvrdil(a) záškodným úmyslom nepravé veci? Či som falošne prisahal(a), falošne svedčil(a) pred súdom?

Podľa päťoro cirkevných prikázaní:

Či som jedol(a) v pôstne dni mäsitý pokrm? Či som tupil(a) cirkevné pôsty? Či som samovoľne zatajil(a) pri predošlej spovedi niektorý hriech? Či som dobre vykonal(a) skutky pokánia, mne od spovedného otca uložené? Či som svätokrádežne prijímal(a)? Či som sa polepšil(a) od poslednej spovedi? Či som chodil(a) do zlých spoločností, k nedovoleným hrám a tanečným zábavám, kde som sa mohol(a) pokaziť, niečo zlého počuť alebo vidieť?

(Keď si takto svoje svedomie spytoval(a), zapamätaj si dobre hriechy, ku ktorým sa priznávaš a potom sa modlí:)

Ó, Duchu Svätý! Ďakujem Ti za pomoc, ktorú si mi teraz preukázať ráčil. Už poznám svoje hriechy, ktorými som urazil(a) Teba, najsvätejší Bože, najdobrotivejší Otče môj! Odteraz už chcem byť iným(ou), chcem byť dobrým a poslušným Tvojím dieťaťom. Ó, Bože, ráč mi byť v tom milosťou svojou na pomoci. O to Ťa prosím skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen.

Ž i a ľ a ľ ú t o ť

Bože môj! Srdečne mi je ľúto za všetky svoje hriechy, lebo nimi urazil(a) som Teba, lásky najhodnejšieho Boha, najlepšiu a nekonečnú Dobrotu, ktorú zo srdca milujem. Chcem svoj život skutočne polepšiť Tvojou milosťou a radšej i smrť podstúpiť, ako Teba, svojho Boha, najvyššiu Dobrotu, čo len i jedným hriechom uraziť. Daj mi milosť, aby som splnil(a), čo som si umienil(a). O to Ťa prosím skrze nekonečné zásluhy Tvojho Božského Syna, Pána a Vykupiteľa nášho, Ježiša Krista. Amen.

S p o v eď

(Keď si sa na sv. spoveď už prichystal(a), choď ku spovedníkovi a kým príde na teba rad, čakaj

tam úctive v modlitbách. Potom kľakni si v spovednici a povedz kňazovi pošepky tak, aby ťa kňaz počul a rozumel, ale nie tí, čo sú okolo teba:)

Prosím, duchovný otče, sväté požehnanie, aby som sa dôkladne mohol(a) vyspovedať zo svojich hriechov.

(Teraz ti dáva kňaz požehnanie, prežehnaj sa a povedz:)

Spovedám sa Bohu i vám, duchovný otče, že od svojej poslednej spovedi (alebo: od svojej maličkosti) spáchal(a) som tieto hriechy:

(Teraz vyznaj sa zo svojich hriechov; vyznaj sa zo všetkého, lebo pred Pánom Bohom nič nemôžeš zatajiť: On o všetkom vie. Keď si už povzdal(a) všetky svoje hriechy, dodaj ešte: „Na viac hriechov sa už nepamätám.“ Potom oľutuj svoje hriechy:)

Ľutujem z celého srdca za všetky svoje hriechy, o ktorých viem, i za tie, na ktoré sa nepamätám, lebo som nimi najlaskavejšieho Boha urazil(a). Sľubujem viac nehrešiť a každej príležitosti ku hriechu sa chrániť. Prosím spasiteľnú pokutu a rozhrešenie.

(Teraz ostaň kľáčat a počúvaj pozorne naučenie, ktoré ti spovedný otec dá: pozoruj najmä, akú pokutu ti uloží. Potom spovedný otec vyslovuje nad tebou rozhrešenie. Keď robí kríž nad tebou, prežehnaj sa i ty, vstaň, vráť sa na svoje miesto a modli sa pobožne túto modlitbu:)

Ó, dobrý milosrdný Bože a Otče! Dakujem Ti z celého srdca, že si mi hriechy odpustil skrze kňaza, svojho námestníka. Sľubujem, že každého, i najmenšieho hriechu budem sa chrániť, že chcem byť Tvojím dobrým, poslušným a nábožným dieťaťom. Ó, keby som to zlé, ktoré som spáchal(a), zasa napraviť mohol(a).

(A teraz vykonaj spasiteľnú pokutu, ktorú ti spovedný otec uložil.)

Sväté prijímanie.

Modlitba pred sv. prijímaním.

Viera. Ó, sladký Ježišu, silne verím, čo si zjavil a verím najmä, že si skutočne prítomný vo Sviatosti Oltárnej, lebo si to povedal Ty, ktorý si neomylná, večná pravda.

Klaniame sa. Ó, sladký Ježišu, klaniam sa Ti so všetkými anjelmi a svätými v tejto prevelebnej Sviatosti Oltárnej, v ktorej skrytý si z lásky ku mne; klaniam sa Ti ako svojmu Pánovi, Bohu, Stvoriteľovi a Vykupiteľovi.

Lútosť. Ó, sladký Ježišu, z celého srdca ľutujem všetky svoje hriechy, lebo som nimi urazil(a) a rozhneval(a) Teba, najdobrotivejšieho svojho Boha, ktorého na dovšetko mám milovať.

Pokora. Pane a Vykupiteľu môj, ako sa mám priblížiť k Tebe, ktorého som tak veľmi pourážal(a)? Veru, nie som hodný(á), aby si vošiel do môjho srdca, ale povedz len slovom a uzdravená bude duša moja.

Nádej. Ó, sladký Ježišu, Tvoje zmilovanie nemá hraníc; Ty prichádzaš ku mne a prebývať chceš v mojom srdci. Práve preto úfam, že ma posvätiš a svojou milosťou naplníš.

Láska. Ó, sladký Ježišu, Ty vždy, až do smrti si ma miloval a z lásky ku mne chceš byť pokrmom mojej duše. Ó, ako Ti mám odplatiť túto Tvoju lásku? Tebe chcem žiť a umrieť.

Túžba. Ó, sladký Ježišu, príď a zaujmi moje srdce, nech je celkom Tvoje. Príď, vstúp ku mne, posilni ma svojou milosťou, ó, láskavý a dobrotivý Ježišu!

(Keď kňaz ukazuje najsv. Telo Pánovo, bi sa v prsia tri razy a povedz:)

Pane, nie som hodný(á), aby si vošiel do príbytku môjho srdca, ale povedz len slovom a uzdravená bude duša moja.

(Keď po sv. prijímaní klačíš pred oltárom s rukami sopnutými a s očami sklopenými, modli sa:)

Telo Pána nášho Ježiša Krista nech zachová dušu moju pre život večný. Amen.

Pochválený buď Ježiš Kristus. Na ve-
ky. Amen.

Ježišu, Tebe žijem, Ježišu, Tebe umie-
ram, Ježišu, Tvoj(a) som v živote i v smr-
ti. Amen.

Pochválená a zvelebená nech je bez
prestania najsvätejšia Sviatosť Oltárna.

P o s v . p r i j í m a n í .

Duša Kristova, posväť ma; — Telo Kri-
stovo, spas ma; — krv Kristova, napoj ma;
— voda z boku Kristovho, umy ma; —
umučenie Kristovo, posilni ma; — ó, dobrý
Ježišu, vyslyš ma; — do svojich svätých
rán skry ma; — nedaj mi odlúčiť sa od
Teba; — pred zlým nepriateľom chráň ma;
— v hodinu smrti mojej povolaj ma; —
dožič mi prísť k Tebe, — aby som Ťa
chválil — s Tvojimi svätými — na veky
vekov. Amen.

M o d l i t b a p o s v . p r i j í m a n í .

Pane, Ježišu Kriste, nech sa mi stane
Tvoje sväté Telo odpustením mojich hrie-
chov a Tvoja drahocenná krv životom več-
ným. Skrušene prosím, pripočítaj ma pri
svojom druhom príchode ku spravodlivým
a ku všetkým vyvoleným. Vzdávam Ti
vdáku za to, že si nás ráčil naplniť svoji-

mi nebeskými a nesmrteľnými tajomstvami aj tento deň; spravuj našu cestu, upevni nás všetkých vo viere, bedli nad naším životom a posilňuj naše kroky na prosbu Rodičky Božej a všetkých svätých. Požehnaný je náš Boh, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Odpustková modlitba pred krížom.

Hľa, pred pohľadom Tvojím, ó, dobrý a najsladší Ježišu, na kolená padám a s najväčšou vrúcnosťou duše Ťa prosím a žiadam: ráč do srdca môjho vložiť živý cit viery, nádeje a lásky, pravú ľútosť nad hriechami mojimi, ako aj silnú vôľu polepšenia, najmä teraz, keď s hlbokou sústrasťou a bolesťou dojatý o piatich ranách Tvojich uvažujem a rozjímam, majú pred očami to, čo si už ústami proroka Dávida o sebe povedal, ó, dobrý Ježišu: „Prebodli ruky moje a nohy moje, a spočítali všetky kosti moje.“

(Veriaci, ktorí sa túto modlitbu pomodlia pred obrazom Ukrižovaného, získajú odpustky 10 rokov. — Pln. odp. získajú, ak pristúpia k sv. svedu, sv. prijímaniu a pomodlia sa na úmysel sv. Otca. PPO 171.)

Vzbudenie troch Božských čností.

Verím v svojho Boha, živého a opravdivého. — ktorý je jeden Boh, ale v troch

Božských osobách: Otec, Syn a Duch Svätý. — Verím v Boha Otca Stvoriteľa, Syna Vykupiteľa a v Ducha Posvätiťeľa. — Verím a vyznávam tú najsvätejšiu vieru, ktorú Ježiš Kristus učil a veriť prikázal, — ktorú apoštolovia ohlasovali a ktorú svätá rímskokatolícka Cirkev učí. — V tejto svätej viere žiadam si žiť i umrieť, — lebo si ju Ty, Bože, zjavil — a Ty ako vševyvolávajúci myslíš sa nemôžeš, — ani ako večná a nekonečná Pravda nikoho klamať nechceš.

Dúfam v nekonečnom milosrdenstve Tvojom, Bože, — jediný pomocník tela môjho i duše mojej. — Dúfam, že pre drahú, z toľkej lásky za mňa vyliatu krv Ježiša Krista odpustíš mi všetky hriechy života, — a že mi dáš milosť svoju a život večný; — lebo si to prisľúbil a Ty si v plnení svojich sľubov verný a všemohúci.

Milujem Ťa, Bože, Ty najvyššia dobrota, nekonečná láska a vrchol všetkej dokonalosti, pre Tvoju dobrotu, svätosť, krásu a lúbeznosť. — Hoci by som ani v odmenu dúfať nemohol, ani pokuty obávať sa nemusel, predsa by som Ťa miloval, — lebo Ty, Bože, si všetkého milovania a ctenia najhodnejší. — Kiež by som Ťa mohol milovať takou vrelosťou, — akou Ťa bez prestania milujú a naveky milovať budú

všetci anjeli, svätí a blahoslavení v nebi,
— akou Ťa miluje a milovať môže všetko
terajšie i budúce stvorenie na zemi. —
K tejto ich najvrúcejšej láske pripojujem
svoju skromnú lásku a detinskú oddanosť.

Z tejto, k Tebe, Bože, úprimnej a vrúc-
nej lásky srdečne ľutujem, že som Ťa ura-
zil. — Odriekam sa všetkých hriechov ce-
lého života svojho a v ošklivosti ich mám.
— Ale k tomu mi daj, môj Bože, milosti
svojej, — aby som sa mohol všetkých
hriechov chrániť a v kresťanských skut-
koch až do smrti zotrvať, — čo s Tvojou
pomocou verne sľubujem. Amen.

Litánie o najsvätejšom mene Ježiš.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Ježišu, uslyš nás. — Ježišu, vyslyš nás.

Otče s nebies, Bože, — zmiluj sa nad nami.

Synu, Vykupiteľa sveta, Bože, — zmiluj sa
nad nami.

Duchu Svätý, Bože, — zmiluj sa nad nami.

Svätá Trojica, jeden Bože, — zmiluj sa nad
nami.

Ježišu, Synu Boha živého,

Ježišu, odblešok Otca,

Ježišu, žiara svetla večného.

Ježišu, Kráľ slávy,

Ježišu, slnko spravodlivosti,

zmiluj sa
nad nami.

Ježišu, Syn Márie Panny,
 Ježišu premilý,
 Ježišu predivný,
 Ježišu, Boh silný,
 Ježišu, otec budúceho veku.
 Ježišu, anjel veľkej rady,
 Ježišu najmocnejší,
 Ježišu najtrpezlivejší,
 Ježišu najposlušnejší,
 Ježišu, tichý a pokorný srdcom,
 Ježišu, milovník čistoty,
 Ježišu, milovník náš,
 Ježišu, Boh pokoja,
 Ježišu, pôvodca života,
 Ježišu, príklad čností,
 Ježišu, horliteľ za spasenie duší,
 Ježišu, Boh náš,
 Ježišu, útočisko naše,
 Ježišu, otec chudobných,
 Ježišu, poklad veriacich,
 Ježišu, pastier dobrý,
 Ježišu, svetlo pravé,
 Ježišu, múdrosť večná,
 Ježišu, dobrota nekonečná.
 Ježišu, cesta a život náš.
 Ježišu, radosť anjelov,
 Ježišu, kráľ patriarchov,
 Ježišu, majster apoštolov,
 Ježišu, učiteľ evanjelistov,
 Ježišu, posila mučeníkov,
 Ježišu, svetlo vyznavačov,
 Ježišu, čistota panien.

zmiluj sa nad nami.

Ježišu, koruna všetkých svätých,
 Buď nám milostivý, — odpusť nám, Ježišu.
 Buď nám milostivý, — vyslyš nás, Ježišu.
 Od všetkého zlého,
 Od každého hriechu.
 Od hnevu Tvojho,
 Od úkladov diablových.
 Od ducha smilného,
 Od večnej smrti,
 Od zanedbania vnuknutí Tvojich,
 Skrze tajomstvo svätého vtelenia Tvojho,
 Skrze narodenie Tvoje,
 Skrze detinstvo Tvoje,
 Skrze Božský život Tvoj.
 Skrze práce Tvoje,
 Skrze smrteľnú úzkosť a utrpenie Tvoje,
 Skrze kríž a opustenosť Tvoju.
 Skrze mdloby Tvoje,
 Skrze smrť a pochovanie Tvoje.
 Skrze vzkriesenie Tvoje,
 Skrze nanebevstúpenie Tvoje,
 Skrze Tvoje ustanovenie najsvätejšej
 Sviatosti Oltárnej.
 Skrze radosti Tvoje,
 Skrze slávu Tvoju,

vyslobod' nás, Ježišu.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — odpusť nám, Ježišu.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — vyslyš nás, Ježišu.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — zmiluj sa nad nami, Ježišu.

Ježišu, uslyš nás. — Ježišu, vyslyš nás.

Modlime sa : Pane Ježišu Kriste, Ty si riekol: Pýtajte si a dostanete, hľadajte a nájdate, klopte a bude vám otvorené; prosíme, daj nám žiadajúcim pocítiť Božskú lásku Tvoju, aby sme Ťa celým srdcom, ústami i skutkami milovali a Teba chváliť nikdy neprestali. — Daj tiež, Pane, aby sme Tvoje sväté Meno stále s bážňou ctili a spolu i večne milovali, lebo nikdy nevytváraš zo svojho spravovania tých, ktorým dávaš stálosť v láske svojej. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

Bože, Ty si najslávnejšie meno Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho, pre svojich verných učinil veľmi ľubezným a príjemným, ale pre zlých duchov hrozným a strašlivým. dožič milostive, aby všetci, ktorí toto meno nábožne ctia na zemi, v tomto živote sladkosť svätého potešenia okúsili a v budúcom večnej blaženosti dosiahli. Skrze tohože Krista, Pána nášho. Amen.

*(Keď je vystavená Sviatosť Oltárna, možno
dodať:)*

Bože, Ty si nám v predivnej Sviatosti Oltárnej pamiatku umučenia svojho zanechal; daj, prosíme, aby sme presväté tajomstvo tela Tvojho a krvi Tvojej tak ctili, žeby sme úžitok vykúpenia Tvojho stále v sebe cítili. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Rĕ. Amen.

Záverečná modlitba.

Pod spôsobom chleba skrytý Boh i človek, premilý Ježišu, hľa, s dôverou predniesli sme Tebe svoju poklonu a prosby. Česť a chvála

Tebe, Spasiteľu náš, ktorý s neba sostúpiac, pod spôsobom chleba tu si prítomný. Sošli nám Ducha Svätého, aby nás vo všetkom spravoval a ku spaseniu viedol kroky naše. Prijmi srdcia naše a s nimi všetko, čím vládne.

Udeľ nám, ó, Ježišu, sväté požehnanie Tvoje. — Rĕ. Amen.

Požehnanie všemohúceho † Boha Otca i Syna i Ducha Svätého nech sostúpi na nás a zotrvá s nami vždycky. — Rĕ. Amen.

Litánie o najsvätejšom Srdci Ježišovom.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebies, Bože,

Synu, Vykupiteľu sveta. Bože.

Duchu Svätý, Bože,

Svätá Trojica, jeden Bože,

Srdce Ježišovo, Syna večného Otca,

Srdce Ježišovo, v lone panenskej Matky

Duchom Svätým utvorené,

Srdce Ježišovo. so Slovom Božím pod-

statne sjednotené,

Srdce Ježišovo, nekonečnej velebnosti,

Srdce Ježišovo, svätý chrám Boží,

Srdce Ježišovo, stánok Najvyššieho,

Srdce Ježišovo, dom Boží a brána nebeská

Srdce Ježišovo, horiace ohnisko lásky,

Srdce Ježišovo. schránka spravodlivosti

a ľúbosti.

zmiluj sa nad nami.

Srdce Ježišovo, plné dobroty a láskavosti,
 Srdce Ježišovo, hlbokosť všetkých čností,
 Srdce Ježišovo, všetkej chvály najhod-
 nejšie,

Srdce Ježišovo, kráľ a stredisko všetkých
 srdc,

Srdce Ježišovo, v ktorom sú všetky
 poklady, múdrosti a vedy,

Srdce Ježišovo, v ktorom prebýva všetka
 plnosť Božstva,

Srdce Ježišovo, v ktorom má Otec svoje
 zaľúbenie,

Srdce Ježišovo, z ktorého plnosti my
 všetci sme prijali,

Srdce Ježišovo, túžba výšin večných,

Srdce Ježišovo, trpezlivé a veľmi milo-
 srdné,

Srdce Ježišovo, bohaté pre všetkých,
 ktorí Ťa vzývajú,

Srdce Ježišovo, prameň života a svätosti,

Srdce Ježišovo, usmierenie za hriechy naše,

Srdce Ježišovo, potupením nasýtené,

Srdce Ježišovo, pre naše zlosti strýznené,

Srdce Ježišovo, až na smrť poslušné,

Srdce Ježišovo, kopijou prerazené,

Srdce Ježišovo, prameň všetkého potešenia,

Srdce Ježišovo, život náš a vzkriesenie naše,

Srdce Ježišovo, pokoj náš a smierenie naše,

Srdce Ježišovo, obeta za hriechy,

Srdce Ježišovo, spása v Teba dúfajúcich,

Srdce Ježišovo, nádej v Tebe zomierajúcich,

Srdce Ježišovo, slasť všetkých svätých,

zmiluj sa nad nami.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— zmiluj sa nad nami.

Ť. Ježišu, tichý a pokorný srdcom.

Ř. Sprav srdce naše podľa Srdca Tvojho.

Modlime sa: Všemohúci večný Bože, pohliadni na srdce najmilšieho Syna Tvojho a na chvály i zadosťučinenia, ktoré Ti v mene hriešnikov podáva, a tým, čo Ťa o milosrdenstvo prosia, udeľ, Ty usmierený, odpustenie v mene tohóže Syna Tvojho, Ježiša Krista, ktorý s Tebou žije a kráľuje na veky vekov. Amen.

Modlitba k Božskému Srdcu na prvý piatok v mesiaci.

Božský Spasiteľu, k nohám Tvojim padáme dnes, v prvý piatok mesiaca, podľa Tvojej žiadosti. Obetujeme Ti s najhlbšou poklonou toto naše sväté prijímanie ako smierenie za vlašnosť našu a za všetky urážky, ktorými sme obrazili my alebo iní najsvätejšie Srdce Tvoje v tejto preveľkej Sviatosti.

Ďalej obetujeme Ti toto sväté prijímanie ako smierenie, odprosenie a náhradu za všetky tie krivdy a svätokrádeže, ktorými mnohí ľudia znevažujú najsvätejšie Srdce Tvoje v Sviatosti Oltárnej, v tomto najväčšom talomstve lásky Tvojej.

Prijmi milostlive, ó, Božský Spasiteľu, túto náhradu pokorných a kajúcich dietok, a učiň, aby sa potešujúci sľub Tvoj hojne na nich splnil. Úfame to skrze nesmierne milosrdenstvo Tvoje a skrze všemohúcu lásku Tvoju. Áno, — nech nám je Tvoje Božské Srdce istým útulkom v hodinu smrti našej, aby sme sviatosťami posilnení kajúčne dokonali, posväcujúcou milosťou ozdobení k Tebe do neba prišli a na Tvojom Srdci v blaženej láske a radosti spočívali. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

Odprosienie na prvú nedeľu v mesiaci.

Božské Srdce Ježišovo. v najhlbšej poníženosti padáme na kolená pred Tebou a obetujeme Ti všetku poklonu, chválu i oslavu, ktorú Ti vzdáva nepoškvrnené Srdce Panny Márie, sbor anjelov i svätých Božích, aj celá Cirkev svätá. Žiadame, aby tak chválili Teba a klaňaly sa Tebe všetky stvorenia. Podobne ďakujeme Tebe za všetky dobrodenia prírody, milosti a nebeskej slávy, ktoré vyvierajú z Teba ako nevyčerpatelného prameňa všetkej dobroty. Spojení so všetkými Teba milujúcimi tvormi odprosujeme Ťa za všetku neveru a nevďačnosť, za všetku studenosť a ľahostajnosť, za všetku neúctu a urážky, ktoré od ľudí najmä v najsvätejšej Sviatosti Oltárnej skusuješ. Namiesto toho prijmi láskave našu vieru, dôveru a lásku a milostlive vypočuj prosby naše.

Ž. Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad svätou Cirkvou svojou, nad všetkými duchovnými a svetskými vrchnosťami a nad všetkými veriacimi svojimi.

R. Prosíme Ťa, vyslyš nás!

Ž. Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad všetkými členmi tohto bratstva, ktoré je zasvätené Tvojmu zvelebovaniu.

R. Prosíme Ťa, vyslyš nás!

Ž. Božské Srdce Ježišovo, porúčame Tebe všetky starosti a trápenia naše.

R. Prosíme Ťa, vyslyš nás!

Ž. Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad dušami v očistci, hlavne nad tými, ktoré za života k tomuto bratstvu patrily.

R. Prosíme Ťa, vyslyš nás!

Modlime sa: Božské Srdce Ježišovo, Ty si sa na kríži obetovalo Otcu nebeskému za spasenie všetkých ľudí a túto krvavú obeť deň po deň nesmierne mnoho ráz obnovuješ nekrvavým spôsobom na našich oltároch; daj, aby táto obeta nekonečnej lásky všetkým k dobrému slúžila. Ochraňuj, riad' a spravuj svoju Cirkev svätú a jej viditeľnú hlavu, pápeža. S pápežom sjednoť biskupov, s biskupmi kňazov a s kňazmi všetkých veriacich, aby sme tvorili jednu budovu, vystavenú na základe apoštolov, na skale Petrovej a na hlavnom uholnom kameni, ktorým si Ty, Ježišu Kriste. Bludné učenie, rozkolníctvo, pohoršenie, prenasledovanie a ľahostajnosť odvráť a vzdiať od svätej Cirkvi svojej.

Ochraňuj panovníkov, vrchnosti, predstavených. Učiň, aby s pomocou Tvojou múdre spravovali sebe sverených poddaných, aby ich viedli v pokoji a vo svornosti, v láske a v pravej bohabojnosti k časnému blahobytu a k večnému spaseniu. Daj rodičom milosť, aby svoje dietky vychovávali ako dedičov kráľovstva nebeského, na česť Tvoju a na ich spasenie a aby ich cvičili v nevinnosti a v každej čnosti. Učiň, aby deti svojich rodičov poslúchaly, ich ctily a milovali, žeby na ne hojne sostúpilo otcovské požehnanie Tvoje.

Posilni a radosťou Ducha Svätého naplň aj v službe postavených, aby verne a svedomite plnili svoje povinnosti, aby boli trpezlivého a poníženého srdca i čistého života. Zachovaj nevinných, posilni kajúcich, obráť hriešnikov, poníž nepriateľov kráľovstva Tvojho a prived' ich nazpät do svojho svätého ovčínca. Rozšír čím viac česť a slávu Božieho mena Tvojho, aby všetci ľudia poznali pravdu a boli spasení. — A tak láske Tvojej odporúčame a obetujeme celé ľudské pokolenie.

Zmiluj sa aj nad dušami zomrelých veriacich, najmä nad dušami našich rodičov, bratov, sestier, priateľov, dobrodincov a tých, na ktorých si nikto menovite nespomína. Učiň milostive, aby sme sa spolu s nimi všetci do slávy večnej dostali, a s tvári do tvári videli Teba, ktorý žiješ a kráľuješ s Bohom Otcom v jednote Ducha Svätého. Boh na veky vekov. Amen.

Litánie loretánske.

Pane, zmiluj sa nad nami.
 Kriste, zmiluj sa nad nami.
 Pane, zmiluj sa nad nami.
 Kriste, uslyš nás.
 Kriste, vyslyš nás.
 Otče s nebies, Bože.
 Synu, Vykupiteľu sveta, Bože.
 Duchu Svätý, Bože,
 Svätá Trojica, jeden Bože,
 Svätá Mária,
 Svätá Božia Rodička,
 Svätá Panna panien,
 Matka Kristova,
 Matka Božej milosti,
 Matka najčistejšia,
 Matka najčistotnejšia,
 Matka nepoškvrnená,
 Matka neporušená,
 Matka premilá,
 Matka predivná,
 Matka dobrej rady,
 Matka Stvoriteľa,
 Matka Spasiteľa,
 Panna najmúdrejšia,
 Panna ctihodná,
 Panna chválitebná,
 Panna mocná,
 Panna dobrotivá,
 Panna verná,
 Zrkadlo spravodlivosti,
 Stolica múdrosti,

oroduj za nás.

žmiluj sa
 nad nami.

Príčina našej radosti,
 Nádoba duchovná,
 Nádoba počestná,
 Výborná nádoba pobožnosti,
 Ruža duchovná,
 Veža Dávidova,
 Veža zo slonovej kosti,
 Dom zlatý,
 Archa úmluvy,
 Brána nebeská,
 Hviezda ranná,
 Uzdravenie nemocných,
 Útočisko hriešnikov,
 Potešenie zarmútených,
 Pomocnica kresťanov,
 Kráľovná anjelov,
 Kráľovná patriarchov,
 Kráľovná prorokov,
 Kráľovná apoštolov,
 Kráľovná mučeníkov,
 Kráľovná vyznavačov,
 Kráľovná panien,
 Kráľovná všetkých svätých,
 Kráľovná bez poškvرنy dedičného
 hriechu počatá,
 Kráľovná presvätého ruženca,
 Kráľovná pokoja,

oroduj za nás.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
 — zmiluj sa nad nami.

Ť. Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

Ř. Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Prosíme Ťa, Pane Bože, daj nám, služobníkom Tvojim, — stáleho zdravia tela i duše, aby sme na slávnú prímluvu blahoslavenej Márie, vždy Panny, od prítomného súženia oslobodení a večným potešením obveselení boli. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Ť. Oroduj za nás, Matka Sedembolestná.

Ř. Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.

Modlime sa: Bože, pri umučení Tvojom, podľa Simeonovho prorocstva, meč bolesti prenikol i najsladšiu dušu slávnej Panny a Matky Tvojej, Márie, daj nám milostive, aby sme aj my, ktorí zbožne ctíme jej bolesti, pocítili blahodarný účinok umučenia Tvojho. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.

Pod tvoju ochranu utiekame sa, svätá Božia Rodička, prosbami našimi nepohrdaj v potrebách našich, ale z každého nebezpečenstva vysloboď nás vždy, ty slávna a požehnaná Panna. — Pani naša, Prostrednica naša, Orodovnica naša, so Synom svojim nás smier, Synovi svojmu nás porúčaj a k Synovi svojmu nás prived', ó, sladká Panna Mária. Amen.

R o z p a m ä t a j s a, ó, najláskavejšia Panna Mária, že od vekov nebolo slýchať, žeby bol voľakto opustený, kto sa pod ochranu tvoju

utiekal, teba o pomoc prosil alebo o prímluvu žiadal. — I ja touto dôverou povzbudený, k tebe, Matka, Panna panien, sa ponáhľam; k tebe prichádzam, k tebe sa uchýľujem ja, stenajúci hriešnik. Matka večného Slova, nezavrhni moje slová, ale ich milostive vypočuj a vyslyš. Amen.

Alebo:

Rozpamätaj sa, ó, najláskavejšia Panna Mária, že od vekov nebolo slýchať, žeby bol voľakto opustený, kto sa pod ochranu tvoju utiekal, teba o pomoc prosil alebo o prímluvu žiadal. — I ja touto dôverou povzbudený ponáhľam sa k tebe, Panna panien, Kráľovná anjelov, Matka Pána nášho Ježiša Krista; k tebe prichádzam, k tebe sa ako nehodný hriešnik s plačom a kvílením uchýľujem. Nezavrhni prosbu moju, Matka Slova večného, ale milostive vypočuj a vyslyš mňa, k tebe v tomto plačlivom údolí z hlbokosti srdca volajúceho. Matka, vrúcne ťa prosím, buď mi na pomoci vždy, najmä v hodinu smrti mojej: ó, dobrotivá, ó, prívetivá, ó, láskavá Panna Mária.

Ť. Útočište hriešnikov.

R. Oroduj za nás.

Litánie o sv. Jozefovi.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás

Otče s nebies, Bože, zmiluj sa nad nami.

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože, zmiluj sa nad nami.

Duchu Svätý, Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Trojica jeden Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Mária,

Svätý Jozef,

Preslávný potomok Dávidov,

Svetlo patriarchov,

Ženích Rodičky Božej,

Spanilý strážca Panny,

Pestún Syna Božieho,

Bedlivý ochranca Kristov,

Hlava slávnej rodiny,

Jozef najspravodlivejší,

Jozef najčistejší,

Jozef najmúdrejší,

Jozef najmocnejší,

Jozef najposlušnejší,

Jozef najvernejší,

Zrkadlo trpezlivosti,

Milovník chudoby,

Príklad remeselníkov,

Ozdoba života domáceho,

Ochranca panien,

Opora rodín,

Potešenie ubiedených,

Nádej nemocných,

Patrón umierajúcich,

Postrach zlých duchov,

Ochranca Cirkvi svätej.

oroduj za nás.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
-- zmiluj sa nad nami.

Ť. Ustanovil ho Pánom domu svojho.

Ř. A vladárom celého majetku svojho.

Modlime sa : Bože, ktorý si nevýslov-
nou prozreteľnosťou blahoslaveného Jozefa za
ženícha najsvätejšej Rodičky Tvojej vyvolil
ráčil; daj, prosíme, aby sme si za orodovníka
v nebesiach zaslúžili toho, ktorého ctíme ako
ochrancu na zemi; ktorý žiješ a kráľuješ na
veky vekov. — Ř. Amen.

K tebe sa utiekame, svätý Jozef, v súžení
svojom, a vyprosiac si pomoc od najsvätejšej
nevesty tvojej, spolu aj o tvoju ochranu dô-
verne ťa vzývame. Pre lásku, ktorá ťa s ne-
poškvrnenou Pannou, Rodičkou Božou spá-
jala a pre otcovskú láskavosť, ktorou si Bož-
ské dieťa, Ježiša, objímal, vrúcne ťa prosíme,
shliadni milostive na dedičstvo, ktoré Ježiš
Kristus predrahou krvou svojou nadobudol,
a prispej nám na pomoc v biedach našich
mocnou podporou svojou. Ó, najstarostlivejší
ochranca svätej Rodiny, stráž nad vyvoleným
pokolením Ježiša Krista, odvracaj od nás, naj-
láskavejší otče, všetku nákazu bludu a skaze-
nosti. Pomáhaj nám milostive s neba, najmoc-
nejší ochranca náš. v boji s mocnosťami tem-

ností; a ako si niekedy dieťa Ježiša z najväčšieho nebezpečenstva života vyslobodil, tak obhajuj teraz svätú Cirkev Božiu pred nepriateľskými úkladmi a pred každým protiventstvom; a nás všetkých prijmi do neprestajnej ochrany svojej, aby sme podľa tvojho príkladu a pomocou tvojou podporovaní mohli svätý život viesť, pobožne umrieť a večnú blaženosť v nebi dosiahnuť. Amen.

Litánie o všetkých svätých.

Páne, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Páne, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebies, Bože, zmiluj sa nad nami.

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože, zmiluj sa nad nami.

Duchu Svätý, Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Trojica, jeden Bože, zmiluj sa nad nami.

Svätá Mária,

Svätá Božia Rodička,

Svätá Panna panien.

Svätý Michal,

Svätý Gabriel,

Svätý Rafael,

oroduj za nás.

Všetci svätí anjeli a archanjeli,

Všetky sväté sbory blahoslavených duchov.

orodujte
za nás.

Svätý Ján Krstiteľ,	oroduj za nás.
Svätý Jozef,	
Všetci svätí patriarchovia a proroci,	orodujte za nás.
Svätý Peter,	
Svätý Pavol,	
Svätý Ondrej,	
Svätý Jakub,	
Svätý Ján,	
Svätý Tomáš,	
Svätý Jakub,	oroduj za nás.
Svätý Filip,	
Svätý Bartolomej,	
Svätý Matúš,	
Svätý Šimon,	
Svätý Tadeáš,	
Svätý Matej,	
Svätý Barnabáš,	
Svätý Lukáš,	
Svätý Marek,	
Všetci svätí apoštoli a evanjelisti,	
Všetci svätí učenici Pána,	orodujte za nás.
Všetky sväte neviniatka,	
Svätý Štefan,	
Svätý Laurinec,	oroduj za nás.
Svätý Vincent,	
Svätý Fabián a Šebastián,	
Svätý Ján a Pavol,	
Svätý Kozma a Damián,	orodujte za nás
Svätý Gerváz a Protáz,	
Všetci svätí mučeníci.	
Svätý Silvester.	
Svätý Gregor.	oroduj za nás.
Svätý Ambróz	

Svätý Augustín,
Svätý Hieronym.

Svätý Martin,

Svätý Mikuláš,

oroduj za nás.

Všetci svätí biskupi a vyznavači,

Všetci svätí učitelja,

orodujte
za nás.

Svätý Anton,

Svätý Benedik,

Svätý Bernard,

Svätý Dominik,

Svätý František,

oroduj za nás.

Všetci svätí kňazi a posvätení
služobníci Pána,

orodujte
za nás.

Všetci svätí mnísi a pustovníci,

Svätá Mária Magdaléna,

Svätá Agáta,

Svätá Lucia.

Svätá Agnesa,

Svätá Cecília,

Svätá Katarína,

Svätá Anastázia,

oroduj za nás.

Všetky sväté panny a vdovy, orodujte za nás.

Všetci svätí a sväté Božie, primlúvajte sa za
nás.

Buď nám milostivý, odpusť nám, Pane.

Buď nám milostivý, vyslyš nás, Pane.

Od všetkého zlého,

Od každého hriechu,

Od hnevu Tvojho,

Od náhlej a nepredvídanej smrti,

Od úkladov diablových,

Od hnevu, nenávisťi a všetkej zlej vôle

Od ducha smilného,

vyslobod' nás, Pane.

Od hromobitla a búrky,
 Od zemetrasenia,
 Od moru, hladu a vojny.
 Od večnej smrti,
 Skrze tajomstvo svätého vtelenia Tvojho,
 Skrze príchod Tvoj,
 Skrze narodenie Tvoje,
 Skrze krst a svätý pôst Tvoj,
 Skrze kríž a utrpenie Tvoje,
 Skrze smrť a pochovanie Tvoje,
 Skrze slávne vzkriesenie Tvoje,
 Skrze predivné nanebevstúpenie Tvoje,
 Skrze príchod Utešiteľa Ducha Svätého,
 V deň súdny,
 My hriešnici.
 Aby si nám odpustiť ráčil,
 Aby si nám milostivý byť ráčil,
 Aby si nás k pravému pokániu priviesť
 ráčil,
 Aby si svätú Cirkev svoju spravovať
 a zachovať ráčil,
 Aby si námestníka svojho, pápeža, a
 všetok duchovný stav v svätom
 náboženstve zachovať ráčil,
 Aby si nepriateľov svätej Cirkvi
 pokoriť ráčil,
 Aby si kresťanským panovníkom a
 kniežatám pokoja a pravej svornosti
 dať ráčil,
 Aby si celému kresťanskému ľudu po-
 koja a jednoty uštedriť ráčil,
 Aby si všetkých blúdiacich nazad

vyslobod' nás, Pane.

Teba prosíme, uslyš nás.

k jednote s Cirkvou povolať a všetkých pohanov k svetlu evanjelia priviesť ráčil,

Aby si nás vo svätej službe svojej posilniť a zachovať ráčil,

Aby si mysle naše k nebeským žiadosťiam pozdvihnúť ráčil,

Aby si všetkých našich dobrodincov večnými dobrami odmeniť ráčil,

Aby si duše naše, duše našich bratov, príbuzných a dobrodincov od večného zatratenia zachrániť ráčil,

Aby si úrodu zemskú dať a zachovať ráčil,

Aby si všetkým zomrelým veriacim večné odpočinutie udeliť ráčil,

Aby si nás vyslyšať ráčil,

Synu Boží,

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta.
— odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta,
— vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta.
— zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Otče náš...

Ž. A neuvoď nás do pokušenia.

R. Ale zbav nás od zlého.

Zalm 69. Bože, mne k vyslobodeniu príspej. * Pane, k pomoci mne sa ponáhľaj. *
 Nech sa zahanbia a zapýria tí, * čo kujú úklady životu môjmu; — nech v hanbe späť uvrhnutí budú, * čo žiadajú si skynozenie moje.
 — Nech sa tí odvrátia pre hanbu svoju, * čo volajú: »hanba, hanba«! — Nech sa tešia tí, čo nachádzajú radosť v Tebe, * všetci, čo hľadajú Teba * a túžia po spáse Tvojej * a stále vravia: »Pán je veľký«. — Ja ale biedny som a chudobný. * Bože, ponáhľaj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a osloboditeľ. * Pane, len nemeškaj. — Sláva Otcu... — Ako bolo...

℣. Spas služobníkov svojich.

℞. Bože môj, ktorí dúfajú v Teba.

℣. Pane, buď nám vežou udatnosti.

℞. Proti nepriateľovi.

℣. Nepriateľ nech nič nezmôže proti nám.

℞. A syn neprávosti nech nám neuškodí.

℣. Pane, nezachádzaj s nami podľa hriechov našich.

℞. Ani nám neodplácaj podľa neprávosti našich.

℣. Modlime sa za nášho veľkňaza M.

℞. Pane, zachovaj ho, živ ho, blahoslaveným ho učiň na zemi a nevydávaj ho do rúk nepriateľov jeho.

℣. Modlime sa za dobrodincov svojich.

℞. Pane, ráč odplatiť životom večným všetkým, ktorí nám dobre činia pre meno Tvoje.

℣. Modlime sa za zomrelých veriacich.

℞. Odpočinutie večné daj im, Pane, a svetlo večné nech im svieti.

Ž. Nech odpočívajú v pokoji.

R. Amen.

Ž. Za vzdialených našich bratov.

R. Bože môj, spas služobníkov svojich, ktorí dúfajú v Teba.

Ž. Pane, sošli im pomoc zo svätyne.

R. A so Siona ich ochraňuj.

Ž. Pane, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje nech dôjde ku Tebe.

Ž. Pán s vami.

R. I s duchom твоjim.

Modlime sa: Bože, ktorý sa vždy zmilúvaš a odpúšťaš, vyslyš pokornú prosbu našu, aby nás i všetkých služobníkov Tvojich, ktorých putá hriechov tlačia, zmiľovanie dobrotivosti Tvojej od nich rozviazalo.

Prosíme, Pane, vyslyš prosby pokorných a chváliacim Teba odpusť hriechy, aby sme od Teba mohli dostať i milostivé odpustenie i pokoj.

Pane, láskave nám preukáž nevysloviteľné milosrdenstvo Tvoje, zbav nás všetkých hriechov a od zaslúžených trestov nás oslobod'.

Bože, ktorý hriechom rozhnevaný, ale pokáním usmierený bývaš, shliadni milostive na modlitbu skrúšeného ľudu Tvojho a odvráť biče svojho hnevu, ktoré sme si za svoje hriechy zaslúžili.

Všemohúci večný Bože, zmiluj sa nad služobníkom Tvojím, veľkňazom naším M., spravuj ho podľa láskavosti svojej na ceste večného spasenia tak, aby z Tvojej štedrosti Tebe ľúbezne veci vyhľadával a so všetkou silou vykonával.

Bože, od ktorého pochádzajú sväté žiadosti, pravé rady a spravodlivé skutky, daj služobníkom svojim pokoja, ktorého svet dať nemôže, aby aj srdcia naše plneniu prikázaní Tvojich boli oddané a po odvrátení nepriateľského strachu i naše časy boli pod ochranou Tvojou pokojné.

Pane, zapáľ ohňom Ducha Svätého ľadviny i srdcia naše, aby sme Tebe nepoškvrneným telom slúžili a čistým srdcom sa Ti zaľúbili.

Bože, Stvoriteľu a Vykupiteľu všetkých veriacich, odpusť všetky hriechy dušiam služobníkov a služobníc svojich, aby odpustenie, po ktorom vždy túžili, pokornými prosbami obsiahli.

Prosíme, Pane, skutky naše svojím vnuknutím predchádzaj a svojou pomocou sprevádzaj, aby všetky modlitby a skutky od Teba sa vždy počínaly a počaté s Tebou sa aj končievaly.

Všemohúci večný Bože, ktorý panuješ nad živými a mŕtvymi a zmilúvaš sa nad

všetkými, o ktorých predvídaš, že budú vierou i skutkom Tvoji, pokorne Ťa prosíme, aby tí, za ktorých prosby skladať sme si umienili a ktorí alebo ešte na tomto svete žijú, alebo sa už na druhý svet odobrali, na prímluvu všetkých svätých Tvojich z Tvojej milostivej dobrotivosti odpustenie všetkých hriechov svojich obsahli. Skrze Pána nášho, Ježiša Krista, Syna Tvojho, ktorý s Tebou žije a kráľuje v jednote Ducha Svätého, Boh na veky vekov.

℣. Pán s vami.

℟. I s duchom твоjim. Amen.

℣. Vyslyš nás, všemohúci a milosrdný Pane.

℟. Amen.

℣. A duše veriacich skrze milosrdenstvo Božie nech odpočívajú v pokoji.

℟. Amen.

Tajomstvá svätého ruženca.

Radostný ruženec.

1. Ktorý nech rozmnožuje vieru našu.
2. Ktorý nech posilňuje nádej našu.
3. Ktorý nech roznecuje lásku našu.

1. Ktorého si, Panna, z Ducha Svätého počala.

2. Ktorého si, Panna, pri navštívení Alžbety v živote nosila.

3. Ktorého si, Panna, v Betleheme porodila.

4. Ktorého si, Panna, v chráme obetovala.

5. Ktorého si, Panna, v chráme našla.

Bolestný ruženec.

1. Ktorý nech osvecuje rozum náš.

2. Ktorý nech upevňuje vôľu našu.

3. Ktorý nech posilňuje pamäť našu.

1. Ktorý sa pre nás krvou potil.

2. Ktorý pre nás bičovaný bol.

3. Ktorý pre nás tŕním korunovaný bol.

4. Ktorý pre nás kríž niesol.

5. Ktorý pre nás ukrižovaný bol.

Slávnostný ruženec.

1. Ktorý nech usporaduje myšlienky naše.

2. Ktorý nech riadi slová naše.

3. Ktorý nech spravuje skutky naše.

1. Ktorý slávne zmŕtvych vstal.

2. Ktorý slávne na nebesia vstúpil.

3. Ktorý nám Ducha Svätého soslal.

4. Ktorý ťa, Panna, do neba vzal.

5. Ktorý ťa, Panna, v nebi korunoval.

P o ď a k o v a n i e.

Dakujeme Tebe, všemohúci Bože, za všetky dobrodenia Tvoje, ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. — R. Amen.

Ť. Po pôrode, Panna, neporušená si ostala.

R. Rodička Božia, primlúvaj sa za nás.

Modlime sa: Bože, ktorého jednorodný Syn skrze život, smrť a vzkriesenie svoje nám odmenu večného spasenia vydobyl, daj, prosíme, aby sme, ktorí presvätým ružencom preblahoslavenej Panny Márie tieto tajomstvá ctíme a o nich rozjímame, to, čo obsahujú, nasledovali, a čo prisľubujú, obsiahli. Skrze tohože Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Te Deum — Teba Boha chválime.

Teba Boha chválime, — Teba Pána vyznávame.

Teba Otca večného — uctieva si zem celá.

Tebe všetci anjeli, — Tebe nebesia i všetky Mocnosti.

Tebe Cherubi a Serafi — bez prestania prespevujú:

Svätý,

Svätý, —

Svätý Pán Boh zástupov.

Plné sú nebo i zem — velebou slávy
Tvojej.

Teba slávny sbor apoštolov,
Teba chvályhodný — počet prorokov,
Teba vznešený zástup — mučeníkov
vychvaľuje.

Cirkev svätá po celej zemi — vyznáva
Teba,

Otca — nesmiernej velebnosti.

I Tvojho ctihodného — pravého a jedi-
ného Syna;

Aj Ducha Svätého, — Tešiteľa nášho.

Kriste, — Ty si kráľ slávy.

Ty si Otcov Syn — od večnosti.

Ty si sa podujal vykúpiť človeka —
a neváhal si vstúpiť do života Panny.

Ty si zlomil ostenň smrti — a otvoril
si veriacim kráľovstvo nebeské.

Ty sedíš na pravici Boha — v sláve
Otcovej.

Veríme, — že ako sudca ešte raz prídeš.

Preto Ťa prosíme, ráč služobníkom
svojim pomáhať, — ktorých si predrahou
krvou vykúpil.

Učín, aby sme k Tvojim svätým —
vo večnej sláve boli pripočítaní.

Spas ľud svoj, Pane, — a požehnaj
dedičom svojim.

A spravuj ich — a vyvýš ich až na veky.

Po všetky dni — dobrorečíme Tebe;
A chválime meno Tvoje na veky, —
až na veky večné.

Ráč, Pane, v tento deň — zachrániť
nás od hriechu.

Zmiluj sa, Pane, nad nami, — zmiluj
sa nad nami.

Nech je milosrdenstvo Tvoje, Pane,
nad nami, — ako dúfame v Teba.

V Teba, Pane, som dúfal, — nebudem
zahanbený na veky.

℣. Dobrorečme Otcu i Synu so Svätým
Duchom.

℞. Chváľme ho a vyvyšujeme ho na
veky.

℣. Pane, vyslyš modlitbu moju.

℞. A volanie moje nech dôjde ku Tebe.

℣. Pán s vami.

℞. I s duchom tvojím.

Modlime sa: Bože, milosrdenstvo
Tvoje je bez hraníc a dobrota Tvoja je
nekonečne bohatá: ďakujeme Tvojej pre-
laskavej Velebnosti za udelené dary, a
keďže vyhovuješ prosbám, prosíme dob-
rotivosť Tvoju, neopúšťaj nás, ale priprav
nám budúce odmeny. Skrze Krista, Pána
nášho. — ℞. Amen.

Modlitba na počesť predrahej Krvi Ježišovej.

Ó, predrahá krv Ježišova, nekonečná cena vykúpenia za hriešne ľudstvo, nápoj a kúpeľ našich duší, ktorá ustavične zastávaš nás ľudí pri tróne najvyššieho Milosrdenstva, hlboko sa Ti klaniam a chceli by sme, nakoľko je nám to možné, nahradiť bezprávia a bôle, ktoré Ti neprestajne spôsobujú ľudia, najmä tí, ktorí sa odvažujú opovážlive Teba preklínať. — Kto by však nepožehnával túto Krv nekonečnej ceny? Kto by sa necítil byť rozpálený láskou k Ježišovi, ktorý ju vylial? Čím by sme boli bývali, keby sme neboli vykúpení touto Božskou Krvou? A čo ju vycedilo až do poslednej kvapky zo žíl nášho Pána? Áno, to bola iste láska, a to nesmierna láska, ktorá nám dala tento spásonosný balzam. Ó, balzam nekonečnej ceny, ktorý si vyvrel z prameňa nesmiernej lásky, učiň, aby Ťa všetky srdcia, všetky jazyky mohli chváliť, velebiť a Tebe ďakovať teraz i na veky vekov. Amen.

(300 dní odp. raz za deň. Pius VII. 18. okt. 1815.)

Obnovenie krstných sľubov.

Ó, Bože, z milosrdnej lásky Tvojej — ešte ako nemluvniatko — bol som pri svä-

tom krste — z hriechov očistený, — na obraz Tvoj preporodený, — milosťou Tvojou posvätený — a do lona svätej Cirkvi Tvojej prijatý. — S radosťou teraz znova vyznávam, — čo som už pri svätom krste — ústami krstných rodičov vyznal, — pri prvom svätom prijímaní obnovil, — že verím v Teba Boha jediného, — Otca i Syna i Ducha Svätého, — že verím všetko, čo svätá rímskokatolícka Cirkev — k vereniu predkladá. — V tejto svätej a samospasiteľnej viere — chcem žiť i umrieť.

Ako som sa odriekol pri svätom krste — tak aj teraz — znova sa odriekam diabla, — skutkov jeho a pýchy jeho, — všetkých hriechov a príležitostí ku hriechu.

Tebe, ó, Bože, znovu sľubujem, — že budem verne zachovávať — všetky prikázania Tvoje, — ktoré si ustanovil Ty sám, — alebo svätá Cirkev Tvoja; — pre Teba budem milovať — aj bližného svojho ako seba samého.

Ó, Bože, prosím Ťa, — ráč vo mne obnoviť tú milosť, — ktorú som prijal pri svätom krste, — a posilňuj ma v dobrom až do konca, — aby som to biele rúcho milosti Tvojej — mohol ukázať čisté a nepoškvrnené — pred súdnou stolicou Tvojou

— a tak vošiel do života večného. — Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Za Cirkev.

Milosrdný večný Bože, shliadni a zmiľuj sa nad nami shromaždenými, nad ktorými vládneš od začiatku. Ochraňuj a povyšuj svoju, tu na zemi bojujúcu Cirkev, aby po premožení všetkých bludov a protivností bezpečne a slobodne Tebe slúžiť mohla. Neopúšťaj stádo svojich vyvolených ovčiek, za ktoré Tvoj najmilší Syn, Ježiš Kristus, krv vylial. Daj, aby všetci ľudia poznali Teba, Otče nebeský, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista, i Ducha Svätého, Teba Boha v troch osobách, ale v jednej bytosti, panujúceho na veky vekov. Amen.

Za dobrých kňazov.

Ó, Bože, ktorý si nám za pastiera a biskupa duší našich ráčil dať jednorodeného Syna svojho, ktorý založil veľký svoj ovčínec, rímskokatolícku Cirkev; pokorne Ťa prosíme, vždycky vzbudzuj veriacemu ľudu svojmu verných pastierov, aby stádo Tvoje čistým Kristovým učením a dobrým príkladom pásli a blúdiace ovce na cestu spásy privádzali. Skrze tohože Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Za vlasť.

Prosíme Ťa, Pane, na prímluvu Sedembolestnej Matky Božej, Patrónky našej, zachráň našu vlasť od každého nešťastia a svojou milostivou dobrotou ochraňuj od nepriateľských úkladov slovenský národ, ktorý Ti je celým srdcom oddaný. Skrze Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Za svetskú vrchnosť.

Ó, Bože, daj, aby sme sa poslušne, pokojne a spravodlivo správali pod vrchnosťou, ktorú si nám ustanovil. Pokorne prosíme, dožič našej vrchnosti spravodlivosti, tichosti, udatnosti i múdrosti. Učiň ju udatnou v protivenstvách, zachovaj ju stále v dobrom, spravuj a potešuj ju v úzkosti a daj jej premôcť ťažkosti a nesnádze. Daj, aby jej spravovanie bolo na česť a chválu svätého mena Tvojho a nám k pokoji i k spaseniu. Skrze Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Za pokoj.

Pane, daj nám milostive pokoja v dnešných časoch, aby sme boli pod ochranou milosrdenstva Tvojho aj oslobodení od každého hriechu; aj bezpeční od všetkých nepokojov. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Za dážď.

Antifóna. Pane a Kráľu, Bože Abrahámov, dožič našej zemi dažďa, aby tento ľud vedel, že Ty si Pán, Boh náš.

Ť. Polej vrchy so svojej výsosti.

Ř. A zem bude nasýtená ovocím ruky Tvojej.

Modlime sa: Bože, v ktorom žijeme, hýbeme sa i trváme, daj nám príhodného dažďa, aby sme si dostatočne nadobudli potrebnej pomoci a posilnenia, žeby sme si potom ochotnejšie mohli vyprosovať večné dary skrze Krista, Pána nášho. — Ř. Amen.

Za jasné počasie.

Všemohúci Bože, prosíme dobrotivosť Tvoju, zastav povodne dažďov a preukáž nám dobrotivú tvár svoju. Skrze Krista, Pána nášho. — Ř. Amen.

Za dobrú úrodu.

Oči všetkých dúfajú v Teba, ó, Pane, a Ty dávaš im pokrm v čas príhodný; otváraš ruku svoju a každého živočícha požehnaním naplňuješ; chováš vtákov v povetrí a krmiš krkavcov pri potoku; odievaš ľalie na poli a udeľuješ vzrast rastlinám; dávaš dážď i slnce v čas príhodný; prijmi pod milostivú ochranu Tvoju naše siatiny, role,

lúky, vinice i záhrady, ktoré nám hojného požehnania sľubujú. Pane, nedaj, aby nás nádej sklamala; nedaj, aby naša dôvera zahanbená bola. Odvráť od našich rôlí každú skazu; daj nám dažďa i slnka v čas príhodný; ochraňuj naše polia, role, lúky, vinice od škodlivej búrky a krupobitia a dožič, aby sme požehnanie, ktoré nám už teraz preukazuješ, neporušene do svojich stodôl posväžali.

Prosíme Ťa, Pane, vylej požehnanie svoje na ľud svoj, aby naša zem z dobrotivosti Tvojej vydala svoje plodiny, a my aby sme ich na chválu a úctu svätého mena Tvojho požívali. Skrze Krista, Pána nášho. — R. Amen.

V chorobe.

Pane môj a Bože môj! Dal si mi krehké telo a dopustil si na mňa trápenie choroby. Z hlbín svojej biedy volám k Tebe, Otče nebeský, ako volal k Tebe Tvoj jednorodený Syn vo svojich úzkostiach: Otče, Tebe je všetko možné, odním tento kalich odo Mňa; ale nie ako Ja chcem, ale ako Ty chceš nech sa stane. Prečo mám toľko znášať, to Ty jediný vieš, ó, Pane. Dozviem sa to i ja, keď spadne závoj s mojich očí. Ale aj dotiaľ uspokojím sa s Tvojím spravova-

ním, lebo viem, že všetko len z lásky a z milosrdenstva robíš. Áno, Otče, ak je to Tvoja vôľa, aby som i ďalej trpel(a), prijímam túto chorobu z Tvojich rúk pokorne, s detinskou oddanosťou.

Dovoľ, Pane, Ježišu Kriste, aby som spojil(a) svoje trápenie s Tvojím pretrpkým umučením. Pane, keď si ma prijal za spoločníka(icu) svojho umučenia, sprav ma účastným(ou) na Tvojej trpezlivosti, aby som svoju chorobu bez reptania znášal(a).

Sladký Ježišu, Ty si trpel a umrel za spásu celého sveta, obnovuješ nespočítateľne veľa ráz svoju krvavú obeť vo sv. omšiach na našich oltároch; dovoľ, aby som spojil(a) i ja svoje utrpenie s Tvojou obeťou. Obetujem teda seba a všetky svoje trápenia, svoj život a svoju smrť, obetujem sa na poďakovanie za to, že si za mňa trpieť a umrieť ráčil. Keď už nemôžem nič pracovať na rozšírení kráľovstva Božieho na zemi, žiadam si stať sa apoštolom Kristovým svojimi mukami. Pre tieto svoje muky prosím Ťa, ó, Pane, ráč požeňať celú svätú Cirkev a celé ľudské pokolenie. Žehnaj i moju rodinu, mojich dobrodincov, priateľov i nepriateľov, aby v láske a vo svornosti žili.

Ó, Mária, kráľovná apoštolov, prijmi ma medzi svoje dietky!

Ó, Mária, kráľovná mučeníkov, udeľ mi svoje materinské požehnanie!

Sladký Ježišu, pre Tvoje umučenie a pre moje trápenie Ťa prosím, nech príde kráľovstvo Tvoje ku všetkým národom. Amen.

Za nemocného.

Všemohúci večný Bože, studnica večného života a všetkého dobra, milostive vyslyš nemocného služobníka svojho M. (nemocnú služobnicu svoju M.), pre ktorého(ú) prosíme pomoc milosrdenstva Tvojho, aby Ti mohol(a) po uzdravení vďaka vzdávať v Cirkvi Tvojej. Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Za rodičov.

Udeľ, Pane, milosti a svojho požehnania mojim drahým rodičom, ktorí sú po Tebe mojimi najväčšími dobrodincami. Spomínam si na dobrodenia, ktoré mi preukazujú od detstva a vzdávam im vďaka za ich starosti, za ich namáhania. Buď im, Pane, hojnou odmenou za všetko. Daj im zdravia i sily, mne požehnania, aby som sa im odvdáčil vedel(a) pozornosťou a láskavosťou. Želám si zo srdca viacnásobne im nahradiť všetky ich dobrodenia. Amen.

Za zomrelého otca — matku.

Bože, ktorý si rozkázal ctiť otca i matku, zmiluj sa nad dušou otca môjho — matky mojej —, odpusť jeho — jej — ich — hriechy a učiň, aby som ho — ju — ich mohol uzrieť v radoostiach jasnosti večnej. Skrze Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Za zomrelých bratov, sestry, priateľov . .

Bože, ktorý viny odpúšťaš a ľudské spasenie miluješ, prosíme dobrotivosť Tvoju, ráč dať na prímluvu blahoslavenej Panny Márie a všetkých svätých svojich účasť večného blahoslavenstva našim bratom, sestrám, pokrvným a dobrodincom, ktorí s tohto sveta odišli. Skrze Krista, Pána nášho. — R. Amen.

Všeobecná modlitba za zomrelých.

Modlime sa za zomrelého brata M. — zomrelú sestru M. — zomrelých bratov a sestry: *Otče náš . . . Zdravas . . .*

Ť. Odpočinutie večné daj mu, — jej, — im, ó, Pane.

R. A svetlo večné nech mu, — jej, — im — svieti.

Ť. Nech odpočíva(jú) v pokoji.

R. Amen.

Ť. Duša jeho, — jej (Duše ich) a duše všetkých zomrelých veriacich skrze milosrdenstvo Božie nech odpočívajú v pokoji.

R. Amen.

Na posledný deň v roku.

Nekonečne večný Bože, všemohúci Stvoriteľu všetkých vecí! O niekoľko krátkych hodín zase pominie sa jeden rok. Pominie sa so všetkými protivenstvami, o ktorých sme si veľa rás mysleli, že znášať ich nie sme schopní. Pominie sa so všetkými radosťami, v ktorých, ani sami nevieme, akú blaženosť sme nachádzali. A teraz, milostivý Bože, Pán času a večnosti, musíme počet skladať, na čo sme použili tento rok, ktorého konca sa toľko tisíc našich blízkých nadožije. Bojíme sa tohto účtovania, lebo sme si vedomí, že sme veľa rás zhrešili. Preto pokorne Ťa prosíme za odpustenie. Hľa, málo je tých dní, na ktoré by sme spokojne mohli spomínať i na svojej smrteľnej posteli. Mnohé dni žalovať budú na nás pred súdom Tvojím, spravodlivý Bože, že sme ich premárnili, ba použili na páchanie hriechov a na pohoršenie blízkých svojich. Spravodlivý Bože, keď porovnáme to, čo sme spáchali, a to, čo dobrého sme vykonali, zahanbení musíme u-

znať, že sme menej hodní lásky Tvojej, ako tí, ktorí sa tohto dňa nedožili. Ale väčšia bola Tvoja trpezlivosť, ako naša nevďačnosť; daroval si nám život, hoci sme si ho nezaslúžili. Naozaj, ani nevieme spočítať, koľko milostí si nám tohto roku uštedril. A keď si ešte spomenieme na tie mnohé nebezpečenstvá tela i duše, ktoré si od nás odvrátil, pokorne musíme vzdychnúť a uznať: Ach, my nehodní služobníci, my nevďačné deti.

Milostivý Spasiteľu, najsladší Ježišu, Ty ako náš prostredník, koľko ráz dvíhal si ruky svoje pred nebeským Otcom, aby nás netrestal za naše neprávosti; koľko ráz volala presvätá krv Tvoja za odpustenie hriechov našich, koľko ráz sme obsiahli rozhranie od kňaza, sluhu Tvojho, lebo sme sľubovali, že život svoj polepšíme; ale aj na toto predsavzatie ako často sme zabudli. Ostali sme takí, akí sme boli. Ba, stávali sme sa ešte horšími. Ach, Pane náš, nesúd nás! Veď keby si nás súdil pre naše neprávosti, Pane Bože, ako by sme obstáli? Nehľad na naše hriechy, ale smy ich krvou nevinného Baránka, veď ona za nás na kríži vyliata bola. Bože, zmiluj sa nad nami. Hľa, vrúcne si žiadame s Tebou sa smieriť, a úprimne Ti sľubujeme, že v na-

stávajúcom roku, ak nám dožičíš života, chceme sa polepšiť, chceme zbožne žiť, a verne Ti slúžiť. Bože náš, čím sa Ti odplatíme za tie mnohé dobrodenia, ktorých sme boli účastní v tomto končiacom roku? Ach, kiež by veľkosť lásky Tvojej, nám preukázanej, hlboko prenikla duše naše teraz, keď tu pred Tebou klačíme, a kiež by srdcia naše boli naplnené večnou vďačnosťou. Cítíme, že aj tento cit vďačnosti našej pochádza z Tvojej štedrosti. Preto v posledných hodinách tohto roku ponáhľali sme sa k svätému oltáru Tvojmu, kde si prítomný pod spôsobom chleba, aby sme svoje srdce, svoju dušu a všetko, čím vládžeme, položili na svätý oltár, ako obeť vďačnosti, Tebe, dobrotivému Pánovi a svojmu Bohu, a chválospevmi Teba velebili a Tebe sa teraz i na veky vekov klaňali. — R. Amen.

Na Nový rok.

Večný Bože, Stvoriteľu všetkých vecí, s povďačným a skrúšeným srdcom ponáhľame sa k Tebe za prvého rána tohto nového roku, lebo ono je novým dôkazom dobroty Tvojej, bez ktorej by sme sa boli pominuli, ako včerajší deň. Ach kiež by sme sa každú hodinu v tomto novom roku, ktorý si nám k životu pridal, lepšími a doko-

nalejšími stávali. My si to vrúcne žiadame, Ty ale, Pane Bože náš, poznáš krehkosť a nestálosť našu a vieš, že bez milosti Tvojej všetko naše namáhanie by bolo daremné. Daruj nám teda v tomto roku, na znak novej žičlivosti, i dosť času i dobrej vôle na dokonalé pokánie. V budúcnosti nechceme svoje dni prežiť v márnostiach; nechceme viac zneužívať dobrotu Tvoju, ale vynaložíme svoj život na dosiahnutie toho cieľa, pre ktorý si nás stvoril a pre ktorý si nás už toľké roky v tomto plačlivom údolí zachoval. Len nás neprestávaj i v tomto roku podporovať. Otče nebeský, ráč v nás stvoriteľ srdce čisté a ponížené, srdce, ktoré Teba nadovšetko miluje a ktoré sa vďačne odovzdáva do svätej vôle Tvojej. Vzbud' a rozmnožuj v nás ľútosť nad hriechami, ktoré sme v predošliých rokoch popáchali. Posilňuj našu vôľu, aby sme sa kresťanskej dokonalosti dosiahnuť usilovali. Učiň, Pane, aby sme sa ničoho iného väčšmi neobávali, ako uraziť Tvoju velebnosť, aby sme si nikdy nič vrúcnejšie nežiadali, ako svätú milosť a lásku Tvoju.

Vyhas v nás, Pane, tú nezriadenú samolásku, pre ktorú sme tak často zabúdali na svoju ničomnosť, na svoju krehkosť a na nebezpečenstvo ztratenia večného. Keďže

Ty si cesta, pravda a život, buď cestou našej vôle, buď pravdou našej mysle, buď životom našich duší a jediným cieľom všetkých našich žiadostí. Daj, aby naše srdcia boli oddané Tebe, boli verné svätej viere, aby milovali dobré mravy a ošklivily si hriechy; aby boli naklonené čnostiam a trpezlivé v biedach. Udeľ nám tej milosti, aby sme ochotne napomáhali všetko, čo je dobré, ako aj blahobyť bližných svojich. Nedopusť, aby sme čo len jednu hodinu tohto roku prežili záhaľčive, ale aby sme všetky svoje sily, všetku svoju schopnosť venovali Tvojej službe, plneniu povinností svojho stavu a rozšíreniu všeobecného dobra.

Zachovaj nás, najdobrotivejší Bože, od nebezpečných chorôb, od veľkej škody, od prenasledovania zlých ľudí, od ohováračných jazykov, od veľkej chudoby a hanby i každého nebezpečenstva. Ale ak by sa Tvojej prozreteľnosti páčilo nás skusovať a navštíviť všetkým týmto, daj nám hneď aj milosti, aby sme na nás dopustené kríže trpezlivo znášali, a uprostred všetkého súženia nádej svoju len v Tebe skladali. Učín tiež, Bože náš, aby od dnešného dňa všetky prikázania Tvoje stali sa nám príjemnými. Daj, Pane, v tomto roku, aby sa zlí stali dobrými, a dobrí nech budú so dňa na deň

lepšími a tak šťastlivejšími. Nech nikto márne neprosí, ale nech nájde každý, čo potrebuje; smutný potešenie, bezradný radcu a slabý pomocníka. Udeľ požehnanie svoje malým i veľkým, chudobným i bohatým, mladým i starým. Po celý rok nech nás otcovská ruka Tvoja vedie.

Daj nám pre všetky predsavzatia svätú milosť Tvoju, bez ktorej daromné sú i tie najlepšie naše úsilia. — A aby sme toho všetko mohli obsiahnuť, pousilovali sme sa dnes prísť pred svätý oltár Tvoj, kde rozdávaš otcovské milosti svoje, aby sme hneď na počiatku tohto nového roku predniesli svoje pokorné prosby, ktoré toľko ráz chceme mať obnovené, koľko ráz len vstúpime na toto sväté miesto.

Milosrdný Bože, milostive vyslyš všetky tieto naše prosby! A konečne, ak si nám azda od večnosti ustanovil, aby tento rok bol posledným rokom nášho zemskeho putovania, udeľ nám, Pane života a smrti, aby sme hodne prijali sväté telo Tvoje, a tak pripravení na cestu do večnosti pokojne umrieť, šťastne vojsť do kráľovstva Tvojho a tam Ťa so všetkými svätými na veky vekov chváliť a velebiť mohli. — R. Amen.

PIESNE

NA ADVENT

1. — 1. Ó, prekrásna Hviezda ranná, —
ktorá si nám s neba daná, — vrúcne, Panna,
buď vítaná! — 2. Božieho tys' výkvet die-
la, — k tebe poslal Gabriela — sám Boh,
svojho archanjela. — 3. Počneš Syna pre-
milého, — Bohom Otcom nám daného, —
Spasiteľa čakaného. — 4. Ako dcéra Stvori-
teľa — Matkou budeš Spasiteľa — a neves-
tou Tešiteľa. — 5. Trojici buď svätej sláva,
— Márii česť nech sa vzdáva, — že sa Bo-
žou Matkou stáva.

2. — Anjel Pána zvestoval Panne Márii
a ona počala z Ducha Svätého. — Zdravas,
Mária, milosti plná. Pán s tebou, požehnaná
si medzi ženami a požehnaný je plod života
tvojho: Ježiš. — Svätá Mária, Matka Božia,
pros za nás, hriešnych, teraz i v hodinu
smrti našej. Amen. — Ajhľa, dievka Pána,
staň sa mi podľa slova tvojho! — „Zdravas“.
— A Slovo telom sa stalo a prebývalo me-

dzi nami. — „Zdravas“. — Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému; ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz — i vždycky i na veky vekov. Amen.

3. — 1. Anjel s neba v rúchu jasnom — k Nazaretu v speve hlasnom — ku Márii sletuje, novinu jej zvestuje. — **2. Oblúbil si ňa Stvoriteľ, —** by sa z teba Vykupiteľ prisľúbený narodil; — k tomu ňa Boh vyvolil. — **3. Buď, Mária, teda zdravá, —** anjel pozdravenie dáva, — prijmi to pozdravenie, — oroduj za stvorenie. — **4. Pán Boh s tebou, čistá Panna, —** tebe bola prednosť daná — pred všetkými ženami, — tebe hriech je neznámy. — **5. Počneš Syna premilého —** skrze Ducha Najvyššieho; — Ježišom sa bude zvať, — spasenie má ľudstvu dať. — **6. Buď láskavou prostrednicou —** a pred Bohom prímluvnicou — nám, ó, Božia Rodička — a Kristova Matička!

4. — 1. Bože, ku Tebe — voláme v nebe, — jak vo dne, tak v noci — buď nám na pomoci; — prídi, prídi, Spasiteľu! — **2. Ukáž nám cestu —** k večnému mestu — nám na potešenie, — daj milosť, spasenie; — prídi, prídi, Spasiteľu! — Glória: **3. Nech sa vždy vzdáva —** Tebe česť, sláva, — Ty nás vyučuješ, — myseľ osvecuješ; — Pane Kriste, Spasiteľu! — **Epistola: 4. Teba čakali, —** predpovedali — svätí prorokovia. — žiadali otcovia: — Teba, Kriste,

Spasiteľu! — E v a n j e l i u m: 5. Tys' na div vekom — stal sa človekom; — tu je už čakaný, — Tvoj prorokovaný — príchod, Kriste, Spasiteľu! — 6. Panna vznešená, — neporušená, — počala si nášho, — Bohom nám daného — Jezu Krista, Spasiteľa. — K r é d o: 7. Veríme v Teba, — ó, svetlo s neba! — Naším buď vždy vzorom, — svieť nám nad obzorom: — Jezu Kriste, Spasiteľu! — O f e r t ó r i u m: 8. Obetu čistú, — čos' nechal svet, — sluha Tvoj predkladá, — milosti dar žiada: — Jezu Kriste, Spasiteľu! — 9. Tá obeť svätá — za hriechy sveta, — v svedomí zlých ľudí — pokánie nech budí; — Jezu Kriste, Spasiteľu! — 10. Ach, v nás nešťastných — niet zásluh vlastných, — v srdci si ty nebe — pripravuj sám sebe. — Prídi, prídi, Spasiteľu! — 11. Príchod Tvoj, Pane, — daj, nech sa stane — skrz túto obeť — užitočným svet. — Prídi, prídi, Spasiteľu! — S a n k t u s: 12. V osobách trojí: — láska Ťa pojí, — mocný Stvoriteľu, — Duchu Tešiteľu, — Jezu Kriste, Spasiteľu! — 13. Tvojej mocnosti — a velebnosti — plná je zem, nebe — spievajú o Tebe: — Svätý, svätý, svätý Pane!

5. — 1. Bud', Mária, pozdravená, — ty nebies krásna ľalia! — Tys' Mať Božia, vyvolená — od večného Boha. — Archanjel ňa pozdravuje — a veci divné zvestuje: — porodiš. Premilá, — Krista. Spasiteľa. —

2. Teš sa, Matička premilá, — žes' anjelu privolila, — bo tým sa stalo spasenie, — sveta vykúpenie. — Keď Eva hadu svolila, — mier duše svojej stratila — a ľudské stvorenie — uviedla v kvílenie. — 3. Tys' nádej sveta celého, — porodiš Syna Božieho, — čo naše hriechy obmyje — krvou s Kalvárie. — Tam Boha v nebi pros za nás — a prihlúvaj sa každý čas. — On ťa vždy vyslyší. — Stvoriteľ najvyšší. — 4. Keď v hriechu sme a v súžení, — pomoc mávame v trápení — skrz teba, ó, Panna čistá, — Matka Jezu Krista! — Skrz teba vždy dosiahneme — my, biedni červi zo zeme, — rúk Božích žehnanie, — túžobne žiadané.

6. — 1. Dennica už vyšla, — radostná zvesť prišla — od najvyššieho Stvoriteľa. — Novina anjela, — predzvesť Gabriela, — radostná pre nás takto znela: — |:Panenka Mária — porodí nám Syna, — nášho pre-drahého Spasiteľa.:| — 2. Panna sa zľakla, — takto povedala — archanjelovi nebeskému: — »Ako to môže byť, — jak môžem porodiť, — súc zasvätená Najvyššiemu? — |:Bohu som sľúbila, — Jemu som slúžila, — celá chcem patriť ja iba Jemu.«:| — 3. Anjel jej hovoril: — »Boh sám ťa vyvolil, — neboj sa, Panna najsvätejšia, — panenstvo nestratíš, — zázračne porodiš, — Mária, Bohu si najmilšia. — |:Ty medzi ženami — kvet si požehnaný, — tys' Bohu nad všetko najvzácnejšia.«:| — 4. Keď si, ó, Matička,

— Kristova Rodička, — ostala šťastnou nad pannami, — starosť maj vždy o nás, — pri-
mlúvaj sa za nás, — zmiluje Pán Boh sa
nad nami, — [aby sme po boji — vo več-
nom pokoji — spevom ňa chválili večne v
nebi.:]

7. — 1. Dnes Panna je pozdravená, —
Mať Krista Pána zvolená. — Boh sám, kto-
rý v nebi žije, — s neba na svet zostupuje.
— 2. Hlas Mária uslyšala — a meno „Je-
žiš“ prijala, — aby Jeho Matkou bola, —
ponížené privolila. — 3. Milosti plná Matič-
ka — je Spasiteľa Rodička, — Krista Pána
čo nosila, — v Ňom jedine sa tešila. — 4.
Dar Otca je ten plod Svätý — a Duchom
Svätým počatý: — z čistej Panny život ve-
zme, — aby spasil ľudstvo hriešne. — 5.
Sám Boh k nám s neba prichodí — a z Má-
rie sa narodí, — preto ráčil na svet stúpiť.
— že nás všetkých chcel vykúpiť. — 6.
Dnes Jemu všetci spievajme — a vďaky
Bohu vzdávajme — za to veľké dobrodenie,
— za bolestné vykúpenie. — 7. Buď chvála
Otcu večnému — a Synovi premilému —
chvála Duchu presvätému, — v Božstve o-
bom rovnakému!

8. — 1. Duša moja celou silou — veleb
Pána večného, — osláv piesňou roztomilou
— Stvoriteľa mocného. — Teš sa, že už
prišli časy, — ktoré vrúčne sme žiadali, —
čo prorokov zbožné hlasy — svetu predpo-
vedaly. — 2. Ajhľa, s neba vysokého --

anjel Boží sletuje — a neveste Najvyššieho — radosť veľkú zvestuje. — Žena Bohom vyvolená — poslúcha hlas archanjela, — v rozjímaní pohrúžená — veľmi krásna je celá. — 3. Boha Otca najvyššieho — sám Syn jednorodený — stúpil s trónu nebeského — spasí svet náš stratený. — Z čistej Panny narodí sa, — bude znášať posmech tupý: — za ním kríž niesť rozhodni sa — a z hriechu ňu vykúpi. — 4. Mária sa pannou stala — nad všetkými pannami, — anjelovi povedala: — »Ako vraví, staň sa mi.« — V svojom srdci prespanilom — preradosťne zaplesala, — Bohu svojmu v speve milom — česť a chválu vzdávala. — 5. I my s ňou tiež zaplesajme, — Bohu česť prespevujme, — Spasiteľa privítajme, — srdcia Jemu venujme. — Slovom, skutkom vyvyšujme, — ako ona ctíla Jeho, — takto seba pripravujme — do kráľovstva večného.

9. — 1. Poslaný je anjel — od Otca najvyššieho, — nazvaný Gabriel, — posol Boha večného — k Nazaretu mestu, — by tam Jeho nevestu — Máriu pozdravil, — Jeho vôľu jej zjavil. — 2. »Zdravas' buď, Mária, — Panna plná milosti, — krásna si Ťalia, s tebou je Boh s výsosti. — Neboj sa, ó Mária, — ty nebeská Ťalia, — počneš i porodiš — a panenstvo nestratíš.« — 3. Na tie jeho slová — Mária sa divila: — »Nech je vôľa Božia!« — anjelovi vravela. — »Deva som Najvyššieho. — Matkou stanem sa Jeho, —

nad anjelov vyššia, — dcéra Ľvy najnižšia.« — 4. A tak Božie Slovo — z Márie sa počalo, — Vykupiteľovo — človečenstvo povstalo. — Chváľme Ho, veď Boh je náš, — ctíme Ho, veď spasil nás. — Sláva Bohu Synu, — že smyl našu s nás vinu!

10. — 1. Anjel Gabriel, — ako Pán Boh chcel, — s neba koná cestu — k Panne Márii, — k Nazaretu mestu. — 2. Posolstvo nesie — pri veľkom plese, — k Panne pristupuje — a ju v pokore — takto pozdravuje: — 3. »Zdravas', Mária, — čistá Ialia, — vzor si všetkých čností; — anjel zjavuje, — žes' plná milosti. — 4. Nad matky iné — tebe jedine — česť a prednosť daná; — medzi ženami — ty si požehnaná.« — 5. Čujúc to Panna, — je naľakaná — a sa vypytuje: — »Jak to môže byť, — čo anjel zvestuje?« — 6. Anjel zdesenej — Panenke clennej — odpovedal na to: — »Nadprirodzene — stane sa vec táto. — 7. V tebe utvorí — ten plod Duch Boží, — stúpi v teba s neba; — Syn Boží bude, — čo sa zrodí z teba.«

11. — 1. Hľa, anjel Pána vznešený — je posolstvom poverený. — k nám s neba dolu sletuje — a Máriu pozdravuje. — 2. »Buď zdravá, plná milosti, — pre svoje milá si čnosti; — buď požehnaný čistého — plod života panenského. — 3. Máš zrodiť ty Spasiteľa — a sveta Vykupiteľa, — Syna Boha najvyššieho, — Duchom Svätým počatého.« — 4. Tu Panna hlavu sklo-

nila — a pokorne hovorila: — »Hľa, dievka Pána som svojho, — staň sa podľa slova tvojho!« — 5. Hneď Slovo telom stalo sa, — Boha nám daly nebesá, — by prebýval medzi nami, — prenehodnými hriešnikmi: — 6. Pros za nás, drahá Božia Mať, — ráč u Boha sa primlúvať, — nech Syn tvoj nás po časnosti — do večnej prijme radosti.

12. — 1. Hľa, Panna je pozdravená, — poslom anjelom uctená. — Božstvo k ľudstvu sa snížilo, — v lono Panny sostúpilo. — 2. Keď anjela uslyšala, — nad tým veľmi sa zľakala. — Božej vôli sa poddala, — by sa Božou Matkou stala. — 3. Si Bohom Otcom zvolená, — Duchom Svätým zatienená; — Krista v živote nosila, — v Ňom jedine sa tešila. — 4. Požehnaný ten plod svätý; — Duchom Svätým je počatý — a predivné narodenie — nie je Panny porušenie. — 5. Ó, Ježišu milostivý, — duši našich žiadostivý, — preto ráčils' na svet stúpiť, — žes' všetkých nás chcel vykúpiť. — 6. Preto my sa Mu klaňajme, — vrúčne vďaky mu vzdávajme — za to veľké dobrodenie, — že priniesol nám spasenie. — 7. Buď chvála Otcu večnému — Synu Jeho premilému, — tak isto Duchu Svätému, — Bohu v Trojici jednému.

13. — 1. Moc Božia divná — a nevýslovná, — čo si učinila? — K obrazu svojmu — človeka stvorila. — 2. Veľmi pekného, — nesmrteľného, — kvet celého diela,

— by mohol poznať — svojho Stvoriteľa.
 — 3. By Ťa miloval, — v raji panoval —
 a žil v blaženosti. — v záhrade rajskej —
 z Tvojej láskavosti. — 4. Diabol zlostivý
 — bol závistlivý, — vidiac šťastie jeho, —
 ktoré mal človek — od Boha večného. —
 5. Úklady zlosti — kládol v chytrosti, —
 by človek zväbený — rozkoše rajskej —
 bol tiež pozbavený. — 6. Nešťachetný had
 — v taký veľký pád — priviedol človeka
 skrz okúsenie — jedného jablka. — 7.
 Človek stráň kvetnú, — milosť posvätnú
 — a raj večný stratil, — aby sa viac doň —
 nikdy nenavrátil. — 8. Pán Boh zjavil nám,
 — že nás spasí sám — skrze svojho Syna,
 — by nám byť mohla — odpustená vina.

14. — 1. Múdrost a sila — Božia premi-
 lá, — čo si učinila? — K obrazu svojmu
 — človeka stvorila. — 2. Bohu mal slúžiť,
 — po Ňom vždy túžiť, — so stromu neu-
 žiť; — slávu nebeskú — čnosťou si zaslú-
 žiť. — 3. Diabol prezlostný — závidel čno-
 stný, — spolu i radostný — stav prvých
 ľudí; — zmenil ho v žalostný. — 4. Vzbu-
 dil v nich pýchu, — neveru lichú — a
 obrátil k smiechu — výstrahu Božiu: —
 priviedol ich k hriechu. — 5. Trest spra-
 vodlivý — mal had lestivý, — i náš ne-
 šťastlivý — praotec hriešny — za prečin
 strašlivý. — 6. Z raja vyhnaný, — smrti
 poddaný, — s dušou plnou rany, — zatvo-
 ril sebe — i nám nebies brány. — 7. Mies-

to milosti, — nesmrteľnosti, — rajskej blaženosti, — dedíme po ňom — trest a vinu zlosti. — 8. V raji sľúbený — Potomok ženy, — telom učený — Syn Boží. blahej — príčinou bol zmeny. — 9. Pravda milosti, — pokoj prísnosti — daly bozk ľúhosti. — Buď Bohu sláva — tu i na výsosti!

15. — 1. Nes, Gabrielu, — nes pozdravenie. — radosť pre ľudské — nes pokolenie. — [:Pozdravuj Máriu, — prečistú Ialiu!:] — 2. Zvestuj jej radosť, — zvestuj potechu, — že Boh svet príde — spasí od hriechu. — [:že Boha porodí, — čo spasí národy.:] — 3. Zdravas', Mária, — milosti plná, — bo máš porodiť — v čistote Syna. — [:Staneš sa Rodičkou — a Božou Matičkou.:] — 4. Radostnú tú zvesť — prijmi, ó, Panna! — Buď požehnaná, — Mať Krista Pána! — [:Buď ľudstvu záchranou, — nádejou čakanou.:] — 5. Prijmi, Mária, — veľké posolstvo; — svet Boh zjaví — veľké tajomstvo, — [:že počneš Ježiša, — Matička najmilšia!:]

16. — 1. Oblaky s neba — nech rosia Teba, — sľúbený Kriste, — čakaný iste! — Prídi, prídi, Spasiteľ náš! — 2. Otcovia svätí — prorokujú Ti — život trnitý, — vzor náš prečistý! — Prídi, prídi, Spasiteľ náš! — Glória: 3. Buď Bohu chvála — na zemi stála. — že k nám zostúpi — a nás vykúpi. — Prídi, prídi, Spasiteľ náš! — Krédo: 4. Veríme v Teba, — spasenie

s neba, — kvet lásky večnej — a neko-
nečnej! — Prídi, prídi, Spasiteľ náš! —
O f e r t ó r i u m: 5. Tvoja predrahá — obeť
premáha — diablovu zlobu — a ľudskú
mdlobu. — Prídi, prídi, Spasiteľ náš! —
6. Skrz svoje rany — od pekiel brány —
chráň nás, ó, Kriste, — daj srdce čisté. —
Prídi, prídi, Spasiteľ náš! — **S a n k t u s:**
7. Presvätý Pane. — tu v Tvojom stáne,
nech sa vždy vzdáva — Tebe česť, sláva.
— Prídi, prídi, Spasiteľ náš!

17. — 1. Otec nebeský — z preveľkej
lásky — [: k najzázračnejšiemu — človeka
stvoril — podobenstvu svojmu.:] — 2. V ra-
ji rozkošnom, — v kraji tom šťastnom —
[: Adama postavil — za pána zeme, — tvo-
rom ho predstavil.:] — 3. By Adam sluš-
nosť, — svoju poslušnosť — [: Bohu preuká-
zal, — Boh mu so stromu — ovocie zaká-
zal.:] — 4. Lež Adam s Evou — za vtáctva
spevov — [: ovocie okúsil — a zákaz Boží
— nešťastne porušil.:] — 5. Boh sa zľutoval,
— bo nás miloval, — [: sľúbil Spasiteľa, —
od večnej biedy — Vysloboditeľa.:] — 6.
Všetci plesajme, — chválu vzdávajme —
[: Otcu nebeskému, — že poslal Syna — ku
spaseniu nášmu.:] — 7. Spolu žiadajme, —
prosby skladajme, — [: aby to vtelenie, —
nám všetkým večné — prinieslo spasenie.:]

18. — 1. Pán Boh všemohúci, — sudca
náš budúci, — poslal posla svojho, — posla
prekrásneho — ku Panne Márii. — 2. Me-

no má Gabriel, — vznešený archanjel, — z dvora nebeského, — z chóru anjelského, — posol najslávnejší. — 3. Zvestoval oú Panne — veci neslýchané — vravel v Božom mene — reči utešené — pre celý hriešny svet. — 4. »Zdravas buď, Mária, — krásna ľalia. — zdravas, svätá Panna, — Bohom požehnaná, — ty medzi ženami!« — 5. Vidiac archanjela — preľakla sa celá. — Panna pozdravená, — veľmi zadivená — stála tu pokorne. — 6. Anjel ju pozdravil: — »Pán Boh ňa vyvolil, — počneš Jezu Krista — a porodiš čistá — Syna Najvyššieho. — 7. Ktorému Pán Boh dá — trón kráľa Dávida — a kráľovať bude — v celom svojom ľude, — ktorý Ho miluje.« — 8. Vtedy pozdravená, — od Boha zvolená, — vraví odovzdane: — »Nech sa mi tak stane — podľa tvojho slova!«

19. — 1. Po zlom páde človeka hriešneho — ľutoval Boh stvorenia krásneho, — poslal na svet archanjela svojho. — 2. Iď k Márii, zjav jej moju vôľu, — že Syn môj sám stúpi s neba dolu, — že súc Pannou bude matkou spolu. — 3. Panna v ten čas v Písme rozjíkala, — keď anjela zdraviť uslyšala, — zpočiatku sa veľmi naľakala. — 4. Anjel Boží, vidiac naľakanú, — takto znova počal tešiť Pannu: — »Boh je s tebou, dôveruj len v Pánu. — 5. Našlas' milosť Otca nebeského, — že ty máš byť matkou Syna Jeho; — tak rozhodla vôľa Najvyššieho. —

6. Sladké meno »Ježiš« Syn dostane, — Bohom už dávnejšie je Mu dané, — lebo On sa Spasiteľom stane.« — 7. Ticho hlavu naklonila Panna — a do vôle Božej odovzdaná — riekla: »Staň sa podľa vôle Pána!« — 8. Panna, pros za ľudské pokolenie, — by nám dal Boh hriechov odpustenie — a po smrti večné oslávenie.

20. — 1. Prídže, náš milý Spasiteľ, — čaká Ťa biedny Izrael; — plačúci v hriechu tu stená, — prídže už do nášho lona. — Plesaj, zem, svojho Boha chváľ, — že Ťa tak veľmi miloval. — 2. Ó, prídže, svetlo kresťanské — a prelom sväzky satanské, — ktoré Adam neposlušný — uvalil na ten svet hriešny. — Plesaj, zem, atď. — 3. Ó, prídže, Dieťa nebeské, — Dieťaťko božské, anjelské, — čakáme Tvoju potechu, — veľmi sme padli do hriechu. — Plesaj, zem, atď. — 4. Ó, prídže, príd, náš Spasiteľ, — nebeský Ty náš Tešiteľ, — a prines nám dar milosti, — vo viere daj nám stálosti. — Plesaj, zem, atď.

21. — 1. Roste, nebesá, s výsosti, — oblak, prš Spravodlivého; — otvor sa, zem, z vnútornosti, — Spasiteľa dajže nášho. — 2. Nebesá, hľa, objavujú — slávu Boha najvyššieho — a oblohy ohlasujú — dielo rúk premocných Jeho. — Glória: 3. Bohu na nebi sláva buď, — velebí, Pane, Ťa Tvoj ľud; — vďaka Ti večná za milosť, — za Tvoju ku nám príchylnosť. — K r é d o :

4. V Boha, Otca najvyššieho, — i v Syna Jeho milého, — verme i v Ducha Svätého — s Otcom, Synom rovnakého. — *O f e r t ó r i u m*: 5. Keď sa počal Syn Tvoj z Panny, — v obetu bol za nás daný; — pamiatku Jeho presvätú — oslavovať budeme tu. — 6. Obeta Bohu buď milá, — ktorú Cirkev pripravila; — prijmi, ó, Bože, tie dary — v rukách kňaza na oltári. — *S a n k t u s*: 7. Svätý, svätý, najsvätejší — Otec i Syn Tvoj najmilší, — i Duch Svätý, Boh premilý, — chválený buď v tejto chvíli.

22. — 1. Už s neba posol schádza, — oddávna žiadaný — a k Márii prichádza — od Boha poslaný; — prekrásny archanjel. — nazvaný Gabriel. — 2. Česť vzdáva a sa klania, — vykoná posolstvo — a hlavu čestne skláňa, — ctí sväté tajomstvo; — Pannu pozdravuje, — divnú vec zvestuje. — 3. Tys', Mária, milosťou — Božou naplnená — a najkrajšou si čnosťou — nad iné vznešená; — Máš Matkou Božou byť — a Syna porodiť. — 4. Syn Boží, Panna, teba — za matičku chce mať, — veď svetu spásy treba, — čo má sa skutkom stať. — Ty Panna spanilá, — ty Matka premilá!

23. — 1. Tys', Panna, plná milosti, — Pán Boh vždy s tebou je, — On z veľkej dobrotivosti — slávu ti daruje. — Archanjel s neba sletuje — a takto ňa pozdravuje: — [: » Bud' zdravá. Matička! « :] — 2. Ty z Ducha počnúc porodiš — nám Vykupite-

ľa, — lež panenstvo tým nestratíš, — podľa slov anjela. — Duch Svätý príde v plameni — a milosťou ťa odmení: — [Ó, zdravas, Mária!:] — **3.** Tu chvíľa je, ó, kresťane, — tu čas vykúpenia, — nám veselia čas nastane — a doba spasenia. — Z vín svojich šťastne vyjdeme — vo večnú slávu zo zeme — [skrz Božie vtelenie:]

24. — 1. Veselo spievajme, — Boha Otca chváľme, — že nám Syna svojho — jednorodného — celého dal k spáse — národa ľudského. — **2.** S nebeskej výsosti — Boh v svojej milosti — poslal archanjela, — menom Gabriela, — aby nám zvestoval — príchod Spasiteľa. — **3.** Anjel riekol Panne: — »Božie zmilovanie — skrze teba príde, — svet spasený bude, — staneš sa preslávnou — v celom svojom ľude.« — **4.** Mária svolila, takto hovorila: — »Staň sa vôľa Pána, — Jemu odovzdaná — všetko chcem vyplniť, — o čo som žiadaná.« — **5.** Tak skrze Máriu, — rajskú tú ľaliu, — Slovo sa počalo, — človekom sa stalo, — pretože nás, ľudí, — vrúcne milovalo.

25. — 1. V spôsobe chleba — veríme v Teba, — vždy v Boha pravého, — všade prítomného: — Jezu Kriste, Spasiteľu! — **2.** Príchod Tvoj s neba, — prosíme Teba, — nech z Tvojej milosti — sotrie naše zlosti: — Žiadaný náš Spasiteľu! — **3.** Ó, Jezu Kriste, — daj srdce čisté, — by sme Ťa prijali, — vrúcne milovali: — Krista, svoj-

ho Spasiteľa. — 4. Baránku Boží, — nech pokoj množí — príchod Tvoj žiadaný, — od vekov čakaný: — Jezu Kriste, Spasiteľu! — 5. Požehnaj ľudu, — keď prídeš k súdu, — prijmi ho v anjelské — radosti nebeské; — prijmi, prijmi, Spasiteľu!

26. — 1. V temnosti Otcovia — tešte sa z Krista, — ktorý sa na svet prísť — s neba už chystá, — lebo už žiadaný — ten čas nastáva, — v ktorom sa Boží Syn — človekom stáva. — 2. Čakaný Mesiáš — s neba nám daný, — sa vtelí v živote — Márie Panny; — čoskoro bude žiť — tu medzi nami, — aby nám otvoril — nebeské brány. — 3. Diabolskú všetku moc — zláme a pýchu — i ľudí chráni — od pekla, hriechu; — kráľovstvo naveky — svoje založí — a šťastie časné i — večné rozmnoží. — 4. Nuž, my sa pripravme — na príchod Pána — a prosme túžobne — dar zmilovania, — aby sme v pokání — privítali Ho, — v podobe človeka — narodeného. — 5. Prosme Ho, keď príde — nakoniec k súdu, — by hriechy odpustil — nám, svojmu ľudu; — aby nás postavil — po pravej ruke, — aby sme nestáli — vo večnej muke.

27. — 1. V žiare prejasnej — Gabriel zvestoval — Márii krásnej, — keď ju pozdravoval; — požehnanou ju menoval. — 2. Dcéra nebeská — hlavu naklonila, — radosť anjelská — v duši jej zvonila, — diabla moc sa zlomila. — 3. Nebeské svetlo —

na Máriu Pannu — s výsosti slietlo — večne požehnanú: — život dala Kristu Pánu. — 4. Spasiteľ milý, — ktorý svet zachráni, — príde v tej chvíli, — srdcia nám obdarí — láskou večnou v milovaní. — 5. Sostúpil s neba — k hriešnemu človeku, — ponížil seba — a dal nám potechu, — by sňal vinu s nás odvekú.

28. — 1. Príde Kristus, Spasiteľ náš, — cestu Mu pripravme. — príde drahý náš Mesiáš, — hospodu Mu spravme. — Príde, príde náš Spasiteľ, — všetci zaplesajme; — príde, príde Vykupiteľ, — chválu Bohu vzdajme! — 2. Plesajte, ó, praotcovia, — ktorí ste v temnosti, — bo stanú sa veci nové, — plesajte v radosti. — Príde, atď. — 3. Hľa, prijala Panna čistá — posla nebeského, — porodila by nám Krista — z lona panenského. — Príde, atď. — 4. O ktorom predpovedali — už proroci slávni — a ktorého si žiadali — ľudia starodávni. — Príde, atď. — 5. Počul ľudu Boh volanie — na nebies výsosti, — pošle plný zľutovania — Syna nám k radosti. — Príde, atď. — 6. Z rúcha zla sa vyzliekajme, — v čnosť sa obliekajme, — srdce Kristu prichystajme, — pokánie konajme! — Príde, atď.

29. — 1. Radujže sa, Panna slávna, Panna čistá, — Matka Božia vyvolená Je-zu Krista! — Ty ľalia si najkrajšia, drahá Panna, — nad hviezdy si najjasnejšia. Vi-taj, Panna! — 2. Zdravas', plná si milosti,

Panna čistá, — porodiť máš bez bolesti Jezu Krista. — Spasiteľa nám porodiš, drahá Panna, — a nazveš Ho menom „Ježiš“. Vitaj, Panna! — 3. Nikdy pannu okrem teba, Panna čistá, — nepozdravil anjel s neba, Matka Krista! — Pánom nebies vyvolená, drahá Panna, — stala si sa Matkou Syna. Vitaj, Panna! — 4. Preto prosme, by Rodička, Panna čistá, — prosila za nás Synáčka, Jezu Krista, — by skrz Jeho sme vtelenie, drahá Panna, — raz dosiahli vykúpenie. Vitaj, Panna!

30. — 1. Zdravas, krásna Pani anjelská, — ty si jasná brána nebeská. — [Čistá Panna, — nádej sladká, — Božia Matka!] — 2. Ty si pozdravenie prijala, — Božie znamenie z úst anjela. — [Čistá Panna, atď.] — 3. Ľud svoj hriešny vedieš k spaseniu, — nevidiacich k svetlu krásnemu. — [Čistá Panna, atď.] — 4. Že si našou Matkou, nám ukáž, — prijať milostive ráč hlas náš. — [Čistá Panna, atď.] — 5. Daj nám ruku, veď nás do neba, — ta, kde sídli Božia veleba. — [Čistá Panna, atď.]

31. — 1. Zdravas, Mária, — milosti plná! — Tak si pozdravená, — Mária vznešená, — Matkou Božou vyvolená. — 2. Pán Boh s tebou je, — anjel zvestuje, — že počneš večného, — Syna Najvyššieho, — nebo a zem stvorivšieho. — 3. Keď si počula, — si sa zľakala — a tak smutná celá, — v srdci čos' myslela, — anjelovi pove-

dala: 4. »Jak je to možné?« — riekla nábožne, — »keď som čistá panna, — Bohu odovzdaná; — sľub môj známy je u Pána.« — 5. »Z Ducha Svätého, — zatienivšieho — počneš a zrodený — z teba Syn milný — bude jako Boh velebený.« — 6. Dievka Pánova, — čujúc tie slová, — s úctou sa sklonila — a ticho vravela: — »Bohu som sa pokorila.« — 7. Raduj sa, milá — Matka spanilá, — Boh synom sám seba — láskave k nám s neba — na svet vteli skrze teba.

32. — 1. Zdravas, zdravas, ó Mária, — milosti si Božej plná! — Tak pozdravil anjel teba, — prinesúc zvesť veľkú s neba. — 2. Anjel riekol: »Pán Boh s tebou, — požehnanou ty si ženou!« — Uľakla sa pozdravená, — nevediac, čo to znamená. — 3. Anjel vraví ďalej Panne: — »Neľakaj sa, čo sa stane;« — u Boha si našla milosť, — lebo videl tvoju zbožnosť. — 4. Syna počneš a porodíš, — nazveš meno Jeho »Ježiš«. — Bude Synom Najvyššieho — Boha Otca nebeského.« — 5. Duchom Svätým naplnená — riekla Panna naklonená: — »Ajhľa, dievka Pána môjho, — staň sa podľa slova Tvojho!« — 6. Vtedy Panna zaplesala, — že sa Matkou Božou stala. — Krásna Panna, rajska brána, — prezázračne požehnaná!

33. — 1. Zdravas, Mária, krásna — nad všetko stvorenie, — jak dennica si jasná,

— nám si potešenie; — Boh Syn ťa vyvolil, — bys' Jeho matkou bola, — Duch Svätý zaclonil. — 2. Bez hriechu si počatá, — Panna, dedičného, — jak Eva nezajatá — od hada zvodného; — Syn tvoj ťa obrátil — v počatí, v narodení — od hriechu zachránil. — 3. Od Otca nebeského — ťa anjel pozdravil — a že sa z lona tvojho — Syn zrodí, ti zjavil; — že bude človekom — skrz Ducha zatienenie, — jak zjavil pred vekom. — 4. Hľaď na nás v láskavosti, — vyslyš Gabriela, — vyvedieš svet z temnosti, — splodíš Spasiteľa; — nestratíš panenstvo, — z teba bez porušenia — prijme človečenstvo. — 5. Mária, Pán je s tebou; — tak ťa anjel teší; — slovo, mu dané tebou, — svet celý poteší; — ty si požehnaná — Panna medzi ženami — a do neba si brána. — 6. Na posla nebeského — slovo privolila, — zo srdca pokorného — Panna hovorila: — »Hľa, dievka som Pána, — staň sa podľa slov tvojich, — veď som ti poddaná.« — 7. Je mocou Božou vzatý — anjel do výsosti — a Máriu Duch Svätý — zatienil v milosti; — by Krista počala. — sa Božou Matkou stala — a Panna zostala. — 8. Ó prijmi, Panna milá, — od nás pozdravenie, — pros za nás svojho Syna — za večné spasenie, — by, jak tu na zemi, — tak sme mohli ťa chváliť — raz vrúcne na nebi!

NA VIANOCE

34. — 1. Syn Boží sa nám narodil — a z hriechu nás vyslobodil. — Vitaj, Pane, vitaj! — 2. Privítaj, zem, Spasiteľa — a plesaj s nebom veselá. — Vitaj, Pane, vitaj! — 3. Dnes anjel s neba zvestoval, — jak Boh svet veľmi miloval. — Vitaj Pane, vitaj! — 4. My tiež sa teda radujme — a veselo Ho vítajme. — Vitaj, Pane, vitaj. — 5. Prišiel si v túto dobu k nám — jak človek, mocný neba Pán. — Vitaj, Pane, vitaj!

35. — 1. Anjel Pána pastierom — oznamuje radosť — a novinu prevzácnu — dáva im na známosť: — Nebojte sa, bratkovia, — prišla chvíľa Pánova: — narodil sa sveta Pán — v meste Betleheme, — obvinutý plienkami — na voňavom sene. — [Tam dieťaťko nájdete — veľmi biedne odeté:] — 2. Pastieri sú jasnosťou — veľmi osvietení — a videním anjelským —

veľmi pomätentí. — Lež anjel ich poteší — a takto im hovoril: — Prídite do Betléma, — uvidíte dieťa, — to je z Panny zrodený — Pán celého sveta. — [:Do jasličiek vložený, — Vykupiteľ túžený.:] — 3. Aj ty, drahý kresťane, — kľakni na kolená, — keď ti v duši zazvoní — sláva Jeho mena. — Tu je Boh tvoj v Dieťati, — On ti život navráti. — Všetci sa Mu klaňajme, — plesaj človek každý, — na svet prišiel Syn Boží, — by bol s nami navždy. — [:Vitaj Božský Spasiteľ, — Ty náš život, Ty náš cieľ.:]

36. — 1. A včera zvečera — s nebeského dvora — [:poslaná je novina: — Panna rodí Syna.:] — 2. Ježiška milého, — Mesiáša ctúceho, — [:ktorého vyblásili, — proroci sľúbili.:] — 3. V Betléme v jasličkách, — ovinutý v plienkach, — [:tam leží ten Mesiáš, — On je pravý Boh náš.:] — 4. Ježiš sa usmieva, — matka Ho odieva — [:a hneď vedľa jasličiek — stojí vol, oslíček.:] — 5. Na Neho dýchajú, — Jemu zahrievajú — [:pastieri Mu spievajú, — piesne krásne hrajú.:] — 6. Nebeská veleba — poslaná je s neba: — [:v jasliach je položený — dávno prisľúbený.:] — 7. My Teba chválime, — česť, chválu vzdávame; — [:odpušť naše nám viny, — Kriste ponížený.:]

37. — 1. Buďme všetci potešení, — Ježiško je narodený. — [Dnes plesajme a spie-

vajme. — Ježiška v jasličkách — privítajme! — 2. S neba, by svoj ľud vykúpil, — v Betleheme na svet stúpil. — Dnes, atď. — 3. Nebo žiari od jasnosti, — od plesania, veselosti. — Dnes, atď. — 4. Boží posli poletujú — a novinu ohlasujú. — Dnes, atď. — 5. Pastieri hneď zo sna vstali, — anjelský hlas keď slyšali. — Dnes, atď. — 6. Sláva Bohu na výsosti, — Jeho večnej velebnosti. — Dnes, atď. — 7. Na zemi buď pokoj ľuďom, — nech sa nehnú všetkým bludom. — Dnes, atď. — 8. Spasiteľ sa už narodil, — by svet hriešny vyslobodil. — Dnes, atď. — 9. V maštali je narodený, — do jasličiek položený. — Dnes, atď. — 10. U jasieľ je matka Jeho, — Pan- na srdca nevinného. — Dnes, atď. — 11. Dcéra Otca nebeského. — Ducha nevesta Svätého. — Dnes, atď. — 12. Od každého hriechu čistá — tyš Mária Matka Krista. — Dnes, atď. — 13. K jasliam aj my pospiechajme. — Ježiškovi chválu vzdajme. — Dnes, atď. — 14. Ježiško, buď oslávený, — od nás všetkých pozdravený. — Dnes, atď.

38. — 1. Boh sa nám teraz narodil — a miesto vyvolil — v júdskom meste Betleheme. — Raduj sa, Jeruzaleme! — 2. Syn Boží z Ducha Svätého — a Darcu mocného — leží v biednych jasliach v stajni, — Spasiteľ dávno čakaný. — 3. Pospešme k Nemu v rýchlosti. — spievajme

v radosti: — Buď nám Kriste náš, vítaný,
— prorokmi prorokovaný! — 4. Dary Mu
z lásky oddane — i srdcia podáme, — veď
je náš Pán a Spasiteľ, — najvernejší náš
Tešiteľ.

39. — 1. Búvaj, Dieťa krásne, — ulo-
žené v jasle; — búvaj, búvaj, Pachoľa, —
milostivé Jezufa! — Budeme Ťa kolísať,
— abys' mohol dobre spať, — Ježišku náš
milý, — aby sa Ti snily — veľmi krásne
sny, — veľmi krásne sny. — 2. Drozdy a
hrdličky — chystajte pesničky, — nech sa
Dieťa poteší — na tom našom salaši. —
Spev škovránka, slávika, — k tomu pekná
muzika; — my budeme s vami — spievať
za jaslami — Synu milému, — Synu mi-
lému. — 3. Hory, ticho buďte, — Dieťa
nezobuďte, — nech si Ono podrieme — na
slame a na sene. — Aj vy, milé fialky, —
zaváňajte do diaľky, — zavejte Mu vône,
— Pánovi na tróne, — ticho, sladučko, —
ticho, sladučko.

40. — 1. Čas radosti, veselosti — svetu
nastal nyní, — porodila Spasiteľa — Má-
ria bez viny: — v jasliach v Betleheme,
— na slame, na zime, — leží malé Dieťa
milé: — Pán zeme, Pán zeme. — 2. Aké
veci ľudia všetci — oddávna čakali, — to
anjeli dnes veselí — nám už zvestovali —
a preto plesajme — a Bohu ďakujme, —
Pacholiatku, Nemluvniatku — spievajme,
spievajme. — 3. Dieťa krásne, svetlo jasné

— Ježišu náš milý, — z čistej Panny svetu daný, — poklad roztomilý: — Kráľu náš, Pane náš! — Skloň sa k nám jak náš Pán: — s milosťami, s radosťami — prídi sám, prídi sám. — 4. Od začiatku, od počiatku — ľudia Ťa čakali — a proroci aj Otcovia Ťa predpovedali; — nebeskí anjeli — všetci Ťa veselí, — radujúci, plesajúci — vítali. vítali. — 5. S nábožnými, s prevrúcny-
nymi — pastiermi Ťa chváľime; — spievame Ti. víťame Ťa, — dnes tu chváloslávne: — Ježišku milený, do jasiel' vložený, — buď uctený, buď slávený. — vážený, vá-
žený! — 6. Ako Teba, Pane s neba, — v jasiach privítame? — Jak Ti krásne, jak Ti hlasné — piesne tu spievame, — tak v nebi nech večne — ctíme Ťa srdečne — v tej milosti a radosti — bezpečne, bez-
pečne.

41. — 1. Dieťaťko sa nám dnes zrodilo: — Veselme sa! — Aby celý svet potešilo. — V tejto dobe veselme sa, — s Matkou Božou radujme sa — milým plesaním; — Krista Pána zvelebujme, — Jeho príchod oslavujme — sladkým spievaním. — 2. Ach, to roztomilé Pachoľa; — Veselme sa! — Obkolesíme dnes dokola. — V tejto dobe, atď. — 3. Boh sa v ľudskom tele objavil: — veselme sa! — Aby radostnú zvesť nám zjavil. — V tejto dobe, atď. — 4. Do vína a chleba sa ukryl: — Veselme sa! — Aby v nás a s nami v láske žil. — V tejto, atď.

— 5. Chcel, by v našom srdci žila krv: — Veselme sa! — Ktorou Jeho srdce vrelo prv. — V tejto dobe, atď.

**42. — 1. Aké to svetlo — odrazu slietlo — ponad nás? — [Aký to bájný, — neo-
byčajný — počuť hlas?:] — 2. Badáme
všetci, — podivné veci — dejú sa. — [Ču-
desné žiare — tu cez chotáre — steľú sa.:]**
— **3. A tú tvár jasnú, — úžasne krásnu —
vidíte? — [Či, bratia, i vy — strach úz-
kostlivý — cítite?:] — 4. Ó, neľakaj sa, —
pastierska chasa. — s vami Pán! — [Ja,
anjel Jeho, — blaha veľkého, — spievam
vám.:]** — **5. Dnes objavil sa, — dnes na-
rodil sa — Spasiteľ. — [Váš a celého —
rodu veľkého — Tešiteľ!:] — 6. Hľa, tu
blesk jasný, — tam plod prekrásny —
v jasličkách. — [Dieťa. Syn Boží, — na
sene leží — v plienočkách.:]** — **7. Nuž ta
sa majme, — ta pospiechajme, — druhovia,
— [kde poletujú — a prespevujú — du-
chovia.:]** — **8. Ó, milé Dieťa, — prerado-
sne Ťa — vítame, — [jak vteleného —
Syna Božieho — vzývame.:]** — **9. Prijmi
tie skromné, — lež vďakou hojné — dar-
čeky, — [že sme Tvojimi, — sme blaže-
nými — na veky.:]**

**43. — 1. Dnes sa Kristus narodil: — Ve-
selme sa! — Ako to Boh nariadil: — Ra-
dujme sa! — [Z života čistého, — z rodu
kráľovského — Kristus Pán, narodil sa:]**
— **2. Dnes sveta Vykupiteľ: — Veselme**

sa! — Narodil sa Spasiteľ: — Radujme sa!
 — Z života, atď. — 3. Spievajú mu anjeli:
 — Veselme sa! — Plesajú archanjeli: —
 Radujme sa! — Z života, atď. — 4. Sláva
 Bohu na nebi: — Veselme sa! — Pokoj
 ľuďom na zemi: — Radujme sa! — Z ži-
 vota, atď. — 5. V biednom tele človeka: —
 Veselme sa! — Prišiel spasiteľ hriešnika: —
 Radujme sa! — Z života, atď. — 6. Ó, Je-
 žišku spanilý: — ochraňuj nás! — Spasi-
 teľu premilý: — neopušť nás! — [:Prines
 nám spasenie, — odvráť zatratenie — pre
 svoje narodenie!:]

44. — 1. Narodil sa Kristus Pán: — Ve-
 selme sa! — Z ruže kvietok skvitol nám:
 — Radujme sa! — [:Z života čistého, —
 z rodu kráľovského — Kristus Pán — na-
 rodil sa:] — 2. Prorokmi nám blásaný: —
 Veselme sa! — Na svet nám je poslaný:
 — Radujme sa! — Z života, atď. — 3. Člo-
 vek je učený: — Veselme sa! — By bol
 večne spasený: — Radujme sa! — Z živo-
 ta, atď. — 4. Božia milosť nebeská: — buď
 vždy s nami! — Duj, nech závišť diabolská
 — nás nemáme! — [:Otče, pre milého —
 Syna, nám daného, — ó, zmiluj sa nad nami!:]

45. — 1. Aký je to svit, — čože to má
 byť — v Betléme? — [:Hore sa majme,
 — hneď povstávajme — so zeme!:] — 2.
 Ej, ej, pastieri, — aké to chýry, — aký
 hlas? — [:Či sa mi sníva, — či anjel spie-
 va — a zve nás?:] — 3. No, nemeškajme,

— hore sa majme, — je iste — [:niečo nového, — neslýchaného — pri meste:] — 4. Dávno mal stúpiť, — smrťou vykúpiť — celý svet — [:predpovedaný, — zrodený z Panny — ako kvet:] — 5. To sa ten istý — z Panenky čistý — narodil — [:Boží Syn tu dnes, — ako to s nebies — hlas tvrdil:] — 6. Poďme hneď k Nemu — k mestu Betlému, — vstávajme — [:a vrúcne Jeho, — narodeného, — vítajme:] — 7. Tu vytúžený, — nám narodený — v milosti, — [:daj požehnania — a zmilovania — v hojnosti:] — 8. Ako Ťa ctíme — a vebíme — na zemi, — [:tak nech Ťa večne — ctíme srdečne — na nebi:]

46. — 1. Dieťaťko spanilé, — nebeský kvet, — pre naše spasenie — prišlo na svet. — Prebývaj tu s nami, — Ježiško láskavý, — s neba daný! — 2. Srdca si Ty poklad — náš jediný — a tichý Baránok — náš nevinný. — Prebývaj, atď. — 3. Čokoľvek na svete — človek aj má, — je samé trápenie, — márnosť samá. — Prebývaj, atď. — 4. Tebou posilnená — duša naša — premôže úklady — satanáša. — Prebývaj, atď. — 5. Nech láska Tvoja — sa rozhorí v nás: — po smrti na večnosť — povolaj nás! — Prebývaj, atď.

47. — 1. Dnes sa stalo, prihodilo — z divnej Božej pomoci: — Panna čistá Jezu Krista — porodila v noci. — [:V chladnej maštali — Jemu postlali. — tak to milé

— a spanilé — Dieťa schovali.:] — 2. Pána zeme v Betleheme — ešte nepoznali — a hospodu ku pôrodu — Márii nedali. — [:Preto predivná — Panna nevinná, — Bohu milá, — porodila — v stajni nám Syna.:] — 3. Anjeli a nebešťania — na nebi spievali: — „Sláva Bohu, pokoj ľuďom!“ — radostne volali. — [:Hoviadka nemé — k jasliam sklonené — svojou parou — zohrievajú — Dieťa milené.:] — 4. Náhlili sa, pokľakali — pastuškovia k Nemu, — čo len mali, to Mu dali, — Pánu najvyššiemu. — [:Dary skladali, — obetovali, — veľmi vďačne — a srdečne — prespevovali.:] — 5. Prijmi od nás, Pane, v ten čas — naše dary malé, — tu skladáme, čo len máme, — k Tvojej cti a chvále. — [:Náš Spasiteľa, — Vykupiteľa, — ráč z milosti — po časnosti — dať nám radosti!:]

48. — 1. [:Dnešný deň sa radujme — a veselo spievajme:] — Ježiškovi malému, — v jasliach uloženému: — Spi, spi, Ježišku, — milý Synáčku! — 2. [:Krásna Panna prečistá — porodila nám Krista.:] — V jasličky Ho vložila, — plienkami obložila. — Spi, spi, atď. — 3. [:Matka Mu vyspevuje, — svätý Jozef pestuje.:] — Spi, Synáčku premilý, — Ty kvet krásny, spanilý! — Spi, atď.

49. — 1. [:Dobrá novina, — šťastná hodina.:] — Čo sa tejto noci stalo? — Nebo svetlo svetlo dalo. — Dobrá novina, —

šťastná hodina. — 2. [:Počuli sme hlas, — ktorý tešil nás:] — Slovo v telo o polnoci — zrodilo sa z Božej moci. — Nám sa zjavilo, — by nás spasilo. — 3. [:Jasnosť spanilá — nás osvietila:] — Žiara padla na salaše, — osvietila hory naše. — Dobrá novina, — šťastná hodina. — 4. [:Panna predivná — z rodu Dávida:] — Spasiteľa čo nosila, — dnes nám Ho aj porodila. — Dobrá novina, — šťastná hodina. — 5. [:Bratia, spiechajme, — nič nemeškajme:] — Kľaknúc pred Ním na kolená — privítajme svojho Pána. — Vitaj, spanilý, — Ježišku milý!

50. — 1. Dobrý pastier sa narodil, — by ovečky vyslobodil, — pri Betlémskom salaši, — radujte sa, vesel'te sa, valasi. — 2. Radujte sa a plesajte, — láskou k Bohu plápolajte, — že nám Boh dal takého — žiadaného nám Pastiera dobrého. — 3. Jak sa jedna ovca stratí, — On sa hľadáť ju navráti, — nebojí sa zanechať — pre tú jednu deväťdesiat aj deväť. — 4. Ó, Dieťaťko utešené, — z čistej Panny narodené. — daj nám svojej milosti, — nech sa s Tebou uvidíme v radosti.

51. — 1. Do hory, do lesa, valasi, — či horí v tom našom salaši; — radosť veľká sa zjavuje — a tento svet potešuje. — Kráčajte, bratkovia, k jasličkám, — aby ste zjavili všetko nám. — 2. Počkajte nás, milí bratkovia, — nebeskí lietajú duchov

via. — „Slava Bohu!“ prespevajú, — po-
 koj ľudom ohlasujú; — vtáčkovia prekrá-
 sne spievajú — a do Betlehema volajú. —
 3. Zrodila Panenka Dieťa nám, — v jaslič-
 kách vložený leží tam. — Mesiáša čakané-
 ho, — Boha na svet vteleného; — poďme
 a vítajme vznešené — Dieťaťko, ležiace na
 sene. — 4. Ó, Boží Synáčku s výsosti, —
 dajže nám zo svojej milosti, — by sme
 večne Ťa chválili. — meno Božie velebili,
 — žehnaj nás, drahý náš Spasiteľ, — žia-
 daný náš, Ty Emanuel.

52. — 1. Do mesta Betléma pospiechaj-
 me, — pri jasliach kolená zobýbajme. —
 [:Kristu v Sviatosti, — v poníženosti:] —
 sa klaňajme. — 2. S Teba k nám sostúpil,
 nás miloval, — aby nás vykúpil, telo si
 vzal. — [:Mnohé úzkosti — v ľudskej by-
 tosti:] — okusoval. — 3. V jasliach si vlo-
 žený narodený, — by hriešnik stratený
 bol spasený. — [:V tejto Sviatosti — si
 nám z milosti:] — sprítomnený. — 4. Pre-
 drahý Spasiteľ, Kriste milý, — daj duši
 i telu ráznej sily. — [:Chcem Ťa milovať
 — a nasledovať:] — v každej chvíli. —
 5. Deň čo deň ku smrti sa blížíme, — nech
 Ťa v radovaní tam uzrieme: — [:v Betléme
 večnom, — v speve srdečnom:] — Teba
 ctíme. — 6. V nebeskom Betléme bez pre-
 stania — chváliť Ťa budeme, nebies Pána;
 — [:dajže nám svojho — skúsiť večného:]
 — radovania.

53. — 1. Nesiem vám noviny: počúvajte! — Z betlémskej doliny: pozor dajte! — [:Čujte ich pilné, sú neomylné,:] — rozjímajte! — 2. Syna nám zrodila čistá Panna, — v jasličky vložila Krista Pána; — [:k sebe vinula a zavinula:] — požehnaná. — 3. Ku Nemu anjeli letia s neba, — pastieri veselí Ho vebia. — [:Privítajme Ho, Pána to svojho,:] — ako treba! — 4. Anjeli spasenie nám zvestujú — a Boha vtelenie zvelebujú, — [:že je zrodený, v jasliach složený:] — ohlasujú. — 5. Kresťania premilí, nemeškajme! — K jasličkám v tej chvíli pospiechajme! — [:Vykupiteľa a Spasiteľa:] — privítajme! — 6. Ježišku, zrodený z čistej Panny, — oddávna túženy, buď vítaný! — [:Pohliadni na nás a prijmi od nás:] — naše dary. — 7. S neba k nám stúpilo Jezuliatko. — Ľuďom sa zjavilo Dieťaťko, — [:Dieťaťko milé a ušľachtilé:] — Nemluvniatko. — 8. Tak si nás priveľmi zamiloval — jak človek smrteľný telo si vzal; — [:sostúpil s neba, by za nás seba:] — obetoval.

54. — 1. Hľa, zástup sboru anjelského — prichodí s neba vysokého, — budí zo sna sladkého — strážcov stáda ovčieho — spievaním, spievaním, spievaním. — 2. Sláva buď Bohu najvyššiemu — a pokoj človeku hriešnemu, — lebo prišiel Spasiteľ, — hriešnikov Vykupiteľ — na ten svet, na ten svet, na ten svet. — 3. V jasličky

matka Ho vložila, — zima Ho ukrutne mrazila, — ale hneď vôl i osol — Jeho biede pomohol — dýchaním, dýchaním, dýchaním. — 4. Spasiteľ s neba na zem stúpil, — aby nás hriešnikov vykúpil; — chváľme Boha večného, — Krista narodeného — zo srdca, zo srdca, zo srdca!

55. — 1. Jak veľká to milosť bola — Boha mocného, — že na ten svet s neba soslal — Syna milého. — On z lásky k nám na zem stúpil, — aby hriešny ľud vykúpil; — ponížil sa k nám — nebies sveta Pán. — 2. Veľký prorok Izaiáš, — čo si pred časom — svetu v Písme predpovedal — prorockým hlasom: — už proroctvo splnilo sa, — z čistej Panny zrodilo sa — Dieťa krásne, — svetlo prejasné. — 3. Aj ty slávny Gabrielu, — posol vznešený, — ktorého si ty zvestoval, — je narodený: — už posolstvo splnilo sa, — Slovo telom zjavilo sa, — tu je zrodený — Kristus túžený. — 4. Sláva Bohu na výsosti — buď Najvyššiemu — a na zemi pokoj ľudu — buď veriacemu! — Veľká jasnosť sa zjavila — a celý kraj osvietila, — všetkých radosťou — hneď naplnila. — 5. V maštali je narodený — veľký Mesiáš. — Vykupiteľ sveta mocný, — pravý Pán Boh náš, — jak anjeli oznámili — a pastierom to zjavili, — keď ustrašených — spevom tešili. — 6. Vy, pastieri bohabytní, — nestrachujte sa! — nad prešťastnou tou novinou — zaradujte

sa, — Je je v meste Betleheme — kde sa
Dieťa narodené, — sveta Spasiteľ — a
Vykupiteľ.

56. — 1. Kde si, náš Mesiáš? — Kde
si, náš Pán? — V betlémskom meste Ťa
— vyhľadávam. — V kráľovskom dome
Ťa, — zrodené Ty Dieťa, — vyhľadávam.
— 2. Alebo či niekde — u mešťana — zro-
dila Dieťaťko — svätá Panna? — Ohlás sa,
najmilší — Ty Kráľu najvyšší, — keď Ťa
hľadám. — 3. Nenachádzam Ťa ja — nikde
tuto, — ako mi nemá byť — veľmi ľúto? —
No, ešte len pôjdem, — azda Ťa len náj-
dem, — keď Ťa hľadám. — 4. Lež našiel
som Dieťa — ležal v sene, — s Máriou
Matičkou — utúlené; — v maštali na sla-
me — slabo má postlané: — pred Ním kla-
kám. — 5. Keď si sa Ty, Pane, — tak po-
nížil, — preto, že som hriešne — na svete
žil: — dvoje rúk si skladám, — pred Te-
bou to kľakám, — Teba žiadam.

57. — 1. Keď Mária plačúcemu — a ona
si žiadajúcemu — Synovi očka zastiera, —
pritom Mu pekne tak spieva: — [Ó, milý,
ó, sladký, ó, Ježišku môj!:] — 2. Tys' moja
sladkosť vtelená, — radosť si moja vznešená,
— Spi, ruža krásna, premilá, — z lásky
som Teba zrodila. — Ó, milý, atď. — 3.
Pastieri Tebe spievajú, — pred Tebou
zbožne kľakajú. — Spi už, ó, Synku môj
malý, — hodný si večnej poklony. — Ó,
milý, atď. — 4. Očičká svoje otváraj. —

ua nás sa jasne pozeráš, — ručičky svoje vystieraš. — v srdiečku všetkých objímaš. — Ó, milý, atď. — 5. Kriste, môj Bože premilý. — nad všetko si Ty spanilý; — anjeli Tebe tu hrajú — a veselo Ťi spievajú. — Ó, milý, atď. — 6. Tys' všetkých kráľov mocný Kráľ, — Ty si nás najviac miloval; — tu ležíš malý. na sene, — Ty budeš naše spasenie. — Ó, milý, atď.

58. — 1. [:Kyrie eleison, — Kriste eleison!:] — Pána Krista narodenie — stalo sa nám na spasenie. — Pane, vyslyš nás, — Kriste, vyslyš nás! — 2. [:Kyrie eleison, — Kriste, eleison!:] — Ježiš Kristus milostivý — s neba stúpil dobrotivý. — Pane, vyslyš nás, — Kriste, vyslyš nás! — 3. [:Kyrie, eleison, — Kriste, eleison!:] — S neba anjel priletuje, — pastierom to oznamuje. — Pane, vyslyš nás, — Kriste, vyslyš nás! — Glória: [:Bohu sláva buď. — spieva zbožný ľud.:] — Buď na zemi pokoj ľudu, — ktorí dobrej vôle budú. — Bohu sláva buď. — spieva zbožný ľud. — K r é d o: [:Verím v jedného — Boha večného.:] — I v Ježiša, Syna Jeho, — z čistej Panny zrodeného. — Verím v jedného — Boha večného. — O f e r t ó r i u m: 1. [:Ráč prijať dary, — Ježišku malý,:] — ktoré Ťi tu venujeme, — bo Ťa vrúcne milujeme. — Ráč dary prijať — a nás požehnať. — 2. [:Chleba obetu — i vína spolu:] — od Teba sme my prijali. — by sme Ťi ňou chválu vzdali.

— Prijmi ju, mile — Dieťa, spanilé. ... 3.
 [:Všetko, čo máme, — vďačne Ti dáme,:] —
 telo, dušu aj poklady, — lebo my Ťa máme
 radi — Ježišku milý, — kvietok spanilý. —
S a n k t u s: 1. [:Svätý Pán Boh náš, — Ty
 všetku moc máš:] — Kristu na svet posla-
 nému, — z čistej Panny zrodenému —
 „Svätý!“ spievajme, — Bohu česť vzdajme!
 — 2. [:Vítame Teba, — ktorý k nám s ne-
 ba:] — tak veľmi sa ponížuješ, — že nás
 hriešnych navštevuješ. — Všetci plesáme,
 — Teba vítame.

59. — **Kyrie, eleison, eleison, — Kyrie**
eleison, eleison! — [:Vitaj u nás na tisíc
ráz. — Ježišku, — vítame i Tvoju milú —
Matičku!:] — Glória: Buď Bohu sláva,
chvála večná vzdávaná, — buď pokoj ľu-
ďom na zemi tu od Pána. — [:Panenská sa
ľalia otvorila, — nebeský kvet Mária poro-
dila:] — Krédo: Veríme, že v Betleheme
— na slame — neba, zeme Pánovi sa —
klaníme, — že tu Boh sám, nebeský Pán
— prebýva — a v Dieťaťku, — Jezuliatku
— sa skrýva. — Ofertórium: Prichá-
dza k nám dnes novina — veľmi vítaná, —
že Ježiša porodila — Panna Mária. — Po-
zrime na Neho, — Kráľa nebeského, — ne-
prichádza v sláve, — leží v jaslách v sla-
me. — Hľa, Pán zeme — v Betleheme: —
svätá obeta — pre blaho sveta. — S a n k t
u s: Svätý Pán, svätý Boh! — Spievajme.
— Bohu česť, chválu. hold — vzdávajme

— Plná je zem Jeho chvály, — nebo plné Jeho slavy. — Svätý Pan, svätý Boh! — spievajme, — Bohu česť, chválu, hold — vzdávajme.

60. — 1. Ó, divadlo krásne, — dosiaľ nevidané, — od nikoho nikdy — ešte neslýchané, — ktorému sa tešia — všetkých duchov sbory — a zem i nebesia. — **2.** Mária je Matkou — Božou vyvolená, — v čistote panenskej — nič neporušená; — rodí Spasiteľa, — dávno žiadaného — nám Vykupiteľa. — **3.** Chudobná Ho matka — plienkami obkladá, — do chatrných jasiel — na seno ukladá; — vôl, osol tam stáli — a na Neho dychom — teplo vydávali. — **4.** Nebešťanov zastup — Boha oslavuje, — ľudom dobrej vôle — pokoj ohlasuje; — pastieri hneď vstali, — aby do Betléma — k Dieťaťu sa brali. — **5.** Ó, najvyšší Kriste, — tak si sa k nám snížil, — že zrodený z Panny — ku nám si sa sblížil: — daj nám skrušenosti — niekedy v sláve svojej — nebeskej radosti!

61. — 1. Láska volá ma na cestu, — k Betlehemu chcem ísť mestu, — by som sa ta dostavil, — Ježiška dnes pozdravil. — **2.** Ó, Ty sveta potešenie, — moje sladké roztúženie — s akým plesom ťa prijať? — S akou láskou ťa objať? — **3.** V tejto chladnej zimnej dobe — Ježiš v jasiach a v chudobe: — Stvoriteľ najmocnejší — a náš Pán Ty najmilší. — **4.** Kde je Tvoja veľká

sláva? — Zriekol si sa svojho práva, — zriekol si sa pre mňa chvál, — by som Ťa viac miloval.

62. — 1. [:Narodil sa Spasiteľ, Spasiteľ, — v meste Betleheme:] — Mária Ho zrodila. — do jasličiek vložila; — zblízka vôl i osol — na ňeho dýchajú — a to Dieťa malíčké — milo zhrievajú. — 2. [:Svätý Jozef tam stojí, tam stojí — a pestuje Dieťa:] — Matka spieva Dieťatku — pieseň krásnu, presladkú; — nebeskí anjeli — v. povetří lietajú, — spevom Syna Božieho — hlasne vítajú. — 3. [:Stal sa zázrak na zemi. na zemi, — spojil sa Boh s telom:] — Jemu pekne spievajme. — vrúcne vďaky vzdávajme: — Buď vždycky chválený — a večne uctený, — ó, Ježišku premilý. — ku nám snížený! — 4. [:Prosíme Ťa, Ježišku, Ježišku, — vyslyš naše prosby!:] — Ó. Baránok nevinný, odpusť naše nám viny, — by sme sa dostali — po tejto časnosti — ku Tebe do nebeskej. — večnej radosti.

63. — 1. Narodil sa Kristus v Betléme, — položený v jasliach na slame, — [:Ej, slama, slama premilá. — vzácnejšia nikdys' nebola:] — 2. Tak prorokovali proroci — že sa nám narodí v polnoci. — [:Ej, polnoc svätá, premilá, — svätejšia nikdys' nebola:] — 3. Na nebi sa hviezda zjavila — a nebeským svetlom žiarila. — [:Ej, hviezda jasná, premilá, — jasnejšia nikdys' nebola:] — 4. Pastieri hneď zo sna povstali, —

anjelský hlas s neba počuli. — [:Ej, pieseň krásna, premilá, — krajšie si nikdy neznela.:] — 5. Sláva buď vždy Bohu na nebi — pokoj ľuďom dobrým na zemi! — [:Ej, doba slávna, premilá, — slávnejšia nikdys nebola.:]

64. — 1. Od nás dávno túžený, — Ježiško je zrodený. — K Nemu teda spiechajme, — pred Ním na tvár padajme. — Česť vzdajme milému. — Ježišku malému, — v Betleheme pre nás — narodenému. — 2. V Betleheme na slame — zrodeného Ťa máme. — Ó. Ježišku žiadaný. — od Otca nám poslaný! — Vítame Ťa, Kriste, — daj nám srdce čisté, — riaď vždy naše kroky — slabé, neisté. — 3. Glória: Počuli sme anjelské — krásne spevy nebeské: — Sláva buď na výsosti, — Bože, Tvojej mocnosti! — Bože s vysokosti, — odpusť naše zlosti! — Spievajme a prosme — o dar milosti — 4. E v a n g e l i u m : Pacholiatko nemluvné — a už učí výmluvne; — snížilo sa k človeku, — sníma kliatbu odvekú. — Daj nám tej milosti, — Pane, Tvoje čnosti — nasledovať, plniť — v poníženosti. — 5. Krédo: Verme v Boha večného. — Otca, Syna Božieho, — ktorý z lásky k nám s neba — uponížil sám seba; — v Ducha presvätého, — v Božstve rovnakého: — viera tá buď vodcom — života nášho. — 6. Ofertórium: 1) Dnes s pastiermi vrúcny, — spolu s darmi vzácnymi — ku

oltáru ideme, — ako k jasham v Betléme.
 — Ježiš v tejto chvíli — Tebe buď dar
 milý, — čo sme na oltári — tu položili. —
 2) Víno, chlieb tá najdrahšia — obeta je
 vždy naša. — ktorú tebe malému, — Je-
 žiškovi milému — predložil tu chceme —
 k Tvojej cti a sláve. — Ráč na tieto dary
 — sľadnuť láskave. — 7. Sanktus: K
 Ježiškovi spiechajme, — vrúčne Ho priví-
 tajme; — s anjeli sa radujme. — veselo
 prespevujme. — Ježišku, nám daný, — svä-
 tým buď nazvaný, — Spasiteľu Tv náš, —
 dávno čakaný!

65. — 1. Pásli ovce valasi — pri betlém-
 skom salaši; — anjel Pána spieval tam: —
 Narodil sa veľký Pán. — Oni sa ho zľakli,
 — na kolená kľakli — veľmi zdesení. —
 2. Volal, by sa neháli. — do Betléma spie-
 chali. — že tam narodeného — nájdú Krá-
 ľa mocného. — Do Betléma išli. — Jezu-
 liatko našli — v jasiach, v maštali. — 3.
 Prijmi dary premilé, — ó, Dieťaťko spa-
 nilé; — s vďačným srdcom dávame — Spa-
 siteľu, čo máme. — Ráč nás vždy požehnať,
 — nás ku sebe prijať — do blaženosti.

66. — 1. [:Ó chýr preblahý, — ó, čas
 predrahý!:] — Zasľúbený dávno svetu, Vy-
 kupiteľ, hľa, už je tu. — Ó, chýr preblahý,
 — ó, čas predrahý! — 2. [:Zvuky nebeské,
 — spevy anjelské:] — hlásia, že Syn Boží
 s neba — v telo ľudské odel seba. — Ó,
 chýr preblahý, — ó, čas predrahý! —

3. [;V kraji betlémskom, — v lone panen-
skom:] — Syn sa zrodil, prevznešený, —
človek s Bohom sjednotený. — Ó, chýr pre-
blahý, — ó, čas predrahý! — 4. [;Sveta
Stvoriteľ, — Pán a Riaditeľ:] — nám po-
dobným tvorom stal sa, — aby za nás v o-
beť dal sa. — Ó, chýr preblahý, — ó, čas
predrahý!

67. — 1. Panna čistá — dnes Ježiša Kris-
ta — nám porodila; — do jasieľ Ho, — Bo-
ha najvyššieho, — pekne vložila. — „Bú-
vaj, moje Dieťa, — búvaj, krásne kvieťa!“
— tak Mu spievala, — v Ňom sa kochala.
— 2. A preto Mu, — dnes narodenému —
i my spievajme; — slávny deň ten — naro-
denia Jeho — vrúcne vítajme. — Otcu ne-
beskému, — k nám preláskavému — za dar
ďakujme — a sa radujme. — 3. On z mi-
losti — s nebeskej výsosti — svojho Syna
dal, — by s hriešneho, — sveta nešťastné-
ho — hriech a vinu sňal. — Preto od mla-
dosti — nemal blaženosti, — ani radosti —
Kristus v časnosti. — 4. Čo prorokmi —
pred mnohými rokmi — bolo písané, — to
sa stalo: — Slovo telo vzalo, — preto ple-
sáme. — Radujme sa preto — uďalosti tej-
to, — nech znie spev nový — Spasiteľovi.
— 5. Vítame Ťa, — sväté Božské Dieťa, —
krásne, spanilé: — nesieš skvostné — chví-
le, preradostné, — Dieťa premilé. — Tvoje
narodenie — nesie vykúpenie, — buď Spa-
siteľom — svojim ctiteľom

68. — 1. Pastieri, pasticri, hore vstaňte, — do Betlehema sa ponáhľajte. — [:Aby ste Ježiška privítali, — pred Ním na kolenná pokľakali:] — **2. Anjeli pastierov** zo sna budia. — nech spev ich očujú všetci ľudia: — [:Sláva buď Otcovi na výsosti — a pokoj buď ľuďom živým v čnosti!:] — **3. Buď od nás, Ježišku, privítaný.** — ktorý si zrodil sa z čistej Panny. — [:Nech Tebe slúži vždy celý náš svet, — veď Tys' nám doniesol útechy kvet!:] — **4. Bez Teba blúdili** vo tme všetci, — nemohli pochopiť Božie veci. — [:A Ty si nám zjavil vieru pravú, — preto Ti spievame tu na slávu:]

69. — 1. Plesá Matka Božia sladká — u jasličiek Neviniatka, — [:v ktorých Dieťa jej spalo:] — [:Tam jej srdce preveselé, — od preveľkej lásky vrele, — radovanie prejalo:] — **2. Ó, jak bola preradostná,** — požehnaná a prečnosťná — [:Panna v svete najmilšia!:] — [:Ó, jak sladko sa tešila, — predraheho keď videla — Syna svojho, Ježiša:] — **3. Koho ples nenapľňuje,** — keď Mať Krista pozoruje — [:nad Dieťa sa nakláňať?:] — [:Ktože by sa neradoval, — keby Matku pozoroval — s Ježiškom sa pohrávať:] — **4. Ach, jak veľmi zaplesala,** — keď pastierov uvidela — [:ako sa Mu klaňajú:] — [:keď videla, boc' biedneho, — od troch kráľov ucteneného. — jak Mu dary dávajú:]

70. — 1. Plesá svet, že ten čas už dožil,
 — ktorý Boh svetu bol uložil, — by Jeho
 Syn jednorodený — pre hriešny ľud bol
 zrodený. — Z Ducha počal sa Svätého, —
 zo života panenského — narodil sa dňa
 dnešného. — **2. Anjelov zástupy premnohé:**
 — aké to zjavy na oblohe — Bohu slávu
 tam prespevujú — a pokoj ľudom hlása-
 jú. — I pastierom naložili, — do Betléma
 by náhlili — Spasiteľa uvideli. — **3. Pas-**
tieri ovečky nechajú, — do mesta rýchle
 pospiechajú. — V jaslích našli Božie Die-
 ťaťko, — premilé to Nemluvniatko. —
 Ilboko sa Mu klaňali — a dary Mu ve-
 novali, — piesňami Ho privítali. — **4. I my**
dnes Tebe sa klaníme — a v dar Ti srd-
 cia oddávame. — Pri tejto dnes veľkej sláv-
 nosti — prosíme Ťa z pobožnosti: — nech-
 že Tvoje narodenie — poslúži nám na spa-
 senie — a na večné oslávenie!

71. — 1. Plesajte, kresťania, — nová
 radosť: — už sa vám narodil — Boh, dra-
 hý hosť. — Z ruže kvet vykvitol — o pol-
 noci, — k podiveniu sveta, — z Božej moci.
 — **2. Ó, radosť nad radosť,** — sláva sveta:
 — v jasličkách složené — Božie Dieťa! —
 Rád Ťa ja kolembám, — môj Ježišku, —
 a o tom rozjímam, — že ležíš tu. — **3. Pa-**
stieri, pobožne — pokľakajte! — Anjeli
 nebeskí, — prespevujte! — Sláva buď vždy
 Bohu — na výsosti — a ľud svoj nech
 prijme — do radosti — **4. Všetci Ho ví-**

tajme — v pobožnosti: Ach, vitaj, Ty radost — nad radosti! — Ach, vitaj, Ježišku — najmilejší, — Ty verný priateľu — našich dusí!

72. — 1. Počujte radost utešenú, — na zemi v ten čas oznámenú — skrz anjela Božieho — posla najvernejšieho, — v tej chvíli, v tej chvíli! — 2. Novina to je neslýchaná, — že Syna porodila Panna — v nevinnosti anjelskej — a v čistote panskej — v Betléme, v Betléme. — 3. V jasičky Syna položila. — plienkami si Ho obložila, — v náručí Ho chovala — a takto Mu spievala: — Ježišku, Synáčku! — 4. Pastieri stádo zanechali, — k Betlému rýchle pospiechali — a dary Mu oddali, — veselo Mu spievali: — Pane náš, Kráľu náš! — 5. Nuž k Nemu i my pospiechajme — a vrúčne sa Mu tam klaňajme; — i srdcia Mu darujme — a seba Mu venujme — k Jeho cti z vrelosti.

73. — 1. [:Počúvajte, kresťania:] — čo anjel hlása, — čo je to zasa nového! — Nič sa nebojte, — anjela čujte — Božieho. — 2. [:Narodil sa Kristus Pán:] — z Márie Panny, — On, Pán nad pánmi, prišiel k nám. — Čože Ti dáme, — složený v slame — nebies Pán? — 3. [:V jaskyni Ho zrodila:] — Mária Panna, — milého Syna v chudobe. — Skveje sa krásou, — je našou spásou — v porobe. — 4. [:Ó, Synáčku prekrásny:] — čo si sa snížil — veľmi

ponížil — z lásky k nám! — Prichádzaj
s neba, dúfame v Teba, — mocný Pán. —
5. [Krisťe nám narodený,] — buďže Ti
chvála — od nás vždy stala z vďačnosti.
— Cťíme Ťa večne. — veľmi srdečne. —
v radosť.

74. — 1. Ponáhľajme, pastuškovia, k
Betlému, — klaňajme sa Ježiškovi malému,
— Ježiškovi malému; — veď On nedá
zahynúť nám, — nebojte sa, valasi, — ne-
dá uškodiť našim ovciam — na tom našom
salaši. — 2. Cestu nám už zvestovali anjeli,
— ktorí s neba k nám so spevom sleteli,
— by sme cestu vedeli. — Vieťme iste, že
k nám prišiel — čakaný náš Mesiáš —
ktorý sa k nám dnes snížil ráčil — milo-
stive na salaš. — 3. Vezmime Mu svoje
dary, čo máme — a s nimi Mu srdcia svoje
oddáme. — Vitaj, Dieťa čakané, — dobrý
Pastier, ktorý si nás, — svoje ovce, milo-
val, — že si život svoj za nás vydal, —
v potupnú smrť neváhal.

75. — 1. Pospešte sem, pastuškovia, —
k jaslám betlehemským, — narodilo sa
Dieťaťko — vám, i ľuďom všetkým. — To
Dieťaťko privítajme: — česť a chválu mu
vzdávajme: — Vitaj, vitaj, Kráľu, — vše-
tci spievajme! — 2. Bez poškvŕny porodila
— Panna Syna svojho — a v maštálke do
jasličiek — položila si Ho. — Čo proroci
zvestovali, — tie veci sa v noci staly: —
narodil sa nám dnes, — ležiš náš malý, —

3. Všetci teda pokľakajme — k malému Ježišu — a prosme Ho, by nás prijal — v svoju nebies ríšu. — Preto prišiel z neba dolu, — by sme v nebi žili spolu, — aby splnil Otca — svojho tak vôľu. — 4. I my všetci pospiechajme — ku jasličkám Jeho, — poprosme Ho, by nás prijal — ta do raja svojho; — by sme s tými nebeskými, — spevákmi to anjelskými, — Boha velebili — spevmi krásnymi. — 5. Spasiteľu, kvietok milý. — Pane náš, Ježišu. — narodený z čistej Panny, — spas Ty našu dušu! — Ty si Kráľ a Spasiteľ náš, — do neba Ty ráč priviešť nás; — Ježišku milený, — čuj náš zbožný hlas!

76. — 1. Povedzte nám, pastierovia, — čo ste videli, — keď ste sa tak o polnoci — všetci rozbehli? — Videli Dieťaťko, — krásne Pacholiatko, — narodené v Betléme. — 2. Ktože vám čo o Dieťati — tomto povedal? — Ja by som bol s vami ta šiel, — keby som bol znal. — Anjeli spievali. — nám oznamovali, — že sa Kristus narodil. — 3. A kdeže je na hospode — s Matkou sveta Kráľ, — by som i ja ta šiel s vami — a Ho privítal? — V chudobnej maštali, — tam Mu aj postlali, — tam je Jeho hospoda. — 4. V chladnej noci jak obstojí — Dieťa prekrásne, — keď v stajni ničo-cho, — len biedne jasle? — Vôl, osol dýchajú — a tak zohrievajú — to prekrásne Dieťaťko — 5. Vylož svoje, ó. Ježiško. —

útle ručičky, — nech sa tešia s nimi Tvoje — verné dušičky! — Hľa, ľúbam ja Teba, — Dieťaťko Ty s neba, — Spasiteľa môj dobrý! — 6. Otváram Ti svoje srdce, — milý Baránku, — diablu, svetu ho zatváram, — nemá v ňom stánku. — Stále v ňom prebývaj, — sladko v ňom spočívaj, — ó, môj dobrý Ježišku!

77. — 1. Prišiel ten čas veselý, — preveľmi veselý; — radosťou jasá svet celý, — nebo, zem, svet celý: — Pána sme videli. — 2. Panna Syna počala, — v čistote počala; — v jaskyni nám Ho zrodila, — v Betléme zrodila. — Matička premilá. — 3. Anjeli Mu spievajú, — krásne spievajú; — pastierov k Nemu volajú, — všetkých nás volajú, — na nebi plesajú. — 4. Pán tu leží v jasličkách, — v chudobných jasličkách; — odetý v biednych plienočkách, — v chatrných plienočkách: — sen Mu hrá na očkách. — 5. Kriste, my Ťa vítame, — srdečne vítame; — milosti daj nám, ó, Pane. — prosíme, ó, Pane: — daj pravé pokánie!

78. — 1. Povstaňte v rýchlosti, — spev počul s výsosti, — pastuškovia, — v meste Betleheme; — prišli k nám z doliny — radostné noviny — o polnoci, — veľmi veselé. — Zrodila Panna — krásneho Syna — [a Ho do jasličiek položila:] — 2. Anjeli spievajú, — svetu oznamujú, — že sa s neba — Kristus Pán k nám snížil, —

a trónu velebnosti, — a nebeskej výsosti — Boh a človek — k ľudstvu sa sblížil. — Zrodila Panna, atď. — 3. Ó, drahý kvieťčku, — maličký Ježišku, — požehnávaj — vždy salaše naše, — by sme Ťa uctili, — verne Ti slúžili, — by sme mali — hojnosť vždy paše. — Zrodila Panna, atď.

79. — 1. Pred Tebou sa klaníme, — všetci vrúcne kľakáme, — Ježišku na svet daný — z Márie, čistej Panny. — [:Vitaj, vitaj, vitaj, — ó, Ježišku!:] — 2. K nám Ťa láska snížila, — ktorá po nás žíznila, — by sme zo zatratenia — došli vyslobodenia. — Vitaj, atď. — 3. Nám na blahoslavenstvo — prijal si človečenstvo; — preto, že nás miluješ, — za nás sa obetuješ. — Vitaj, atď. — 4. Obeť Boha dobrehého, — radosť sveta celého: — Ježišku narodený! — Tebou je svet spasený. — Vitaj, atď. — 5. Celý si sa radoval: — kto by Ťa nemiloval? — Dávame sa tiež Tebe. — prijmi nás raz ku sebe! — Vitaj, atď.

80. — 1. Sem, pastieri, pospiechajte, — čujte túto zvesť: — Zjavila sa v Betleheme — hviezda všetkých hviezd: — Panna počala, — Panna nosila, — Panna krásne Nemluvniatko na svet zrodila. — 2. Nikdy také divy veľké, — nikdy neboly, — nestaly sa dosiaľ ešte — v zemskom údolí. — Moc Božia divná — to učinila, — by Ježiša nám zrodila — Panna Mária. — 3. Pospiechajme teda k Nemu. — my pastu-

kovia a zistíme nalezíte — pravdivosť slova. — Či to Kristus Pán — s neba stúpil sám, — ktorý prísť mal podľa Písma — v tomto veku k nám. — 4. Tak je všetko, už vidíme: — leží na slame, — v malej, biednej, chladnej stajni, — tu Mu spievame. — Poďme pred Nebo, — Kráľa večného — a kľaknime na kolená, — privítajme Ho! — 5. Spievajme už s veselosťou, — milí pastieri, — že sme hosťa prevzácneho — všetci videli. — Chvály si hodný — Boh trojjediný; — Boh Otec, Syn i Duch Svätý — na veky. Amen.

81. — 1. Sem pospešte, nemeškajte, — dobrí valasi; — počúvajte v tejto chvíli, — aké to hlasy. — Hľa. Panenka Mária — Ježiška porodila, — do plienočiek zavinu-la, — do jasičiek vložila. — 2. Anjeli Mu prespevujú — piesne veselé, — „Sláva Bohu na výsostiach!“ — nebo znie celé. — Noc sa v deň obrátila, — jasnosť sa hneď zjavila, — celé mesto betlehemské, — celú zem osvietila. — 3. Poďme teda s veselostí — aj my ta k Nemu, — na poklonu poníženú — Kráľovi svojmu. — Leží tu Nemluvniatko, — usmieva sa presladko, — milujme a nasledujme — toto malé Dieťaťko. — 4. Maj sa dobre, Jezuliatko, — domov spiechame — a pesničku presrdečnú — dokončievame. — Daj, Ježišku náš milý, — by sme dobrí zostali; — Tebe sa my porúčame. Dieťa Božie v maštali

82. — 1. Sem, sem, Dieťaťko, — sem
 Jezuliatko, — sem. do kolísky — na sen-
 né lístky; — slož malé, slož tielko sem
 krásne. — v spánok zatvor očičká jasné.
 — Sem, sem, Dieťaťko, — sem. Jezuliat-
 ko, — sem do kolísky — na senné lístky!
 — **2. Tu anjeliček — vedľa jasičiek —**
 chce Ti zaspievať, — chce Ťa kolísať, —
 chce sa vo snách s Ťebou pohrávať, —
 o krásnom Ti nebi rozprávať. — Tu anje-
 liček — vedľa jasičiek — chce Ti zaspie-
 vať, — chce Ťa kolísať. — **3. Lesy a hory,**
 — háje a bory, — vetrom nehučte, — len
 ticho zvučte; — nezobudíte Pána na tróne,
 — k Nemu sladké zavejte vône. — Lesy
 a hory, — háje a bory, — vetrom nehučte,
 — len ticho zvučte. — **4. Prileť, slávičku,**
 — spievaj pesničku, — poteš hrdličko, —
 sväté srdiečko; — táto ruka maličká. svätá
 — riadi svet a kŕmi vtač sveta. — Prileť,
 slávičku, — spievaj pesničku. — poteš. hrd-
 ličko. — sväté srdiečko. — **5. A vy. fialky,**
 — vejte do diaľky, — milé ružičky. —
 skloňte hlavičky, — zaváňajte Dieťaťu mi-
 lo, — by spalo a sa nezbudilo. — A vy. fial-
 ky. — vejte do diaľky, — milé ružičky, —
 skloňte hlavičky.

83. — 1. Vitaj, ó, Ježišku narodený, —
 v jasičkách na slame položený; — vitaj,
 vitaj, milý náš Ježišku, — so svojou pre-
 milou Matičkou! — **2. Kresťania, v Betlé-**
 me nám nastala — radosť a blaženosť ne-

skonalá — preto, že sa večný Boh narodil, — aby nás hriešnikov vyslobodil. — 3. Radujú sa Jozef i Mária. — anjeli spievajú dnes „Glória!“ — Sláva nech Bohu je na výsosti, — buď pokoj i ľuďom, živým v čnosti. — 4. Slovo, čo telom je učené, — buď od nás všetkých vždy zvelebené: — za Tvoju láskavosť i za milosť, — za Tvoju prevelikú dobrotivosť. — 5. Poďme, ó, kresťania, s pobožnosťou: — vrúcne sa priblížme s úctivosťou: — a vrelé srdcia Mu podarujme — i Jemu všetci sa obetujme, — 6. Prijmi nás na milosť a k pomoci — prispej nám hriešnikom vo dne, v noci, — aby sme po tejto raz časnosti — dosiahli nebeskej blaženosti.

84. — 1. Spievaj a jasaj, zem celá! — Chváľme svojho Spasiteľa, — Jezu Krista narodenie — a verných potešenie. — 2. Stala sa divná premena, — hľa, noc na deň je zmenená; — nebo celé zaspievalo, — radostne zaplesalo. — 3. Prišli aj králi z východu, — klaňali sa jeho rodu; — klaňajme sa i my Jemu, — Pánu a Bohu svojmu! — 4. Pohľani tak Hlo uctili. — k zemi sa Mu poklonili — a dary Mu darovali, — chválu i česť Mu vzdali. — 5. Pre svoje, Kriste, zrodenie, — daj nám hriechov odpustenie; — daj nám v dobrom zotrvanie, — po smrti oslávenie.

85. — 1. Svetlo sveta dnes nastalo, — Pán Boh s nami je: — Kristus Ježiš, naro-

dený — z Panny Márie. — Jemu spievajme, — chválu česť vzdajme: — [:Ó, Dieťaťko, — Pacholiatko, — všetci spievajme!:] — 2. Anjel volá, chváliac Boha, — pokoj zvestuje: — Nebojte sa, pastuškovia, — nám oznamuje. — Láska Ježiša, — láska najvyššia! — [:My Ťa ctíme, — vebíme, — obeť najmilšia!:] — 3. Sem pristúpme s čistým srdcom, — nohy ľúbajme: — spomôž, Matka, od Dieťaťka — lásku žiadame, — Pane náš milý, — prišlý v tej chvíli, — [:daj nám radosť, — svoju milosť, — Kriste spanilý.:] — 4. Poďte ku Mne, pastuškovia, — volá z jasličiek; — volá k sebe ľud svoj verný — drahý Ježíšek. — Tu sa klaňajme. — na tvár padajme, — [:ó, Ježíšku, — drahý kvietku. — všetci Tvoji sme.:]

86. — 1. Spasiteľ sveta zrodil sa — a Panna nad Ním kloní sa. — [:Ó, sväté chvíle vznešené, — dnes prišlo naše spasenie: — Aleluja, aleluja!:] — 2. Tento deň Pán ustanovil, — aby svoj ľud sám navštívil. — Ó, sväté, atď. — 3. Koreň už Jessov zakvitol, — dnes ovocie nám priniesol. — Ó, sväté, atď. — 4. Trojici slávu vzdávajme, — za túto lásku ďakujme! — Ó, sväté, atď. — 5. Vďaka Ťi, drahý, ó, Kriste — a chvála Panne prečistej! — Ó, sväté, atď.

87. — 1. Vec predivná, neslýchaná, — ako Panna ušľachtíla — Syna porodila, — stav svoj nezrušila, — zostala panna. —

2. Jessov koreň ušľachtilý — dal zo seba prút spanilý; — z rodu vysokého, — z lona panenského — prišla nám milosť. — 3. Eva, naša prvá matka — zaviedla nás, nebožiatka, — ale ty si, Panna, — skrze Krista Pána — nás napravila. — 4. Tys, Mária, Matka naša, — porodila Mesiáša, — ktorý na zem súpil, — aby nás vykúpil — z diablovej ruky.

88. — 1. Tichá noc, svätá noc! — Všetko spí, všetko sní, — sám len svätý bdie dôverný pár, — stráži Dieťaťko, nebeský dar. — Sladký Ježiško spí, sní, — nebesky ticho spí, sní. — 2. Tichá noc, svätá noc! — Anjeli sleteli, — najprv pastierom podali zvesť, — ktorá svetom dnes dáva sa niesť: — Kristus, Spasiteľ je tu, — Tešiteľ sveta je tu! — 3. Tichá noc, svätá noc! — Nežná tvár, lásky žiar — božský rozsieva v jasličkách tam: — bije záchranná hodina nám — v Tvojom zrození, Boh Syn, — Ježiško, Láska, Boh Syn!

89. — 1. Už Slnko z hviezd vyšlo, — je žiarou zdobené — a na tento svet prišlo — pre naše spasenie, — by všetko sa splnilo, — čo bolo sľúbené. — 2. Mária Boha Syna — nám dala presvätá, — tak bola Evy vina — s nás navždy sotretá — a kliatba skrze Krista — je sňatá so sveta. — 3. Ó, divné narodenie — pre naše spasenie, — ó, veľké poníženie, — zázračné vtelenie — pre ľudské pokolenie, — pre

celé stvorenie! — 4. Pre naše vykúpenie — chcel trpieť, hladovať — a potom umučenie — na seba za nás vziať. — Ach, ako ne-
výslovne — nás musel milovať! — 5. Bud-
me mu vďační, bratia, — že nás tak milo-
val, — krv vlastnú miesto zlata — za hrie-
chy v obeť dal. — Kto by Mu z čistej lás-
ky — dar síz nevenoval?

90. — 1. Tebe sa tu klaniame, — na ko-
lená padáme. — Ach, opatruj nás — a vy-
slyš hlas náš, — vrúcne Ťa žiadame. — 2.
To záračné zjavenie, — Ježiša narodenie,
— dnes prišlo sláviť — a Jeho chváliť —
naše shromaždenie. — **G l ó r i a :** 1) „Gló-
ria!“ spievajme. — kresfania, plesajme, —
Kráľovi buď nebeskému, — v Betleheme
zrodenému, — sláva na nebi! — 2) Ježiško
naš milý, — aký si spanilý! — Buď od
všetkých vždy uctený — a na veky vele-
bený, — Ježiško milý. — **E v a n j e l i u m :**
Novinu radostnú nesiem vám, — že sa už
narodil Kristus Pán, — Ježiško maličkv
v jasličkách. — zavinutý v zimných plie-
nočkách, — bude našim Učiteľom — a ča-
kaným Spasiteľom. — **K r é d o :** Boha Otca
veríme, — a Ho tu vyznávame — i Syna
Jeho, — Ducha Svätého. — Tieto božské
tri osoby — rovné sú po všetky doby. —
Nepochybujme, nepochybujme. — **O f e r -**
t ó r i u m : Nad Betlémom aký to blesk? —
Pozrite sa všetci! — Nad ním je vždy ten
istý lesk. — divné sú to veci. — Anjel

spieva: „Glória!“ — a pastieri hovoria: — „Vstaňme a — poďme ta! — Hľa, dvanásťta hodina práve odbila, — darovala nám Syna Panna Mária. — Nám všetkým k radosti — splnila žiadosti, — čistá ľalia.“ — A pastieri v tejto dvanástej hodine — šli do Betlehema ku svätej rodine; — dávali Mu dary. — pred Ním na zem padli — a takto pobožne zaspievali: — „Ježiško náš milý, krásny, drahý. — prijmi od nás, prijmi, tieto dary, — ktoré Ti tu teraz podávame. — že si sa narodil, radosť máme.“ — S a n k t u s : Svätý, svätý, svätý Pán, — Boží Syn dnes prišiel k nám. — S nami plešá svätých sbor, — Serafínov zvučný chór, — zeme, neba každý tvor. — P o p o z d v i h o v a n í : Ježiš krásny, milovaný náš, — milovaný náš. — kde si, kde si, [:drahý Mesiáš?:] — V maštálke v jasličkách, — v chatrných plienočkách — spočívaš chudobný. — nám ľuďom podobný, — ktorýś Bohu Otcu rovný. — A g n u s : Ó, Mária, Tvojho Syna — radostne tu vítame, — že si nám Ťo porodila, — tebe vďaky vzdávame. — Božieho si Baránka nám — priniesla sem na svet, — radujme sa, veselme sa! — Pesničku jej vime, — Matičku si etíme; — radujme sa, veselme sa, — Vianociam sa tešíme.

91. — 1. Veselosť veľká sa — svetu zjavia, — Panenka Mária — nám porodila — [:Synáčka Božieho, — Pána zeme, — v chu-

dobnej mašťaľke — v Betleheme.:] — **2.** Matička chudobná — kojí Dieťaťko, — spieva mu pesničku, — spieva presladko: — [:„Hajaj, môj Synáčku, — búvaj, búvaj, — v chudobných plienočkách — odpočívaj.“:] — **3.** „Hajaj, Ty poklad môj — mne najvzácnejší, — búvaj, môj Synáčku, — búvaj, sladko spi. — [:Srdce mi naplnia — veselosti. — keď si tu tíško spíš — v spokojnosti.“:] — **4.** Prestaňte, vtáčkovia, — včul' nespievajte, — Synáčku milému — vyspať sa dajte. — [:Až keď si Dieťaťko — odpočinie. — potom sa zasa s Ním — potešíme.:]

92. — **1.** Vitaj, náš Ježišku narodený, — v jasličkách na slame položený. — [:Len Teba chceme vychvaľovať — a vesele Ti prespevovať.:] — **2.** Ó, vitaj, padáme na kolená, — vzývame veľkú moc Tvojho mena. — [:Ježišku, milý Ježišku, — víťame Teba tu s Matičkou.:] — **3.** Pastieri pred Tebou pokľakali — a Tvoje Božstvo tak uctievali. — [:My Ti dnes radostne spievame, — chválu a česť Ti tu vzdávame.:] — **4.** Prosíme Teba dnes Božské dieťa, — nech nám vždy pomáha milosť svätá: — [:aby sme žili vždy v zbožnosti, — ráč nás viesť do večnej radosti.:]

93. — **1.** Veselým hlasom spievajme — a zrodenie spomínajme. — že Ježiš Kristus láskavý — pre nás bol na svet poslaný — a bol ponížený. — **2.** Boh lásky s neba

sostúpil, — nás krvou svojou vykúpil; — moc diabla sviazal zlostného — a sníma vinu biedneho, — hriech srdca ľudského. — 3. Nám narodil sa Spasiteľ, — náš najvernejší Tešiteľ; — predpovedal to Gabriel, — že príde k nám Emanuel — a On k nám dnes prišiel. — 4. Z nesmiernej lásky, štedrosti — k nám prišiel plný milosti, — by nás od zlého varoval; — a že nás veľmi miloval, — svoj život za nás dal.

94. — 1. Vstávajújte, pastieri, — preveľkú veselosť — zvestujem vám teraz: — prišiel k vám veľký hosť; — tam v mestečku v Betleheme — v biednej stajni leží v slame, — leží váš Spasiteľ, — sveta Vykupiteľ. — 2. Idte a nájdete — toho Kráľa kráľov, — Vladára mocného, — Panovníka pánov; — v judskom meste Betleheme — v biednej stajni leží v slame; — — v chudobe sa zrodil, — chudobu posvätil. — 3. Čujúc v nočnej chvíli — pastieri novinu, — Spasiteľ že milý — prišiel v tú hodinu: — do Betléma pospiechajú — a do stajne povchádzajú; — tam pri jaslach stáli — a krásne spievali. — 4. Vitaj, položené — v jaslach Pacholiatko, — oddávna túžené, — Božské nemluvniatko! — Vitaj, prišlý Spasiteľu, — vitaj, náš Vykupiteľu! — Nech sa všade vzdáva — Tebe večná sláva! — 5. Tak pastieri krásne — Dieťaťku spievali — a pritom na hlasné — fujary Mu hrali; — až dennica vychádza

la, — nočné tône rozháňala, — ku stádam náhlili — a Boha chválili. — 6. Vitaj, Pane milý, — vítame tu Teba, — prišliels' k nám v tej chvíli, — z večných výšin neba; — z lásky ležíš v Betleheme, — najväčší Pán neba, zeme: — chvála na výsosti — Bohu z povďačnosti!

95. — 1. Vstávajúte, pastieri, berte sa hor', — aká to novina, dajte pozor! — Aké to zázraky — javia sa na nebi! — Nikdy som nevidel, jak som starý. — na nebi vysokom takej žiari. — 2. Len sa ma nebojte, pastuškovia, — prichádzam k vám ako anjel Slova, — aby som vám zvestil, — že sa vám narodil — Mesiáš v Betléme: Ježiš malý, — ktorého oddávna ste čakali. — 3. Idte a nájdete Kráľa kráľov, — Ježiška malého, Pána pánov; — v mestečku Betléme — v jasličkách na slame — leží náš Spasiteľ narodený, — v chudobných plienočkách položený. — 4. Bratkovia, rýchle sa posberajme, — Ježiška navštívime; — k Nemu sa dostavme, — pekne ho vitajme, — čo ktorý môžeme a čo máme, — najlepšie dary Mu odovzdáme. — 5. Vitaj, ó, Ježišku, Spasiteľ náš, — v maštali zrodený náš Mesiáš; — by si nás požehnal, — do svojej slávy vzal, — prosíš Ťa chceme dnes, najvyšší Pán: — milosti svojej vždy udeľuj nám!

96. — 1. Vitame Ťa, sväté Dieťa, — nebeský náš Paue, — ktorý si sa nám na-

rodil — v Betléme na slame. — V chudobe si prišiel k nám — spasíť duše naše, — brány nebies otvárať — dušiam našim k spáse. — 2. Celý život v prácach našich — ruka Tvoja veď nás, — žalosť v radosť premeňuješ, — dokiaľ Ty nás žehnáš. — V chudobe nám pomáhaj, — v starosti a biede, — ráč nás chrániť od zlého, — raj Tvoj nech k nám príde. — 3. Ráč od vojny a od moru — slovenský ľud chrániť, — od nehôd a od úzkosti — svoje deti brániť. — Žehnaj naše rodiny, — daj im milosť svätú, — by len Tebe slúžily — a nie zlému svetu. — 4. Pred Tebou, ó, Ježišku môj, — na kolená padám, — na dar skromný srdce svoje — do Tvojich rúk skladám. — Spievame Ti radostne, — bo si radosť sama, — víťame Ťa s anjelmi. — Teba, nebies sláva.

97. — 1. Z Panny Pán Ježiš je narodený, — v jasliach na slame je položený; — plienkami Matka Iho obvinula: — „Búvaj, Synáčku!“ — Jemu spievala. — 2. Z života Panny najčistejšieho, — z rodu veľkého a kráľovského. — ktorému meno Spasiteľ silný, — celého sveta Boh neomylný. — 3. V chudobe On sa na svet narodil, — biednym sa sluhom ľudským učinil; — hospody nemá Dieťa prekrásne, — miesto kolisky má biedne jasle. — 4. Pod bôčky, hlavu — perin nemali, — jasle Mu slamou senom vystlali; — oslík a vól Iho dychom

zohrieva, — anjelov sbor Mu s pastiermi spieva. — 5. Nuž my tu všetci k Nemu spiechajme, — klaknime k jaslám, takto vzdychajme: — Spanilý, drahý Ježišku milý, — prišli sme k Tebe, by sme Ťa ctili!

98. — 1. Zvestujem vám radosť, — nadzemskú blaženosť: — porodila Panna — nám na zbožnú žiadosť — Kráľa nebeského, — z rodu kráľovského; — vítajme Ho vrúčne, — Pána anjelského. — 2. Slávny sviatok ctíme, — Tvoje narodenie, — radostne čakáme — svoje vykúpenie. — Udeľ nám milosti, — vyveď nás z temnoty, — z plačlivého sveta — do večnej radosti. — 3. Rodička Mária, — Panenka prečistá, — panna si ostala — po pôrode Krista. — On nás v rozkoš rajskú — a v radosť anjelskú — vovedie a dá nám — blaženosť nebeskú. — 4. Božieho Baránka — veľbme, kresfania. — Ježiška v jasličkách — chváľme bez prestania. — Spasiteľ On je náš, — jak hlásal Izaiáš — a On nás vykúpi. — Syn Boží, Mesiáš.

99. — 1. Zaspievajme si veselo, — pri jasličkách by odznelo — radosti slovo, čistej — potechy dozaistej: — [Ó, milý, ó, sladký, — Ježiško náš!:] — 2. Ježiško náš krásny, milý, — pozri s neba v tejto chvíli! — Víťame Ťa v Betléme, — hriešnici tejto zeme: — Ó, milý, atď. — 3. Prišiel si k nám s nebies raja. — tak Ťa láska

s nami spája, — aby si spasil hriešnych — nás Teba vítajúcich: — Ó, milý, atď. — 4. Jezuliatko Božské, drahé, — v chudobe ležíš tu nahé, — podobné nám si stvorom, — ale mocným si Bohom: — Ó, milý, atď.

NA DEŇ SV. MLÁDATIEK

100. — 1. Narodený Jezu Kriste, — dnes Mláďatiek srdcia čisté — za Teba krv vycedily: — malí martýri nevinní. — 2. Ó, Mláďatká sväté, drobné, — púpätkám vy ste podobné; — mučeníctva prvé kvietky, — vitajte, ó, slávne dietky. — 3. Ako víchor bez ľútosti, — krvavý meč bez milosti, — sotva veku dvojročného, — žitia zbavil vás útleho. — 4. Keď Herodes v strachu slyší, — že sa zrodil Kráľ najvyšší. — zúrivy je od závesti, — dietky vzal si za koristi. — 5. Mučeníctva prvotiny, — baránkovia, čistí viny. — v nebi večnú slávu máte, — s vífaznou sa palmou hráte. — 6. Čo ste rečou nevyznali, — to ste krvou dokázali: — pre Krista ste život dali. — Pána svojho vyznávali.

101. — 1. Narodil sa nám — v Betlehe-me Kráľ: — leží nevinné — Dieťa na slame. — Poďme, poďme si Ho privítať, — Bohu svojmu česť a chválu vzdať, — lebo k nám dnes prišlo spasenie: — chvíľa spásy. Boha zjavenie. — Poďte, poďme si

Ho privítať, — Bohu svojmu česť a chválu vzdaf. — 2. Anjel Boží k nám s neba sletuje, — radosť pastierom — hlasne zvestuje: — Idte, idte do Betlehema, — nájdete tam Vykupiteľa, — ktorého nám Panna zrodila, — zrodeného v jaslach vložila. — Idte, idte a nemeškajte, — zrodenému chválu vzdávajú. — 3. Tam Ho anjelské — sbory vítajú, — narodenému — milo spievajú: — Sláva, sláva Bohu na nebi, — pokoj dobrým ľuďom na zemi; — veď sa dnes narodil sveta Pán, — v sláve veľkej prišiel na svet k nám. — Spievaj a chváľ, všetko stvorenie. — Boha svojho slávne zrodenie. — 4. Dnes na východe — hviezda vychádza, — vedie troch kráľov — a ich predchádza. — Kde je, kde je Kráľ narodený, — nám skrz hviezdu predzvestovaný? — V Jeruzaleme sa pýtajú, — židom, svetu Ho oznamujú. — Poďme, poďme, pohľadáme Ho. — ctíme daromi Kráľa slávneho.

NA POSLEDNÝ DEŇ V ROKU.

102. — 1. Ďakujeme, Ochranca náš, — že si nás opatroval, — v tento rok mal starosť o nás, — od zlého ochraňoval; — dnešný deň žesť dožiť dal nám, — v chráme tu shromaždeným: — za to Ťi dnes ďakujeme — srdcom vrúčne skrúšeným. — 2. Tebe, Otče, ďakujeme — za tých da-

rov hojnosti, — ktoré denne skusujeme — z Tvojej veľkej štedrosti; — čo nám celý čas života — dala Tvoja dobrota, — to je z Tvojej láskavosti — a z otcovskej starosti. — 3. Že sme Teba, Otče milý, — hnevali v neprávosti, — ľutujeme v tejto chvíli — a želieme tie zlosti. — Prosíme Ťa, Pane, Kriste, — skrz Tvoje sväté rany, — nech sú naše duše čisté, — vezmi ich do ochrany. — 4. Pre nijaké sľuby, dary — viac Ťa nezanecháme; — Tvoja láska jasne žiari, — Tvoju pomoc žiadame. — Už Ťa viac neobrazíme, — radšej umrieť volíme: — ráč ten sľub náš posväcovať — a nás v ňom posilňovať. — 5. Preto celý rok ku chvále — Božej obetujeme, — v mysli, v slovách, v práci stále — Bohu slúžiť budeme; — koľko ráz len vydýchame, — koľko ráz sa pohneme, — toľko ráz my sľubujeme, — že len Bohu žijeme. — 6. O to, Bože, Ťa žiadame, — daj nám svoje milosti, — v Tebe nádej vždy skladáme, — že dáš trpezlivosti; — keď znivočíš našich škodcov, — ťažkosti premôžeme: — s Tebou, s Tvojou len pomocou — v žití pevní budeme.

103. — 1. Mocný je Boh náš: — Riadiť výsosti. — celý svet žije — len z Jeho milosti; — bez Boha nič sme, — lebo v ňom žijeme, — z Boha pochádzame — a v ňom sa hýbeme. — **2. Mocný je Boh náš:** — vôd prameň dá skale. — alebo

zhladí — v prudkom vln návale — s priestoru zeme — bezbožné národy. — Kiež nás vždy zachráni — od každej nehody. — 3. Mocný je Boh náš: — s nadhviezdnej veleby — milióny sýti; — len piatimi chlebmí — nakrmiť môže — tisícich nás lačných, — soslať hlad a zlú smrť — na zástup nevďačných. — 4. Mocný je Boh náš: — večitom na tróne: — a keď chce, svet zas, v ničote utonie: — a keď chce, stvorí — hneď nové telesá, — a keď chce, v základoch — i zem zatrasie sa. — 5. Mocný je Boh náš: — zmení i tvár zeme, — a hľa, až posiaľ — pokojne žijeme; — a preto chváľme vždy — Boha večného. — lebo nás chráni moc — otcovských rúk Jeho.

104. — 1. Pán časov, Bože milý, — Tebe sa klanáme. — Ku koncu rok sa chýli, — vrúcne Ťa vzývame. — Buď vzdychky oslávené — Tvoje sväté meno, — žes' každého z nás chránil — roku skončeného. — 2. Nesmierne dobrodenia — Ty si nám podával, — od mnohého súženia — často zachovával. — Ó, prijmi cit vďačnosti — za dary milosti: — a prijmi vzdychky k sebe — naše vzdychy k Tebe. — 3. Hľaď, Otče náš, na synov — pred Tebou klačiacich, — odpustenie zlých činov — skrúšene prosiacich; — smy, Pane náš nevinný. — s nás hriešne počiny — a z lásky svojej stálej — veď nás aj naďalej.

NA NOVÝ ROK.

105. — 1. Ó, Ježišu, buď k pomoci — každému z nás v tento rok; — zostaň s nami vo dne, v noci, — požehnaj náš každý krok! — [:S novým rokom nech zasvitne — nová zora šťastia nám, — lebo blaho len tam kvitne, — kde ho ráčiš žehnať sám.:] — **2.** Všetko, čo si myslím, činím, — v Tebe nech sa započne; — daj, nech sa viac nepreviním — proti Tebe, ó, Pane! — [:Rozpál srdce novou láskou, — chcem sa Tebe venovať; — viaž ma k sebe novou páskou, — chcem len Teba milovať.:] — **3.** Bedli na mňa neustále, — keď ma stíha hriech a zlosť, — nech je vo mne k Tvojej chvále — pevná viera, krásna čnosť. — [:Daj, aby sme zas prežili — šťastne tento nový rok — a len k Tebe vždy riadili — za života každý krok.:]

106. — 1. Nový rok beží, — v jasličkách leží: — Ktože to? — [:Ježiško malý, — obetovaný, — na zemi.:] — **2.** Leží Dieťaťko — to Nemluvniatko: — Kdeže, kde? — [:V Betléme meste, — tam Ho zaiste — nájdete.:] — **3.** Anjeli, chváľte, — sladko spievajte: — Ako, čo? — [:Sláva na nebi, — pokoj na zemi — buď ľuďom!:] — **4.** Už sa radujme, — Bohu ďakujme: — A za čo? — [:Že nám zjavené — to meno ctené: — Ježiško.:] — **5.** Ježiško malý, — prijmi

tie chvály — na zemi, — [daj po časnosti — večnej radosti — na nebi!:]

107. — 1. Vesel' sa, ľudské stvorenie, — prišlo k nám naše spasenie. — Radujme sa, veselme sa — v tomto novom roku! — **2. Mesiáša narodenie** — dosiahlo svoje splnenie. — Radujme sa, atď. — **3. Panna z rodu kráľovského** — počala Syna Božieho. — Radujme sa, atď. — **4. Otcovia plní vrúc- nosti,** — ktorí bývali v temnosti. — Radujme sa, atď. — **5. Krista vidieť si žiadali,** — zrodeného z čistej Panny. — Radujme sa, atď. — **6. Prosiac,** by peklo oblúpil — a z temnosti ich vykúpil. — Radujme sa, atď. — **7. Čo proroci zvestovali,** — anjeli ohlasovali. — Radujme sa, atď. — **8. Herodes tomu neveril,** — že sa Kristus Pán narodil. — Radujme sa, atď. — **9. Sluhov do Betlé- ma vyslal** — a dietky vraždiť rozkázal. — Radujme sa, atď. — **10. Pre Tvoje slávne zjavenie** — daj nám hriechov odpustenie. — Radujme sa, atď.

108. — 1. S neba prišiel k nám — moc- ný sveta Pán. — Syn Boží zostúpil — s neba na svet k nám. — Radujme sa, veselme sa, — v novom roku tešíme sa: — narodil sa nám — mocný sveta Pán. — **2. Tu je milený — Boh sám, vtelený,** — na slame v jasličkách — nežne složený. — Radujme sa, atď. — **3. Dieťa leží tu,** — ne- sie obeť: — ctíme Ho i Jeho — Matku pre- svätú. — Radujme sa, atď. — **4. Pre nás**

prišiel sám — z lásky dať sa nám, — aby nás vykúpil — zeme, neba Pán. — Radujme sa, atď.

NA TRI KRÁLE.

109. — 1. Hľa, aká to hviezda krásna — s neba sa na nás smeje: — a to je tá hviezda šťastná, — hviezda našej nádeje. — Dajmeže sa my na cestu, — k akému tá hviezda mestu — nás privedie preradostných, — Krista vidieť žiadostných. — 2. Tak tí králi hovorili, — keď hviezdu uvideli — na cestu sa vystrojili, — s darmi išli veselí; — jeden niesol poklad zlatý, — druhý niesol tymián svätý, — tretí myrhu so sebou vzal, — zrodenému by ju dal. — 3. Veľký ruch v Jeruzaleme — povstal hneď z ich príchodu, — že k novému Kráľu zeme — prišli králi z Východu. — Knihy sväté otvárajú — a proroctvá vykladajú, — že presvätá a šťastná zem: — to je mesto Betlehem. — 4. Pred Dieťaťom v Betleheme, — narodeným v maštali, — na kolenách v prachu zeme — klaňajú sa vladári. — Dar svoj každý obetuje, — Dieťaťu sa pokloňuje — ako Bohu i Kráľovi, — a spolu človekovi. — 5. Poďme aj my, ponáhľajme — k Ježiškovi sladkému, — vzácne dary prinášajme — Bohu Synu večnému. — Zlato viery dokonalej — i nádeje tymián stálej, — myrhu lásky svojej vďačnej — hodnú ceny nebeskej.

110. — 1. Herodes, kráľu ukrutný, —
 čo sa bojíš, že Kráľ prišiel? — Ten trónu
 ťa nepozbaví, — čo tróny dáva večité. —
2. Traja králi od Východu — za hviezdou
 jasnou spiechajú, — svetielkom svetlo hľa-
 dajú — a Bohu dary dávajú. — **3. Do kú-**
 peľa, hľa, čistého — Baránok Boží vstu-
 puje. — od hriechov, ktorých sám nemá,
 — nás krstom svojím obmyje. — **4. Zá-**
 zračnú vec to vidíme: — voda sa mení na
 víno. — na vyšší rozkaz podstatu — tak
 premeňuje odrazu. — **5. Nech Ti je sláva,**
 Ježišu, — čo si sa zjavil dnes svetu. —
 i Otcu s Duchom presvätým — buď sláva,
 chvála na veky!

111. — 1. Traja králi uzreli — hviezdú,
 čo sa ligotala, — príchod Krista hlásala;
 — do Betléma za ňou sa brali, — na kráľa
 sa pýtali. — drahocenné dary Mu tam dali.
 — **2. Zlato ako kráľovi, — ktorý v srdciach**
 vládnuť vždy má, — myrhu na znak mu-
 čenia, — kadidlom, hľa, uctili Jeho — ako
 kňaza večného; — vítali Ho, Kráľa veleb-
 ného. — **3. Klaňali sa pokorne — Ježišovi**
 zrodenému — a Synovi Božiemu: — preto
 aj my ctíme si Ho, — Pána svojho moc-
 ného; — nech nás vedie mocná ruka Jeho.

112. — 1. Traja slávni králi od Východu
 — za hviezdou sa dali ku pochodu: —
 zlato, tymián, myrhu prinášali, — Spasite-
 ľa túžobne hľadali. — **2. Kdeže sa ten no-**

vý kráľ narodil, — aby svoj ľud z jarma vyslobodil? — Lebo Jeho hviezdu sme videli, — pokloniť sme sa Mu my dnes chceli. — 3. Jeruzalem celý bol zbúrený, — kráľ Herodes stál tu podesený, — by trónu nezastihla ho strata, — svolal zákoníkov i kniežatá. — 4. By sa o tej veci dozvedeli, — ihneď Sväté Písmo otvorili — a našli, že v meste Betleheme — mal by sa narodiť ten kráľ zeme. — 5. Lebo prorok píše: „Hľa, Betlehem, — nie si v Judsku ty tá najmenšia zem: — z teba vyjde vodca ten vznešený, — ktorý má panovať v Izraeli.“ — 6. Hviezda, ktorá bola sa strátila; — keď odchádzali, sa zas zjavila, — do Betlehema ich sprevádzala, — nad slajňou chudobnou pozastala.

113. — 1. Tri zázraky sa dnes staly, — príchod Krista zvestovali. — Deň tento každý kresťan sláv, — on je pre nás vždy pravdy zjav. — 2. Dnes šli mudrci na cestu, — nasledujúc jasnú hviezdu. — Svetlo svetlom vyhľadali, — Ježiškovi dary dali. — 3. Nový div dnes z moci božskej — stal sa v Káne Galilejskej, — kde z vody víno sa stalo, — božský zásah ukázalo — 4. Vo vode rieky Jordána — Kristus prijal krst od Jána; — Boh Otec zjavil Syna nám. — v Ňom našiel zalúbenie sám. — 5. Kriste, svetú dnes zjavený, — buď nami vrúcne slávený: — Sláva buď Otcu Božiemu, — spolu i Duchu Svätému!

K NAJSV. MENU JEŽIŠOVU.

114. — 1. Ježiš sladký, dušiam hosť si, — darom pravých si radostí, — nad med sladkosť nad sladkosť. — slasť byľ v Tvojej prítomnosti. — **2.** Nič tak milo nespieva sa, — nič tak rado neslýcha sa, — nič tak sladko nevníma sa, — jak Syn Boží, naša spása. — **3.** Ježiš, nádej ľutujúcim, — milostivý žiadajúcim, — dobrotivý hľada-júcim, — sila krivdu znášajúcim. — **4.** Krista všetci vyznávajme, — o lásku Ho požiadajme: — k Ježišovi prichádzajme, — vždy viac lásky k Nemu majme. — **5.** Ježiš, naša sladkosť vrúca, — Ty odplata nám budúca, — Ty si naša nádej skvúca, — sláva nikdy nehynúca.

115. — 1. Ježišu, Ježišu, — nad slnko jasnejší, — nad mesiac si krajší, — nad perly vzácnejší, — Ježišu môj! — Meno to presväté — nech je zvelebené, — nábožne uctené. — Ježišu môj! — **2.** Ježišu, Ježišu, — s trónu velebnosti — dajže nám milosti, — ochráň nás v úzkosti, — Ježišu môj! — Daj nám kajúcnosti, — pravej skrušenosti, — nad hriechmi ľútosti, — Ježišu môj! — **3.** Ježišu, Ježišu, — Ty darca milosti, — pomôž nám v ťažkosti, — v súžení, v žalosti, — Ježišu môj! — Zažen mor, hlad, vojny — a daj čas pokojný, — milosťou prehojný, — Ježišu môj! — **4.** Ježišu, Ježišu, — skrz Ducha Svätého — daj svetla

jasného, — osvieť nás každého, — Ježišu môj! — Silu nám daj a čnosť — premôcť vždy diabla zlosť — a ľudskú nestálosť, — Ježišu môj! — 5. Ježišu, Ježišu, — chráň nás pred chorobou, — navštív nás pomocou, — stoj pri nás dňom nocou. — Ježišu môj! — Prived' nás k pokániu. — ku hriechov vyznaniu — a k Tvojmu poznaniu, — Ježišu môj. — 6. Ježišu, Ježišu, — po tejto časnosti — veď nás do večnosti. — anjelskej radosti, — Ježišu môj! — Nech Ťa tam s Tvojimi — chválime anjelmi, — s všetkými svätými, — Ježišu môj!

116. — 1. Ježišu, vznešená — zbožnosti odmena, — milosti zdroj! — Ja hriešny Ťa žiadam — a k nohám Ti padám. — želiem hriech svoj! — [Ach, shliadni, zmiluj sa, — nad nami zľutuj sa! — Ježišu môj, — Ježišu môj!:] — **2. Ach, čo som učinil,** — že som sa previnil — proti Tebe: — stratil som spasenie, — ja, biedne stvorenie, — stratil nebe. — Ach, shliadni, atď. — **3. Zlý čin svoj ľutujem,** — deň i noc ja želiem, — Pane milý! — Hriech svoj Ti vyznávam, — Tebe sa oddávam — v tejto chvíli. — Ach, shliadni, atď. — **4. Spolieham na Teba,** — ach, ráč mi dať neba, — srdce čisté; — radšej smrť podstúpim, — než hriechom potupím — Teba, Kríste. — Ach, shliadni, atď. — **5. Skrz svoju krv svätú,** — na kríži vyliatu — za svet zlosti — a skrze mučenie, — bolestné trápenie,

— ach, odpusť mi. — Ach, shliadni, zmi-
luj sa, atď.

117. — 1. Kde je Ježiš, moja žiadosť,
— môj najsladší Boh a Pán. — kam odi-
šla moja radosť. — kdeže Ho ja hľadať
mám? — Duša moja zarmútená — farchu
hriechov cíti moc, — Ježišovi odovzdaná
— hľadá si Ho deň i noc. — 2. V žiali volá
duša moja: — Kam môj Ježš odišiel? —
V srdci mojom niet pokoja, — ó, kiež by
som ho našiel! — Ach, kto vtáčie krídla
mi dá, — by som mohol každý čas — lie-
tať za Ním, kde On býva — a spolu s Ním
bývať zas! — 3. Pôjdem za Ním po doli-
nách. — prudkým behom žiadosti, — po
vrchoch a po jaskyniach — budem volať
v žalosti. — Dravej zveri sa nebojím, —
podstúpim čo aký boj, — viem ja dobre,
že obstoím, — keď ma bráni Ježiš môj!
— 4. On odstráni strach a bolesť, — hriech
i smrť On odháňa, — kde povstane dia-
bolská lesť, — On je silná obrana. — On
pevný štít proti zlosti, — múr pred zlo-
bou zlých ľudí, — On je brána do radosti,
— kde je On, hriech vypudí. — 5. On pod
svoj plášť voždy skrýva — každé svoje
stvorenie, — láskou svojou nás pokrýva,
— núdza tam, kde On nie je! — A preto
ja neprestanem — túžiť len za Ježišom. —
Jeho pomoc keď dostanem, — neupadnem
pod krížom. — 6. Mám Ježiša, svoju ra-
dosť, — našiel som už ten poklad, — spl-

nená je moja žiadosť, — pevný duše to základ, — Dnes ustúpiť všetko musí, — len Ježiša milujem. — vo mne žiadosť zlú udusí, — celkom sa Mu venujem.

118. — 1. Kdes', moje spasenie, — [:lá-ska moja:] — a srdca nadšenie — [:vífaz boja?:] — [:Ó, Ježišu môj,] — v úzko-stiach, — v žalostiach — [:sám pri mne stoj!:] — **2. Stratiať skrz hriech nebo,** — [:ja nezúfam:] — Ježišu môj, v Tebe — [:pevne dúfam:] — Ó, Ježišu, atď. — **3. Keď dušu zachváti** — [:hlboký žiaľ:] — za Tebou zahietam — [:v nebeskú diaľ:] — Ó, Ježišu, atď. — **4. Boh na mňa do-pustil** — [:kríž, žalosti:] — by som tak o-pustil — [:neprávosti:] — Ó, Ježišu, atď. — **5. Tvoju mi daj, Pane** — [:dobrotivosť:] — do srdca pokánie, — [:trpezlivosť:] — Ó, Ježišu, atď. — **6. Nech prijmem skrú-šene** — [:Tvoje telo:] — čo pre nás na dreve — [:kríža pnelo:] — Ó, Ježišu, atď. — **7. Amen, môj Ježišu,** — [:dokončievam:] — telo Ti aj dušu — [:odovzdávam:] — Ó, Ježišu, atď.

119. — 1. Kde si, môj milý — Pane a Kriste, — kde by sme uzreli — Teba zaiste? — [:Daj svetlo zo seba, — veď si jasný, — nechcem žiť bez Teba, — cesta spásy!:] — **2. Teba srdce moje** — žiada dychtivo, — bez Teba i tak mu — na zemi clivo. — [:Mojej duše cena: — meno Tvo-je, — poteš zarmútené — srdce moje:] —

3. K svojej vždy pomoci — hľadať Ťa budem, — i vo dne i v noci — volať Ťa budem. — [:Ukáž sa mi, Kriste, — pre smutnému, — ráč dať srdce čisté — mne, hriešnemu.:] — 4. Keď budeš vzdialený — odo mňa, Kriste, — že budem stratený, — to ja viem iste. — [:Ach, príď v tejto chvíli, — neodkladaj, — Ježišu môj milý, — pomoci daj!:] — 5. S tebou srdce moje — žiada sa spojiť, — bez Teba nemôže — túžby ukojiť. — [:Bez Teba život môj — farchou mi je, — s Tebou, Ježišu môj, — sladké žitie.:] — 6. Mana, slasť nebeská, — Pane a Kriste, — Tys' rozkoš anjelská, — lásky ohnište; — [:nasýť ma, daj seba, — ó, Bože môj — a veď ma do neba, — Ježišu môj!:]

120. — 1. Ó, Ježišu, môj priateľu, — Tebe srdce darujem, — telo, život, dušu celú, — Tebe všetko venujem. — [:Tys' poklad môj a spasenie, — Tys' všetkých srdc potešenie. — Ó, Ježišu, Spasiteľu, — príď k nám, milý Tešiteľu!:] — 2. Ó, Ježišu, keď mám Teba, — viac pre seba nežiadam, — zlato, striebro ja bez Teba — za nič v svete pokladám. — [:Skvost, perly, drahé kamene — bez Teba viac nie sú v cene. — Ó, Ježišu, prišlý s neba. — Všade hľadám ja len Teba.:] — 3. Nech mi dajú i zem celú, — nebol by som spokojný — bez Teba, môj Spasiteľu, — Ty môj poklad prehojný! — [:Ráč sa nado mnou

zmilovať, — moju dušu potešovať. — Pre-
 drahý môj Spasiteľu, — daj sily duši aj
 telu!:] — 4. Nech mi svet aj všetky skvosty
 — a hodnosti daruje, — všetky svoje bla-
 ženosti — miesto Teba sľubuje: — [na-
 darmo sú tie hodnosti, — všetky svetské
 blaženosti. — bo bez Tvojej prítomnosti
 — duša moja je v temnosti:] — 5. Ó, Je-
 žišu, Ty jediné — duše mojej spasenie, —
 po smrti mi ráč dať večné — v nebesiach
 potešenie. — [Svet opustím rád pre Teba,
 — len ma prijmi ta do neba, — by som
 Ti, všetkých kráľov Kráľ, — česť, slávu,
 úctu vďačne dal:]

V PÔSTE

121. — 1. Čo trpieť má Spasiteľ náš, —
písal prorok Jeremiáš, — aké bude zná-
šať rany — sám Syn Boží, s neba daný.
— **2.** Židia riekli k sebe sami: — Buď tá
rada medzi nami, — nech je Ježiš odsú-
dený — a na kríži usmrtený. — **3.** Ach, tá
hora Kalvária — nevinnú krv Krista vpi-
ja, — nevinnú krv Spasiteľa, — ktorá te-
čie z Jeho tela. — **4.** Kriste, pre to umu-
čenie — daj nám hriechov odpustenie. —
daj nám svätej viery prameň, — zachovaj
nás, Kriste! Amen.

NA POPOLNÚ STREDU.

122. — 1. Pán Boh, ktorý všetko stvo-
ril, — človekovi to hovoril: — Človeče,
prach si zo zeme! — Sme len prach a po-
minieme, — v ten čas, v ktorý z tejto ze-

me — a z časnosti odídeme. — 2. Či rok tento, či o chvíľku. — natiahne smrť svoju strielku — a život náš šípom raní. — Medzi ľuďmi sveta mnoho, — kde nájdeme tvora toho. — čo pred smrťou sa ubráni? — 3. Ešte sila tá nežila. — čo by bola prevýšila — tú železnú smrti vládu; — ni boháč smrť neuplatí, — v prach jak žobrák sa obráti, — vždy sa blíži k hrobu pádu. — 4. Ako čerstvý kvet mladosti, — tak aj márný kvet hodnosti — opáchne a vráti sa v prach. — K mužom vedy a povesti — dráhu si tiež smrť preklesní. — Každý bude raz na márach. — 5. Koruny a slávne tróny — sú len prachu milióny. — hoc' sa skvejú jak blesk v zorách — zlato, striebro a plášť zlatý — tak, ako ten v zdrap odetý, — obráti sa v hrobe na prach. — 6. Človeka smrť isto-iste — dosiahne na každom mieste. — Áno v púšti tak i v horách. — preto v každej okolnosti — hotový buď složil kosti, — pamätajúc, že si len prach!

123. — 1. Svätý pôst sa započína, — k pokániu nás napomína. — zavčasu hnev Boží krotí, — od trestu sa oslobodí. — 2. Nezdržujme len samého — pokrmu a telesného — ale chráňme sa i zlosti. — hriechu, každej neprávosti. — 3. Hriešny život zanechajme. — pokániu sa odovzdajme, — horké slzy vylievajme, — staré viny sotierajme. — 4. Dbajme vždycky na modlitby, — na bedlenie, Božie služby, —

na nábožné premýšľanie, — múk Kristových rozjímanie. — 5. Biednym, núdznym, utrápeným, — zarmúteným, opusteným — štedrejší sa ukazujme. — všetko dobre vybavujme. — 6. By sme v duchu oživení, — rúchom čnosti ozdobení — do raja sa tak dostali — a sa večne radovali.

124. — 1. Ach, beda mne nešťastnému, — hriešnikovi prevelkému. — hľa, pre moje previnenie — trpí Ježiš umučenie. — Kto je toho príčina, že na kríži umiera? — **2.** Hrôza v mojom srdci vstáva, — keď sa Ježiš na smrť dáva; — od Judáša je zradený — a lestive poľúbený. — Kto je toho príčina, — že na kríži umiera? — **3.** Ach, jak Kristus je sviazaný — ukrutnými refazami — a židia Ho bijú zlostne, — udierajú neľútostne. — Kto je toho príčina, — že na kríži umiera? — **4.** Ja som horší nad Judáša, — ktorý Pána raz Ježiša — zlostným zradil poľúbením. — ja zas hriechom každodenným. — Kto je toho príčina, — že na kríži umiera? — **5.** Judáš zhrešil raz, najatý — mne neprejde deň nijaký, — v ktorom by Ho neobrazil, — kopiju Mu v bok nevrazil. — Ja som toho príčina, — že na kríži umiera.

NA VELKOPÔSTNE DNI.

125. — 1. Pristúp, pristúp sem, hriešniku, — ber popol na pokánie! — Márný

sveta milovníku, — pováž svoje skonanie. — Prach si iba, v prach sa vrátiš, — keď ťa krutá smrť zachváti, — do zeme sa zas navrátiš, — ktorej si raz bol vzatý. — 2. Iste vieš, že príde ten čas, — brozná doba lúčenia, — v telách mŕtvych vidíš neraz — príklad svojho zničenia: — čo si ty, to oni boli — prv jak boli odumreli, — hľa, v prach sa už premenili. — v hroboch svojich zotleli. — 3. Cirkev to dnes predstavuje — skrz popola sypanie, — na čele ti označuje — krížom naše skonanie; — by si z hriechu sa prebudil, — dobre k smrti sa pripravil. — bys' k dobrému sa povzbudil, — v pokání svoj vek strávil. — 4. Boha svojho, že si hneval, — svedomie ťa dnes hnetie, — Tomu, kto ťa vždy miloval. — zle si slúžil na svete; — pre svet, telo a stvorenie — viac si ty žil, ako Jemu. — Ach, spomni si na smrť denne, — obráť sa už raz k Nemu. — 5. Ľutuj srdcom hriech skrúšeným — a rob zaň už pokánie, — vyznaj kňazom nariadeným — všetky hriechy spáchané; — neodkladaj polepšenie — na ďalší čas, ďalšie letá, — lebo nevieš okamženie, — v ktorom pôjdeš so sveta.

126. — 1. Ach, čo som to len urobil — s tým dobrým Spasiteľom? — Ach, tak som sa ja previnil, — že trest mi údelom. — [Zmiluj sa, zľutuj sa, — ó, dobrý Ježišu. — ó, sladký Ježišu!:] — 2. Jak Judáš

som Ťa ja zradil, — čo Ťa židom zapredal. — Na Teba som ja tiež pluval. — ja som Ťa poličkoval. — Zmiluj sa, atď. — 3. Ja som Ťa tiež bičoval, — ja tŕním korunoval, — na smrť som Ťa odsudzoval. — preukrutne križoval. — Zmiluj sa, atď. — 4. Daj duši mojej milosti. — daj mi dobrý, ó, Pane. — by som želel vždy nečnosti, — prosím o zmilovanie. — Zmiluj sa, atď. — 5. Prijmi k sebe mňa na milosť, — ó, Kriste môj nevinný, — daj, nech som vždy Tvoj verný hosť: — odpusť mne moje viny. — Zmiluj sa, atď.

127. — 1. Ach, ja Matka zarmútená, — pre smrť Syna skormútená! — Moja bolesť je preveľká. — meč ostrý srdce preniká. — 2. Lutujte ma, tvrdé skaly, — ktoré ste sa dopukaly! — Moja bolesť, atď. — 3. Syn môj hrozne umučený, — na kríži je zavesený! — Moja bolesť, atď. — 4. Telo, samé rany kruté, — ruky, nohy prebodnuté. — Moja bolesť, atď. — 5. Horko plačom a omdlievam, — slzami sa dnes zalievam. — Moja bolesť, atď. — 6. Ó, hriešniku, nehreš denne, — hľad' na telo zohavené. — Moja bolesť, atď. — 7. Ó, hriešniku, nehreš viacej, — čuj hlas Matky, hovoriacej: — Moja bolesť, atď.

128. — 1. Ach, jak všetko stvorenie — s Kristom smúti skrúšene, — keď už na kríži skonáva. — život v mukách dokonáva. — 2. Smutne slnko sa stmieva, — zem

sa trasie, zachvieva, — tuhé skaly sa pukajú, — mŕtvych hroby otvárajú. — 3. Len sám človek zatvrdený — nie je nad Ním rozžialený, — i keď z lásky pre spasenie — vznáša toľké utrpenie. — 4. By nás zbavil zatratenia, — večného zla a trápenia, — s Otcom svojím nás usmieril, — prístup k sláve nám otvoril. — 5. Duše, traste sa zronené, — ľutuj, srdce ty kamenné; — hriešnik, zalamuj rukami, — tečte, slzy, nad mukami. — 6. Tečte, slzy, dnes nad zlosťou — a nad každou neprávosťou, — ktoré Krista poranily — a strašne Ho umučily.

129. — 1. Ach, kríž svätý, ty strom vzácny, — sladký nesieš plod prekrásny: — Jezu Krista milého milého, — pre mňa umučeného. — **2.** Tridsaťtri liet si pracoval, — kým si život svoj dokonal: — mne nevinnosť navrátil, navrátil. — Otcovi dlh zaplatil. — **3.** Ó, Ježišu bičovaný, — pre mňa celý upľuvaný: — ukrutne si sviazaný, sviazaný — a do krvi šľahaný. — **4.** Ježiš Kristus, Kráľ nad kráľmi, — Pán najvyššej večnej slávy, — má korunu trňovú, trňovú, — plnú hlavu rán, bôľu. — **5.** Ó, Ježišu môj nevinný, — Ty pre moje visíš viny, — pnieš nohami rukami, rukami, — umorený mukami. — **6.** Ježiš Kristus doranený, — bok Jeho je otvorený, — z Neho svätá krv tečie, krv tečie, — hľaď sem, hriešny človeče!

— 7. Vidím bolesť a žalosti, — kvílenie a múk trpkosti, — čo si trpel nevinný, nevinný, za nás, naše zlé činy. — 8. Dnes zo srdca už sľubujem, — Ježišu, že Ťa milujem: — radšej by som smrť volil, smrť volil, — ako na hriech privolil.

130. -- 1. Ach, mňa Matku v tejto chvíli — srdca bôľ obkľučuje, — bo ukrutné Syn môj milý, — muky dnes podstupuje. — [Pôjdem, pôjdem ja nad Jeho — zaplakať ranami, — telo Syna premilého — umyjem slzami:] — **2.** Tam v záhrade skormútený — prelieva pot krvavý, — že bude dnes umučený, — Spasiteľ náš láskavý. — Pôjdem, atď. — **3.** Judáš, ktorý si Ho zradil: — čo Ti Syn môj urobil? — že svet hriešny veľmi ľúbil, — azda tým sa previnil? — Pôjdem, atď. — **4.** Ukrutne je bičovaný, — Syn môj zlostne zradený, — octom, žľcou napájaný, — od všetkých je trápený. — Pôjdem, atď. — **5.** Ó, ukrutní židia, zlostní, — prečo ste Ho ranili? — Čo ste klinmi, nemilostní, — na kríži Ho pribili? — Pôjdem, atď. — **6.** Kam sa, smutná, mám obrátiť, — Matka ja zarmútená, — keď mám Syna svojho stratil, — ach, ja bôľom sklúčená? — Pôjdem, atď.

131. — 1. Ach, podťe, kresťania, — pozdraviť kríž svätý, — na ktorom je Kristus — bolestne rozpiaty. — Kriste na kríži, — Kráľu najvyšší. — zmiluj sa nad na-

mi! — Pre päť svätých rán — milosť udeľ nám — a odpusť nám viny! — 2. Poď, poď a dívaj sa. — kresťanská ty duša. — ako náš Spasiteľ — preťažký kríž znáša. — Kriste na kríži, atď. — 3. Matička premiľá, — keď si sa s Ním stretla — a svojho Synáčka — poznať už nemohla. — Kriste na kríži, atď. — 4. Matička premilá, — jak bys' Ho poznala, — keď sa Mu všetka krv — po tele vyliala! — Kriste na kríži, atď. — 5. Pristúp sem. pristúp sem, — kresťanská ty duša, — pozri. jak si hriechmi — zranila Ježiša. — Kriste na kríži, atď. — 6. Už visí na kríži — vo veľkej bolesti — volá On: Otče môj, prečo si Ma opustil? — Kriste na kríži, atď. — 7. Plač. duša kresťanská. — nad smrťou Krista, plač. — urob Mu čistý hrob. — jak verný vyznavač. — S tebou bude On. — buď Mu priateľom. — Keď si ňa zavolá: — Duša ku Mne poď, — márnosť sveta shod', — peklo ňa nezdolá.

132. — 1. Ach, prečo si zlosť, — taká krutá bola, — prečo si Krista — tak hrubo zranila. — Telo šarlátom, — krvou si sfarbila, — na spôsob role — do kostí zorala. — 2. Prečo ste, ľudia, — takí krutí boli. — prečo ste Krista — tak veľmi ranili? — Hrozne bolestne — ostrými bodliakmi — raníte hlavu, — až tečú potoky. — 3. Prečo si drevo, — také kruté bolo, — žeš' tak Ježiša — veľmi obťažilo? —

Hľa, jak pod tebou — upadá zomdlený, — celý ubitý, — celý skrvavený! — 4. Upadáš Ježiš. — trpiš hrozné muky. — k' to Ti na pomoc — podá svoje ruky? — Jak so zločincem — s Tebou zachádzajú. — padáš pod krížom, — na to nič nedbajú.

133. — 1. Jezu Kriste, Pane milý, — Baránku Boží nevinný, — dal si, dal si na kríž ruky svoje — pre hriech, pre hriech a pre zlosti moje! — 2. Plač, hriešniku zatvrdilý. — pohliadni, jak dobrotivý — Ježiš. Ježiš na kríži skonáva — slnko, slnko svoju tvár schováva. — 3. Jak po slovách Pán skonáva, — v ramená Mu klesá hlava; — Matka. Matka pod krížom strápená — stojí, stojí veľmi zarmútená. — 4. Hľa, opona roztrhla sa. — zem prebrozne zatriasla sa. — skaly, skalv pevné sa pukaly, — mŕtvi, mŕtvi z hrobov povstávali. — 5. Na kríži Mu bok prebodli, — voda krv sa vyronily; — plačme, plačme horkými slzami: — Ježiš, Ježiš, zmiluj sa nad nami! — 6. Matky, ktoré synov máte, — vy to veľmi dobre znáte, — keď vám, keď vám syn milý umiera, — koľký, koľký žiaľ vám srdce sviera. — 7. Aké by to srdce bolo. — čo by plakať nevedelo. — vidiac, vidiac Synáčka milého — na kríž, na kríž klinmi pribitého. — 8. Jezu Kriste, Pane milý, — odpusť, čo sme previnili! — K Tebe, k Tebe my sa utiekame, — daj, nech, daj, nech život večný máme!

134. — 1. Ach, som zarmútený, — veľmi prestrašený — taký vždy ostanem, — kým živý ja budem — na tom svete. — Pre svoje nečnosti — sa obávam. — že zhrešil som, hrešiť — neprestávam. — Teba všemocného, — vidím visiaceho, — umierajúceho, — pre mňa, ach, hriešnika, — nehodného. — 2. Vidím Tvoje muky, — nepriateľské pluky, — mdloby a šľanaje, — krvavé kropaje, — ó, Ježišu! — Veľmi sa obávam — dňa súdneho — a Teba tiež, — Sudcu pravdivého, — že čnosť zanedbávam — hrešiť neprestávam, — hriech neľutujem svoj, — k bázni preveľkej je — pre mňa kríž Tvoj. — 3. Ja som Ťa bičoval, — tŕnim korunoval — skrz nešľachetnosti — svoje nepravosti — neslýchané, — Život môj bezbožný, — veľmi zlostný — ukrátil život Tvoj — nepravosťmi. — Keď som hriech miloval, — milosti vzdoroval, — Teba ukrižoval, — všetky Tvoje rany — obnovoval. — 4. Ježišu predrahý, — na kríži si nahý — a pre hriechy moje — ranené máš svoje — ruky, nohy! — Judáš Ťa zapredal len jeden raz — a ja som Ťa predal — aj tisíc ráz. — Preto som trápenie, — večné zatratenie — zaslúžil, raj stratil — a Ty si mi milosť — zas navrátil. — 5. Ach, umierajúca — a skonávajúca — nádej moja večná, — láska nekonečná, — ó, Ježišu! — Hriechy a priestupky — oplakávam, — do Tvojich svä-

tých rán — sa oddávam. — Bobu ja sľubujem, — že sa usilujem — briechu sa varovať, — Ježiša jedine — chcem milovať. — 6. Tvojho srdca rana — k životu je brána, — Tebe chcem verný byť, — Tebe chcem verne žiť. — Srdce drahé. — Z lásky k nám je ono — poranené, — ale vždy každému — otvorené. — Dobrota si večná, — pravda nekonečná; — v čnosti chcem nažívať — s Tebou, Kriste, v láske — vždy prebývať.

135. — 1. Často drahé rany sväté — ľúbam Krista Ježiša: — nohy, ruky, bok, krv, muky — cena moja najvyššia. — Láska si Ty tu na kríži — zhanená a zranená; — chcem vždy znova a bez slova — Teba. Láska mučená. — 2. Nechcem žitia, nechcem bytia — bez Tvojho ja zranenia: — z rúk, nôh, boku, v krvi toku — ujde sa mi spasenia. — Kriste. Kráľu, aspoň malú — čiastku daj mi svojich múk. — z rán mi prelej lásky vrelej — do srdca i do nôh, rúk. — 3. Ostré kince, metly, biče — žiada srdce zločinné. — bys' Ho zranil, od zla chránil — v každej žitia hodine. — Ostrá pika, čo preniká — srdce Pána milého, — nech sa vhodne tiež podobne — do srdca mi hriješneho.

136. — 1. Čuj hlas môj, hriešniku, — sveta milovníku, — ktorý s kríža dávam — Ja neba Pán, — za teba trápený, — veľmi pouížený. — za človeka muky — čo

trpím sám: — Teba som učieval, — k dob-
rému vodieval, — abys' ty len večne —
šťastný býval. — 2. Ty pýchou nadutý, —
hnevливý a krutý, — po bohatstve már-
nom — sa sháňavaš. — všetku poníženosť,
— najmilšiu pre mňa čnosť, — prefažený
hriechmi — pošliapavaš; — naučenie Mo-
je, — čo chce dobro tvoje, — zapovrhuš
ako — prázdne znenie. — 3. V smútku som
sa topil, — krvou som sa potil, — dal som
sa jať sberbe — zlosti plnej, — dal som
sa bičovať, — ohavné opluval, — potupu,
zlosť znášať — od luzy zlej. — K stĺpu
priviazaný, — celý zbičovaný, — na hlave
som trním — dopichaný. — 4. Za lotra
biedneho — na smrť súdeného, — na po-
pravné miesto — Ma ťahali; — na pleciach
kríž niesol, — tri razy som klesol, — na
kríž ruky, nohy — Mi pribili, — žľou na-
pájali. — hrozne posmievali, — svätá krv
Mi tiekla — z každej rany.

137. — 1. Čuj, svet, nebo, celá zem. —
aj ty, hriešnik, pristúp sem! — Pán na krí-
ži už visí, — príčina ty toho si. — Ó, Ježi-
šu — môj krvavý. — zbitý od nôh — až
do hlavy, — ach, zmiluj sa — nado mnou,
biednym! — 2. Prehrozne Ho mučili — a
neludsky trýznili; — sväté telo trpelo, —
až celé zosinelo. — Ó, Ježišu, atď. — 3.
Dávajú Mu korunu — ostrým trním pre-
tkanú; — Ježiš znáša bolesti, — nik s Nim
nemá ľútosti. — Ó, Ježišu, atď. — 4. Už

kríž ťažký dvíhajú. — Kristovi sa rúhajú;
— Zdrav' buď, kráľu židovský. — zdrav'
buď, kráľu sionský! — Ó, Ježišu. atď.

138. — 1. Hľa, v žiali srdca hriešneho
— pred Tebou tu klačíme. — ach Otče,
Syna Božieho — dnes bolesti slávime. —
Skrze Jeho usmrtenie — daj nám všetkým
spasenie. — Na nás s trónu hľaď nehod-
ných — keď smutní nad Ním želieme. —
2. Krv Tvoja drahá vyliata — nám dáva
večnú spásu; — v Nej skrytá pravda pre-
svätá — nám objavuje krásu. — Zákon
Tvojej pravdy hlavný — je nám kríž Tvoj
preslávnv, — čo chráni nás vždy od hrie-
chu. — by nemal v duši ohlasu. — **3.** Tá
obef krvi skrz Teba — buď od nás osláv-
ená. — skrz dary vína a chleba — čo býva
obnovená. — Víno na krv a chlieb v telo,
— na kríži čo viselo. — moc Tvoja s neba
premení — len kňazským rukám sverená.
— **4.** Tam v nebi svätých duchov sbor —
Ti „Svätý svätý!“ spieva — a sveta stvo-
reného chór. — česť, chválu v pieseň vlie-
va; — oslavujú zvuky piesne — Tvoje mu-
ky bolestné. — Nech milosť, rúcho svia-
točne, — nás, kajúcnikov, odieva!

139. — 1. Iní Krista opustili, — keď Ho
na smrť hroznú odsúdili. — ty Mária,
s milým Jánom — vedľa kríža stojíš, trpiac
s Pánom. — **2.** Ó, kto veľkú tvoju žalosť
— veľkú tvoju bolesť a v nej stálosť —
by len mohol vyrozprávať, — Kráľovná ty

nebies. — Kristova Mať! — 3. Vidiš Syna pribitého. — od hlavy po päty zraneného: — skrvavený je On celý. — tak visí na kríži utrápený. — 4. Všetky prehorké bolesti. — ktoré trpel za svet Syn nebeský. — v srdci svojom precifuješ. — trpiš. nikomu sa nežaluješ. — 5. Vypros nám tiež, Matka, stálosť, — by sme radi niesli každú žalosť; — za odmenu utrpenia — v nebi vypros pre nás vykúpenia.

140. — 1. Ježišu, buď uctený, — velený. chválený, — že si svoju krv vydal, — by som večný život mal. — 2. Kristova krv predrahá — prevládala zlosť hada, — ktorý nás o spasenie — pripravil skrz zvedenie. — 3. Ježišu náš, krv Tvoja, — je dušiam slasť nápoja; — v nej duša svoj kúpeľ má, — bo s nej hriechy odníma. — 4. Syna krv nás smieruje — s Otcom, ktorý kráľuje — a čistých nás od zlosti — zve k nebeskej radosti. — 5. Vzala trest krv Ábela. — ale Vykupiteľa. — čo daná za svet bola. — o milosť pre nás volá. — 6. Srdce, krvou skropené. — záhuby je zhavené. — ako vo dne, tak v noci — zlý duch nemá k nám moci. — 7. Nad krvou tou zem plesá, — s ňou plesajú nebesá: — krv, za nás vycedená, — na veky buď uctená!

141. — 1. Každá rana Krista Pána — nech je vďačne uctená: — láska vrúca, ach

tvár mrúca — Krista Pána, milená. —
 Mojou vinou, Boží Synu. — trň Ti hlavu
 rozdiera, — pre mňa ruky v hroznú muky
 — železný klin rozviera. — 2. Nohy sväté
 klinmi spiate, — ach, pre mňa ste ranené,
 — pre mňa z boku tečú v toku — krv
 a voda: spasenie. — Rany sväté, vy bohaté
 — duše mojej poklady, — vás milujem,
 obdivujem, — večnej spásy základy. —
 3. Z hriechu moci, z pekla noci — k Bohu
 ste ma uviedly, — na vás hľadím, slzy
 cedím. — že ma hriechy zaviedly. —
 Hviezdy jasné, rany spásne, — k vám sa
 znova utiekam, — vás milujem, pozdra-
 vujem — a kríž svätý objímam. — 4. Po-
 čuj vzdychy, daj útechy, — Ježiš, naša
 milota! — Podaj ruky, zažeň muky —
 v každej chvíli života. — Ja chcem plakať,
 ťažko vzdychať — pre žalostné zblúdenie,
 — len pred súdom smy ma prúdom —
 krvi svojej v spasenie.

142. — 1. Keď Ježiša nevinného, — už
 usmrteného. — dolu s kríža složili. — telo
 v lono Matky milej, — Matky ušľachtilej,
 — s veľkým žiaľom vložili: — vidiac rany
 Jeho. — zaplakala, — v žiali srdca svojho
 — zavzdychala. — 2. Ach, môj Syn, môj
 Ježišu, — poklad verných duší, — ach, čo
 Ťa tak strýznili, — ach, ako Ťa nevin-
 ného, — Špasiteľa svojho, — prebrozne
 usmrtili! — Nemožno posúdiť — tú ukrut-
 nosť. — ktorú si podstúpil — pre ľudskú

zlost. — 3. Krása nebies prespanilá — umučená bola — v prevznešenej podobe; — oči jasné, dobrotivé, — smrťou zatvorené, — zažiarili obidve; — zmučená, ach, celá — tá krásna tvár, — čo sa krajšie skvela — jak slnka žiar. — 4. Ruky, nohy mal zranené, — prebodnuté klinmi, — Mať ich myje slzami; — ľúba telo v žiali, v bôli, — ktoré kruto bolí — usmrtili mukami. — Človeče, pre teba — toľko tých rán, — aby ťa do neba — priviedol Pán! — 5. Plačte so mnou, vy anjeli. — pre smrť Spasiteľa — pokolenia ľudského; — ľutuj, ľutuj, briešna duša, — tvoje briechy krušia — Pána umučeného; — len ty smrti Pána — si príčina, — každá Jeho rana — tvoja vina!

143. — 1. Kristus, príklad pokory, — Boh náš milostivý, — sníma naše priekory. — dušu našu živí. — Pre briešneho človeka — prišiel dolu s neba. — tak tajomne snížil sa. — obetoval seba. — 2. S plačom ovce shľadáva, — čo sa potratily, — na ramená ich dáva, — Pastier roztomilý. — Dobrý Pastier chlieb večný — dušiam svojim nechal, — za ktoré sa na križi — verne obetoval. — 3. Riekol: Vezmi svoj križ sám — a zapieraj seba, — k požívaniu dal sa nám — pod spôsobom chleba; — nemohol sa viac snížiť — pre briešneho tvora; — pod a čerpaj, briešniku, — z toho lásky mora!

144. — 1. Ktorýs' za nás trpel, — náš Vykupiteľ. — prosíme my Teba, — daj milosť s neba. — Umučením svojím — odním zlorečenie, — v ktoré sme upadli — skrz prebrešenie. — 2. Obetovaný si. — lebo sám chcel si. — Proroci hlásali, — prorokovali, — diabla že porazíš, — nad peklom zvíťazíš — a že ho nad nami — moci pozbaviš. — 3. Hoci nič nezvinil — a dlh odčinil, — pre našu zlosť a hriech — znášal trpkosti; — pre nás trpel ranv, — ľúzu opľúvaný, — aby sme. nehodní, — boli spasení. — 4. Na smrť Ťa zranili, — pohanom dali, — prútmi Ťa šľahali, — ukrižovali, — a v krvi predrahej, — z vlastných rán cedenej — šiel si na Golgotu — z lásky nesmiernej. — 5. Len Tvoja dobrota — nádej je moja. — že duši dáš milosť, — skrotíš vo mne zlosť. — Daj nám pomoc k tomu, — dušiam, ktoré tonú, — by sme Ťa tu ctili, — v nebi chválili!

145. — 1. Mária, Matka bolestná, — pod krížom stála žalostná — keď na ňom Syn umieral — |:a jej dušu ľútostivú, — zarmútenú, trpezlivú — meč bolesti prerážal.:| — 2. Jak smutná a jak strápená — bola Matka milostivá — pre Syna jediného! — |:Tak kvílila a plakala, — dobrá Matka, keď videla — muky Syna drahého!:) — 3. Kto by zaplakal nemusel, — Máriu keď by uvidel — v tom preveľkom súžení? — |:Kto by mohol bez zármutku,

pozorovať dobrú Matku. — nad Synom rozžialenú?:| — 4. Pre hriechy sveta celého — videla mrieť Ho zbitého, — do krvi zraneného. — |:Videla Ho zmučeného — Boha Syna jediného, — Spasiteľa dobrého.:| — 5. Mária. Matka milosti, — nech cítim tvoje bolesti. — by s tebou som dnes kvíliť. — |:Daj, by srdce láskou vrelo — v milovaní Krista môjho. — by som sa Mu zalúbil.:| — 6. Ráč, svätá Matka, so mnou byť. — ráč moje srdce poraniť — ranami Syna milého, — |:ktorý za nás hriešnych trpel — a na kríži v mukách upel: — daj mi čiastku múk Jeho!.:| — 7. Dajže, by s tebou zaplakal. — Ježiša svojho ľutoval. — na svete kým ostávam. — |:Tam pri kríži s Tebou chcem stáť — a v žalosti zotrúvať — s tebou vrele si žiadam.:| — 8. A keď budem raz umierať, — ráč sa nado mnou zmilovať: — Kriste môj utrápený! — |:A keď umrie moje telo, — daj, by duši dané bolo — Otca Tvojho kráľovstvo!.:|

146. — 1. Ku krížu svätému pod. kresťane, — k Ježiša presvätej srdca rane. — Pohliadni na obeť smrti kríža. — na cenu predrahou: na Ježiša! — 2. Na mieste trpkého umučenia — pros, by si hodný bol vykúpenia. — Pohliadni, Ježiš sa nakloňuje — a milosť svätú ti prisľubuje. — 3. Pozri sa, jak obeť tá krvavá — za naše spasenie sa nám dáva. — Umiera Kristus

pre tvoje zlosti: — pokánie čiň. odstúp od hriechov! — 4. Od sveta márneho oddialený — nebudeš od zlého pokúšaný. — Môžeš tu, pod týmto svätým krížom — oplakať hriechy a žiť s Ježišom. — 5. Kto by tu od zlosti neodstúpil — a cestu milosti nenastúpil? — Nuž, poďme. Ježiša nasledujme, — v trápení len v Jeho dôverujme.

147. — 1. Mária pod krížom stála, — prežalostne plakala. — keď sa na smrť Syna svojho — tak smutne dívala. — 2. Skormútená a nešťastná — hlasom plným bolesti — pre Synáčka svojho plače. — narieka, žalostí. — 3. Ach. Syn drahý, mne najmilší, — na kríži si rozpiaty, — umieraš tu v ťažkých mukách. — ranami posiaty. — 4. Žalostná je to novina. — žalostná je to chvíľa. — keď Ťa vidím rozpiateho, — nevinnosť premilá!

148. — 1. Kresťania, nariekajte. — od žiaľu zamdlievajte; — [:plač. kvíľ. srdce každého, — Ježišovi verného :] — 2. Nemá citu ľudskosti. — nezná milosrdenosti. — [:kto Kristove trpkosti — neľutuje v žalosti :] — 3. Tela Tvojho trýznenie. — rúk, nôh, hoku ranenie — [:kto vidí bez ľútosti, — pravej nemá ten čnosti :] — 4. Hľa, skaly sa pukajú. — slnko, mesiac stmievajú; — [:presmutný je svet celý, — len hriešnik je veselý :] — 5. Pokániu sa oddávajú — a hriech svoj oplakávajú; — [:hľa, pre teba Kristus Pán — vydáva sa na kríž

sám.:| — 6. Matka Jeho narieka, — tam pod krížom horeká; — |:bežme k nej a plačme s ňou, — s Matkou Sedembolestnou.:|

149. — 1. Nevinnosť premilá, — čo si učinila? — Za koho omdlievaš, — za koho umieraš — tak žalostne, — tak ľútostne? — Za koho umieraš, — za koho omdlievaš? — 2. Umiera nevinný — Syn Boží jediný, — na kríž zavesený, — celý poranený — pre hriech, zlosti, — neprávosti, — umiera nevinný — Syn Boží jediný. — 3. Trpí za nás muky, — pohliadni na ruky, — klincami ranené, — nohy prerazené; — pre hriech, zlosti, — neprávosti, — trpí veľké muky, — pohliadni na ruky. — 4. Krv z pravého boka — na spôsob potoka — krvavého tečie. — poľutuj, človeče! — Pre hriech, zlosti, — neprávosti, — ó, hriešny človeče, — krv Kristova tečie! — 5. Nakloňuje hlavu, — od trňov boľavú; — na presvätom tele — nemá miesto celé; — pre hriech, zlosti, — neprávosti — na presvätom tele — nemá miesto celé. — 6. Hriešniku nešťastný, — kresťane nevďačný, — pre tvoj hriech spáchaný — Ježiš trpí rany! — Nechaj zlosti, — neprávosti, — pre Kristovu bolesť — nechaj hriešnu neresť.

150. — 1. Matka plače, ruky spína; — ach, môj Bože premilý; — Božieho jej kati Syna — hrozne na kríž pribili. — V pre-

žalostnej tejto dobe — umrieť s Kristom si žiada: — bledne a vo veľkej mdlobe — jej dušu žiaľ preniká. — Ó bolesti, ó, žalosti — srdca tvojho čistého! — Matka, naše neprávosti — vbodly ten meč do neho. — 2. K nebu svoje pozdvihuje — oči, pláčom skalené. — slzí, kvíli, pozoruje — nohy, ruky ranené: — ruky, ktoré bozkávala. — ktoré vždy nás žehnaly. — nohy, ktoré viedavala, — k úbohým jak náhliliv. — Ó, bolesti, atď. — 3. „Žízni!“ volá umierajúc. — Matka nesmie k Synovi. — čuje, ako kati klajúc — rúhajú sa Kristovi. — Veľké kríže tiež nosíme — a bolesti trpíme, — predsa toľko neskúsime. — čo tá, s ktorou kvílime. — Ó, bolesti atď. — 4. „Otče čo si opustil ma?“ — volá Ježiš strápený, — ona cíti meč pre Syna — do jej srdca vrazený. — Vidí sa byť opustenou — od Synáčka milého. — vidí sa byť zavrhnutou — pre Neho od každého. — Ó, bolesti, atď. — 5. Koho ona s láskavosťou — v svojom lone chovala, — toho s broznou ukrutnosťou — Kalvária odňala. — Na kríži je už pribitý — drahý kvet jej nádeje. — v rukách, v nohách klinec vbitý — krvou Krista zaleje. — Ó, bolesti, atď. — 6. Jánovi je poručená, — ktorý sám je sklúčený, — jeho duša je ranená, — že je Ježiš mučený. — Ján miláček Krista Pána, — sám sa tiež skormucuje, — kto sa teda, svätá Panna. — v zármutku

potešuje? — Ó. bolesti, atď. — 7. „Otče, prijmi ducha môjho. — všetko som už dokončil!“ — boli ešte slová Jeho — prv ako by bol skončil. — K Otcovi šla duša Jeho — a Mária videla. — ako hlava zmučeného — klesá mukou omdletá. — Ó, bolesti, atď. — 8. Nemala už v sebe sily. — klesla v náruč Jánovi — a v tej hroznej ťažkej chvíli — vojaci šli k Synovi. — Srdce pikou Mu prebodli — a vytiekla krv s vodou — za svet bezbožný a podlý, — za spasenie národov. — Ó. bolesti, atď. — 9. S kríža mŕtve už složili — telo Krista zmárnene — Matke v lono položili — klincami doranené. — Mária Ho objímala — plná žiaľu. ľúlosti. — slzami Ho zalievala, — omdlievala v žalosti. — Ó. bolesti, atď. — 10. Ó hriešnici, ľútosť majme — nad svojimi vinami, — v žiali k Bohu zavolajme: — Ach, zmiluj sa nad nami! — Aby sme hriech oplakali — čo Ježiša križoval. — pevní v čnosti verne stáli. — ktorú On prikazoval. — Pre bolesti a žalosti — srdca tvojho čistého — pros. Mária, by sme prišli — do života večného.

151. — 1. Miserere, miserere, — ach, zmiluj sa nado mnou! — Skrze svoju veľkú milosť — a nesmiernu dobrotivosť — ukáž, Bože, v túto chvíľu — otcovskú tvár. ku mne milú. — Miserere, miserere, — ach, zmiluj sa nado mnou! — **2. Miserere, zbav ma zlosti. — a všetkých neprá-**

vostí, — ktoré srdce mi ranily — a svedomie poškvrnily. — Ráč mi s duše hriechy sotrieť — a jej rany liekom potrieť. — Mizerere, zbav ma zlosti — a všetkých nepravostí. — 3. Mizerere, daj milosti, — odpusť mi nepravosti! — Pamätám sa na priestupky — a na svoje hriešne skutky, — ktoré srdce moje trávia — a svedomie veľmi trápia. — Mizerere, daj milosti, — odpusť mi nepravosti. — 4. Mizerere, ó, môj Bože, — ach, ktože mi spomôže? — Ty sám, preto Ti zjavujem, — hriech svoj želiem a ľutujem, — že som hneval predobrého — Otca svojho láskavého. — Mizerere, ó, môj Bože, — ach, ktože mi spomôže? — 5. Mizerere, hľad' s výsosti — na mňa v mojej hriešnosti. — Keď ma moja mať zrodila. — už sa vo mne zlosť javila; — v celom živí hriechy množím — a rúham sa pravdám Božím. — Mizerere, hľad' s výsosti, — na mňa v mojej hriešnosti! — 6. Mizerere, veď k životu, — dúfam v Tvoju dobrotu. — Tvoje slová ma vzbudzujú — a nádeje mi sľubujú. — Ach, buď ku mne dobrotivý, — pre krv Krista milostivý. — Mizerere, veď k životu, — dúfam v Tvoju dobrotu.

152. — 1. Môj milý Ježišu, — rajská slasť pre dušu, — skrz svoje mučenie — získals' nám spasenie. — Ó, dobrý Ježišu, — mučený Ježišu, — ó, Ježišu! — 2. Neľutoval seba, — sostúpil k nám s neba. —

Ježiš, moja spása!

trpkú smrť podstúpil, — aby nás vykúpil.
 — Poslušný Ježišu. — láskavý Ježišu. —
 ó, Ježišu! — 3. Za mňa si krv potil, —
 v zármutku sa topil. — vidiac tú sveta
 zlosť — premnohú nepravosť. — Stiesnený
 Ježišu. — predobry Ježišu, — ó. Ježišu! —
 4. Hľa, už sviazaného — Ježiša milého —
 po zemi váľajú, — na posmech dávajú. —
 Sviazaný Ježišu, — môj sladký Ježišu, — ó,
 Ježišu! — 5. Dal si sa davom vliecť
 — jak biedny zločinec; — Pilát ťa odsú-
 dil, — aby ťa potupil. — Zhanený Ježišu,
 — môj milý Ježišu, — ó. Ježišu! — 6.
 K stípu priviazaný, — ukrutne šľahaný,
 — ranami pokrytý, — bol si ťažko bitý.
 — Ranený Ježišu, — môj dobrý Ježišu, —
 ó. Ježišu! — 7. Tak brozne mnoho rán —
 dostal nebeský Pán. — Ukrutne strýznený
 — už leží na zemi. — Strýznený Ježišu, —
 môj sladký Ježišu. — ó. Ježišu! — 8. Ko-
 runu trňovú, — bolesti obnovu, — do hla-
 vy vtlačili, — krvavo zranili. — Bolesťný
 Ježišu, — môj dobrý Ježišu, — ó. Ježišu!

153. — 1. Múdrošť Otca večného, —
 Boží Syn premilý, — Bohočlovek je za-
 jatý — o polnočnej chvíli. — 2. Svojimi
 opustený, — Judášom zradený — Ježiš,
 Boh Syn nevinný, — k súdu je vedený. —
 3. Pána v prvú hodinu — k Pilátovi vedú,
 — falošne Ho obvinia — z pomstivého
 jedu. — 4. Po hlave Ho šľahajú, — ruky
 Mu sväzujú, — jak už prorok povedal. —

na tvár svätú pľujú. — 5. A pri tretej hodine — „Ukrižuj!“ volajú — pred Pilátom šarlát Mu — na plecía dávajú. — 6. Na hlavu Mu korunu — z ostrých trňov tlačia. — kladú kríž na ramená — a Pán k vrchu kráča. — 7. O šiestej je pribitý — na kríž v hroznej trýzni — a žľe musí okúsiť. — keď v bolesti žízni. — 8. S lotrami je na kríži, — podobný zlosynu — a odpúšťa lotrovi — kajúcemu vinu. — 9. O deviatej hodine — Pán sa s telom lúčil. — „Otče!“ k Bohu volajúc — dušu Mu poručil. — 10. Tu vojak Mu do boka — kopiju zarýva. — zem sa chveje a slnce — tvár svoju zakrýva. — 11. A keď sa noc schýlila — s kríža sňali telo. — ktoré za nás hriešnikov — toľko vytrpelo. — 12. Ktorý za nás mučený — skončil si na kríži, — daj nám svojej milosti, — keď smrť k nám sa blíži!

154. — 1. Narieka žalostne — Matička bolesti — nad svojím Synáčkom. — Kráľovná milosti. — [;Ach, pozdravujte — úprimne ľutujte — Matičku Kristovu!;] — 2. Narieka, že Syn pnie — na kríži nevinne. — že vidí Synáčka — v poslednej hodine. — Ach, atď. — 3. Pre zlého hriešnika — ukrutne zmučený — Kristus Pán už s kríža — je mŕtvy složený. — Ach atď. — 4. Presvätú mŕtvolu, — posiatu ranami, — Matička umýva — svojimi slzami. — Ach, atď. — 5. Ó. hriešny človeče, — pre

tvoje spasenie — Matka aj so Synom —
znášajú trápenie. — Ach, atď.

155. — 1. Ó, Ježišu môj zranený, — od
rán brozne utrápený; — dušu svoju si vvdal.
— za náš život z lásky dal. — 2. Tam
ei svätú krv vylieval, — bys' nás s hrie-
chov ňou umýval; — tam je poklad slo-
žený. — môžeme byť spasení. — 3. Ty si
umrel, by som ja žil — Ty si za mňa dlhy
složil. — Ty si trpel nevinný — za nás.
naše zlé činy. — 4. Kriste, láska prevzne-
šená, — hriešnej duše drahá cena, — kiež
by mohol za Teba — tiež krv vyliat' zo
seba. — 5. Keby sto srdce v sebe nosil. —
ešte by som o viac prosil, — by som Ťa
viac miloval. — Tebe sa odsluhoval. —
6. Odstúp, odstúp, svetská márnosť. — Je-
žiš moja všetka radosť: — On je pre mňa
zranený. — na križi usmrtený. — 7. Teba
živý všade hľadám, — s Tebou umrieť ja
si žiadam. — Ježiš moje spasenie — a vše-
tko potešenie! — 8. Amen, amen, ó, môj
Pane, — daj, čo žiadam, nech sa stane: —
Ráč ma do rán svojich skryť, — by som
mohol s Tebou byť.

156. — 1. Ó, hriešnici prešfastliví, —
vám sa život otvára: — hľa, za vás už
dobrotivý — Bohočlovek umiera! — Pre-
drahý náš Vykupiteľ, — On je milý náš
Spasiteľ, — On pre nás rád umiera. — 2.
Ludstvo v raji had poranil, — zvedol k

hriechu človeka; — Boží Syn ho zas obrátil. — Jeho láska odveká. — 7a to nech je vďaka Bohu. — že k nám prišiel s neba dolu — premilený Jeho Syn. — 3. Ach, jak hrozné to mučenie. — pichá hlavu trň Krista. — veľká muka a trápenie — krutú bolesť Mu chystá; — sväté nohy, sväté ruky — trpia preukrutné muky, — hroznú bolesť doista. — 4. Výrok smrti je zrušený. — víťazstvom prespevujme, — život hriešnym je vrátený, — Bohu za to ďakujme! — Nad diablom už Pán zvíťazil, — jeho vládu hriech porazil. — Boh Otec je smierený.

157. — 1. Ó, môj Bože láskavý, — kdeže nájdem úľavy. — srdcu svojmu pokoja? — [:V tom nešťastnom, klamnom svete — len osídla. zlosti siete, — rany sa tu nezhoja.:] — 2. Kto podoprie ma v mdlobe, — balzámu dá útrobe, — kto ponúkne blaha kvet? — [:Ach, ja smutný, biedny veľmi, — obklopený nepriateľmi! — Pomoci, ach. nikde niet.:] — 3. Ó, velebný križu ty, — na ňom visí napnutý — žalostný môj Spasiteľ. — [:V skrúšenosti k Tebe kráčam, — v slzách bôľu oči máčam. — súžnych lekár, tešiteľ.:] — 4. Prevládal si pekla moc, — rozohnal si chmúrnú noc, — Pane, svetlo zblúdených! — [:Ty si dobrošť, duší krása, — Tvoja nemošť lásku hlása. — uzdrav, ukoj trápených.:] — 5. Ó, vytrhni z pút, okov — hriechu krušných otrokov.

— tiahni, tiahni ľud k sebe! — [;Dožič mieru, prúd milosti, — mannou blaha nás uhosti, — otvor jasné nám nebe!;]

158. — 1. Omša svätá, obeť smierne, čistá, — ktorá pripomína muky Krista. — Keď sa omša započína, — myslím. Ježiš trpieť že počína. — 2. Olivová hora prvá bola, — kde sa zdvihla obeť lásky, boja. — Tu sa Ježiš vrúčne modlil, — v smrtnom boji v pote, v krvi brodil. — 3. Kňaz kráča napravo k epištole. — Annáš sedí so židmi pri stole. — Už sa strojí, už sa chystá, — jak by odsúdiť mal k mukám Krista. — 4. Krista ako lotra sviazaného, — kyjami a prútmi ubytého, — vedie zástup pred Kajfáša, — haní, tupí svojho Mesiáša. — 5. Keď zaklínal Kajfáš Krista Pána. — Peter Ho zapieral až do rána; — mnohí, najmä dievka istá, — vravela mu, že je priateľ Krista. — 6. A keď kohút trikrát sa ozýva. — Kristus sa na Petra smutne díva; — Peter plače a horeká, — nad krivou prisahou on narieka. — 7. Kalich sluha Pána včul odkrýva — a chlieb obetujúc Otca vzýva: — kalich s vínom zas prikrýva. — prikrývajúc ho, ruky si umýva. — 8. Predstavuje Krista premilého, — jak Ho vyzliekajú z rúcha Jeho; — jak Ho k stípu priväzujú — a jak preukrutne Ho bičujú. — 9. Tak bol Kristus hrozne zbičovaný, — že už na Ňom byly samé rany; — predsa Pilát sa domnieva:

— nie je vinný ruky si umýva. — 10. Keď kňaz „Svätý, svätý, svätý“ vraví. — vv-
hlasuje zástup neláskavý — Krista smrti
za hodného; — „Ukrižui!“ volá a zabiť
chce Ho. — 11. K pozdvihovaniu sa kňaz
už chystá, — židia pripravujú kríž pre
Krista; — nad kalichom kňaz má ruky,
— Kristus nesie kríž svoj plný muky. —
12. Sväté telo kňaz už pozdvihuje. — Ľudu
k poklone ho ukazuje; — Pán na kríži je
rozpiaty. — medzi lotrami onie Boh náš
svätý. — 13. Nato hneď kňaz kalich po-
zdvihuje, — že je v ňom krv Krista. ozna-
muje, — ktorá sa z rân vylieva. — aby sa
ňou duša čistou stala. — 14. Účastných
nás učíň vykúpenia. — aby sme ním do-
siahli spasenia; — veriacim buď milostivý
— a v očistei dušiam ľútostivý!

159. — 1. Ó, preveľká milosť Syna Bo-
žieho — pre nás na smrť odsúdeného. —
dáva nám spasenie — a z moci diabla,
z pekla vykúpenie. — 2. Jak volali židia
Naňho pohanu; — „Nech je daný ukrižo-
vaniu. — na nás príď krv Jeho. — na na-
šich synov, trest za zmučeného!“ — 3.
Chvála Tebe, Jezu Kriste, Pane náš —
ktorý lásku na svet prinášaš — zdrav'
buď, Kriste, Pane, — Ty naša radosť, naše
zmlovanie! — 4. Ó, jak veľká bolesť Teba
preniká — a to pre mňa pre mňa, hrieš-
nika; — na kríži si skoual, — tak seba za
nás hriešnych obetoval.

160. — 1. Poďakujme Kristu Pánu —
 a vzdajme Mu slušnú česť i chválu. — On
 skrz svoje umučenie — ráčil nám dať hrie-
 chov odpustenie. — **2. Nebeský Pán poni-
 žil sa — a z Márie Panny narodil sa. —**
 Triatridsať liet pracoval — pokým sa na
 krži obetoval. — **3. Spínala hor' Matka
 ruky. — vidiať Syna, vidiať Jeho muky;**
 — Syna svojho jediného — a na drevo
 krža pribitého. — **4. Krista krv už tiekla
 svätá — z hlavy, z boku, z mnohých rán
 vyliata. — Vykúpila nás krv Jeho — z múk
 prevelkých, z ohňa pekelného. — 5. A ešte
 raz Kristus zvolal. — kým na dreve krža
 v mukách skoná — by človek si pamä-
 toval, — jak ho veľmi dobrý Boh miloval.**

161. — 1. Ó, zármutku, srdca smútku,
 — nemám slzy vydávať? — Milý Syn Bo-
 ží v skutku — má sa pochovávať. — **2. Ó,
 prebeda, Boh umiera — na krži a v bo-
 lesti. — ale tak nám vyviera — spasenie
 z milosti. — 3. Ó, človeče, tvoje zlosti —
 v muky, v smrť llo vydaly, — ktoré sa vo
 večnosti — hrozne mučiť mali. — 4. Ó,
 deň smutný deň žalostný, — deň prevel-
 kých súžení. — v ktorom Pán milostivý
 — hrozne bol mučený!**

**162. — 1. Poďteže, hriešnici. — vv
 spurní vinníci. — pristúpte sem! — Jak
 ste ma trápili. — bolestne ranili — uká-
 zať chcem. — 2. Čože som učinil, — jak**

som sa previnil? — Nevinný som. — Vy ste ma mučili, — nesmierne ranili — v úmysle zlom. — 3. Nebeským zjavením, — vznešeným učením — slúžil som vám. — Ó. ľudské stvorenia. — prehrozné trápenia — znášal váš Pán! — 4. Telo mám strápené, — do kostí ranené, — mučítie Ma. — Večne Ma sužuje, — znova Ma bičuje — ukrutnosť zlá. — 5. Potupných hanení. — posmechov, hrešení, — čul som už dosť. — Prečo Ma sužuješ, — prečo Ma križuješ? — Zanechaj zlosť! — 6. Už Ma viac nekatuj. — ale skôr poľutuj, — pozri na kríž. — Nesužuj, nebičuj, — v srdečnej pokore — ku Mne sa sblíž!

163. — 1. Plačte, ó, anjelia, — nebeskí duchovia, — slzy vylievajte, — na to sa dívajte, — čo ten svet začína. — ako Jeho vina. — jak s Bohom ukrutne — zachádzajú smutne. — 2. Judáš Ho zradzuje, — lestivo celuje, — kati. Ho sväzujú, — ukrutne sužujú, — kopú a sácajú, — rúhajú sa, smejú, — trním korunujú, — strašne ukrižujú. — 3. Baránku nevinný, — ktoré Tvoje činy — že to zaslúžily. — by Ťa tak súžili? — Ó, briešne stvorenia, — toho utrpenia — sami ste príčina, — vaša je to vina. — 4. Spomni si vždy na kríž, — na ktorom Pán Ježiš — len pre naše zlosti — zbitý je do kosti. — Ty Ho ukrižuješ, — bolesť rozmnožuješ. — preto nehreš teda, — hľadaj milosť neba.

164. — 1. Pôjdem, pôjdem, hľadať budem — milého Ježiša, až Ho nájdem. — Pokoj nedám svojmu srdcu, — hľadať Ťa, Ježiš môj, neprestanem. — Ach, jak som strápený, — veľmi zarmútený, — jak veľmi pre Teba, — Ježišu, môj Bože, — roz-túžený! — **2.** Obraz veľmi hrozný vidím, — Ježiša tu v krvi ležiaceho, — ktorý kvietkom kvitnúť dáva. — vidím Ho v zábrade trpiaceho, — k zemi skloneného, — skonávajúceho. — mučenia kalich piť -- a krvou sa potiť — pre hriešneho. — **3.** Vidím Ťa, môj dobrý Bože, — uprostred katov sviazaného — prútmi, tŕním a metlami — vidím Ťa, Ježišu, strýzneného. — Pľuvajú na Teba. — Syn Boží, hosť s neba, — Tebe sa, Bože môj, — hriešnici nehodní — posmievajú. — **4.** Kriste Pane, láska moja, — bolestne na kríži umieraš dnes — a mňa, ľudskú dušu hriešnu, — do neba, ku sebe láskavo zveš. — Ach, láska preveľká, — Ty teda človeka, — ktorý Ťa obrazil, — srdce Ti prerazil, — zachrániť chceš.

165. — 1. Pováž, ó, človeče, — smutný čas terajší, — zanechaj zlosť a hriech. — buď stále zbožnejší! — Pováž smrť Pána dobrého, — že netrpel pre iného, — pre teba, hriešneho. — **2.** V zábrade krvavý, — hľa, pot Ho zalieva, — vidiac kalich smrti, — žalostne omdlieva. — Pán mocný zeme i neba — chce všetko znášať pre

teba. — ó hriešny človeče. — 3. Pozri na Judáša — zlostného, zradného. — aký hŕf vedie on — na Krista milého. — Od toho zajať dal seba. — dal poviazať sa za teba. — On, mocný, Pán neba. — 4. Pozri, jak Ho vedú — pred Annáša zlého, — tuho sviazaného — Pána nevinného: — úderý a pohanie — pre tvoje znáša spasenie — i večné blaženie. — 5. Hľa jak Ho bičujú. — trním korunujú: — že miesta zdravého na ňom nebadajú. — krv oči a tvár zalieva. — duša verná zosmutnieva. — že je to jej vina. — 6. Hľa, ide už z mesta — na miesto popravné. — pod krížom nadjúc — pre hriechy ohavné. — že podstúpil smrť nevinný. — sú vinou tvoje zlé činy. — hriešniku prebiedny! — 7. Preto, ó hriešniku. — keď pozrieš na Pána. — spomni si, že je On — spása a ochrana. — daj sa preto na pokánie. — len tak dosiahneš spasenie. — a s Bohom smierenie.

166. — 1. Presvä'té znamenie. — pre-svätý kríž: — s vierou a s nádejou — k nemu sa blíž; — lásky Boh nevinný — na kríži pnel. — do nebies, ku sebe — priviesť ťa chcel. — Lásku láskou Mu — zbožne splať, — seba dal za teba: — čo mal viac dať? — 2. Ježiš môj, vidím Ťa — na kríži pníeť: — duša mi výčitkou — počuť začneť: — pozeráš na ľudí — rúhavý shluk: — za ľudstvo nehodné — znášaš bôľ múk. — Tvoja svätá krv — máča zem:

— Ježiš, už bez hriechu, — zbožne žiť
chcem! — 3. Lilavé pole, v ňom — belie
sa kríž, — vo vnútri mojom ie — útechy
tíš; — v zmätkoch i vo víroch — sveta a
chvíľ — pohľadom na kríž vždy — načer-
pám sil. — Ježiš, veď kríž je — lásky znak,
— krížom si odvíjal s nás — záhuby mrak.

167. — 1. Pred trón Tvoj ó, Kriste, —
my padáme, — nad Tvojím mučením —
rozjímame. — ktoré si, sostúpiať dolu
s neba, — podstúpil, ach a to nie za seba
— ale za nás. — aby si nás — vykúpil. —
dal si sa — z lásky za nás. — E v a n g e-
l i u m: 2. Z úst Tvojich my slovo — Božie
známe — ktoré nám ie v Písme zvesto-
vané. — ktoré si verejne kázal svetu. —
potvrdil na kríži skrz obetu. — Daj, pro-
síme, — nech plníme — len Tvoje — po-
solstvo — a nie iné. — K r é d o: 3. Veríme
zo srdca — naučenie. — čos' učil pre naše
vykúpenie. — Nechceme Ti robiť nové mu-
ky — ako tí, čo božské Tvoje skutky —
potupujú, — znevažujú — a Teba — tým.
Kriste — ukrižujú. — O f e r t ó r i u m: 4.
Pristúpme k oltáru — s pobožnosťou. —
vzdávajúc chválu, česť — s horlivosťou;
— prosiac by prijal Pán naše darv —
ktoré Mu skrz kňaza na oltári — podáva-
me — a skladáme — a s nimi i seba —
oddávame. — S a n k t u s: 5. Anjeli ťa
v nebi vychvaľujú. — a „Svätý, pre-
svätý!“ — prespevujú. — Aj my s nimi,

Kriste, tak spievame — a Teba za Pána
vznávame, — prosiac Ťa zas, — bys'
v tento čas — k pokániu naklonil — tu
všetkých nás. — Po pozdvihovaní:
6. Vitaj, ó, Pánovo — drahé telo, — ktoré
si na kríži — pre nás pnelo. — Vitaj, krv
nevinná Krista Pána, — z presvätých Jeho
rán vylievaná. — Buď nám, smädným, —
buď nám hladným — občerstvením, —
všetkým toho hodným. — Prijímanie:
7. Očisť nás od hriechu, — ó, Baránku, —
a tak nás čistých veď — k svojmu stánku.
— By čistým sme srdcom povždy smelo
— požívať mohli krv, Božie Telo, — by si
s nami — medzi nami — býval vždy, ver-
nými — ovečkami. — Požehnanie: 8.
Pobožne dnes Krista — oslavujme — a že
nás občerstvil, — poďakujme. — Nech Mu
je obeta naša milá — a všetkým kajúcim
milostivá. — Vyslyš, Pane, — nech sa sta-
ne, — aby sme obsiahli — zmilovanie.

168. — 1. Ó, srdce kamenné, rozpomni
sa, — na bolesť Kristovu zadívaj sa! —
Nastal čas bolesti útrpnosti, — ach, pre-
staň už páchať bezbožnosti. — Kristus veľ-
mi je mučený, — na kríži ukrutne usmr-
tený. — 2. Ku stĺpu viazaný, posmievaný,
— trňovou korunou doráňaný. — bičmi je
ubitý, obnažený. — napokon nevinne od-
súdený. — K smrti kríža, hľa, zamdletý,
— pod krížom upadá k tvrdej zemi. —
3. Prehrozná, skalnatá Kalvária, — kde

smutná deje sa história, — tys' cieľ a skonanie Krista môjho, — na kríži bolestne rozpiateho. — Ja príčina, moja vina — krv svätú cedila Boha Syna. — 4. Tys', Kriste Ježišu, môj Spasiteľ, — najvyšší si Boh, môj Vykupiteľ; — hriešnikom som veľkým, plný viny, — Ty si môj Spasiteľ, Boh jediný. — Dajže hriechov odpustenie, — zmiluj sa nado mnou, — daj spasenie. — 5. Nech Tvoje presväté umučenie — získa ni nebeské oslávenie. — Daj, by som zotrval v kajúcnosti — a Teba velebil vo večnosti; — skrze päť rán ráč dať aj nám — po smrti sa s Tebou radovať tam.

169. — 1. Rozjímajme s pokornosťou — a so všetkou pobožnosťou — o posledných Krista slovách. — ktoré v svojich veľkých mukách — s kríža, trpiac nám povedal. — prv jak dušu svoju vydal. — 2. Prvým prosí nebeského — Otca svojho láskavého, — by odpustil nepriateľom — a ukrutným mučiteľom. — lebo oni to neznajú, — s kým tak hrozne zachádzajú. — 3. Druhým slovom kajúcemu, — s pravej strany visiaceму — lotrovi dá odpustenie — a láskavé uistenie, — že s Ním bude v ten deň v raji, — tam v pokojnom, blahom kraji. — 4. Treťím svojmu miláčkovi. — apoštolovi Jánovi, — Máriu za matku dávaj, — v ochranu mu zanecháva, — za syna jej ho porúča: — tak sa s nimi Pán rozlúča. — 5. Štvrtým, keď sa slnko stmelo, —

z Ježišových úst odznelo: — „Bože, prečo si ma opustil?“ — Ježiš slabý nemal už síl, — vzýval Otca a nezúfal — v Jeho lásku pevne dúfal. — 6. Piatym krvi pozhavený, — za nás celý skrvavený. — prebolestne zvolal: „Žízňim!“ — Smäd Ho veľmi kruto trýznil. — Ale ocot, čo Mu dali, — ústa Jeho neprijaly. — 7. Šiestym slovom naplnia sa. — čo nám Sväté Písmo hlása: — Ježiš oči k nebu dvíha. — od bolesti trýzne vzdychá, — seba do rúk Otca dáva. — dušu svoju odovzdáva. — 8. Siedmym slovom pri skonaní — a už samom umieraní — hlasne volá: „Dokonané!“ — čo Mu bolo uložené. — Dokonané je spasenie. — hriešnych ľudí vykúpenie. — 9. Slová plné poučenia. — plné pre nás potešenia. — v mysli vždy nám ostávajú. — k noleniu nás vzbúdzajú. — by sme mohli šťastne umrieť. — Toho, čo nás spasil, uzrieť.

170. — 1. Rozmýšľajme dnes. — v svätom rozjímaní. — ako Pán Kristus trpel — veľké rany; — od narodenia — do ukrižovania — nemá potešenia. — 2. V záhrade najprv — prijal poľúbenie. — tým Júdáš, zradca. — židom dal znamenie: — „Koho pobozkám. — to je Kristus. verte. — toho k súdu berte.“ — 3. Ježiša vzali, — súdu odovzdali; — ľud vinnu hľadá. — Jeho smrť si žiada. — Náš nebeský Kráľ — hanu tíško znášal, — kým ľud divo jasal. — 4. V hodinu tretiu — dal Ho ľudu

Pilát: — odsúdili Ho — nevinnú krv vy-
liať. — Bičovali Ho, ukrutne Ho bili: —
tak Pán trpel milý. — 5. Hodina šiesta —
Pán šiel s krížom z mesta — a židia s Ne-
ho — svliekli rúcho Jeho; — postavili kríž,
— Krista naň rozpiali, — v smäde žľe Mu
dali.

171. — 1. Sem, dcéra sionská, — pod,
duša kresťanská, — ku krížu ku Kristu —
cestu si zvol. — Pot krvi sa valí — Kri-
sta sa zrak kalí, — k zemi On padá už —
pre mdlobu, bôľ. — Kalich umučenia —
piť má a trápenia. — Hovorí: „Duša mi —
zarútená.“ — 2. Ach, jak Ho sužujú, —
povrazní sväzujú, — metlami a prútmi —
Ho bičujú — k stĺpu priväzujú. — po tvá-
ri Ho bijú. — tóním Ho ukrutne — koru-
nújú. — „Ukrižuj!“ volali — Jeho smrť
žiadali. — hoc' na Ňom zlého nič — nevi-
deli. — 3. K stĺpu je viazaný, — ťažko zhi-
čovaný, — Jeho sväté rany — už zmodre-
ly: — kríž nesúc omdlieva — a krv Ho
zalieva. — pozrite ako sa — trasie celý.
— Tečie z rán krv čistá — pošutuj už
Krista. — ukrutnosť židovská — smrť Mu
chystá. — 4. S krížom Ho vydvihli — a
bok Mu prebodli. — Keď horkou žľou
bol — napájaný. — prosil za katanov, —
židov a pohanov. — ktorými Pán bol —
ukrižovaný. — Ach, Otče, odpusť im. —
hoci mriem trápením — nevedia, čo robia
— tým mučením. — 5. Viacej Ho netráp-

te. — viacej Ho nemuňte — svojimi hriechami. — ach, bezbožníci; — valí sa krv z boka — na spôsob potoka, — svätý mier spočívá — v Jeho líci. — Pozemské stvorenia, — pre vás tie mučenia; — smrť Krista je cena — vykúpenia.

172. — 1. Stála Matka bolestivá — veďľa kríža, ľútostivá, — [keď na ňom Syn milý pnel:] — 2. Ach, tej Matke prežalostnej. — zarmútenej a ľútostnej — [sedmorý meč v srdci tkvel:] — 3. Ach, jak smutná, sužovaná — bola Matka požehnaná — [pre Ježiša bôľneho:] — 4. Jak trúchlila a kvílila. — keď na kríži uvidela — [muky Syna milého:] — 5. Ktože by s ňou nezaplakal. — ktože by sa nenaľakal — [vidiac Matku sklúčenú?] — 6. Ktože by ju neľutoval. — keď by ju tak pozoroval — [so Synáčkom strápenú?] — 7. Pre hriech ľudu bezbožného — vidí Syna mučeného. — [krv sa leje z Jeho žíl:] — 8. Vidí, ako Syn milený — dokonáva opustený: — [dušu Bohu poručil:] — 9. Matka. plná žalosťami. — obdaruj ma milosťami, — [ach, veď s tebou nariekam:] — 10. Vždy mi srdce láskou planie, — veď sa k Tebe, Kriste, Pane, — [aj v žalostiach utiekam:] — 11. Svätá Matka, Krista rany, — ktorými bol doráňaný, — [hlboko mi v srdce vtlač:] — 12. Tvojho Syna premilého, — za nás hriešnych mučeného. — [bolesť so mnou deliť ráč:] —

13. S tebou cítim tvoju bolesť, — tým
 chcem svoju dušu povzniesť, — [:umuče-
 nie precítiť. :] — 14. S tebou, Matka bole-
 stivá, — duša moja vierou živá — [:pod
 krížom chce žalostiť. :] — 15. Kriste, keď
 zo sveta vyjdem, — nech skrz Tvoju Mat-
 ku prídem — [:do víťazstva slávneho. :] —
 16. A keď telo moje skoná, — daj, nech du-
 ša moja spozná — [:blaho žitia večného. :]

173. — 1. S pobožnosťou oslavujme —
 Ježišove bolesti, — ktoré trpel On na krí-
 ži — pre náš hriech a neresti. — To pre-
 veľká milosť Pána — za teba svoj život
 dáva, — moja duša strápená! — 2. Lutu-
 jeme, ó, Ježišu, — svoje hriechy a zlosti,
 — daj skrz svoje umučenie — nám, kajú-
 cim, milosti. — Daj, nech Tvoje sväté ra-
 ny — otvoria nám nebies brány, — Kriste,
 Bože láskavý! — E v a n g e l i u m : 3. Z po-
 daných presvätých spisov — známe sú
 nám zákony, — ktoré Ježiš divotvorný —
 hlásal vždy buz úhony; — máme skrze
 smrť vždy ctenú, — na Golgote podstúpe-
 nú, — pravosť ich potvrdenú. — K r é d o :
 4. Milostivý Spasiteľu, — verím v Tvoje
 učenie, — keď ho budem zachovávať —
 prisľúbils' mi spasenie; — mne je kríž
 Tvoj prebolestný, — a život Tvoj prepo-
 čestný — slova dôkaz posvätný. — O f e r-
 t ó r i u m : 5. Hľa, obeta lásky plná — po-
 sväcuje všetkých nás, — ktorú konal Bo-
 hočlovek, — trpiac kríža smrť za nás: —

te. — viacej Ho nemuňte — svojimi briedami, — ach, bezbožníci; — valí sa krv z boka — na spôsob potoka, — svätý mier spočíva — v Jeho líci. — Pozemské stvorenia, — pre vás tie mučenia; — smrť Krista je cena — vykúpenia.

172. — 1. Stála Matka bolestivá — veďľa kríža, ľútostivá, — [keď na ňom Syn milý pnel:] — 2. Ach, tej Matke prežalostnej. — zarmútenej a ľútostnej — [sedmorý meč v srdci tkvel:] — 3. Ach, jak smutná, sužovaná — bola Matka požehnaná — [pre Ježiša bôľneho:] — 4. Jak trúchlila a kvílila, — keď na kríži uvidela — [muky Syna milého:] — 5. Ktože by s ňou nezaplakal, — ktože by sa nenaľakal — [vidiac Matku sklúčenú?] — 6. Ktože by ju neľutoval, — keď by ju tak pozoroval — [so Synáčkom strápenú?] — 7. Pre hriech ľudu bezbožného — vidí Syna mučeného, — [krv sa leje z Jeho žíl:] — 8. Vidí, ako Syn milený — dokonáva opustený: — [dušu Bohu poručil:] — 9. Matka, plná žalosťami, — obdaruj ma milosťami, — [ach, veď s tebou nariekam:] — 10. Vždy mi srdce láskou planie, — veď sa k Tebe, Kriste, Pane, — [aj v žalostiach utiekam:] — 11. Svätá Matka, Krista rany, — ktorými bol doráňaný, — [hlboko mi v srdce vtlač:] — 12. Tvojho Syna premilého, — za nás hriešnych mučeného, — [bolesť so mnou deliť ráč:] —

13. S tebou cítim tvoju bolesť, — tým
 chcem svoju dušu povzniesť, — [:umuče-
 nie precítiť. :] — 14. S tebou, Matka bole-
 stivá, — duša moja vierou živá — [:pod
 krížom chce žalostiť. :] — 15. Kriste, keď
 zo sveta vyjdem, — nech skrz Tvoju Mat-
 ku prídem — [:do víťazstva slávneho. :] —
 16. A keď telo moje skoná, — daj, nech du-
 ša moja spozná — [:blaho žitia večného. :]

173. — 1. S pobožnosťou oslavujme —
 Ježišove bolesti, — ktoré trpel On na krí-
 ži — pre náš hriech a neresti. — To pre-
 veľká milosť Pána — za teba svoj život
 dáva, — moja duša strápená! — 2. Lutu-
 jeme, ó, Ježišu, — svoje hriechy a zlosti,
 — daj skrz svoje umučenie — nám, kajú-
 cim, milosti. — Daj, nech Tvoje sväté ra-
 ny — otvoria nám nebies brány, — Kriste,
 Bože láskavý! — E v a n g e l i u m : 3. Z po-
 daných presvätých spisov — známe sú
 nám zákony, — ktoré Ježiš divotvorný —
 hlásal vždy buz úhony; — máme skrze
 smrť vždy ctenú, — na Golgote podstúpe-
 nú, — pravosť ich potvrdenú. — K r é d o :
 4. Milostivý Spasiteľu, — verím v Tvoje
 učenie, — keď ho budem zachovávať —
 prisľúbils' mi spasenie; — mne je kríž
 Tvoj prebolestný, — a život Tvoj prepo-
 čestný — slova dôkaz posvätný. — O f e r-
 t ó r i u m : 5. Hľa, obeta lásky plná — po-
 sväcuje všetkých nás, — ktorú konal Bo-
 hočlovek, — trpiac kríža smrť za nás: —

duše naše by vykúpil, — smrťou svojou diabla zhubil, — preto s neba sostúpil. — **S a n k t u s: 6.** Nech znie srdce i jazyk náš: — Svätý si, ó, Ježišu! — Tys' lekárom najslávnejším, — uzdravuješ mi dušu. — Daj, nech čnostiam sa oddáme, — neprávostiam vyhýbame, — večnú slávu dúfame.

174. — 1. Srdce puká od žalosti — pre smrť Krista drahého, — keď Ho vidím v útrpnosti — katmi strašne zbitého. — Svoje ruky rozťahuje, — hriešnikov chce objímať, — hriešne duše poľutuje, — chce ich k sebe privíňať. — **2.** Ježiš, Boží Syn nevinný, — znáša pro nás bolesti. — Čo ty, človek plný viny, — počneš v svojej hriešnosti, — keď raz budeš prinútený — ísť so sveta biedneho — a keď budeš opustený — od priateľstva všetkého? — **3.** Jak sa budeš vyhovárať, — keď na súde budeš stáť, — až ti bude Boh dovrávať, — že si Ho ty nechcel znáť? — Tam nijaké pretváranie — nebude mať platnosti, — nenájdeš tam zmilovanie, — kde Boh súdi v prísnosti. — **4.** Ježišu náš, Kriste Pane, — skrze Tvoje mučenie, — ach, odpusť nám, keď nastane — nám posledné lúčenie. — Do Tvojich rán sa skrývame, — Spasiteľu, Kriste náš, — daj, nech v nebi požívame — radosti, čo pre nás máš.

175. — 1. Tvoje muky ospevujem, — útrpnosti dar venujem, — Ty, Baránku nevinný, — ktorý snímaš zlé činy. — Ježiš,

svojich múk trpkosti — vlej do srdca hlbokosti. — nech sú Tvoje bolesti — pri smrti mine k radosti. — 2. Tys' spasenie nám hriešnikom. — stal sa naším prostredníkom, — keď krvou zaronený — modlil si sa zomdlený. — Ježiš, atď. — 3. Ó, Ježišu, moja vina — smrti Tvojej je príčina; — korunoval, bičoval — ja som Ťa ukrižoval. — Ježiš, atď. — 4. Sviazali Ťa, kruto bili, — pohanili a trápili; — hľadiš na ich zločiny, — Ty, Baránok nevinný. — Ježiš, atď. — 5. Skrvavený si už celý, — šarlátom Ťa priodeli, — krvou pozalievany, — hrozne si zbičovaný. — Ježiš, atď. — 6. Potupený mnohou hanou — od židov a od pohanov, — ovenčený trňami, — posiaty si ranami. — Ježiš, atď. — 7. Vidím, jak si zoslabnutý, — zmučili Ťa kati krutí; — prebolestne skonávaš, — Otcovi sa oddávaš. — Ježiš, atď.

176. — 1. Umučenie drahého — Pána Jezu Krista. — jak ho spísal svätý muž. — Ján evanjelista. — 2. Ježiš Kristus, Boh-človek, — múdrosť Otca svojho, — mnohé muky vytrpel — pre hriech sveta zlého. — 3. Idúc k Jeruzalemu — ľud Mu slávu volal, — spieval Mu tam „Hosanna!“, — ako kráľa vítal. — 4. Ježiš vedel, že ten ľud, — ktorý Ho dnes slávi, — premení sa o tri dni — v krvilačné davy. — 5. Pilát nechce súhlasiť — so žiadosťou židov; — kričia: „Na nás krv Jeho — a na našich

synov!“ — 6. Odsúdený, zmučený — kráča s krížom z mesta. — Aká hrozná potupa, — aká smutná cesta! — 7. Pod krížom tam plakala — Jeho Matka milá, — keď už smutná nastala — rozlúčenia chvíľa. — 8. Kriste, skrze kríž a smrť — otvorils' nám nebe, — cestu spásy ukázals', — ráč nás prijať k sebe!

177. — 1. Už som dosť pracoval pre teba, hriešniku, — za triatridsať liet, ó, Môj protivníku. — Pôjdem, pôjdem do Jeruzalema, — kde Ma ukrižuje to židovské plemä. — 2. Nebudem viac učiť, prestanem už kázať, — tým židom bezbožným sväté slovo hlásať; — už je darmo, len vy so mnou počte, — učeníci Moji, večeradlo strojte. — 3. S vami tu ešte raz za stôl sa posadím, — chlieb v telo svoje dnes víno v krv premením: — na pamiatku svojho umučenia — smrť podstúpim musím pre cenu spasenia. — 4. Kam sa mám obrátiť? Judáš Ma už zrádza, — Môj vlastný učeník židov na Mňa zvádza. — Tí Ma nájdú v záhrade sa modliť — a krvou pre sveta spasenie sa potiať. — 5. Vtedy, keď Judáša ústa Ma bozkaly, — zástupy židovské ruky Mi sviazaly. — Povrazmi ma ukrutne sväzujú, — necitne strkajú, na zem Ma shadzujú. — 6. Ach, na smrť vydali už Syna Božieho, — plač, duša kresťanská, pre Pána dobrého! — Sväté nohy už pod Ním klesajú — a keď nemôže vstať, židia Ho

šácajú. — 7. V tento čas, kresťania, konajme pokánie, — môžeme obsiahnuť Božie zmilovanie. — Umri s Kristom, opusť zlé žiadosti, — dočkáš sa vzkriesenia i nebies radosti.

KU KRÍŽOVEJ CESTE

Smutná doba pôstna — volá Ťa, kresťane, — aby si sa díval — na muky Kristove; — napravíš chce, — čo diabol pohubil. — keď Adama Evu — ku hriechu povzbudil.

178. — 1. Čo stanica prvá — tu vyobrazuje? — Ježiša milého — tebe ukazuje; — ortiel smrti — On berie na seba, — by od večnej smrti — vyslobodil teba. — 2. Keď ortiel vydali, — hneď vzali Ježiša, — ktorý jak baránok — muky znášal kríža. — Na zranené — rameno kríž dali, — na ceste žoldnieri — Ním postrkovali. — 3. Pre krviprelatie — celým telom vädol — na smrť unavený — ťažko na zem padol; — leží Kristus — pod krížom zomdlený, — bys' bol v predsavzatiach — svojich posilnený. — 4. Nato sa s Ježišom — Mária stretala, — nad Jeho trápením — žalostne plakala. — Kto by nemal — s Máriou zaplakať, — Syna i Matičku — spolu poľutovať? — 5. Keď videli židia — Krista zomdleného — po mnohom mučení — už unaveného, — že nevládze už viac — kríž svoj uvliecť. — Šimona nútili, —

by pomáhal kríž niesť. — 6. Vidiac Veronika — Krista krvavého, — ručník s hlavy sňala — utrieť Mu tvár Jeho, — ktorý jej Pán — zas nazpät podáva — a doň tvár vtlačenú — odmenou jej dáva. — 7. Keď do brány prišiel, — upadol tam znovu; — posmieva sa zlý svet — v prachu ležiace-mu. — Ten pád Krista — pýcha spôsobila, — tá Ho neľútostne — na zem povalila. — 8. Za bránou s Ježišom — ženy sa stretaly, — nad mukami Jeho — prehorko plakaly. — vidiac Jeho — krvou sfarbeného, — od katov ukrutných — na smrť vedeného. — 9. K hore Kalvárii — keď sa priblížili, — už viacej Pán Ježiš — v sebe nemal sily: — po tretí raz — tu padol zomdlený, — tým najbolestnejším — pádom dorazený. — 10. Keď prišli na horu, — na Krista hneď siahli — a s tela Mu odev — razom dolu stiahli; — všetky Jeho — rany obnovili — a vyzlečeného — žľcou napájali. — 11. Krista strápeného — na kríž položili, — ruky Mu a nohy — klin-cami pribili. — Ach, akú to — preukrutnú bolesť — ó, človeče musel — Kristus pre tvoj hriech niesť. — 12. A potom do výšky — kríž s Ježišom zdvihli, — až pre veľkú farchu — pukaly v Ňom žily; — tak roz-piaty — visel tri hodiny — nebeského Otca — Syn milý, jediný. — 13. Mŕtveho Ježiša — už s kríža složili, — do lona bolestnej — Matky položili; — ó, aký žal

jej srdce cítilo, — pováž, keď ľúbala —
 Syna mŕtve telo. — 14. Napokon Ježiša —
 vložili do hrobu: — tu pováž si, duša, —
 pováž v túto dobu: — k čomu ťa smrť —
 Kristova vzbudzuje — k čomu obeť Jeho
 — teba zaväzuje.

Skončila sa cesta — ku spaseniu sveta,
 — Syn Boží ju konal — by ľudstvo zachoval —
 od večného — ohňa pekelného; —
 vďaku čaká vrelú — od sveta celého.

179. — 1. Kresfania, sem pospiechajte,
 — nad mukami rozjímajte, — ktoré za nás
 trpel Pán, — aby svojím umučením — a
 bolestným usmrtením — vykúpenie získal
 nám. — 2. Ach, Baránka nevinného, —
 vernej lásky k nám plného, — na smrť
 kríža žiadajú. — Pilát výrok vyslovuje. —
 lebo židov sa strachuje. — keď „Nech
 umrie!“ volajú. — 3. Už Kráľ slávy. Kristus
 Ježiš, — na ramená berie svoj kríž —
 bez slovíčka trpkého, — aby dlhy naše
 splatil — a našiel, čo v raji stratil —
 hriech človeka biedneho. — 4. Ježiš cestou
 vysilený, — ťažkým krížom obťažovaný —
 na zem padá v slabosti; — a predsa v tej
 smutnej dobe — nemá nikto k Jeho mdlo-
 be — v srdci svojom ľútosti. — 5. Ježiš
 s krížom znova vstupáva. — a hľa, s Matkou
 sa stretáva, — zaronenou slzami; — ó, dve
 srdcia, tie bez viny, — boly vtedy žalo-
 stnými — preniknuté pocitmi! — 6. Vždy
 viac slabnú sily tela — nebeského Spasi-

teľa, — už kríž uniesť nemôže: — Šimon
 k Nemu pristupuje, — ochotne sa podvo-
 ľuje, — že Mu kríž niesť pomôže. — 7.
 Tvár Kristova zapotená, — krvou svätou
 zaronená, — na ľud krutý pozerá. — Ve-
 ronika šatkou bielou, — s útrpnosťou,
 láskou vrelou, — tvár Kristovu utiera. —
 8. Po druhý raz už Ježiša — k zemi tlačí
 ťarcha kríža, — na zem padá zomdlený,
 — slzou Jeho zrak sa kalí — a z Jeho rán
 krv sa valí, — ach, celý je strápený. —
 9. Ježiš zasa sily sbiera, — vstáva s krí-
 žom a pozerá — na ženy plačúce: — „Nad
 Mojimi bolesťami — neplačte, lež nad svo-
 jimi — synmi slzte kajúcne!“ — 10. Pozba-
 vený všetkej sily. — po tretí raz Ježiš mi-
 lý — k zemi klesá skalnatej, — hľa, člo-
 veče, naše zlosti — bremenom sú tej ťaž-
 kosti, — vinou krvi vyliatej. — 11. Už sa
 cesta dokonáva, — nová muka zas nastáva,
 — keď Mu rúcho svliekajú, — lebo s hroz-
 nou ukrutnosťou — a katanskou násilno-
 sťou — zaschlé rany trhajú. — 12. Ježiš
 z rúcha vyzlečený — a na kríži rozostrený
 — ťažké muky skusuje; — Jeho ruky, no-
 hy Jeho, — Baránka, ach, nevinného. —
 rana klincov katuje. — 13. Ach, už je Pán
 sveta, života, — plný bôľu, krvi, bitia, — na
 kríži povýšený; — Otcu ducha odovzdáva,
 — tak svoj úrad dokonáva, — aby svet bol
 spasený. — 14. Ježišovo sväté telo, — čo
 za nás na kríži pnelo, — s kríža dolu skla-

dajú, — v Máriino sväté lono, — kde spočinúť malo ono — so žiaľom ho vkladajú. — 15. Vykúpenie dokonané, — telo Krista pochované — v novom skalnom hrobe je: — ale v hrobe neostalo, — na tretí deň slávne vstalo — a jak slnko sa skveje. — 16. Ó, Ježišu milostivý, — by sme boli večne živí, — smrť si za nás podstúpil: — daj, by plní povďačnosti — kráčali sme cestou čnosti, — lebo si nás vykúpil.

PO KRÍŽOVEJ CESTE

180. — 1. Ó hlava ubolená, — ranami pokrytá; — ó, božská hlava, trnám — tak strašne obvitá; — ó, hlava, hodná úcty — a venca iného, — buď slzou pozdravená — i od mňa hriešneho. — 2. Tvár Tvoja krásna zbledla — i ústa v žalosti — a celá krása zvädla — v smrteľnej úzkosti; — no, Tvoja trpezlivosť — zrie z Tvojho pohľadu. — Ty hriešnikov chceš blažiť, — dať im milosť svätú. — 3. Ach, Pane, čo všetko si — Ty trpel na zemi, — to všetko som zavinil — ja, hriešnik neverný. — Všetko to zaslúžil som — ja hriechmi svojimi. — Ó, Kriste milosrdný, — mne sotri zločiny. — 4. Pod krížom, Pane, chcem stáť — vždy v duchu pokory — a srdce moje k Tebe — tak láskou zahorí, — Ťa nikdy neopustí — a v smrti hodine — sa s vierou pevnou k Tebe — na veky privi-

nie. — 5. Zo srdca Tebe vzdávam, — ó, Kriste Ježišu, — za bôle smrti horkej, — povďačnosť najhlbšiu. — Daj, by som Tebe verným — bol stále v živote, — kým duša z môjho tela — do neba nevôjde.

KU KRÍŽOVEJ CESTE

181. — 1. Rozjímať o umučení — do chrámu sa soberme, — veď Boh toto tak si cení, — ako v Jeruzaleme. — 2. Podlý Pilát výrok smrti — nad Ježišom vynáša: — koľko ráz hriech čnosti škrtí — v krutých rukách Judáša! — 3. Strhli k ranám prischlý šarlát, — vlastné rúcho dali Mu: — veď Ho s krížom každý mal znať, — hoc' tvár nezrie nevinnú. — 4. Krv z rán siakne, keď len hne sa: — Ježiš slabne, padá v prach, — Ten, čo svety stvoril, klesá, — bys' ty obstál v nehodách. — 5. A tu uzrie svoju Matku. — Ó, jak smutné stretnutie! — Že ty nectíš matku svoju. — za to trpí muky tie. — 6. Ký div, že Mu klesly sily. — že ich zlomil toľký trest: — Židia teda prinútili — Šimona kríž pomôcť niesť. — 7. S tvári šatkou Veronika — utiera Mu krv a znoj, — krvou, čo do šatky vnikla, — nakreslil Pán obraz svoj. — 8. A keď došiel k mestskej bráne, — Ježiš padol druhý raz. — Tvoj hriech vždy Mu sily láme, — i keby ťa žehnal zas. — 9. Za bránou žien zástup celý — plače v smutnom záchvate. — Nie Mňa. vraví

Kristus, — deti svoje oplakávajú. — 10. A v tom veľkom umučení — jak vosk v ohni mäkne sval, — padá Ježiš premilený. — kat Ho kope, aby vstal. — 11. Pozri, ako na Golgote, — driapu šaty s Ježiša: — Smilstvo páchaš osamote? — Moc ťa stresce najvyššia. — 12. Klin, čo trhá kosti, svaly, — tupo vbíja kladivo, — rany špejú, krv sa valí, — ľudom v srdci je cli-vo. — 13. A včul' zdvihnú s Ním kríž hore. — rany sa Mu otvoria: — krv kríž farbí. jak svit zore, — v sberbe hnev. zlosť zahoria. — 14. Skonal. S kríža sňali telo, — dali Matke do lona. — Nezhreje ho, zmeravelo, — hoc' vrele ho objíma. — 15. Neberte mi Syna z lona, — nedávajte do hrobu! — Hrobu patrí ten, kto skoná. — Zastav, Matka, žalobu! — 16. Kto za spásu svojich bratov — všetko. čo má, venuje, — tomu Pán Boh žiarou zlatou — v nebi miesto daruje.

NA KVETNÚ NEDEĽU

182. — 1. Ježiš Kristus slávne vchádza — na oslici do mesta, — jasavo Ho ľud sprevádza, — preradosná to cesta. — Ví-tajú Ho slávospevmi. — ozdobení palma-mi, — kade idú, všade kladú — rúcho Je-mu pred nohy. — [„Hosana Synovi Dá-vida!“ — volajú, ako Ho uvidia. — „Ho-sana!“ aj my dnes spievajme, — „Hosa-na!“ Kristovi voláme.:]

183. — 1. Kráľ neba, zeme — na oslici kráča — k Jeruzalemu, — jak to Písma značia. — Šli Mu naproti — s úctivosťou všetkou — a s láskou veľkou. — **2. Vítali slávne** — vladára a kráľa, — spievaním krásnym — oslávili Pána: — Blahoslavený, — ktorý kráčaš k bráne, — láskavý Pane! — **3. Niektorí z ľudu** — hádzali Mu palmy — a pred Ním v úcte — na kolená padli, — stlali pod nohy — rúcha Mu na cestu, — keď išiel k mestu. — **4. Dieťatkú malé** — ratolesti niesli — a v chráme Božom — vítajúc Ho. riekly: — Iste tento je, — ktorý na zem stúpil, — by ľud vykúpil. — **5. Poddané sa Mu** — zástupy a tróny, — na slávu sa Mu — zem a nebo kloní. — Všetci jasali: — „Hosana Ti, sláva!“ — Vítali Pána. — **6. Neboj sa už viac**, — ty sionská dcéra, — diabolskú chytrosť — premohla už viera. — Kráľa príšlého — na oslici, vítaš. — jak v Písme čítaš. — **7. Velebnosť svätú** — pozdravuje zástup, — na ktorú v raji — Pán Boh dal nám prísľub, — že sa zjaví nám — a tak sa k nám sníži: — umrie na kríži.

184. — 1. Kriste, Kráľu, Tebe znejú — našej piesne pochvaly, — Tebe hlasy pacholiatok — „Hosana!“ dnes spievaly. — **2. Teba Kráľom** svojim zveme, — Dávidov Syn vznešený, — k nám prichádzaš v mene Pána, — Kriste, Kráľu slávený! — **3. Teba slávi s citom vďakov** — v nebi svä-

tých duchov sbor — i zástupy smrteľníkov — a na svete každý tvor. — 4. Židia v cestu stlali palmy — pri tom Tvojom príchode, — my spievame úcty žalmy — v tomto svojom sprievode. — 5. Oni Ti tam slávu vzdali, — keď si k mestu pospíchal, — my Ťa ctíme piesňou chvály, — veď si náš Boh, večný Kráľ. — 6. Prijímal si milo chválu, — milo prijmi i náš hlas, — milostivý, dobrý Kráľu, — daj nám milosť a nás spas!

NA ZELENÝ ŠTVRTOK

185. — 1. K večeri sa sblížujte, — ó, kresťania, s pobožnosťou; — k oltáru pristupujte, — zve vás Ježiš s úprimnosťou — [:k stolu, pri ktorom seba — dáva za pokrm s neba.:] — 2. Tak, hľa, nás Pán miloval — z nesmierneho zmilovania, — to, čo na smrť venoval, — Telo dal v dar požívania. — [:Chcel nás urobiť šťastných, — zásluh smrti účastných.:] — 3. V prevelebnej Sviatosti — z lásky veľkej kým dokonal, — prehojných On milostí — poklad svojim verným podal; — [:kto ju hodne prijíma. — slasti večné prežíva.:] — 4. Moc hodného prijímania — v láske Božej utvrdzuje, — úklad diablov rozháňa, — zlé žiadosti oslabuje; — [:napomáha v slabosti, — dodáva nám milosti.:] — 5. Podťe už s dôvernosťou, — ó, kresťania spravodliví, — priblížte sa s radosťou, —

v láske Krista, vždy horliví; — [prijmite chlieb nebeský, — pravý pokrm anjelský:] — 6. Toto je ten chlieb Boží, — ktorý dušu posilňuje — svätú milosť v nás množí, — večnú spásu udeľuje; — [pristúpte len z vrúcnosti — k tomu zdroju milosti:]

186. — 1. Prápor Kráľa slávne veje, — tajomstvo sa križa skveje; — Pán sa smrti dnes podrobil, — smrťou život nám vydobyl. — 2. Jeho bok bol prebodnutý, — vzal ten spôsob smrti krutý, — by smyl hriechy sveta zlého — krvou, vodou, vyšlou z neho. — 3. Stalo sa, čo v dávnej dobe — prorokoval Dávid zbožne: — Sám Boh, večnej slávy knieža, — vládu sveta prevzal s križa. — 4. Strom, ty krásny a žiadúci, — ty kráľ stromov nehynúci, — dostal sa ti osud blahý: — na tebe pnel poklad drahý. — 5. Dnes ti bola povesená — na ramená sveta cena; — rozpiate na tebe telo — za nás hriešnych bôľne pnelo. — 6. Vitaj, križu, nádej istá. — v tej bolestnej dobe Krista, — rozmnož svoje v nás milosti, — s hriešnych sotri neprávosti! — 7. Ó, Trojica, Božstvo večné, — chváľ Ťa nebo, zem srdečne! — Dal si slávu križu, Pane, — nech sa našou spásou stane!

NA VELKÝ PIATOK

187. — 1. Dokonané je! Smrť plesá, — Kristu svätá hlava klesá, — v mdlobách ducha vypúšťa. — Skončená je križa ces-

ta, — duch sa nesie v nebies miesta — a svet tento opúšťa. — 2. Kalvárie zem stena-
 nala — znak zármutku svojho dala, —
 triasla sa v tej hodine. — Krása, sláva
 ľudstva zhasla, — pred ktorou sa moc zla
 triasla, — v skalnom hrobe spočinie. —
 — 3. Božskou On sa skvel jasnosťou, —
 miloval svet s láskavosťou; — dobrodenia
 robil vždy. — napomáhal slabých, bied-
 nych, — očisťoval všetkých hriešnych: —
 preto skončil na kríži. — 4. Na presvätý
 kríž pozrite, — iste bôhom zakvílite, —
 Ježišovi ctiteľia! — On nás v srdci verne
 choval, — za nás život obetoval, — plače
 za Ním zem celá. — 5. Láska nebeská sko-
 nala, — zem sa triasla, pukla skala, —
 slnko stálo v temnosti. — Žitá Pán sa
 smrti poddal. — Bohu Otcu dušu oddal:
 — smútime tu v žalosti. — 6. Telo Jeho už
 presväté — priateľmi je s kríža sňaté, —
 skrvavené mučením; — drahou masťou
 pomazané. — v skalný hrob je pochované
 — s veľkým plačom, kvílením. — 7. Spo-
 čiň, Kriste náš, v tej dobe — v svojom
 tmavom, tichom hrobe, — Kriste, na smrť
 mučený! — Dosť už Tvoje drahé telo —
 bolesti, múk, rán trpelo, — by človek bol
 spasený. — 8. Podával si nám pomoci, —
 ako víťaz v tmavej noci — zmŕtvych vsta-
 neš vznešený. — Ozdobený nebies žiarou
 — svet zjavíš živou tvárou, — že si Pá-
 nom na zemi. — 9. Pane náš milý, ó, Kris-

te, — zachovaj v nás srdce čisté, — od všetkej nás zlosti chráň, — by sme zbožný život mali, — Teba vrúcne milovali: — milosti daj k tomu nám! — 10. A keď bude zas po boji, — daj, nech duch Tvoj uspokojí — duše naše žíznivé; — nech sú k Tebe uvedené, — slávou neba obdarené, — s Tebou v svätom spojive.

188. — 1. Ó, ľude môj, národe môj, — azda som ja nepriateľ tvoj, — že Ma na smrť odsudzuješ — a života pozbavuješ? — 2. Z Egypta som Ťa vyviedol, — do Kánanu Ťa priviedol, — tys' Ma vyhnal, Kráľa svojho, — z kraja, z miesta presvätého. — 3. Ja som ti dal berlu do rúk, — Mne ty za to hrozný trest múk. — Ja som ti dal hodnosť trónu — a ty z trnia Mne korunu. — 4. Ukrutne som Egypt trestal, — aby teba trápiť prestal, — tys' Mi za to zradu koval, — ukrutne si Ma bičoval. — 5. Faraón Ťa chcel obklopiť, — vojsko som mu dal potopiť, — a ty si Ma k zlej náhrade — zradil zlostne v kňazskej rade. — 6. Otvoril som ti ja more, — zdvihol vlny jak múr hore, — vodil som Ťa stípom jasným, — tys' smrť žičil krikom hlasným. — 7. Ja som teba všade vodil, — more s tebou som prebrodil, — tys' Mi v srdce piku vrazil, — vodu s krvou Mi vyrazil. — 8. Štyridsať liet som Ťa vodil, — mannu som ti s neba hodil, — dal som ti aj zem prehojnú, — a ty páchaš zradu zbojnú. —

9. Krmil som ťa živnou mannou — a napájal vodou skalnou, — tys' Mi horkú žľč podával, — keď na kríži som skonával. — 10. Proti zlému som ťa chránil, — tys' Mi celé telo ranil, — ty si octom Ma napájal, — v žízni horkú žľč podával. — 11. Ja som sa za teba modlil, — celý čas len v mukách brodil, — tys' Ma tupil, Mne sa rúhal, — všetky zlosti na Mňa luhal. — 12. Ja som horkú smrť podstúpil, — by som ťa, ľud svoj, vykúpil; — za hriechy čiň už pokánie, — večné minie ťa trestanie.

189. — 1. Umučený Kristus Pán — s kríža na svet hľadá, — krv Mu kvapká z bôľnych rán, — dušiam lásku radí; — umučený Ježiš môj, — vidíš hriešnosť moju, — chorú dušu, prosím, zhoj, — daj mi lásku svoju! — 2. Toľké muky, bolesti — trápia Krista Pána, — ľudské hriechy, neresti — Ježiša vždy rania; — každý ľutuj Ježiša, — ktorý s kríža hľadá, — Jeho oči rozlíšia — dobrých od zlých rady. — 3. Umučený Kristus Pán. — pozeráš aj na mňa. — moja ľútosť, ktorú mám, — pravá je, nie klamná; — umučenie Tvoje si — cením zbožne, verne, — hľadže na mňa. Najmilší, — žitím veď ma pevne!

NA BIELU SOBOTU

190. — 1. Pozri, biedny. ó, človeče, — z Krista Pána krv jak tečie! — !:Oplačme

Ho, — oplačme Ho, — Ježiša milého!:] —
 2. Jak je hrozne potupený — a od všetkých
 opustený. — Oplačme Ho, atď. — 3. Ach,
 človeče, spomni na to, — že si popol len
 a blato. — Oplačme Ho, atď. — 4. Božský
 zákon prestupuješ — a Bohu sa prehreš-
 uješ. — Oplačme Ho, atď. — 5. Muky zná-
 šal On pre teba. — prijatý bys' bol do ne-
 ba. — Oplačme Ho, atď. — 6. Ty zapieraš
 cesty Jeho — a držiš sa ešte zlého. —
 Oplačme Ho, atď. — 7. Svetskú márnosť
 obľubuješ. — svojho Boha nemiluješ. —
 Oplačme Ho, atď. — 8. Rozkoše a márnosť
 — užívaš na Božiu žalosť. — O-
 plačme Ho, atď. — 9. A keď hriechy ne-
 opustíš, — večné muky trpieť musíš. —
 Oplačme Ho, atď. — 10. Hľaď na rany
 Krista Pána, — ony sú do nebies brána.
 — Oplačme Ho, atď. — 11. By nás spasil,
 prišiel s neba, — hriechy sveta vzal na
 seba. — Oplačme Ho, atď.

191. — 1. O tajomstvách umučenia —
 nášho Spasiteľa — rozjímajúc, premýšľa-
 júc, — duša sa nám chvela. — Kto by slzy
 tu neronil — a pred Kristom sa neklonil,
 — veď na kríži za nás mrela — Jeho láska
 vrelá. — 2. Ty si trónil nad oblohou, —
 kade slnko pláva, — nebo a zem preplňu-
 je, — Kriste, Tvoja sláva. — Sostúpil si
 v biedu sveta. — nového si zažal svetla,
 — aby hriešne ľudstvo k nebu — nestra-
 tilo práva. — 3. Rozjímania tie bolestné, —

Kriste, prijmi vďačne, — ach, stoj pri nás, keď sa s telom — duša lúčiť začne. — Ne-daj prístup satanášu, — prijmi do rúk du-šu našu — ako Otec prijal Tvoju, — keď si umrel v mračne.

NA VELKÚ NOC

192. — 1. Pán Ježiš Kristus vstal zmŕt-vych. — Aleluja, chváľme Boha, — Boha svojho! — Aleluja, chváľme Boha, — Bo-ha svojho! — **2.** Na potechu všetkých hrieš-nych. — Aleluja, atď. — **3.** Ktorý ťažkú smrť podstúpil. — Aleluja, atď. — **4.** Aby hriešnych nás vykúpil. — Aleluja, atď. — **5.** Ku hrobu tri Márie šly. — Aleluja, atď. — **6.** Drahé masti ony niesly. — Aleluja, atď. — **7.** Anjela tam uvidely. — Aleluja, atď. — **8.** Od neho sa dozvedely. — Alelu-ja, atď. — **9.** Že Kristus Pán dnes zmŕt-tych vstal. — Aleluja, atď. — **10.** Jak pred smrťou to zvestoval. — Aleluja, atď. — **11.** Preto plesaj vo dne, v noci. — Ale-luja, atď. — **12.** Že Kristus vstal v svojej moci. — Aleluja, atď. — **13.** Všetci teda prespevujme. — Aleluja, atď. — **14.** Česť a chválu Mu vzdávajme. — Aleluja, atď.

193. — 1. Aleluja, radujme sa, — Kris-tus Ježiš zmŕt-vych vstal. — Rozpadla sa skala hrobu, — zmŕt-vych vstal dnes krá-ľov Kráľ. — Spasiteľa privítajme, — vrúc-ne vďaky vzdávajme. — Aleluja, radujme

sa, — Kristus Ježiš zmŕtvych vstal! — 2. Aleluja, chvála planie — prenesmiernej Výsosti, — Ježišovo zmŕtvychvstanie — smietlo pekiel mocnosti. — On je slávny Vykupiteľ, — milostivý Spasiteľ. — Aleluja, chvála planie — prenesmiernej Výsosti. — 3. Aleluja, z hrobu Pána — skvie sa viery vífazstvo. — ktoré Kristus zmŕtvychvstaním — vydobyl pre kresťanstvo. — To je základ viery Krista, — oslávenia doista. — Aleluja, z hrobu Pána — skvie sa viery vífazstvo. — 4. Aleluja, obeť čistá — koná sa na oltári. — Prijmi ju, ó, Bože veľký, — s ľúbeznosťou na tvári. — Daj, nech táto obeť naša — duše k nebu povznáša. — Aleluja, obeť čistá — koná sa na oltári. — 5. Aleluja, svätý Boh náš, — Teba vrúcne vzývame, — vzkriesenému zmŕtvych Kristu — „Svätý, svätý!“ spievame. — Sláva Jeho zmŕtvychvstania — hodná nášho plesania. — Aleluja, svätý Boh náš, — Teba vrúcne vzývame.

194. — 1. Ježiš Kristus, Spasiteľ náš, — smrť premohol za nás, — slávne zmŕtvych vstal, — tým zlosť prekonal. — Aleluja, aleluja, aleluja. — 2. Sám bez hriechu sa narodil, — z hriechu vyslobodil, — s Otcom smieril nás, — Vykupiteľ náš. — Aleluja, aleluja, aleluja. — 3. Oslavujme zmŕtvychvstanie — Tvoje, Kriste Pane: — česť Ti vzdávame, — vrúcne spievame. — Aleluja, aleluja, aleluja. — 4. Jezn Kriste.

Spasiteľu, — vyslyš Cirkev celú, — skrz jej vedenie — daj nám spasenie. — Aleluja, aleluja, aleluja.

195. — **1.** Kristus celý zranený, — na križi umučený, — od skonania dňa tretieho — slávne vstáva z hrobu svojho. — Aleluja, aleluja! — **2.** Dáva nám uistenie — skrze svoje vzkriesenie, — že jak On vstal, tak vstaneme — a na veky žiť budeme. — Aleluja, aleluja! — **3.** Kriste zmŕtvych vzkriesený, — by bol človek spasený, — daj, nech Tvoje zmŕtvychvstanie — privedie nás k Tebe, Pane! — Aleluja, aleluja! — **4.** Daj nám povstať z nečnosti, — z hrobu našich hriešností, — daj nám svoje požehnanie. — v nebi večné oslávenie. — Aleluja, aleluja! — **5.** V dobrom pevnú stálosť daj, — k spáse duše pomáhaj — a po tela zmŕtvychvstaní — otvorí ráč nebies brány. — Aleluja, aleluja!

196. — **K y r i e :** **1.** Pán Boh všemohúci — zmŕtvych vstal žiarou skvúci. — Kyrie eleison, — Kriste eleison! — Pobožne Mu zaspievajme, — Pána Boha vrúcne chváľme. — Ó, zdravas, Panna Mária! — **2.** Večný, mocný Pane, — obeť Ti predkladáme. — Kyrie eleison. — Kriste eleison! — Vzkrieseného Tvojho Syna — svätú obeť chleba. vína. — Ó, zdravas, Panna Mária! — **Glória:** **1.** A na zemi pokoj ľuďom, — bo zvíťazil Boh nad bludom, — brány nebies otvoril nám — Kristus Pán.

— 2. Pokoj pravý nám zvestoval, — učeníkov pozdravoval: — Pokoj svoj vám ja dnes dávam, — pokoj vám. — 3. Ó, Baránku náš nevinný, — ktorý snímaš sveta viny, — milostive shliadni na nás, — vypočuj nás! — **K r é d o:** 1. Verme v Otca najmocnejšieho, — Stvoriteľa sveta celého — i v Ježiša, Boha večného. — 2. Počatého z Ducha Svätého, — z Panny na svet narodeného, — preukrutne umučeného. — 3. Na tretí deň zmŕtvych vstalého, — Cirkvi svätú spravujúceho — a na veky osláveného.

197. — 1. Pane mocný, Pane večný, — Stvoriteľu, všetko spravujúci. — Bože, Otče dobrý, — Ty si všetkej chvály hodný — a stvorenie milujúci — 2. Všetkým ľuďom Písma velia — Spasiteľa uctiť na výsosti. — Shliadni na nás s neba, — prosíme dnes vrúcne Teba — tu, v údolí smutelnosti. — 3. Duchu Svätý, tej podstaty — ako Otec a Syn: v Božstve jednom, — Ty si naša nádej, — v duše, v srdcia svetla nalej, — poteš nás v žití prebiednom.

198. — Ó, slávny deň, s Kristom víťazom — radujme sa, veselme sa v Ňom. — Dnes je slávne vzkriesený, — Kristus, náš Pán, je oslávený, — Pána Boha chváľme: Aleluja!

199. — 1. Plesaj, všetko stvorenie, — dnes vstal zmŕtvych tvoj Pán: — prestalo už smútenie, — svätá radosť príd' k nám!

— Trápenie už prešlo, — potešenie nadišlo, — plesaj, Cirkve celá! — 2. Svätí patriarchovia, — plesajte v radosti, — verní Boží sluhovia, — vyjdite z temnosti. — To, čo ste žiadali, — šťastne ste i dočkali: — spasenie nám prišlo. — 3. Radujte sa, nebesá, — otvárajte brány, — dnes nebeský Kráľ plesá: — Kristus, vífáz slávny. — Vykúpených vedie, — plesajúcich vovedie — do večnej radosti. — 4. Ó, nebeské slniečko, — sviežže dnes jasnejšie, — krásne nebies ty očko, — hľadže dnes veselšie. — Teš sa zo vzkriesenia, — keďś trúchlilo z trápenia — Stvoriteľa svojho. — 5. Teš sa, každý tvor zeme, — teš sa zo vzkriesenia, — zemské,orské ty plemä, — vzdaj sa už kvílenia: — Víťaj Pána svojho, — zmŕtvych nám vzkrieseného, — Vífaza slávneho.

200. — 1. Priblížil sa deň radosti, — deň preveľkej veselosti, — keď Kristus Pán zmŕtvych vstáva — a prázdny hrob zanecháva. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 2. Smŕťou svojou smŕľ premáha, — moc diabľovi z rúk vymáha, — skrze svoje zmŕtvychvstanie — dokonáva vykúpenie. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 3. Preto všetci sa radujme, — celým srdcom prespevujme: — Za preveľkú lásku Pána, — nech Mu je vždy česť vzdávaná. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 4. Z hrobu starých hriechov vstaňme, — všemožne sa nových

chráňme. — Kroťme v sebe zlé žiadosti, — nezriadené náklonnosti. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 5. V čnostiach sa vždy cvičievajme, — dobré skutky konávajme, — by sme s Kristom, po vzkriesení, — tešili sa v oslávení. — Aleluja, aleluja, aleluja!

201. — 1. Raduj sa, Cirkev Kristova, — veselo prespevuj: — Pán Ježiš Kristus zmŕtvych vstal, — raduj sa duša, raduj. — [:Pre hriešne ľudské pokolenie — pri-niesol sväté vykúpenie. — Spievajme, kresťania, — Bohu: Aleluja!:] — **2. Veselá do-ba nastala,** — Ježiš v tej chvíli vstal — a podľa Písma prorokov, — tretí deň hrob zanechal. — [:Spasiteľ sveta nás potešil, — kajúce stvorenie rozhrešil. — Spievajme, kresťania, — Bohu: Aleluja!:] — **3. Raduj sa, ľudské stvorenie,** — Pán tvój smrť ob-lúpil, — od smrti dnes ňa zachránil — a z diabla rúk vykúpil. — [:Anjeli na nebi spievajú — a duše v predpeklí plesajú. — Spievajme, kresťania, — Bohu: Aleluja!:]

202. — 1. Radujte sa, ó, kresťania, — z víťazstva preslávného, — z podivného zmŕtvychvstania — Krista, Syna Božieho. — Aleluja, spievajme, — chvála buď Mu srdečná, — od stvorenia radostného — Je-mu česť nekonečná! — **2. Plesaj, nebo** i tvár zeme — i hriešnici plesajme, — plesaj, všetko sveta plemä, — všetci chválu vzdávajme. — Aleluja, spievajme — Kristu zmŕtvych vstalému. — za milosť

Mu poďakujme, — Ježišovi drahému. —
3. Ježišu, Ty Kráľ jasnosti, — ktorýś
slávne z hrobu vstal, — premohol si moc
temnosti, — spasenie si svetu dal. — Po-
máhaj nám, bezradným, — do neba, kde
kráľuješ — s Bohom Otcom, s Duchom
Svätým — a na veky panuješ.

203. — 1. Radujme sa všetci zbožne, —
úctu Bohu tu predložme, — slávme Jeho
zmŕtvychvstanie. — Aleluja! — **2.** Prosme
Ho skrz sväté rany, — bol za nás ukrižo-
vaný, — by nás z hriechov oslobodil. —
Aleluja! — **3.** On je víťaz v tejto chvíli;
— Ježiš Kristus, náš Pán milý, — Spasiteľ
a Vykupiteľ. — Aleluja! — **4.** Zvestovala
nám to žena, — kajúcnica Magdaléna, —
že Pán Ježiš z hrobu povstal. — Aleluja!

204. — 1. Spoločne sa dnes radujme, —
Spasiteľa vychvaľujme — a vesele pre-
spevujme: — Aleluja, aleluja! — **2.** Umu-
čený povstal z hrobu — a premohol pekla
zlobu; — radujme sa v túto dobu: — Ale-
luja, aleluja! — **3.** Tak zvestoval anjel
krásny, — od nebeskej žiary jasný. — že-
nám, ktoré prišli v bázni: — Aleluja, ale-
luja! — **4.** Povedal: „Už vstal Kristus Pán,
— prišiel som to oznámiť vám, — Boh
Otec ma sem vyslal sám: — Aleluja, ale-
luja!“

205. — 1. Tretieho dňa vstal — Stvori-
teľ zmŕtvych, — [naš milý Spasiteľ, —
Božský Vykupiteľ. — ktorý smrť pretrpel

— za hriešnych nás.:| — 2. Vesel sa, plesaj, — nebeská ríša. — |:družina anjelská, — sláva archanjelská. — radosť je prevelká: — zmŕtvych vstal Pán!:| — 3. Raduj sa, spievaj, — stvorenie zbožné: — |:oslávme vzkriesenie, — prišlo k nám spasenie, — prestalo trápenie — hriešnikom nám.:|

206. — 1. Utešený nám deň nastal, — v ktorý zmŕtvych Kristus Pán vstal. — Vstal On z hrobu zavčas rána. — radujme sa, ó, kresťania! — 2. Nenariekaj, Magdaléna, — Pán vstal ako zora ranná; — videla si Hospodina, — premilého Matky Syna. — 3. Kristus Pán vstal zmŕtvych smelo, — oslávené Jeho telo; — raduje sa celé nebo — a svet spieva preveselo. — 4. Dobrý Pane, náš Ježišu, — pohliadni na zbožnú ríšu: — odpusť naše veľké zlosti, — previnenia, neprávosti. — 5. Počuj naše vrúcne hlasy. — pokojnejšie daj nám časy: — Jezu Kriste, veľký Kráľu, — prijmi svojho ľudu chválu.

207. — 1. V deň vzkriesenia Jezu Krista — chváľme Pána podľa Písma. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 2. V ten deň Kráľ náš nesmrteľný — vyhral boj nad nepriateľmi. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 3. Praotcovia ožiarení — z temnosti sú vyvedení. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 4. Bránu nebies Pán otvoril: — „Poďte ku Mne“ nám hovoril. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 5. Kriste, buď nám na pomoci —

z prenesmiernej svojej moci. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 6. By, vidiac Ťa na pravici, — chválili sme Ťa v Trojici. — Aleluja, aleluja, aleluja! — 7. Aby sme tu zbožne žili, — s anjelmi sa raz tešili. — Aleluja, aleluja, aleluja!

208. — 1. Víťaz Kristus zmŕtvych vstáva: — Aleluja! — Vykúpenie dokonáva: — Aleluja, aleluja. — **2. Premáha moc nepriateľov:** — Aleluja! — Z pekla berie korisť diablov: — Aleluja, aleluja! — **3. Ženy k hrobu pospiechaly:** — Aleluja! — Aby Pána pomazaly: — Aleluja, aleluja! — **4. Ten, ktorého vy hľadáte:** — Aleluja! — Už Ho v hrobe viac nemáte: — Aleluja, aleluja!

209. — 1. Obec svoju veľkonočnú — oslavujme, kresťania, — Pán za nás dal krv nevinnú, — chváľme Ho bez prestania! — **2. Ovce našiel už Baránok** — nás, ovččky stratené; — smieri nás so svojím Otcom, — hriechy Ním sú shladené. — **3. Súboj divný viedly spolu** — život i smrť ukrutná: — Pán života mrie i vstáva, — smrť nás už viac nespútá. — **4. Povedzže nám, ó, Mária,** — čoś videla na ceste? — „Hrob som zrela oslávený, — kameň nebol na mieste. — **5. Videla som svedkov s neba,** — na kameni sedeli, — plachtu, v ktorej Pán bol v hrobe, — skladali už anjeli. — **6. Vstal Pán Kristus. nádej moja!** —

Čuj a plesaj, ó, svete! — Náhlite do Galileje, — tam Ho aj vy uzriete.“ — 7. Vieme, že Pán zmŕtvych už vstal, — Kristus náš: Aleluja! — Milostivý buď, Kráľ Kristus: — Sláva Ti, aleluja!

210. — 1. Základ Cirkvi je na skale, — nemôže byť zrušená; — trvať bude neustále — pevná, nepremožená. — Základ ten jej Pán Boh dáva, — dodáva jej stálosti: — preto ju nič nepremáha, — ani zloba temnosti. — 2. Nad smrťou už v svojej moci — Kristus slávne víťazí, — ako slnko v temnej noci, — svetlom svojím svet blaží. — Sláva, česť a ďakovanie — Tebe buď, náš Spasiteľ, — za preslávne zmŕtvychvstanie, — žes' nám vrátil pravý cieľ. — Glória: 3. Za radostné zmŕtvychvstanie, — Pane, buď pochválený! — Prv čo vyšly zory ranné. — kameň bol odvalený, — vyšiel z hrobu Pán tmavého — na prvé dňa svitanie; — dúfame i my skrz Neho — šťastné z hrobu povstanie. — Evanjelium: 4. Anjelský sbor česť nech vzdáva, — Bohu spieva chválenie. — Ježiš Kristus zmŕtvych vstáva, — zvestuje nám spasenie. — Márne vojsko opatruje — hrob a strážci Ho chránia, — Kristus Pán smrť premožuje, — strážcov hrôza rozháňa. — Krédo: 5. V Boha svojho my veríme, — všetkých ľudí pôvodcu, — vzkrieseného Syna ctíme, — ktorý rovný je Otcu; — tak aj Ducha presvätého. —

ktorý nás posväcuje. — Nech nás viera v pravdu Jeho — pevne vždy osvecuje. — Ofertórium: 6. Víťaz pekla prehrozného. — pre radostné vzkriesenie, — prijmi obeť ľudu svojho — za hriechov odpustenie, — ktorú Ti tu prinášame — a s ňou vďakov činenie, — „Aleluja!“ dnes spievame — za dobyté spasenie. — 7. S darom týmto i to málo, — ktorým v svete vládne, — čo by nás to život stálo, — srdečne Ti dávame. — Pane, prijmi do milosti, — čo sme Ti tu oddali, — daj, by sme aj vo večnosti — „Aleluja!“ spievali. — S a n k t u s : 8. Svätý, svätý Pán na nebi, — ktorý si dnes zmŕtvych vstal, — celý svet Ťa dnes velebí, — lebo si mu spásu dal. — S a n j e l s k ý m i n e b i e s h l a s m i, — ktoré znejú radosťou, — nech Ťa chváli spev náš hlasný. — obdaruj nás milosťou.

211. — 1. Žiaľ v radosť sa už premenil, — kresťania, plesajme, — po tme svetlo nastúpilo, — radostne spievajme: — Náš zmŕtvych povstal Spasiteľ, — drahý sveta Vykupiteľ, — On slávne zmŕtvych vstal, — náš Pán Boh, nebies Kráľ! — 2. Deň radosti nám už nastal, — kresťania, plesajme, — veď Kristus víťaz zmŕtvych vstal, — radostne spievajme: — Náš zmŕtvych, atď. — 3. I my z hriešnosti povstaňme, — tak Jeho víťajme — a vieru, nádej v Ňom majme, — radostne spievajme: — Náš zmŕtvych, atď. — 4. Ó, dobrotivý Pane náš,

—hlas náš k Tebe zneje,—Ty slávu i moc sveta máš, — splň duše nádeje. — Náš zmŕtvych, atď.

212. — 1. Hľa, žiarou skvie sa Kristov hrob, — premohol Víťaz peklo zlôb. — Bohu sa všetci klaňajme, — dnes Kristus Pán vstal, spievajme: Aleluja! — 2. Už nad hrobom niet kameňa, — smrť krátka pút je zbavená. — Bohu sa všetci klaňajme, — dnes Kristus Pán vstal, spievajme: Aleluja! — 3. Ó, hriešnik, myslí na večnosť, — ži bohumile, hľadaj čnosť. — Bohu sa všetci klaňajme, — dnes Kristus Pán vstal, spievajme: Aleluja!

NA NANEBEVSTÚPENIE PÁNA

213. — 1. Vstúpil Kristus Pán do neba, aleluja, — aby verným dával seba, aleluja! — 2. Nesie veniec zvíťazenia, aleluja, — premohol smrť zatratenia, aleluja! — 3. Na vstúpenie slávne Jeho, aleluja, — ospevujeme vznešeného, aleluja! — 4. Prv ako by v nebe vchádzal, aleluja, — učeníkom svojim kázal, aleluja! — 5. Aby v meste zo-trvali, aleluja, — príchod Ducha tam čakali, aleluja! — 6. On vás bude vyučovať, aleluja, — v ťažkých chvíľach potešovať, aleluja! — 7. Preto i my, keď to známe, aleluja, — Boha Otca prosiť máme, aleluja! — 8. Plameň Ducha by Svätého, aleluja, — očisťoval nás od zlého, aleluja! —

9. By sme našli slávu večnú, aleluja, —
radosť raja nekonečnú, aleluja!

214. — 1. Kristus Pán na nebe vstúpil,
— smrť i diabla keď oblúpil — a hriešni-
kov nás vykúpil. — Aleluja, aleluja! —
2. Apoštolov požehnával, — svoju moc im
odovzdával — a prísny im rozkaz dával. —
Aleluja, aleluja! — **3.** Aby sa nerozhádza-
li, — v meste svätom zotrvali, — Ducha
pravdy by čakali. — Aleluja, aleluja! —
4. Štyridsať dní po vzkriesení — je do ne-
ba povýšený, — na pravicu posadený. —
Aleluja, aleluja! — **5.** Učeníci zosmutneli,
— do neba za Ním hľadeli, — kam vstu-
povať Ho videli. — Aleluja, aleluja!

215. — 1. Pôvod blaha duševného —
Ty, Syn Boha jediného, — Ježiš, svetlo pu-
tujúcich. — potešenie milujúcich! — **2.** Ty
si kríža smrť podstúpil, — aby si nás tak
vykúpil — a nám získal život večný, —
pokoj v sláve nekonečný. — **3.** Dielo svoje
dokonávaš, — v nebeskú sa cestu dávaš
— zaviesť v božské spoločenstvo — naše
biedne človečenstvo. — **4.** Žveš za sebou
Otcov svätých, — do predpekla dávno
vzatých; — v taj už vchádza Tvoja noha,
— na pravicu Otca Boha. — **5.** Všetky du-
chov nebies sbory, — prehojné zemské
tvory — tu pred Tvojou velebnosťou —
pokľakajú s pobožnosťou. — **6.** Ó, Ty Moc-
nár zvelebený, — Kráľ do neba povýšený,
— shliadni na nás, vykúpených, — nene-

chaj nás opustených. — 7. Svätého nám Ducha pošli, — by sme v blaho raja vošli: — nech tu v čnosti sa tešíme, verne zákon Tvoj plníme.

NA SVÄTÉHO DUCHA

216. — 1. Poprosme Ducha Svätého, — Tešiteľa nám verného, — nech v Ňom žije duša naša, — nepadne v moc satanáša. — **2.** By hrešiť sme už prestali, — čnosti sväte milovali, — milosť Jeho v sebe mali — a radosťou oplývali. — **3.** Ó, dobrý Duchu presvätý, — navštív ľud svoj Ti oddaný, — príd' k nám s darmi nebeskými, — čnosťami plň nás svätými. — **4.** Ráč lásku v nás rozmnožovať, — vieru živú v nás pestovať, — daj nám hriechov odpustenie, — vo večnosti oslávenie. — **5.** Daj viery, daj pobožnosti. — sily, umu a múdrosti, — daj nám hriechov oplakanie — a vo viere zotrvanie.

217. — 1. Duchu Svätý, príd' s neba — a vydať ráč zo seba — [žiaru svetla pravého:] — Príd' k nám, príd' k nám, Duchu Svätý, — príd' k nám. Duchu presvätý. — **2.** Príd' k nám, Otče strápených, — Darca darov sľúbených, — [svetlo srdca bôľneho:] — Príd' k nám, atď. — **3.** Najvernejší Tešiteľ, — poslal Ťa nám Spasiteľ: — [Ty, sladké občerstvenie:] — Príd' k nám, atď. — **4.** V práci si poľahčenie. —

v spare si ovlaženie, — [:v plači si potešenie.:] — Príď k nám, atď. — 5. Svetlo plné radosti — naplň srdca temnosti, — [:ľudu Tebe verného.:] — Príď k nám, atď. — 6. Bez pomocnej milosti — človek žije v hriechnosti, — [:nie je v ňom nič dobrého.:] — Príď k nám, atď. — 7. Očisť duše pramene, — zavraž, čo je znavené, — [:uzdrav, čo je ranené.:] — Príď k nám, atď.

218. — 1. Duch Svätý sa dnes zjavuje — vo verných shromaždení — a ich srdcia osvecuje, — prichádza k nám v plameni; — víchor dvíha sa s prudkosťou, — preniká dom úzkosťou, — Pán zvestuje skrze divy, — že v sľuboch je pravdivý. — **Glória : 2. „Sláva!“** Otcu prespevujme — za nebeský Jeho dar, — so Synom Ho zvelebujme, — Ducha že Svätého dal: — Ducha, ktorý osvecuje, — teší a posilňuje. — Cirkev svätú vždy zastáva. — vzrast a stálosť jej dáva. — **Evangelium : 3.** Šťastní, čo Ťa uznávajú — vodcom v svojom konaní — a na Tvoj hlas pozorujú — vo svojom povolaní. — Ty bolesti uľavuješ, — smútiacich potešuješ, — pokoj dáváš skrúšenému, — silu viery slabému. — **Krédó : 4.** Boha Otca, Syna Jeho — a Ducha vyznávame, — Trojici len jediného, — vrúcne sa Mu klaňajme! — Cirkev svätú poslúchajme — a všetko to konajme, — čo nám robiť prikazuje, lebo Duch ju spravuje. — **Ofertórium : 5.** Túto obeť

chleba, vína, — za hriech ľudu krehkého, — ktorý k Tebe ruky spína — o dar Duchu Svätého, — prijmi, Otče milostivý, — očisť od neprávostí, — s neba plameň nech ohnivý — zažne lásku v nás k čnosti. — **6.** V telo a krv Syna Tvojho — premení sa tá obeť. — Na prosbu nám pošli svojho — Duchu lásky sem na svet, — aby viedol ku svätosti — a dával nám milosti, — aby sme Ťa milovali, — vôľu Tvoju konali. — **S a n k t u s :** **7.** Oslávený Zvíťaziteľ, — ktorý s Otcom prebývaš, — milostivý náš Spasiteľ, — žehnaj ľud svoj, Bože náš! — Daj nám Duchu presvätého, — Tešiteľa verného. — Tebe chválu, česť vzdávame, — „Svätý, svätý!“ spievame.

219. — **1.** Leť, prosba naša, k výšinám, — príď, Duchu Svätý, s neba k nám; — naplň nám srdcia milosťou, — ktoré si stvoril múdrosťou. — **2.** Si Tešiteľom nazvaný, — od Boha darom nám daný, — si oheň, lásky pravý zdroj, — náš Potešiteľ, náš pokoj. — **3.** Tmu smyslov ráč osvecovať — a srdcia láskou spaľovať; — daj pomoc svoju v každý čas — niesť veľkú iela slabosť v nás. — **4.** Vzdiaľ nepriateľa škodného, — daj pokoja nám svätého; — buď vodcom naším na cestách, — by nezablúdili sme v tmách. — **5.** Buď sláva Otcu večnému. — i Synu zmŕtvychvstalému; — Svätému Duchu sláva tiež. — milosť Jeho nás vždy poteš!

NA NAJSVÄTEJŠIU TROJICU

220. — 1. Ó, Trojica najsvätejšia, — ó, Jednota najdivnejšia, — daj, nech každý Ťa vyznáva, — Trojjedinému chválu vzdáva. — 2. Z rána, slnko keď vychádza, — až k večeru, keď zachádza, — každodenne Ťa sláviame, — vrelým srdcom velebíme. — 3. Tys' oheň a blesk slnečný, — vyskúmať Tvoj život večný — nevie nik: máš slávy hojnosť — a v jednote trojosobnosť. — 4. Jasné slnko na tom svete, — čo nám svieti, hreje v lete, — pre trojjedno Tvoje Božstvo, — je nejaké podobenstvo. — 5. Otče, Tys' jak blesk slnečný, — Syn je sfa by lúč Tvoj večný, — Duch Svätý je oboch plameň — až na veky vekov. Amen.

221. — 1. Najsvätejšia Trojica, jeden Bože, — nech Ťa chváli celý svet, jak len môže; — chcem Ťa vždy milovať, — večne zvelebovať. — Buď od nás vždy chválená, — Trojica nerozdielna! — 2. Bohu, Otcu, Pánovi najvyššiemu — vzdávaj chválu, stvorenie, spievaj Jemu — nebo, zem, chváľte Ho — večného, mocného! — Buď od nás, atď. — 3. Všetkých ľudí On živí, opatruje. — všetok tento svet riadi a spravuje, — nebo ozdobuje, — slnko rozsvetľuje. — Buď od nás, atď. — 4. Ježišovi ďakujeme láskavému — i Duchu česť vzdávajme presvätému; — Boh Syn nás vykúpil — a Duch k nám zostúpil. — Buď

od nás, atď. — 5. Najsvätejšia Trojica, ctíme Teba, — naše vrúcné žiadosti vyslyš s neba; — odvráť mor, hlad, vojny, — daj nám čas pokojný. — Buď od nás, atď.

222. — 1. Ó, Bože, Otče, sveta Stvoriteľa, — čuj hlas náš zbožný, vlej v nás lásku vrelú. — Nech vyznávame Trojicu presvätú, — shromaždení v chráme. — 2. Veríme, Otče, že si Ty svet stvoril, — Syn múdrosť večná, nebo nám otvoril; — Duch Svätý, verný Tešiteľ náš dobrý. — milosti udeľ mi! — 3. Trojica svätá, Bože najmocnejší, — v podstate jeden Vládca najmúdrejší. — hrej láskou srdcia vo svete vychladlé, — hrej nás, láska vrúca!

NA BOŽIE TELO

Pri omši sv.

223a — 1. Pri tejto slávnosti — s vrúcnosťou plesajme — a plní radosti — Pánovi spievajme: — [:doba prešla stará, — nastala obnova — duše, skutkov, — tak aj slova:] — 2. Konáme poslednej — večere pamiatku, — kde Kristus, jak známe, — chystal sa ku sviatku; — [:pri stole rozdával — chlieb, víno v poriadku, — jak to v Zákone — Boh kázal:] — 3. Baránka už zjedli — sviatočnom pri stole — a potom utíchli — v najväčšej pokore. — [:Jak šťastné bolo si. — Cedronské údolie, —

plné radosti a hrôzy.:] — 4. Dal sa nám za pokrm, — Telo dal nehodným. — krv svoju predrahú — za nápoj trúchlivým: — [;„Hľa, kalich spasenia“, — tak Ježiš vra-vel im, — „pite z kalicha mučenia!“:] — 5. Tú obeť preslávnu — Pán Ježiš založil — a službu jej hlavnú — len kňazom uložil, — [;by ju tí konali — a jak im naložil, — iným prijímať dávali.:] — 6. Hľa, pokrm anjelský — všetkým nám rozdáva, — skrz ten chlieb nebeský — dávny znak prestáva. — [;Tu je chlieb výborný, — ktorý dnes dostáva — núdzny sluha a pokorný.:] — 7. Ó. Bože jediný. — skloň sa k nám s výsosti — a navštív hlbiny — verných sŕdc v milosti: — [;ukáž nám tú cestu, — ktorou nám ísť sluší — k Tebe, večnému ku mestu.:]

PRI I. OLTÁRI

Pri procesii.

223b — 1. *Sacris solemniis — juncta sint gaudia — et ex praecordiis — sonent preconia; — recedant vetera, — nova sint omnia, — corda, voces et opera; — corda, corda, voces et opera.*

1. Pri tejto slávnosti — vrúcnosťou ple-sajme — a plní radosti — Pánovi spie-vajme; — doba prešla stará. — nastala obnova — duše, skutkov, tak aj slova; — duše, duše, skutkov, tak aj slova.

℣. Cibavit eos ex adipe frumenti. Alleluja.

℞. Et de petra melle saturavit eos Alleluja.

PRI II. OLTÁRI

224. — 1. Verbum supernum prodiens — nec Patris linquens dexteram, — ad opus suum exiens — venit ad vitae vesperam. — **2.** Uni trinoque Domino — sit sempiterna gloria, — qui vitam sine termino — nobis donet in patria.

1. Nebeské Slovo, ktoré si — vyšlo z Otca láskavosti. — ó, žehnaj ľud svoj. Kriste náš, — čo v Sviatosti tu prebývaš! — **2.** Buď sláva Otcu i Synu — a Duchu, im vždy rovnému, — jak je a bola pred vekmi — na zemi, tak aj na nebi!

℣. Panem coeli dedit eis. Alleluja.

℞. Panem Angelorum manducavit homo. Alleluja.

PRI III. OLTÁRI

225. — 1. Salutis humanae Sator, — Jesu, voluptas cordium, — orbis redempti conditor — et casta lux amantium, — et casta lux amantium. — **2.** Perrumpis infernum chaos, — vinctis catenas detrahis, — victor triumpho nobili — ad dexteram Patris sedes, — ad dexteram Patris sedes.

1. Ó, Pôvodca nášho blaha, — Stvoriteľ sveta celého, — Spasiteľ sveta celého, — tys' svetlo ľudu verného, — tys' svetlo ľudu verného. — 2. Buď, Bože, nám milostivý, — odpusť, čo sme previnili; — daj, by sme Teba uzreli — a v nebi sa Ti korili, — a v nebi sa Ti korili.

℣. Panem de coelo praestitisti eis. Alleluja.

℞. Omne delectamentum in se habentem. Alleluja.

PRI IV. OLTÁRI

226. — 1. Aeterne Rex altissime, — Redemptor et fidelium, — cui mors precepta detulit, — summae triumphum gloriae, — summae triumphum gloriae. — 2. Jesu, tibi sit gloria, — in coelum victor qui redis, — cum Patre et almo Spiritu — in sempiterna saecula, — in sempiterna saecula.

1. Večný náš Kráľ a Najvyšší, — Spasiteľ verných najdrahší, — Ty si premohol smrť ukrutnú — a žiješ slávou večitou, — a žiješ slávou večitou. — 2. Ježiš, Ty nebies veleba, — víťazne stúpils' do neba, — kde s Bohom Otcom panuješ — i s Duchom Svätým kráľuješ, — i s Duchom Svätým kráľuješ.

℣. Educas panem de terra. Alleluja.

℞. Et vinum laetificet cor hominis. Alleluja.

K BOŽSKÉMU SRDCU JEŽIŠOVU

227. — 1. Daruj, ó. Ježiš, srdce mne, —
chcem Teba milovať: — moje bez Tvojho
je mŕtve, — nemôže lásky mať. — Za nič
ja svoje srdce mám, — keď Ježiša svojho
nemám, — v Svätosti skrytého — a Bo-
ha živého. — 2. Ktorého more, zem celá
— nemôže obsiahnuť, — v Svätosti sa
nám ukrýva, — srdcia chce pritiahnuť. —
Pritiahni srdce aj moje — z márnosti sve-
ta ku sebe. — duše mojej pravý, — Ty
Lekár láskavý! — 3. V Oltárnej tejto Svia-
tosti — krv, telo sú živé. — Bohočloveka
vlastnosti — sú tu opravdivé. — Hoc' ne-
vidíme, veríme, — prijímame, čo si ctíme:
— Krista sväté telo — a pravú krv Jeho.
— 4. Ó, Ježišu môj, z dôvernosti — v Te-

be nádej skladám. — žiaducný božských milostí — k Tvojim nohám padám. — Si anjelov potešenie, — srdciam našim osvieženie. — duši strážca istý; — z hriechov ich očisti! — 5. Ty, Otca odblesk a svätosť — ó, Ježišu Kriste, — Ty dušiam našim si radosť, — spasenie nám isté. — Daj, by nám srdcia zranené — Tebou boli vyhojené. — Lekáru najsladší. — Ty poklad najväčší! — 6. Ó, Ježiš, Tebe v Sviatosti — vrúcne sa klaníme; — čuj naše vrele žiadosti. — ktoré tu skladáme: — Prosíme Ťa, ochraňuj nás, — odvráť mor, vojnu, hlad od nás: — daj šťastné skonanie — a večné spasenie!

228. — 1. **Nebo i zem vyhlasujte** — chválu Pána večného, — bez prestania pozdravujte — Srdce Krista milého! — [;Podme k Srdcu Ježišovmu — a klaňajme sa Jemu! — Znejte, piesne, k sláve Jeho, — Srdca Pána večného!;] — 2. Ono skôr nás milovalo. — než sme my. Ho mohli znáť; — v pokrm sladký nám sa dalo, — čo nám mohlo viacej dať? — Podme, atď. — 3. Pre všetkých je otvorené. — nikoho nevytvára, — dary v sebe uzavreté — i hriešnikom podáva. — Podme, atď. — 4. Ten, kto k Nemu sa utieka. — potešenie nachádza. — lebo z Neho vždy prevelká — radosť ducha pochádza. — Podme, atď. — 5. Srdce Jeho plápolalo — láskou k ľudstvu vždy, — od počiatku neprestalo

— platíť láskou na veky. — Poďme, atď.
 — 6. Ó, Ježiš náš najjasnejší, — prijmi naše volanie, — prijmi svojich verných duší — najvrúcnejšie oddanie! — Poďme, atď.
 — 7. Ó, Ježišu, skrz lásku svoju — krvou Srdca Božského — obmy biednu dušu moju — od všetkého hriešneho. — Poďme, atď. — 8. Plameň mocný z ohňa Tvojho — v srdci našom nech horí, — nech rozpáli ducha môjho, — rany hriechov zahojí. — Poďme, atď. — 9. Žehnaj srdce dokonalé, — daj mi silu, milosti, — chváľ Teba neustále — chcem tu i vo večnosti. — Poďme, atď. — 10. Daj, nech v nebi poznávame — slávu Tvoju u Otca, — Tebe večne sa klaníme — a spievame zo srdca: — Poďme, atď.

229. — 1. Oslavujme najsvätejšie — Srdce Ježišovo, — venujme Mu najvrúcnejšie — srdca svojho slovo: — Srdce sväté, prevznešené, — tys' prameňom milosti, — ó, buď stále velebené — tu i vo večnosti! — 2. Sedmorým, hľa, tokom z Teba — presvätá krv prúdi, — potrebný liek to s neba — pre nás, hriešnych ľudí. — Srdce sväté, atď. — 3. Otvor v boku, tá predrahá — ružoskvelá rana, — to je žriedlo lásky, blaha, — to brána do neba. — Srdce sväté, atď. — 4. Tys' potecha zarmúteným, — slabým posilnenie, — spomôženie ubiedeným, — hriešnym odpustenie. — Srdce sväté, atď. — 5. Srdce

tiché, ponížené, — všetkých Ty vzor čnosti. — duše Tebe zdôverené — vedieš k blaženosti. — Srdce sväté, atď. — 6. My sa teda s dušou, telom, — Tebe oddávame, — Teba Pánom, Spasiteľom — svojim nazývame. — Srdce sväté, atď. — 7. S Tebou Tebe my žiť chceme, — ostávaj vždy s nami — a keď žiť tu prestaneme, — spoj nás s nebesťanmi. — Srdce sväté, atď.

230. — Ó, Srdce, poklad nebeský, — Ty zbav nás všetkých nerestí; — tak túžime vždy po Tebe, — ó, veď nás k neba velebe! — 2. Že ranila Ťa kopija, — to kliatba hriechov spravila; — ó, Srdce, hrozne zranené, — len Ty si naše spasenie. — 3. Keď nepriateľ ma napadne, — chráň dušu moju, ó, Pane; — 'Tys' brána nebies jedine — pri mojej smrti hodine. — 4. Krv z Teba tokom prúdila, — by duša v nej sa umyla; — Ty veniec z trňov na hlave — si uvil pre mňa k oslave. — 5. Ó, Milosrdnosť zázračná, — nech slávi Ťa reč povďačná; — len Srdca mi Ty neodním, — nech so svätými vždy ho ctím.

231. — 1. Pozdravujme Božské Srdce, — plné lásky, plameňa! — [:Prebodnutie, krvácanie — lásku Jeho znamená:] — 2. Pred presvätým Srdcom Tvojím — prosíme Ťa úprimne: — [:daj, nech všetci bez prestania — v službe Tvojej horlíme:] — 3. Všetci chceme, žiadame si, — dokiaľ plynie život náš, — [:aby vždycky láska

Tvoja — plápolala živo v nás.:| — 4. Po skonaní, Božské Srdce, — vezmi všetkých do neba, — [:aby sme Ťa milovali. — tešili sa u Teba.:|

232. — 1. Sem srdce k Srdcu dones, — by zblásklo plameňom, — nech dotýka sa nebies — tu v speve blaženom. — [:Ó, Srdce, prameň lásky, — Ty večný Božstva chrám, — Ty život náš vždy spravuj — a udeľ nebo nám.:| — 2. Zhas náruživosť vo mne, — čo k zlu ma vábi vše, — by uctil som Ťa hodne, — ó, Srdce najmilšie! — Ó, srdce, atď. — 3. Ó, Srdce, lásky more. — smy blato mojich vín — a zdvihni zas ma hore, — mňa láskou k sebe viň. — Ó, Srdce, atď. — 4. Daj vidieť očiam mojim. — jak márnny je ten svet, — nech vždy sa toho bojím, — jak skoro musím mrieť. — Ó, Srdce, atď. — 5. Ó, Srdce, len ma schovej — do svojej rany dnu — a hneď šťastný som, aj — keď zlí ma napadnú. — Ó, Srdce, atď. — 6. Tu farcha núdze sladne — a zľahčie rameno. — tu teple srdce chladné, — necíti bremeno. — Ó, Srdce, atď. — 7. Nuž srdce moje, plesaj, — chváľ Krista blažené, — nech horia v tebe stále — očistné plamene. — Ó, Srdce, atď.

233. — 1. Tisíc ráz buď pozdravené, — Božské Srdce, neba skvost. — hľad' na srdce zarmútené, — ktoré vzdychá o milosť. — Veď i Teba prerazila — preostrá zbraň stotníka: — tak sa milosť rozmno-

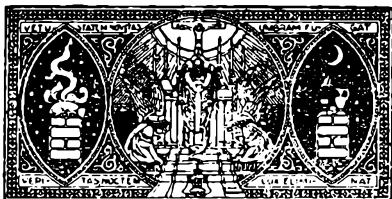
žila, — že nás všetkých preniká. — 2. Od-
tiaľ čerpaj zmilovanie, — pokolenie Evino.
— lebo Jeho krvácanie — biedy tvoje
zmenšilo. — Z rany Jeho voda i krv —
na teba vyprúdila, — aby dušu obťažnú
— od hriechov nám umyla. — 3. Keď mi
hrozí búrka istá — a žiaľ srdce soviera,
— u Božského Srdca Krista — ono znova
okrieva. — Keď ma mučí jarmo hriechu
— a Sudcu sa obávam, — v Srdci Tvojom
mám potechu, — celkom sa Mu oddávam.
— 4. Vitaj, Srdce prevcelebné, — celé mo-
je bohatstvo. — v Tebe moje srdce verné.
— v Tebe nájde vífazstvo. — Do lásky ma
svojej prijmi, — aby som len Tebe žil —
a tak obmyl svoje viny, — milosť v sebe
rozmnožil. — 5. Tebe žiť a zrieť sa viny
— túžba moja jediná, — súd Tvoj bude
milostivý, — keď mi udrie hodina. — Do
Tvojich rán vdýchnem vtedy — dušu svo-
ju úbohú, — nech do lásky večnej vletí —
a sa teší vždy v Bohu.

234. — 1. Vzdaľme chválu, česť i slávu
— Ježišovi sladkému, — ohlasujme lásku
Jeho — Srdca svetu celému. — [Ono za
nás neváhalo — bolestnú smrť podstúpil
— a tak nás od smrti večnej — milostivo
vykúpil:] — 2. V plamennom sa mori to-
pí, — čo zaiste znamená, — že v tom Srd-
ci vždy prebýva — k ľuďom láska plamen-
ná. — [Ohňom lásky chce zapáliť — srd-
cia naše studené, — aby v nich čnosť pre-

bývala — a žiadosti vznešené.:} — 3. Kríž
 Ho zdobí a trňový — veniec Ho korunuje,
 — čnosti nám ak odporúča, — ktoré naj-
 viac miluje. — [:Ó, predrahé Srdce Pána.
 — vzor tichosti, pokory, — daj, nech radi
 pretrpíme — bolesti a priekory.:} — 4. Ra-
 na Srdca Ježišovho — nebo nám otvorila
 — a volá na dušu vernú: — „Pod', nevesta
 rozmilá! — [:Boje samé máš vo svete, —
 tu je sladkosť pokoja, — tu je milo odpo-
 čívať, — tu sa rany zahoja.“:] — 5. „Potrp
 málo, bojuj stále, — sleduj Syna Božieho.
 — po krížovej ceste kráčaj — hor' do mes-
 ta svätého.“ — [:Príde doba, keď sa már-
 nosť — sveta nášho pominie — a na Srdci.
 Pána svojho — duša verná spočinie.:}

235. — 1. Znej, pieseň, hlasom lásky,
 — jej zvuky nech plynú — sŕa sladké vtá-
 čat hlasy — v nebeskú výšinu! — Kam
 blesky slnka z rána — jas, žiar roznášajú
 — zem, nebo Srdcu Pána — nech chválu
 vzdávajú! — 2. My sme nemilovali — to
 Srdce vznešené, — obrázať sa nebáli — za
 nás prerazené. — Kam blesky, atď. — 3.
 A Ono lásky ohňom — vždy ešte k nám
 horí, — milosť vždy nájde ten v Ňom, —
 kto sa Mu pokorí. — Kam blesky, atď. —
 4. Vždy ešte Jeho rana — tu je otvorená,
 — tu k životu je brána, — tu nádej bla-
 žená. — Kam blesky, atď. — 5. Ó, srdce
 lásky plné, — pokornú prosbu mám: —
 nech ma Tvoja krv smyje, — zbuduj vo

mne svoj chrám. — Kam blesky, atď. —
 6. Potom na búrnom svete — žiž budem
 v pokoji; — nech bieda trápi, hnetie, —
 láska Tvoja zhojí. — Kam blesky, atď. —
 7. Ty láskou osladiš mi — poslednú hodi-
 nu, — spojíš ma so svätými, — dáš slávnu
 otčinu. — Kam blesky, atď.

K SV. OMŠI

236. — 1. Omša sa už začína. — obeť chleba a vína, — ktorá bola Spasiteľom — ustanovená. — 2. Chváľme Boha spoločne. — prosíme všetci srdečne, — staň sa, Pane, aby sme Ťa — chválili večne. — Glória: 3. Sláva Otcu večnému. — Synu, Bohu milému, — buď podobne česť a chvála — Duchu Svätému. — 4. Sláva buď na výsosti, — Bože, Tvojej štedrosti — a nám pokoj ráč darovať — z veľkej milosti. — Evanjelium: 5. Daj, ó, Kriste, premilený. — aby sme vždy plnili, — čo Ťy kážeš a tak sa Ťi — večne korili. — Krédo: 6. V Teba, Bože, veríme — a v tom sa nemýlime, — že si Bohom trojjediným, — vždy vyznávame. — 7. Ty si náš Otec, Stvoriteľ, — Tvoj Syn je náš Spasiteľ — a

Duch Svätý milostivý — náš Posvätiťel.
 — **O f e r t ó r i u m** : 8. Prijmi, Pane, obetu,
 — ktorú kňaz Ti koná tu, — na oltári obe-
 tuje — obeť presvätú. — 9. Skrze presvä-
 tú obeť — meno Tvoje sa posväť, — aby
 Ťa vždy ospevoval — s nami celý svet.
 — **S a n k t u s** : 10. Svätý, svätý, svätý Pán,
 — najvyšší si Ty Boh sám, — svätý Bože,
 ráč byť vždycky — milostivý nám!

237. — 1. Bože, plný láskavosti, —
 shliadni na nás nehodných, — z náležitej
 pobožnosti — k omši svätej sídených. —
 Prijmi vďaky, ktoré, Pane, — z hlbín srdca
 vzdávame, — vyplň prosby prednášané,
 — keď obetu konáme. — **G l ó r i a** : 2. Sláva
 Bohu na výsosti, — Pánu sveta večnému,
 — na zemi buď mier v stálosti — ľudu
 bohabojnému. — Česť Kristovi, Baránko-
 vi, — Ježišovi drahému, — každý vďaku
 nech vysloví — Bohu Duchu Svätému. —
K r é d o : 3. Verím v Boha jediného, —
 v troch osobách mocného: — v Boha Otca,
 Syna Jeho, — tak i v Ducha Svätého. —
 Verím v Cirkvi založenie, — so svätými
 spoločnosť, — verím v zmŕtvych ja vzkrie-
 senie — a v života večnosť. — **O f e r t ó r i u m** : 4. Prijmi, Otče náš nebeský, — tú-
 to obeť, lásky dar, — ktorú skladá ľud
 kresťanský — skrze kňaza na oltár. —
 Prijmi obeť za veriacich — a daj hojnej
 milosti, — prijmi ju i za trpiacich — a
 vyved' ich k radosti. — **S a n k t u s** : 5. Svä-

tý, svätý, najsvätejší! — takto k Bohu voláme. — Zástupov Boh najmocnejší! — nábožne Mu spievame. — Požehnaný, ktorý s neba — na oltár náš stupuje — a v obeti smiernej seba — samého nám daruje.

238. — 1. Bože, svetov mocný Pane, — shliadni s výšky na svoj ľud, — ktorý v Tvojom svätom stane — modlí sa tu za svoj blud. — Vzdáva Ti tu čistú obeť — za nečistej mysle čin: — prijmi, Pane, ju i posväť, jak ju svätí Boží Syn. — **G l ó r i a :** **2.** Z prachu zeme k sláve neba — zaľeť zvučnej chvály hlas. — Vesmír i ľud. veb Boha, — ktorý stvoril svet i nás. — Trojjediný i trojvečný — Boh, najvyšší večný Pán: — Tebe buď, ó, Nekonečný, — budovaný v srdciach chrám. — **E v a n g e l i u m :** **3.** Ľudská nádej, život, spása — v Kristovi je složená, — ktorý v Písme svätom hlása — pravé cesty spasenia. — Kto vždy na nich kráča, koná, — nezblúdi, sa nestratí; — kto nepozná hlas zákona, — večná smrť ho zachváti. — **K r é d o :** **4.** Jedna je loď, ktorá vodí — ľudstvo plavbou života, — ktorá pevnú cestu brodí, — nikdy sa nestroskotá: — loď je jedna, to je viera — v pravdu Kristom zjavenú, — kto jej srdce neodpiera, — sväto kráča k spaseniu. — **O f e r t ó r i u m :** **5.** Aké dary priniesť máme, — Tebe, Bohu svätému? — Akú obeť Ti my dáme? — Dal si život každému! — Prijmi za nás svojho Syna,

— ktorý obeť vykoná, — keď pod rúškom chleba, vína — plní nádej zákona. — **6.** S Božím Synom Ti splácame — čistej lásky slušnú daň; — i srdce svojich priestor dáme, — Tebe, ktorý si náš Pán. — Bývaj večne v nás jak v stane. — v myslí, v srdci a v duši — snaha naša, — milý Pane. — by hriech Tvoj byt nerušil. — **S a n k t u s :** **7.** V jeden súzvuk naše hlasy — spája úcta veleby, — ktorou skvieš sa, Tvorca krásy, — v prírode i na nebi. — Malé tvory, veľké svety — Teba chvália, Boh svätý, — z našich úst i z tvorstva znie Ti: — Svätý, svätý, trojsvätý!

239. — 1. Bože, Tvojej velebnosti — skrúšene sa koríme, — zapáľ oheň v nás milosti, — daj, nech láskou horíme, — aby sme Ťa milovali, — ako v nebi anjeli, — obeť Ti prinášali, — hriechy svoje želeli. — **G l ó r i a :** **2.** Sláva Bohu buď na nebi, — ktorý hľadá s výsosti, — pokoj ľuďom daj na zemi, — Ježiš, plný milosti. — Snímaš hriechy sveta zlého, — nebies brány otváraš, — zveš do blaha nebeského, — ktoré svojim verným dáš. — **E v a n g e l i u m :** **3.** Božie slovo ukazuje — pravú cestu do neba, — kto ho plní, verne čuje, — tomu sa báť netreba. — Učiň, Bože, s láskavosťou, — aby sme vždy plnili — slovo Tvoje s ochotnosťou — a tak sa Ti ľúbili. — **K r é d o :** **4.** V Boha všetci my veríme, — v Otca svojho večného, —

v Stvoriteľa neba, zeme, — v Krista, Syna Božieho, — Duchom Svätým počatého, — z Panny narodeného, — pre nás na svet poslatého — i v Ducha presvätého. — **O f e r t ó r i u m** : 5. Prijmi tieto dary, Pane, — na znak vďakov činenia, — Tvojím kňazom prednášané. — ktoré sa tu premenia — v telo a krv Syna Tvojho, — jak On v pravde vyslovil, — keď zákona už nového — obetu ustanovil. — 6. Tebe, Tvorca neba, zeme, — s touto žertvou rozmilou — seba samých venujeme, — zbav nás hriechov, omylov. — Osvieť myseľ leskom svitu, — zapáľ v srdciach lásky cit, — aby sme Ťi smeli ich tu — za obetu posvätiť. — **S a n k t u s** : 7. Svätý, svätý, Boh náš svätý, — zástupov Pán nazvaný, — Otče, Synu, Duchu Svätý, — v každej dobe buď s nami. — Plnó Tvojej slávy nebe, — zem je plná jasnosti, — korí sa tu, Bože, Tebe — ľud veriaci v radosti.

240. — 1. Dietky srdca nevinného — do kostola prišli sme — uctiť Krista premilého, — Jemu zbožne spievame. — Prinášame srdcia svoje, — ktoré horia zbožnosťou, — čakajú nás žitia boje, — posilni nás milosťou. — **G l ó r i a** : 2. Bohu slávu, velebenie — chóry neba spievaly, — keď radostné narodenie — Ježiškovo hlásaly. — Aj my svojmu Ježiškovi — slávu, chválu spievame, — nevinnému Baránkovi — svoju úctu skladáme. — **E v a n g e l i u m** :

3. Tvoje slovo, Pane Kriste, — je nám cesta spasenia, — veríme len v pravdy čisté, — v slová Tvojho učenia. — Podľa Tvojej pravdy. Bože, — chceme žiť a chceme mrieť, — tak nás diabol nepremôže, — akokoľvek bude chcieť. — **K r é d o :** 4. Verím v Boha Otca, Syna, — v Boha Ducha Svätého: — zbaví ma len moja vina — raja, blaha večného. — Verím v Cirkev všeobecnú, — v tela zmŕtvych vzkriesenie, — verím tak i v slávu večnú, — v čistej duše spasenie. — **O f e r t ó r i u m :** 5. Ako dietok milovníka. — Ježiško. Ťa poznáme, — tak skrz Tvojho služobníka — obeť Ti konáme. — Na oltári chlieb na telo, — víno na krv premeníš. — vzývame Ťa, Kriste, vrelo: — pomáhaj a k nám sa sníž! — **S a n k t u s :** 6. „Svätý, svätý, najsvätejší!“ — s anjelmi tu spievajme. — Ježiš Kristus najvzácnejší, — celí sa Ti dávame. — Prijmi hlasy svojich dietok, — spievame Ti s radosťou, — k Tebe ako jarný kvietok — vinieme sa s nežnosťou.

241. — 1. Hlboko sa Ti klaniam, — Bože náš na výsosti, — na kolená v prach padáme — pred trón Tvojej svätosti: — prijmi, ktoré Ti konáme, — [ó, Bože, po-
božnosti:] — 2. Moc a múdrosť nekonečná, — ktorá všetko stvorila, — velebnosť a svätosť večná, — ktorá ľudstvo spasila: — to je láska tá srdečná, — [čo nás sem pri-
vábila:] — **G l ó r i a :** 3. Sláva Bohu na vý-

sosti, — ľudu pokoj, spasenie, — Bože, chráň nás od úzkosti, — pravé daj potešenie. — Tys' Pán mocný od večnosti, — [:Ty si naše spasenie:] — **E v a n j e l i u m :** 4. Buď nám, Pane, na pomoci. — privádzaj nás k pokániu, — milosti daj vo dne, v noci — ku každému konaniu. — Ktoríme sa Tvojej moci, — [:daj posilu žiadanú:] — **K r é d o :** 5. Verím v Boha najvyššieho, — v Syna Jeho večného, — verím v Duha presvätého, — obom v Božstve rovného. — Vieru srdca veriaceho — [:viď, keď vidíš hriešneho:] — **O f e r t ó r i u m :** 6. Otče, náš dar chleba, vína — na Tvoj oltár skladáme. — pre zásluhy svojho Syna — požehnaj ho, žiadame. — Že tu krv sa stane z vína, — [:z chleba telo, veríme:] — **S a n k t u s :** 7. Sabaoth, Pán najslávnejší, — Tebe „Svätý!“ spievame, — že si Ty sám najsvätejší, — pred svetom vyznávame. — K oslave, jak v čas terajší, — [:tak vždy vôľu nech máme:]

242. — 1. Klaniam sa Tebe, Bože, — Pánu svojmu skrúšene; — Tvoja milosť nám vymôže — nebies dary túžené. — [:Láska Tvoja nech nám zruší — všetky hriechy v našej duši, — by sme hodne pri-nášali — túto obeť pochvaly:] — Glória: 2. Sláva, vďaka nech sa chystá — Pánu Bohu na nebi, — za každý dar Srdca Krista, — daný podľa potreby. — [:Po smrti nás vnes do neba. -- by sme ďalej ctili

Teba, — Tebe vrúčne sa klaňali, — vďaky Ti tam vzdávali.:] — **K r é d o : 3.** Veríme, že v osobách troch — je Boh jeden jediný: — Otec, ktorý všetko stvoril; — Syn, čo sníma nám viny; — [: Svätý Duch nás posväcuje, — vo sviatostiach očisťuje. — V tejto viere posilni nás, — všemohúci Pane náš!:] — **O f e r t ó r i u m : 4.** Prijmi, Pane, svojho Syna, — nášho Pána obetu, — skrz ňu odpusť všetkým hriechy — a daj čnostiam rozkvetu; — [: s Božským Srdcom dať Ti chceme — svoje srdcia ponížené — za oslavu a prosenie, — za vďaky a smierenie.:] — **S a n k t u s : 5.** „Svätý, svätý!“ prespevujme, — chváľme Boha radostne, — bo sa ide vykonávať — tajomstvo to slávnostné. — [: Pod spôsobom vína, chleba — obetovať chce sám seba — Ježiš v láske svojho srdca — a tak prosíť u Otca.:]

243. — 1. Kresťania, sem spiechajte, Bohu chválu vzdávajte, — o Kristovi Ježišovi — tu rozjímajte. — **2. Telo Božie trápené,** — svätou omšou slávené, — hľa, tu sa dnes predstavuje — v naše spasenie. — **G l ó r i a : 3.** Nech je Bohu sláva, česť — anjelská tak znela zvesť: — nám na zemi pokoj daný — nech zavrátí lesť. — **E v a n g e l i u m : 4.** Bože, ráč do milosti — prijať Cirkvi žiadosti, — ktoré teraz Ti predkladá — Tvoj kňaz z vrúcnosti. — **K r é d o : 5.** V Boha, Otca večného, — v Krista, Syna milého, — veríme tak, ako

v Božstvo — Ducha Svätého. — **O f e r t ó r i u m** : 6. Prijmi, večný Otče, tu — najčistejšiu obeť, — ktorú Ježiš sám pred smrťou — zanechal svetu. — 7. Kňaz chlieb, víno predkladá — a pred Tvoju tvár skladá: — ráč požehnať tieto dary, — s nami Ťa žiada. — **S a n k t u s** : 8. „Svätý, svätý!“ spievame, — s anjelmi česť vzdávame: — Bohu, Otcu nebeskému — sa vždy klaníme.

244. — 1. K stolu Božej láskavosti — s pokorou prichádzame, — pred Ježišom v skrúsenosti — na kolená padáme, — [keď večere Pána slávnej, — lásky Jeho k svetu dávnej, — dnes pamiatku v úcte zjavnej — slávne vykonávame:] — **G l ó r i a** : 2. Tebe slávu bez skončenia, — Kriste, prespevujeme, — pre večeru tú spase-
nia — Ťeba zvelebujeme. — [Ty, nesmiernej velebnosti, — prijmi naše povďačnosti, — ktoré Tvojej láskavosti — teraz prisluhujeme:] — **K r é d o** : 3. Veríme Ťa prítomného — vo Sviatosti Oltárnej, — Boh-
človeka láskavého, — čo v pamiatke pre-
slávnej — [pod spôsobom vína, chleba — k požívaniu dávaš seba — nám, veriacim. Pane s neba, — z lásky k hriešnym nám zjavnej:] — **O f e r t ó r i u m** : 4. Oltár je, hľa, Tvoj stôl svätý, — kde Ti obetuje kňaz — chleba, vína dve podstaty, — jak si nám to kázal raz; — [obet veľkej velebnosti — ruší dávne pamätnosti. — pred

tvár Tvojej láskavosti — slávnostne pristupuje.:| — **S a n k t u s : 5.** Na veky si svätý, Bože, — neba, zeme Ty Pane, — všetko ťa len chváliť môže, — velebiť neprestajne. — |:V prevelebnnej tu Sviatosti, — v dare toľkej láskavosti, — v svojej svätej prítomnosti — skrytý byť neprestaneš.:|

245. — 1. My klaníme sa Tebe, — Bože na výsosti: — vyslyš naše v potrebe — na zemi žiadosti. — Keď my podľa zákona — obetu svätíme, — nech s tým, čo sa v nej koná, — Tebe sa vďačíme. — **G l ó r i a : 2.** Ó, Bože náš na nebi, — Tebe sláva sluší, — odstráň všetko na zemi, — čo náš pokoj ruší; — nech tu strachu zbavení — pokoj požívame, — radosťou naplnení — zbožne ťa vzývame. — **E v a n g e l i u m : 3.** Evanjelium Pána — nie sú ľudské slová, — na ten základ stavaná — je Cirkev Kristova. — Pravdu Boha samého — ono nám zjavuje, — šťastný, kto podľa Neho — život svoj spravuje. — **K r é d o : 4.** Veríme, vyznávame — Boha trojjedného: — Otec, tak Ho voláme, — stvoril svet z ničoho: — Syna z lásky nám On dal, — Ježiša drahého, — ktorý človekom sa stal — skrz Ducha Svätého. — **O f e r t ó r i u m : 5.** Ó, shliadni milo, Pane, — na chlieb, víno: dary — Tebe obetované — na tomto oltári — a ktoré sa obrátia — v krv, telo Kristovo, — keď ony sa po-

svätia -- skrz slovo kňazovo. — Sanktus: 6. Ducha k nebu vznášajme — v svojej skrúšenosti, — „Svätý, svätý!“ volajme — Bohu na výsosti. — Plné sú slávy Tvojej — nebo i zem, Pane, — daj, nech z temnosti svojej — pohanstvo povstane!

246. — 1. Ó, Bože na výsosti, — shliadni na nás, tu prítomných -- a pozbav neprávostí — nás, hriešnikov poškvrnených — [:keď službu Ti konáme — a obeť prednášame:] — Glória: 2. Buď sláva Najvyššiemu, — ktorý na nebi panuje, — mier ľudu pobožnému, — ktorý svoj hriech ofutuje. — [:Tebe, Otče, chválime, — Tebe dobrorečíme:] — Kredo: 3. Veríme v jedného, — mocného vždy Stvoriteľa, — veríme v Syna Jeho, — Ježiša Vykupiteľa — [:a v Ducha presväťého, — v podstate im rovného:] — Ofertorium: 4. Ráč prijať, Otče, lásky — obeť dnes nekrvavú, — v ktorej Ti ľud kresťanský — prináša česť a oslavu; — [:nech s vôňou ľúbeznosti — vznáša sa do výsosti:] — Sanktus: 5. Hlas vrúčne pozdvihujme, — „Svätý, svätý, najsvätejší!“ — s anjelmi prespevujme, — zástupov Boh najmocnejší. — [:Zem, nebo plné chvály, — sú Pána chorál stály:]

247. — 1. Ó, Ježišu náš najmilší, — k obete sa schádzame, — ktorú Tebe v čas terajší — skrze kňaza konáme. — Prijmi teda do milosti vďačnú službu tu od

nás. — aby s nami vo večnosti — tešili sa svätí z nás. — **G l ó r i a : 2.** Tak je, buď vždy Bohu chvála, — Jeho česť vždy blaďajme, — nech Ho všetci ľudia chvália, — vrúcny srdcom žiadajme, — lebo Otcom všetkých je nás. — ktorý nás tak miloval. — že i Syna svojho za nás — na smrť dať neľutoval. — **K r é d o : 3.** Každý verí z nás doista — v Stvoriteľa mocného. — veríme aj v Jezu Krista, — Spasiteľa drahého, — v Boha Ducha presvätého. — ktorý nás posväcuje — a jedného z nás každého — k dobrému povzbudzuje. — **O f e r t ó r i u m : 4.** Otče milý, prijmi k sebe — obeť lásky synovekej, — ktorá sa tu vznáša k Tebe, — požehnania udeľ jej. — aby nám tak umožnila — hriechov našich sotrenie — a u Teba zaslúžila — nám budúce spásenie. — **5.** V tej obeti Božia sláva — skrýva sa v chlebe, víne, — ale Tvoja moc to dáva, — že podstata pominie — a sa stane z chleba, vína — telo i krv pravého — Krista Pána, Tvojho Syna, — pokrm ducha zbožného. — **S a n k t u s : 6.** Svätý, svätý, najsvätejší — Otec, Syn, Duch láskavý, — trojjediný najslávnejší, — v troch osobách Boh pravý. — Nebo i zem Bohu plešá — v oslave nekonečnej: — dať by tešiť mohli sme sa — s Tebou, Pane, večne v nej.

248. — 1. Ó, trojjediný Bože, — pred Tebou klačíme — a zbožnou modlitbou Ťa. — ó, Pane, prosíme. — by sme Ti priná-

šali — Kristovu obeť, — nech veľké zásluhy jej — nás k Tebe privedú. — **G l ó r i a : 2.** Na nebi oslavujú — Ťa, Bože, anjeli, — čo ľuďom dobrej vôle — Tvoj pokoj spievali; — my sa Ti tu klaníme — a dobrorečíme, — i chválu prinášame — a vďaky úprimné. — **K r é d o : 3.** Ja verím v Boha Otca — i Syna Božieho, — nám z Panny zrodeného — i Ducha Svätého: — tak v jednom večnom Bohu — tri verím osoby, — z nich každá na spasenie — mi mocne pôsobí. — **O f e r t ó r i u m : 4.** Včuť prijmi, veľký Bože, — tú svätú obeť, — nech Ti je ďakovaním — za milosť presvätú; — skrz tieto dary všetkým — nám odpusť poklesky, — by sme Ťa velebili, — Otče náš nebeský. — **S a n k t u s : 5.** Vždy „Svätý, svätý, svätý!“ — Ti vrúcne spievame, — bo takto blízko nikde — Ťa v svete nemáme; — nech je vždy požehnaný — ten, ktorý vtelený — k nám prišiel v mene Tvojom, — ó, Bože milený!

249. — 1. Podťe, duše, s radosťou — svätú omšu sláviť, — s náležitou vrúcnosťou — Pána Boha chváliť. — Obeť srdca čistého — Pánu obetujeme — a pred tvárou Mocného — hriechy oľutujeme. — Ó, Pane, zmiluj sa! — **G l ó r i a : 2.** Sláva Bohu večnému, — Pánu na výsosti, — mier človeku stálemu — v každej svätej čnosti. — Bohu Otcu buď sláva, — Synovi milému, — podobne buď vzdávaná — česť Duchu Svä-

tému. — Ó, Pane, zmiluj sa! — E v a n j e-
 l i u m : 3. Slovo Evanjelia — od Boha po-
 chádza, — v ňom sa Pána zjavenia — zá-
 klad vždy nachádza, — v ňom nás sám
 vyučuje — Ježiš, Boh láskavý. — Šťastný
 je, kto splňuje — Jeho zákon pravý. — Ó,
 Pane, zmiluj sa! — K r é d o : 4. Verím
 v Boha jedného, — v podstatnej bytnosti,
 — podľa osôb trojeho, — vždy bez pochyb-
 nosti. — Boh Otec, Syn, Duch Svätý —
 vo všetkom sú rovní, — to vyznáva každý
 z nás, — kresťan bohobojuý. — Ó, Pane,
 zmiluj sa! — O f e r t ó r i u m : 5. Milostive
 ráč k sebe — prijať tieto dary, — Bože,
 ktoré kňaz Tebe — kladie na oltári — a
 daruj nám milosti, — aby obeť naša —
 prispela nám k radosti — v sláve Mesiáša.
 — Ó, Pane, zmiluj sa! — 6. Tebe sa zasvä-
 cuje — táto obeť čistá — a Ťa rozpamä-
 tuje — na smrť Jezu Krista. — Mária, buď
 u Syna — prostrednica naša. — aby naša
 zlosť, vina — odpustenia našla. — Ó, Pa-
 ne, zmiluj sa! — S a n k t u s : 7. „Svätý,
 svätý!“ spievame, — Bohu v nebi chvála,
 — česť a sláva večnému — nech sa povždy
 dáva! — Prespevujú v radosti — všetky
 tvory zeme, — preto Bohu v zbožnosti —
 verní ostať chceme. — Ó, Pane, zmiluj sa!

250. — 1. Podťe, obnovme obeť, —
 ktorú Kristus nechal svetú. — Otče, zmi-
 luj sa nad nami, — nad ľudom Tvojím
 biednym — a daj nám svätej milosti, —

v dobrom stálosti. — **2.** Stvoriteľa oslavujeme — a srdcia Mu obetujeme. — Otče, zmiluj sa, atď. — **G l ó r i a :** **3.** Sláva buď Bohu na nebi, — Bože, ľud Tvoj Ťa vebí. — Otče, zmiluj sa, atď. — **E v a n j e l i u m :** **4.** V srdci je nám zaštepené — Ježiša sväté učenie. — Otče, zmiluj sa, atď. — **K r é d o :** **5.** Veríme v Boha jedného, — v svätej Trojici skrytého. — Otče, zmiluj sa, atď. — **O f e r t ó r i u m :** **6.** K Tebe sa, Pane, modlíme, — o dar milosti prosíme. — Otče, zmiluj sa, atď. — **S a n k t u s :** **7.** Spievajme „Svätý, presvätý, — Boh Otec, Syn i Duch Svätý!“ — Otče, zmiluj sa, atď.

251. — 1. Pred oltárom tu klakáme, — všemohúci Bože náš, — k Tebe zrak svoj obraciame, — ktorý v nebi prebývaš. — Odpusť hriechy, neprávosti, — z prenesmiernej láskavosti, — [:nezavrhni, nesúď nás.:] — **G l ó r i a :** **2.** Mocný Bože, chválim Ťa, — bez skončenia spievame, — za pokojom tohto sveta, — k Tebe vrúčne vzdycháme. — Teba všemocného Boha, — chváli more, zem, obloha, — [:aj my sa Ti klanáme.:] — **E v a n j e l i u m :** **3.** Blahonosné slovo Božie — nábožne počúvame, — je v ňom pravda večná, istá, — v srdci ho vždy chovajme. — Slovo Krista: pravá cesta, — vedúca do nebies mesta, — [:po nej zbožne kráčajme.:] — **K r é d o :** **4.** Veríme a vyznávame — Boha Otca večného, — za pravého Boha máme — Krista.

Syna milého; — jedno Božstvo vyznávame, — za milosti dar vzývame — [:Boha, Ducha Svätého:] — **O f e r t ó r i u m**: 5. Shliadni na nás dobrotivo, — Pane, Bože náš s neba, — prijmi vďačne, milostivo — dary vína i chleba. — Obráť k nám tvár prívetivo; — Tebe daná tu úctivo, — [:nech je milá obeta:] — 6. Obeť túto Ti dávame — na pamiatku mučenia, — požehnaj ju, Ťa žiadame, — vlej do duší skrúšenia. — Obeť milú predkladáme, — nech skrz ňu u Teba máme — [:večnú milosť spasenia:] — **S a n k t u s**: 7. K anjelom sa pripojujeme — plní živej vrúcnosti. — „Svätý, svätý!“ prespevujeme, — chváľme Boha v zbožnosti. — Nesmierna je Jeho sláva, — preto nech sa Mu česť vzdáva — [:navždy, až do večnosti:]

252. — 1. Pred trón lásky Tvojej, Bože, — s dôverou si klakáme, — láska Tvoja všetko zmôže, — v nej my spásu hľadáme; — Otče, pre smrť svojho Syna, — ktorého dnes chceme ctíť, — daj, nech zmizne naša vina, — daj milosti Tvojej žiť. — **G l ó r i a**: 2. Sláva večná Pánu slávy, — celý svet Ho oslavuj — a tak všade pokoj stály — pozemčanov oblažuj. — Ráč udeliť, Otče večný, — pre kríž Syna drahého, — zásluh poklad nekonečný — mocou Ducha Svätého. — **E v a n j e l i u m**: 3. Ó, preblahé, sväté slová, — slová lásky, smierenia, — v ktorých svitla doba nová

— slobody a spasenia! — Vám podľahly bludy, klamy, — zloba, krivda, nepravosť, — ó, vífajte aj nad nami, — nech nás vodi pravá čnosť. — **Krédó: 4.** Chválu, vďaku vzdávame Ti, — Bože, za tú dobrotu, — že nám svetlo viery svieti — ku pravému životu; — keď tmy tône smrti tlačia — ešte toľké národy, — nám púť k nebu istú značia — Cirkvi svätej návody. — **O f e r t ó r i u m: 5.** Čo ku chlebu, vínu dáme, — Pane, v obeť za seba? — Vlastného my nič nemáme, — všetko máme od Teba. — A tak teda dary Tvoje — v obetu Ti kladieme, — utíš naše nepokoje, — daj nám večné spasenie. — **S a n k t u s: 6.** Tebe, Pane, neba sbory — stále „Svätý!“ spievajú, — ó, nech s nimi všetky tvory — slávu Tvoju hlásajú. — I my teda povznášame — hlasy chvály ku nebu — a čnosťou sa domáhame — zrieť tam Božiu velebu.

253. -- 1. Ráč nás, Pane, zbaviť nepravostí, — hriechov a premnohých našich zlostí, — keď sídlení v Tvojom chráme — Velebnosti Tvojej sa klanáme. — **G l ó r i a: 2.** Sláva Ti buď, Bože, na výsosti, — pokoj ľuďom stálym v každej čnosti. — Otec i Syn je najvyšším — i so Svätým Duchom, Pánom naším. — **Krédó: 3.** Verím v Boha Otca, Stvoriteľa; — verím v Boha Syna, Spasiteľa; — verím v Ducha presvätého, — obom v Božstve svojom

Najsvätejšia Trojica, zmiluj sa nad nami!

rovnakého. — **O f e r t ó r i u m** : 4. Najsvätejší Pane na výsosti, — prijmi našu obeť z úprimnosti, — ktorú Ti tu predkladáme — a s ňou seba samých oddávame. — 5. Prijmi ju za naše hriechy, zlosti — a za naše veľké neprávosti, — ktorých sme sa dopustili, — čím sme Tvoju lásku obrazili. — **S a n k t u s** : 6. Svätý, svätý, svätý, najsvätejší, — Ty si Pán zástupov najmocnejší. — Plné Tvoje sídlo, nebo, — plná zem príslušnej slávy Jeho.

254. — 1. Zmiluj sa, Bože s výsosti, — nad ľudom tu sídeným, — odpusť mu všetky krehkosti, — prosí srdcom skrúšeným. — **Kyrie**, zmiluj sa, ó, Pane, — Tvoja vôľa nech sa stane. — **Kyrie**, kyrie, ó, Pane, — Tvoja vôľa nech sa stane. — **G l ó r i a** : 2. Zem, brehy, more hlásajte — slávu Stvoriteľovi, — hory a lesy plesajte — chválou Spasiteľovi. — Sláva Ti, Bože náš na nebi, — pokoj ľuďom buď na zemi. — Sláva Ti, Bože náš na nebi, — pokoj ľuďom buď na zemi. — **K r é d o** : 3. Veríme v Teba, Bože náš, — v Boha Otca večného. — veríme, že Ty v moci máš — ľudí sveta celého. — Tys' náš Boh jediný na nebi, — Teba spev náš dnes velebí. — Tys' náš Boh jediný na nebi, — Teba spev náš dnes velebí. — **O f e r t ó r i u m** : 4. Obetný dar Ti dvíha kňaz, — sluha z Tvojej milosti, — prijmi ho v láske tu od nás — prijmi odznak

štedrosti. — Darom sa verný ľud dnes Ti vďačí, — keď pred stánkom Tvojím klačí. — Darom sa verný ľud dnes Ti vďačí. — keď pred stánkom Tvojím klačí. — **S a n k t u s : 5.** Spievajme s chórom anjelov: — „Svätý Bože na nebi“ — Tys' Pánom nebies zástupov, — spev náš nech Ťa velebí. — Plné sú zem celá, nebesá — k Tvojej sláve, spev náš plesá. — Plné sú zem celá, nebesá — k Tvojej sláve, spev náš plesá.

255. — 1. Svätú obeľ začíname — v mene Tvojom, Ježišu, — aby bola, Ťa žiadame, — užitočná pre dušu. — Ó, Pane náš, Kráľu nebies, — prispej svojou milosťou, — by sme mohli omšu svätú — vy-počuť s pobožnosťou. — **G l ó r i a : 2.** Chváľme Boha jediného, — jak len chváliť môžeme, — lebo Jeho velebného — chváliť dosť nemôžeme. — Chváľme Boha spevom, rečou, — chváľme Ho i skutkami, — chváľme Ho vždy s úctou väčšou, — svojimi vždy čnosťami. — **K r é d o : 3.** Verím v Boha jediného, — ktorý je náš Stvoriteľ, — v Jezu Krista, Syna Jeho, — ktorý je náš Spasiteľ, — verím v Ducha presväteho, — v Božstve obom rovného, — Tešiteľa presladkého — a k nám vždy láskavého. — **O f e r t ó r i u m : 4.** Nech je milá obeľ naša — ako obeľ Ábela, — ktorú Ti kňaz tu prináša, — bo Cirkev ho posiela; — prijmi obeľ chleba, vína. — Synom

nám založenú, — učiň, Otče, by slúžila —
 nám všetkým ku spaseniu. — **S a n k t u s :**
5. Svätý, svätý, Pán Boh svätý, — jediný
 v troch osobách, — Boh náš Otec, Syn,
 Duch Svätý, — nerozdielny v bytnostiach.
 — „Hosana“ Mu na výsostiach, — česť a
 vďaky vzdávajme, — chválu Jeho majme
 v ústach — každý deň, keď vstávame.

256. — 1. Tu skrúsení v prach padáme,
 — Bože, pred Tvoju tvár; — i srdce k Tebe
 dvíhame — a oči na oltár. — Ach, ukáž
 nám tvár premilú — a odpusť našu nám
 vinu. — Ach, nás veľkých nevďačníkov,
 — neopúšťaj nás, hriešnikov, — nás hrieš-
 nikov, — nás, biednych hriešnikov! —
G l ó r i a : 2. Buď Bohu na výsosti — spev
 chvály vzdávaný — a milovníkom čnosti
 — mier, pokoj dávany. — Nech sláva
 Tvojho mena — je všade rozmnožená, —
 zvuk našej vrelej vďaky — [:nech prejde
 oblaky!:] — **K r é d o : 3.** Ó, Stvoriteľu ze-
 me, neba, — my Tebe sa tu koríme — a
 bez pochyby všetkej v Teba — vždy pev-
 ne, stále veríme — i v Syna, z Panny zro-
 deného, — nás, hriešnych Vykupiteľa —
 i v Ducha, v daroch prehojného — [:a
 smutných duší Tešiteľa.:] — **O f e r t ó r i u m :**
4. Z rúk svojho kňaza ráč vziať — tú obeť
 presvätú — a ráč ju, Bože, prijať — za
 hriechov odplatu. — I keď sa ukazuje —
 len chlieb a víno nám, — predsa, čo na-
 značuje. — [:je Ježiš Kristus sám.:] —

S a n k t u s : 5. Presvätý, svätý, svätý. — je Boh náš Hospodin! — tak, svätou hrôzou jatý, — spieva Ti Serafín. — Zem chváli Teba, Kráľu. — česť tvory hlásajú, — jak svätí v nebi, chválu — [:v svete Ti vzdávajú:] — Po pozdvihovaní: **6.** Ráč, Otče, s nebies vysokosti — sem milostive pozerať, — od svojich dietok v dôvernosti — danú Ti obeť ráč prijať. — Shliadni na horkosť umučenia, — čo Tvoj Syn pre nás podstúpil, — by od večného zatratenia — nás drahou smrťou vykúpil. — **P r i j í m a n i e : 7.** [:Jak smiem ísť k stolu Tvojmu:] — hriechom poškvrněný? [:Prihovor sa chorému:] — bude uzdravený. — Ja svätou túžbou horím — včuť schránkou Tvojou byť, — [:keď Tebe sa tu korím:] — chcem, Pane, Tebe žiť. — **P o ž e h n a n i e : 8.** Už obeť predôstojnú — sme zbožne poznali. — [:v nej Pánovu:] moc hojnú — a milosť poznali. — Ráč s nami útrpnosť mať, — Ty, Otče milostí, — pre obeť túto ráč dať — [:nám večné radosti:] — nám večné radosti.

257. — Ty si, Pane, v každom chráme, — v svätostánku živý chlieb, — zbožnou piesňou česť Ti dáme. — čuj hlas tichých modlitieb. — Svätá omša, obeť vznosná, — Bože dobrý, už znie Ti, — človek svoju hriešnosť pozná, — nehodný je obeti. — **G l ó r i a : 2.** Sláva Bohu! Pokoj ľuďom! — V nebi ples a v svete mier. —

Koniec tme a všetkým bludom. — duša, zvol si rovný smer. — Hviezda spásna, zažiar darom — pokoja a mieru nám, — prosbou znieme pred oltárom. — slávou Pána zuní chrám. — **E v a n g e l i u m : 3.** Božie slovo učí viere. — nádeji a láske aj. — kto tu žije v jeho smere, — ten raz uzrie neba kraj. — Kto by nechcel v nebi bývať. — v sláve, v kruhu anjelov? — Kriste. daj žiť a Ťa vzývať — podľa svojich svätých slov! — **K r é d o : 4.** Verím v Teba vrúcne. pevne. — pravý Boh v troch osobách. — vyznávam Ťa hlasne, spevne — a pred Tebou padám v prach. — Rozmnož Cirkv, Trojjediný, — svetla žiarou obdar svet. — odpusť hriechy. posväť činy: — čistých prijmeš k sebe späť. — **O f e r t ó r i u m : 5.** Spásnu obeť obetoval — za nás Ježiš. Boží Syn. — Ktože by Ho nemiloval? — Veď s nás sníma farchu vín. — Čo Ti, Bože, oddať máme. — biedni ľudia, z ochoty? — Všetko v obeť ponúkame. — duše. srdcia. životy. — **S a n k t u s : 6.** „Svätý!“ nebom ozýva sa. — „Svätý!“ zvučí kostolom. — „Svätý!“ Pane. ľudstva spása, — znie Ti chvála nocou, dňom. — Sláva v nebi. v sveta hlase. — chvála. úcta, lásky daň — Bohu patrí v každom čase. — Tebe mocný, večný Pán.

258. — 1. Vstupujem do chrámu Tvojho, — Pane, k stolu svätému, — medzi stípy okrášlené, — k trónu Kráľa večné-

mu; — |:tu pred tebou na zem padám, —
 ach, odpusť naše viny nám — a úctou. Pa-
 ne, pokornou — sa zavďačíť Ti žiadam.:|
 — **G l ó r i a : 2.** „Sláva Bohu na výsosti!“
 — anjeli prespevujú. — „A na zemi pokoj
 ľudu!“ — jasave oznamujú. — |:I my tu
 s nimi spievame — a Bohu chválu vzdá-
 vame: — ó, Bože, mieru, pokoja, — staň
 sa vždy vôľa Tvoja!:| — **K r é d o : 3.** Verím
 v Boha jediného, — v Boha Otca večného.
 — ktorý mocou nekonečnou — stvoril
 svet ten z ničoho. — |:I v Otca, Syna več-
 ného — a Spasiteľa drahého. — ja verím
 v Ducha Svätého. — vždy s Nimi jednot-
 ného.:| — **O f e r t ó r i u m : 4.** Na Tvoj oltár
 čistú obeť, — chlieb a víno skladáme, —
 nech sa v telo a v krv Krista — premení,
 Ťa žiadame; — |:ráč obeť vína a chleba —
 od nás tu prijať do neba. — s ktorou sa
 Tvojej svätosti — dávame do milosti.:| —
S a n k t u s : 5. Chóry nebies bez prestania
 — „Svätý, svätý!“ spievajú: — všetci Boží
 vyvolení — „Hosana!“ Ti volajú. — |:Ich
 príklad aj my sledujeme — a ustavične
 spievajme: — Nech Bohu večná sláva je
 — „Hosana!“ Mu spievajme.:|

259. — 1. Začína sa konať pravá obeť,
 — ktorú Pán založil, — opustiac svet. —
 On ju konal, konať učil, — On ju konať
 kňazom — sám poručil. — **2.** Pristúpme
 sem v pravej pobožnosti, — ku slávnej o-
 beti — tej Sviatosti. — Je to obeť nekrvavá,

— Otcu nebeskému — veľmi drahá, —
 Glória: 3. Sláva Ti buď, Bože na výsosti,
 — tak ako vždy bola — od večnosti. —
 Pokoj ľuďom buď na zemi, — Syn Boží
 k nám schádza — oslávený. — E v a n g e-
 l i u m: — 4. Myseľ našu, Pane, ráč osvietiť,
 — ráč i naše srdce — tu roznieť. — Nech
 čujeme a veríme — slová Tvoje, Kriste,
 — a plníme. — K r é d o: 5. Verím pevne
 v Boha jediného, — Otca, Syna, Ducha —
 presväťého, — v nerozdielne tri osoby, —
 jediný Boh jednej — sú podoby. — O f e r-
 t ó r i u m: 6. Otče, prijmi obeť chleba, ví-
 na, — u ktorých podstata — bude iná; —
 z Tvojej moci to pramení, — že v telo,
 v krv Krista — sa premení. — 7. Obef tá
 za všetky naše zlosti, — nes sa k trónu
 Tvojej — velebnosti, — bo spomienka a
 pamiatka — umučenia Krista — je nám
 sladká. — S o n k t u s: 8. „Svätý, svätý,
 svätý!“ prespevujme — a Boha večného
 — zvelebujme, — bo najvyšší, najmocnej-
 ší — On je Pán, jedine a najsvätejší.

K NAJSVÄTEJŠEJ SVIATOSTI OLTÁRNEJ

260. — **1.** Pokľakni na kolená, — ó, duša vykúpená! — Hľa, tu Sviatosť prevelebná — je vystavená. — **2.** Hľaď na Boha večného — tu v Sviatosti skrytého: — pros Ho srdcom poníženým — o milosť Jeho. — **3.** Buď od všetkých uctený, — velebený, chválený, — Ježiš Kristus, na oltári — tu vystavený! — **4.** Kriste, daj nám pomoci, — chráň nás v každej úzkosti, — chráň nás v každej ťažkej chvíli — vo dne i v noci. — **5.** Pozri na nás s výsosti, — zachráň naše živnosti, — daj všetkého potrebného — z svojej štedrosti. — **6.** Baránku, čo z milosti — snímaš nám hriechy, zlosti, — nedaj, by sme zahynuli — v ne-

kajúcnosti. — 7. A raz v smrti hodinu — odpusť nám hriech i vinu, — v cestu večnú nás posilni, — priprav hostinu. — 8. Keď svoj život skončíme, — do večnosti vkročíme, — v svoje prived' nás kráľovstvo, — vrúčne prosíme.

261. — 1. Ach, láska preveľká — Boha môjho, — ktorého včul' vidím — tu skrytého, — v spôsobe chleba — prítomného, — tu na oltári — sníženého! — Ach, Bože môj milý, — nie som hodný, — by k Tebe sa blížil — človek biedny. — **2.** Ach, bolí ma srdce, — že som zhrešil — a hriechmi svojimi — ťa obrazil. — Lutujem hriechy, — neprávosti, — ktoré som spáchal — z vášnivosti! — Ach, odpusť, Otče môj, — shliadni na mňa — okom milosrdným — a poteš ma.

262. — 1. Ach, vitaj, vitaj nám, — anjelský chlebe, — voláme radosťou — plní k Tebe, — abys' nás v tento čas — nasýtil zcela, — by duša naša viac — nelačnela. — Z poníženosti a z pobožnosti — pristúpte volaní — v tej žiadosti. — **2.** Ach, vitaj, vitaj nám, — presväté Telo, — ktoré si na kríži — pre nás pnelo! — Všetkých nás svolávaš — ku stolu svojmu — a milosť rozdávaš — dušiam hojnú. — Z poníženosti. atď. — **3.** Ach, vitaj, vitaj nám, — krv Krista Pána, — za nápoj žíznivej — duši daná! — Ten žije, kto pije — z krvi tej svätej. — na kríži z presvätých —

rán vyliatej. — Z poníženosti, atď. — 4. Ach, vitaj, vitaj nám, — posvätný chlebe, — ktorý nám otváraš — sladké nebe! — Bo hodne kto z toho — chleba požíva, — podľa slov Krista — spasený býva. — Z poníženosti, atď. — 5. Ach, vitaj, vitaj nám, — Hostia čistá, — v ktorej je ukryté — Božstvo Krista. — Do Tvojich svätých rán — sa obetujem, — nad všetko, Ježišu, — Ťa milujem. — Z poníženosti, atď. — 6. Ach, vitaj, vitaj nám, — Pane náš milý, — ktorý sa ukrývaš — v tej Hostii! — Tys' pravý Pán Boh náš, — Ty si Spasiteľ, — Ty si sám Kráľ, — slávny Vykupiteľ. — Z poníženosti, atď.

263. — 1. Buď vždy pozdravená, — čistá Hostia, — v ktorej je ukryté — tajomstvo Krista. — Ach, vitaj, môj Kriste, — Boh neomylný, — srdce mi daj čisté, — ducha posilni! — 2. Teba pozdravujem — srdca z celého, — Boha, okrem Teba, — nemám iného. — Ach, vitaj, atď. — 3. Ó, nesmierna láska, — Pane môj milý, — ktorý sa ukrývaš — v tejto Hostii. — Ach, vitaj, atď. — 4. Tebe, Bože drahý, — srdce venujem, — bo Ťa nadovšetko, — Kriste, milujem. — Ach, vitaj, atď. — 5. Ty si môj Boh pravý, — Ty si Spasiteľ, — Tys' Kráľ všetkej slávy — a Vykupiteľ. — Ach, vitaj, atď. — 6. Tebe srdce, dušu, — vôľu oddávam — a pomoc od Teba — len očakávam. — Ach, vitaj, atď.

264. — 1. Buď vždy pozdravené, — ó, presväté Telo, — ktoré si na kríži — pre nás hriešnych pnelo. — Ó, jak si prekrásna, — Sviatosť vznešená, — základ nášho spasenia! — 2. Verím v Teba, Bože. — Boh náš opravdivý, — v Oltárnej Sviatosti — s telom, s dušou živý. — Ó, jak, atď. — 3. Pod spôsobom chleba — Boh sa v pokrm dáva, — pod spôsobom vína — krvou nás napája. — Ó, jak, atď. — 4. Kto, Hostia svätá, — hodne Ťa požíva, — ten na duši svojej — uzdravený býva. — Ó, jak, atď. — 5. Ó, nebeská manna, — Ty anjelský chlebe, — čistú srdca sladkosť — nachádzame v Tebe. — Ó, jak, atď. — 6. Pri hodine smrti — bývaš posilnenie, — zarmútenej duši — bývaš potešenie. — Ó, jak, atď. — 7. Poteš nás, ó, Kriste, — skrytý v tomto chlebe, — v trápení a v biede — vinieme sa k Tebe. — Ó, jak, atď. — 8. Vitaj, najsvätejšie — a predrahé Telo, — vitaj i predrahá — krv, vyliata z neho. — Ó, jak, atď. — 9. Vitaj, veľká Sviatosť — od Syna Božieho — a poklad milosti — človeka biedneho. — Ó, jak, atď. — 10. Udeľ nám, náš Pane, — skrytý vo Sviatosti, — aby sme raz prišli — k Tebe do radosti. — Ó, jak, atď.

265. — 1. Ctím Teba pobožne, — vrúcne Ťa ctím. — [prítomný pod rúškom — tu sviatosťným!] — Tebe sa poddávam, — celý som Tvoj, — [hľad na mňa hriešne-

ho. — ó, Bože môj!:] — 2. O Tebe rozjímam, — Boh môj a Pán, — [:stvorením p. hrdam, — keď Teba mám.:] — Teba chcem milovať, — Tebe česť vzdať, — [:v Tebe sa tešiť chcem — a radovať.:] — 3. Ježišu. ktorý si — len z lásky k nám — [:za pokrm nám, hriešnym. — seba dal nám.:] — Nech ž'znim po Tebe, — nebeská slasť. — [:kicž hľadám v nebesiach — pravdivú vlasť!:] — 4. Po smrti v nebi chcem — Tvoju zrieť tvár, — [:ako dnes pozerám — tu na oltár.:] — S Tebou chcem živý byť — vo večnosti, — [:prijmi ma láskave do milosti.:]

266. — 1. Daj nám sväté požehnanie, — ó, Ježišu náš milý. — by sme Tvoje zmilovanie — v každom čase skúsili. — Opatruj nás vo dne, v noci. — buď nám vždy na pomoci! — 2. Ó, Ježišu, sľubujme. — že Ťa chceme milovať, — Tvoje slová povždy chceme — až do smrti zachovať: — ráč posilniť nás v slabosti, — skrytý Bože v Svätosti! — 3. Pane, naše čuj žiadosti, — ktoré Ťi predkladáme, — v Tvojej láske a štedrosti — nádej svoju skladáme. — Veď nás tu po ceste čnosti, — po smrti do radosti.

267. — 1. Hostiu vítajme, — tej manne česť dajme, — zástupov Pánovi — a kráľov Kráľovi. — Zdrav' buď, ó, anjelský chlebe. — voláme vrúčne ku Tebe [:pre-

drahé telo a krv!:] — 2. Národ náš posilňuj. — vlasť našu ochraňuj, — ku blahu všetkých nás — sošli nám pravdy jas. — Chráň nás vždy od nepriateľov. — pokoja nežičiteľov — [:Ježiša telo a krv!:] — 3. Daruj nám milosti. — ó, Bože, v štedrosti, — ktorý si chránil — a mannou kŕmieval — židovský ľud svoj v pravý čas, — napájaj krvou svojou nás: — [:ó, Bože milostivý!:] — 4. A v smrti hodine — obdar nás, prosíme, — vierou i dúfaním — a pravým pokáním, — by sme tu prijali Teba. — po smrti prišli do neba, — [:navždy chváliť Teba.:] — 5. Sletujte, anjeli — a všetci veselí — s nami sa spojujte — „Presvätý!“ spievajte. — Zdrav' buď tu, Kriste, v sviatosti — prítomný, Bože s výsosti, — [:v spôsobe chleba, vína.:]

268. — 1. Chvála Tebe, ó, Bože, — že si prišiel s neba — a prebývaš tu s nami — v spôsobe vína, chleba. — Nik z nás nemá pochybnosť, — každý pevne verí, — že v Oltárnej Sviatosti — Boh nám Syna sveril. — Ó, Pane, zmiluj sa! — 2. Ó, Baránku nevinný, — ktorý hriechy snímaš, — ľutujúcich za viny — na milosť prijímaš! — Nie sme hodní, ó, Pane, — vo Tvoj stánok vstúpiť. — Tvoje slovo jediné — môže nás vykúpiť. — Ó, Pane, zmiluj sa! — 3. Za dar tejto Sviatosti — Bohu chválu vzdajme, — v pokore, úctivosti — Jemu sa klaňajme. — Prosme, aby obeta

— omše svätej smyla — hriechy naše a milosť — pre nás vyslúžila. — Ó, Pane. zmiluj sa!

269. — 1. Chváľ, Sione, Spasiteľa, — chváľ Pastiera, Živiteľa — chválospevom srdečným. — **2. Podľa svojej chváľ možnosti —** Jeho, lebo tej hodnosti — nie si ty dostatočný. — **3. Dnes sa predmet chvályhodný, —** chlieb živý, pre nás životný, — k sláveniu predstavuje. — **4. Pri poslednom večeraní —** k požívaniu, že je daný, — kresťan nepochybuje. — **5. Nech je chvála dokonalá, —** nech je plná, slávna, stála — a radostné uctenie. — **6. Bo deň iste slávny ctíme, —** keď večere tej svätíme — divné ustanovenie. — **7. Za posvätnej tej večere —** Baránkom tým novým berie — Starý zákon už svoj cieľ. — **8. Nová doba nastupuje, —** tóna pravde ustupuje, — svetlo dané za podiel. — **9. Kristus večer čo zaručil, —** na pamiatku to poručil, — na naše oslávenie. — **10. Kňazi to aj obnovujú, —** keď chlieb, víno posväcujú — nám na večné spasenie. — **11. Kresťanom sa článok dáva, —** že sa telo z chleba stáva, — víno v krv sa zmeňuje. — **12. Keď aj smysly nášho bytia —** túto pravdu nedovidia, — viera nám ju zjavuje.

270. — 1. Klaniam sa Ti vrúcne, — Bože večitý, — pod spôsobom chleba — z lásky ukrytý! — |:Srdce moje Tebe —

sa len oddáva, — že si Pánom Jeho, — vďačne uznáva.:] — 2. Zrak môj i chuť chcely — by ma oklamať, — ale sluch ma učí — pevnú vieru mať. — [:Verím, čo Syn Boží — ustanovil nám, — ten klamať nemôže, — kto je pravda sám.:] — 3. Na kríži sa skrylo — samé Božstvo len, — tu i človečenstvo — skryté zbožňujem. — [:V oboje ja verím, — Bože vznešený, — a prosím, čo prosil — lotor skrúšený.:] — 4. Ó, pamiatka smrti — Krista Ježiša, — chlieb náš živý, sladkosť — sveta najvyššia, — [:daj, nech duch môj vždy len — Tebou sa živí, — po sladkosti Tvojej — vždy je dychtivý.:] — 5. Ó, Baránku Boží, — Kriste, Pane môj, — v neskonalej láske — dnes sa so mnou spoj. — [:Tvojej krvi stačí — kvapka jediná, — aby s všehomíra — smyla sa vina.:] — 6. Ako Tomáš rany — ja tu nevidím, — predsa Ťa vyznávam, — že si Boží Syn. — [:Rozmnož vo mne vieru — i nádej k Tebe, — láskou srdce tiahni — do neba k sebe.:]

271. — 1. Ktorý na oltári — pod spôsobom chleba — v Hostii prečistej — divne skrýva seba, — je Boh opravdivý, — telom, dušou živý, — všetkým milostivý. — 2. Svojimi očami ja Ho nikdy nezriem, — ale o tajomstve — pochybovať nesmiem; — ja Ho vždy vyznávam, — Spasiteľa svojho, — tu vždy prítomného. — 3. Skrz sväté Telo, — ktoré mv tu ctíme.

— a krv najsvätejšiu, — ktorej sa koríme,
— Bože, Ťa prosíme: — daj, nech nezhré-
šíme, — nebo nestratíme. — 4. S Magda-
lénou hriešnou — k nohám Tvojim padám,
— spomni, Pane, na mňa, — Teba vrúcne
žiadam; — Bože dobrotivý, — buď mi mi-
lostivý, — volám ľútostivý.

272. — 1. **Kriste, zo srdca celého** — po-
klonu Ťi skladáme, — keď na kolená pred
Tebou — pred oltárom padáme. — Svoje
Telo a Krv svätú — daj nám zbožne uží-
vať — a svoju lásku nesmiernu — ráč
v nás vždy viac rozširvať. — 2. Baránku
čistý, nevinný, — hriechy snímaš Ty sve-
tu, — prebývaj vždy medzi nami, — udeľ
nám milosť svätú — a pre svoje zmilova-
nie — zbav ľud svoj neprávostí, — daj,
aby verne zotrval — v kresťanskej pobož-
nosti. — 3. Nech Ťi je milá, ó, Pane. —
obeta na oltári, — nech každý hriešnik
dostane — skrz ňu nebeské dary. — Nech
je všetko, čo robíme, — Tvoja chvála, ve-
leba — a keď tu život skončíme, — veď
nás k sebe do neba.

273. — 1. **Lásky plní Serafíni,** — dolu
s neba stupujte, — vy ste Bohu večne milí,
— s nami tu prespevujte! — Ježiš v chle-
ba tu v spôsobe — Otcu sa predstavuje,
— jak na kríži v každej dobe — za nás sa
obetuje. — 2. Ó, Baránku, Boží Synu, —
poznáš naše slabosti, — sotri našu veľkú
vinu, — prijmi nás do milosti. — V Teba

verím, dôverujem, — Teba najviac milujem, — že som zbrešil. sa žalujem — a srdečne ľutujem. — 3. Nie je hodné srdce moje, — by si vstúpil do neho, — nech premocné slovo Tvoje, — urobí ma schopného. — Milovať Ťa neprestanem, — lásky všetkej hodného, — stály v láske vždy ostanem, — posilni ma, slabého. — 4. Ó, Trojica najsvätejšia, — Ty náš Bože jediný, — buď Ti vzácna služba naša. — ktorú sme tu činili, — vykonali k Tvojej chvále, — k Tvojho mena ucteniu. — Ráč milosti dať nám hojne — a prived' nás k spaseniu.

274. — 1. Na kolená padáme, — vrúcny hlasom voláme: — Buď od nás vždy velebená, — Svätosť Oltárna! — 2. Verme v Krista večného, — v Svätosti tu skrytého. — Buď, atď. — 3. Ježiš je k nám snížený, — Syn Boží oslávený. — Buď, atď. — 4. Posvätný chlieb anjelov — stal sa chlebom ctiteľov. — Buď, atď. — 5. Kto ho hodne požíva, — milosť Božiu dobýva. — Buď, atď. — 6. Tu je živé to Telo, — čo na kríži trpelo. — Buď, atď. — 7. Tu je sveta hodnota, — cena nášho života. — Buď, atď. — 8. Tu je všetkých pánov Pán, — tu je všetkých kráľov Kráľ. — Buď, atď.

275. — 1. Nepochopiteľné, nesmierne tajomstvo, — pod spôsobom chleba ukryté tu Božstvo! — [K Tebe vzdychám, Teba vzývam, — „Svätý, svätý, svätý!“ spievam. — Ó, Svätosť prevelebná, — večne

buď pochválená!:] — 2. Kiežby som Ťa chválil ako Cherubíni, — Tebe česť vždy vzdával ako Serafini! — K Tebe vzdychám, atď. — 3. Kiežby som mal vieru arcioťcov dávnych. — v Tebe silnú nádej prorokov preslávných! — K Tebe vzdychám, atď. — 4. Teba chcem milovať ako učeníci, — krvou lásku stvrdiť ako mučeníci. — K Tebe vzdychám, atď. — 5. Ale ja, tvor biedny, nič nemám iného, — len slzy za skutky života hriešneho. — K Tebe vzdychám, atď. — 6. Prijmi, Jezu Kriste, srdce kajúcnosti, — Sviatosťou posilni, veď ma do večnosti. — K Tebe vzdychám, atď.

276. — 1. Ó, Bože, Pane náš s vysokosti, — Tebe sa klaníme v úprimnosti; — veríme silne, — že Teba ctíme — celého v bytnosti, — plného štedrosti — tu v Sviatosti. — 2. Ty si Kráľ nad kráľmi najmocnejší, — Stvoriteľ si vecí najmúdrejší. — Predsa nás voláš, — k stolu prijímaš, aby sme drahého — Baránka Božieho — požívali. — 3. Vitaj, ó, Kriste náš, Kráľ najvyšší, — Ježišu, priateľ náš si najmilší; — nebeská radosť, — anjelská sladkosť, — Teba tu vítame, — vrúcne Ti spievame, — Spasiteľ náš!

277. — 1. Ó, Ježišu, Ty chlieb živý, — na oltári prítomný, — Spasiteľ náš dobrotvivý, — mier a pokoj milovný! — Tvojej lásky prenesmiernej — zálohou sa tu stáva — obeť svätá, ktorú Ti kňaz — [na

oltári podáva.:| — 2. Ó, Baránku náš nevinný, — Ty si spasil celý svet, — odpusť aj nám naše viny, — by sme Teba mohli zrieť; — daj nám preto, mocný Bože, — svetla svojej milosti, — čo prebývaš na oltári — [:v prevelebnej Sviatosti.:|

278. — 1. Ó, láska, nádej, spása, — ó, Spasiteľu môj, — len Tebe sa oddávam, — Ty pravdy, dobra zdroj. — [:Za Tebou, Bože, túžim — jak v noci, tak vo dne; — ranami srdca svojho — raň srdce dnes vo mne.:| — 2. Tys' všemohúci, Bože, — Pán sveta celého, — hľad' milostive s neba — tu na mňa hriešneho. — [:Tvoj Syn ma oslobodil — z rúk diabla, od hriechu — a dal mi dobrotivo — tú pravú potechu.:| — 3. Jak by som nemiloval, — jak by som nechválil — vždy Teba, Jezu Kriste, — že si ma zachránil, — [:že si sa obetoval, — môj Kriste nevinný, — a že si pre mňa zomrel, — môj poklad jediný.:|

279. — 1. Ó, milí kresťania, — radosťou plesajme, — Sviatosti Oltárnej — vrúcne sa klaňajme: — Boha svojho láskavého — chváľme z hnutia srdečného, — tu máme drahého — Ježiša milého. — 2. Slnce a hviezdičky, — tvár svoju zjavujte — a svojho mocného — Pána oslavujte; — vzdajte chválu, znejte slávu, — zvučte pieseň neustálu — v Sviatosti skrytému — Pánu najvyššiemu. — 3. Buď vždy pozdravená, — presvätá Hostia, — v ktorej to

Kristus Pán — sám seba ukrýva. — Tu je Telo, Krv presvätá, — pre nás hriešnych je vyliata; — Ježiša vítajme, — „Svätý Pán!“ spievajme.

280. — 1. Ó, vitaj, Ježišu, Ty chlieb živý! — Ach, buď nám, hriešnikom, milostivý. — Nech nám cena prevznešená — je Tvojej krvi dnes privlastnená. — 2. Dušiam buď umrelých milostivá, — drahá krv Kristova, dobrotivá. — My prosíme vrúčne Teba, — zmiluj sa a prived' nás do neba. — 3. Baránku, čo hriechy sveta snímaš, — zmiluj sa nad nami a vyslyš nás. — Odpusť zlosti, neprávosti — a prijmi nás všetkých do milosti. — 4. Pane, nie sme hodní tej milosti, — abys' nás navštívil v nehodnosti; — srdcia čisté daj nám. Kriste, — budeme hodní Ťa prijať iste.

281. — 1. Pozdravená buď, Sviatosť Oltárna, — všetko stvorenie Tebe sa klania; — i všetci anjeli slávu spievajú, — Tebe na nebi svätí úctu dajú. — 2. Ako Ťa uctím. Bože môj drahý, — ktorý prebývaš v Sviatosti s nami? — Ty si sa pokoril, k chlebu ponížil, — zostúpil s neba, by tento svet ožil. — 3. Drahý Ježišu, Spasiteľu môj, — prosím Ťa žbožne, teš ma, pri mne stoj. — Zmiluj sa nado mnou, prosím Ťa. Pane, — nech mi je dané Tvoje požehnanie. — 4. Padám pred Tebou tu na kolená, — nehodný Tvoj tvor, — nič neznamenám. — Buď mne milostivý, ó, veľ-

ký Bože, — kto mi pomôže, leu Ty sám jediný.

282. — 1. Pred Tebou, Ježišu, padám na zem, — od Teba pomoc si orodujem. — Skrytého v Sviatosti, — plného milosti, — nech každý chváli Ťa — v skrúsenosti. — **2.** Buď navždy chválený, môj Boh a Pán, — ktorý tu v Sviatosti blížiš sa k nám. — Všetkým sa predkladáš, — za pokrm nám dávaš, — krvou nás presväťou — napája-vaš. — **3.** Radosťou oplývaš, Ježišu môj, — lebo Ty vždy tešíš verný ľud svoj; — nech je vždy chválené — presväté vtelenie, — od všetkých kresťanov — zvelebené. — **4.** Ó, manna nebeská, najvzácnejšia, — nežiadam si inšie, len Ježiša. — Veľkú ja radosť mám, — keď Ťa vyznávam, — Ježiša telo, krv, — keď požívam.

283. — 1. Radosťou oplývam, — keď sa ja pozerám, — Ježišu môj, — na Teba v Sviatosti, — plného milosti, — ó, Bože môj! — [Nech je pochválená — svätosť Tvojho mena, — Ježišu môj!:] — **2.** Ježišu, pred Tebou — s úctou a vebou — na zem padám, — abys' ma požehnal — a väčšiu lásku dal, — vrúcne žiadam. — Nech je, atď. — **3.** Vo víne a v chlebe — pozývaš ma k sebe — vo Sviatosti, — by som Ťa miloval, — Tebe prespevoval — vo večnosti. — Nech je, atď. — **4.** Srdce Ti darujem, — Tebe sa venujem, — Kriste Pane! — Ty mi dáš milosti — a večné rado-

OBSAH

Modlitby:

	Str.
Katolícky pozdrav — — — — —	5
Modlitba Pána — — — — —	5
Pozdravenie anjelské — — — — —	5
Anjel Pána — — — — —	6
Chváloslovie — — — — —	6
Apoštolské vyznanie viery — — — — —	6
Hlavné prikázanie — — — — —	7
Desatoro Božích prikázaní — — — — —	7
Päťoro cirkevných prikázaní — — — — —	7
Sedem sviatostí — — — — —	8
Hlavné pravdy — — — — —	8
Vzbudenie troch Božských čností — — — — —	8
Prvé denné myšlienky — — — — —	9
Modlitba ranná — — — — —	9
Modlitby večerné — — — — —	12
Posledné myšlienky denné — — — — —	13
Dobrý úmysel pred modlitbou — — — — —	13
Liturgická omša — — — — —	14
Pobožnosť pri malej (tichej) sv. omši — — — — —	45
Modlitba po tichej sv. omši — — — — —	53
Sviatosť pokánia — — — — —	54
Sväté prijímanie — — — — —	62
Odpustková modlitba pred krížom — — — — —	65
Litánie o najsvätejšom mene Ježiš — — — — —	67
Litánie o najsvätejšom Srdci Ježišovom — — — — —	71
Modlitba k Božskému Srdcu na prvý piatok v mesiaci — — — — —	73
Odprosenie na prvú nedeľu v mesiaci — — — — —	74
Litánie loretánske — — — — —	77
Litánie o sv. Jozefovi — — — — —	80
Litánie o všetkých svätých — — — — —	83

	Str.
Tajomstvá sv. ruženca — — — — —	91
Te Deum — Teba Boha chválime — — —	93
Modlitba na počesť predrahej Krvi Ježišovej — — — — —	96
Obnovenie krstných sľubov — — — — —	96
Za Cirkev — — — — —	98
Za dobrých kňazov — — — — —	98
Za vlasť — — — — —	99
Za svetskú vrchnosť — — — — —	99
Za pokoj — — — — —	99
Za dážď — — — — —	100
Za jasné počasie — — — — —	100
Za dobrú úrodu — — — — —	100
V chorobe — — — — —	101
Za nemocného — — — — —	103
Za rodičov — — — — —	103
Za zomrelého otca — matku — — — — —	104
Za zomrelých bratov, sestry, priateľov — — —	104
Všeobecná modlitba za zomrelých — — —	104
Na posledný deň v roku — — — — —	105
Na Nový rok — — — — —	107

Abecedný soznam piesní

Bež. č.	Č. pies.		Str.
1.	228.	Aeterne rex — — — — —	263
2.	124.	Ach, beda mne, nešťastnému — — —	188
3.	126.	Ach, čo som to len urobil — — —	189
4.	128.	Ach, jak všetko stvorenie — — —	190
5.	127.	Ach, ja Matka zarmútená — — —	190
6.	129.	Ach, kríž svätý — — — — —	191
7.	261.	Ach, láska preveľká — — — — —	297
8.	130.	Ach, mňa Matku v tejto chvíli — — —	192
9.	131.	Ach, poďte, kresťania — — — — —	192
10.	132.	Ach, prečo si, zlosť — — — — —	193
11.	134.	Ach, som zarmútený — — — — —	195
12.	262.	Ach, vitaj, vitaj nám — — — — —	297
13.	504.	Ajhľa, skvie sa (Velehradská) — — —	455
14.	42.	Aké to svetlo — — — — —	136

Bež. č. Č. ples.		Str.
15.	45. Aký je to svít — — — — —	137
16.	193. Aleluja, radujme sa — — — — —	243
17.	309. Alma Redemptoris Mater — — — — —	321
18.	329. Anna si Ťa vyprosila (Na sviatok Narodenia Panny Márie) — — — — —	328
19.	10. Anjel Gabriel — — — — —	117
20.	2. Anjel Pána — — — — —	111
21.	35. Anjel Pána pastierom — — — — —	131
22.	330. Anjelským pozdravením — — — — —	329
23.	3. Anjel s neba — — — — —	112
24.	532. Asperges me — — — — —	480
25.	36. A včera z večera — — — — —	132
26.	311a. Ave, Regina coelorum — — — — —	322
27.	331. Bez prestania nám žiari — — — — —	330
28.	423. Boha svojho vzývam (K sv. Já- novi Nepomuckému) — — — — —	396
29.	490. Boh pre naše zlosti — — — — —	444
30.	38. Boh sa nám teraz narodil — — — — —	133
31.	491. Boh sila je moja — — — — —	445
32.	509. Boh ti tento život dal (K sv. mi- siám) — — — — —	460
33.	524. Bože, čos' ráčil (Slovenská hym- na pre chrám) — — — — —	468
34.	507. Bože, ktorý stav manželský — — — — —	457
35.	4. Bože, ku Tebe — — — — —	112
36.	461. Bože náš, Ty trojjediný — — — — —	425
37.	237. Bože, plný láskavosti — — — — —	273
38.	238. Bože, svetov mocný Pane — — — — —	274
39.	239. Bože, Tvojej velebnosti — — — — —	275
40.	492. Bože, verim, Bože, dúfam — — — — —	445
41.	462. Bože, vyslyš prosby naše — — — — —	426
42.	316. Bože, všetko stvorenie — — — — —	324
43.	5. Buď, Mária, pozdravená — — — — —	113
44.	37. Buďme všetci potešení — — — — —	132
45.	430. Buďte zvelebení (K sv. Cyrilovi a sv. Metodovi) — — — — —	402
46.	263. Buď vždy pozdravená — — — — —	298
47.	264. Buď vždy pozdravené — — — — —	299
48.	39. Búvaj, Dieťa krásne — — — — —	134